

Orduya ve ilk dünya savaşını başlatılan. Önemli savaşınca İngilizler mağup olmuştu. İngilizler bu işle savaşa olmayacağını geç te olsa anladılar. Hindü kralın kendisini müslümanları sevdiğini, müslümanlar arasına aylık tohumları ekmesi gerektiği sonucuna vardılar. Kral, müslümanların dinini bu yolla kirdi. Ve bir çok müslümanı köle yaptı.

1931 yılında müslümanlar artık hareketlenmeye ve teşkilatlanmaya başladılar. Bu hareketin içinde Keşmirli Muhammed İkbâl de bulunuyordu. İkbâl'in amacı, Keşmir'i geri alıp, müslümanların şeref ve namasunu korumak ve yönetimin müslümanların eline geçmesini sağlamaktır.

1940'taki nüfus sayımında Müslümanlar, nüfusun %70'ini oluşturmuyorlardı. O zamanki **Keşmir Mihracesi Herising** bir yandan Pakistan'la istikrar anlaşması imzalarken, öbür taraftan müslüman katliamına başladı.

Müslümanlar, zalim İngilizler yüzünden 20. yy'ın eşğinde gülmeyi unuttular. Zulümler, katliamlar, tecavüzler, yalanlar ve kimi zaman ihanetlerle 1947'lere gelindi.

1947'de Pakistan ve Hindistan olmak üzere iki ayrı devlet kurulurken **Keşmir Halkı** da ayaklanıp başkent **Srinagar**'ı ele geçirdi. Hindistan'a sığınan Sih Maharaja Hint Hükümeti'nden askeri yardım ister. Hindistan yönetimi, orduyu ancak, **Keşmir**'i NHindistan'a katılması şartıyla, gönderebileceğini belirtir. Maharaja bunu kabul edince 27 Ekim 1947'de Hindistan, **Keşmir**'i işgal etmeye başlar.

Keşmir'li müslümanların ayaklanmaları ilerleyip, Hindistan için durum kontrolden çıkmaya başlayınca Hint Hükümeti, meseliyi 1 Ocak 1948'de BM'ye götürdü. Hindistan, görüşmeler esnasında, hem Pakistan'ı oyaladı, bir yandan da işgale devam etti. 21 Nisan 1948'de BM'nin konuya ilişkin ilk kararı çıktı. **Keşmir Halkı** için karar referandumdu. Fakat sonucu belli olan bu referandumu ve daha sonraları alınacak olan kararları Hindistan Hükümeti uygulamadı. BM'nin ise, Hindistan Hükümeti'nin burarlara uygun hareket etmemesi karşısında hiç bir yaptırıma başvurmadi. Hindistan Başbakanı Nehru, BM'nin alacağı kararlara uyacaklarını, **Keşmir**'deki yönetimi, **Keşmir Halkı**'nın belirleyeceğini defalarca söylemesine rağmen, uygulamada herhangi bir değişiklik olmadı.

Azad Keşmir Cumhurbaşkanı **Serdar Abdülkyyum Han**, **Keşmir**'linin BM'nin oyununa geldiğini vurgulayarak şöyle dedi: "1949 yılının Ocak ayında Hindistan ve Pakistan arasında olan anlaşma tamamen Hindistan Hükümeti'nin isteği ile olmuştur. Bizler MB'nin vaadlerine kandık ve bekledik. Eğer silahlı mücadeleye devam edecek olsaydık, çotan sonuca varmış olurduk. Aslında ne BM'nin karanna ne de Hindistan ile Pakistan arasındaki anlaşmaya uymamamız gerekiyordu. Bu bizim tarihi bir hatamızdır." Gerçekten anlaşmadan önce **Keşmir**'li Mücahidler **Punç**, **Mirpur**, **Racuri**, **Thsilhiduvar**, **Ladoh** ve **Sikardun**'un etrafındaki bölgeleri kurtararak, **Keşmir**'in başşehri **Srinaga**'ın yakınlarına kadar ~~başarıya~~ **başarmışlardı**.

Daha önceleri yalanlarıyla **keşmir**'liyi oyulüyün Nehru, 15 Aralık 1962'de Londra'da Indeperderce Television'un kendisi ile yaptığı bir roportajda gerçek yüzünü göstermişti. Nehru "Çin'le aramızdaki sınır anlaşmazlığı halledilmedikçe Pakistan'la **Keşmir** hakkında bir sonuca gidebilmemiz düşünülemez. **Keşmir** vadisi'nin, buranın askeri haberleşmedeki stratejik konumu itibariyle, Çin'le olan savaşımızda oldukça önemli bir yeri vardır."

Daha sonraki Hindistan-Pakistan müzakerelerinde **Keşmir**'in bölüşülmesi bile gündeme gelir ama yapılan bütün girişimler başarısızlıkla sonuçlanacaktır. Çıkmaz sonundaki çıkar yol yine savaş olacaktır. 1965 yılında olayın masa başında çözümlenemeyeceğini anlayan **Keşmir**liler silahlı halk ayaklanmasına başladılar. Aynı yıl ara ara devam eden sınır çarpışmaları tekrar Pakistan-Hindistan savaşına dönüştü. 17 gün süren çarpışmalar Pakistan'ın mukavemeti ve başarısı sonunda BM Güvenlik Konseyi'nin müdahale kararı alması sonucunda savaş durdu. 4 Ocak 1966'da bir hafta süren **Taşkent** görüşmelerinin ardından, iki tarafında askerlerini sınır bölgelerine çekme kararı alındı. Alınan başka bir karar da, daha önceleri olduğu gibi **Keşmir**'de halk

Hindistan'da 1947'den itibaren Hintli nüfusun azalması, Hintli nüfusun azalması ve Keşmir'de nüfusun azalması. Hindistan'da Hintli nüfusun azalması ve Keşmir'de nüfusun azalması. Hindistan'da Hintli nüfusun azalması ve Keşmir'de nüfusun azalması. Hindistan'da Hintli nüfusun azalması ve Keşmir'de nüfusun azalması.

Boylece bu hareketler Hind nüfusu müslüman nüfusunu geçinceye kadar devam edecek ve daha sonra referanduma gidilerek bölge problemsiz bir şekilde Hindistan'a bağlanacaktı.

1971 yılında Hindistan Pakistan arasında malum mesele yüzünden yeni bir savaş daha başladı. Bu savaştan sonra, Hint Yarımadası'ndaki müslümanlara ayrılan Bangladeş parçası ile artık dört kısımdılar: **Hindistan'daki Müslümanlar**, **Pakistan**, **Bangladeş** ve **Keşmir**. Bu savaş ta 1972 tarihinde **Şimali Anlaşması** ile son buldu. Anlaşmaya göre Jammu Keşmir bölgesi, üzerinde anlaşmaya varılmamış bölge ilan edildi. Müslümanların bürokratik alandaki başarısızlıkları yeryüzü cenneti **Keşmir**'de her geçen gün, içinden çıkılmaz bir kaosa doğru gidiyor ve müslümanlar hakları olan **Keşmir**'de vakit yitiriyorlardı. Hem Hindistan he Pakistan, **Keşmir** bölgesini denetim sınır kabul ettiler.

Bundan sonra **Keşmir**, **Azad Keşmir** (Pakistan Keşmiri) ve **Muhtar Keşmir** (Hindistan Keşmiri). Her iki devlet de sorunu kendi aralarında çözeceklerini kabullenmelerine rağmen Hindistan'ın çeşitli bahanelerle görüşmelerden kaçması ve olaya kendi bakış açısı ile yaklaşması neticesinde **Keşmir**, bir türlü tam statüsüne kavuşamadı.

Bu tarihi süreç içerisinde 1991'e gelindiğinde nüfusu 16.000.000 ulaşmış bir **Keşmir**, ortaya çıkıyordu. % 80'e yakın bir kısmının müslüman olduğu **Keşmir**'de analar hala ağlıyor, çocuklar katlediliyor ve kadınlara tecavüz ediliyor. Faşist hindûlarca 1947-1991 tarihleri arasında, İslam karşıtı 15.500 kargaşa meydana getirilmişti. Bu kargaşalarda yüzbinlerce müslüman şehid edilmişti. Binlerce Keşmirli müslüman, mürted olmaya zorlanmıştı. Sadece 10 yıl içinde 46.599 müslüman irtidat etmişti. Tabii ki bu irtidatların sebebi açlık, cahillik ve baskı idi. Hint polisi olağanüstü yetkilerle donatılıp istediği insanı alıkoyma ve istediği evi arama yetkileri ile halkı, sürekli rahatsız etmişti. Karakollarda işkence ile şehid edilenlerin sayısı binleri çoktan geçmişti.

Hindûlar için bayram günleri, cuma namazları ve cenaze törenleri toplu katliam için biçilmiş kaftan haline gelmiş; beş kişinin bir araya gelmesi bile suç telakki edilir olmuştur. Akşam 6'dan sabah 5'e kadar sokağa çıkma yasağı vardı. Vurulma tehlikesi yüzünden, kimse sokağa çıkamıyordu. Şu an Keşmir'de tahmini olarak 600.000'e yakın Hint askeri var. Güvenli Güçleri 1990'dan beri, Delhi'deki Silahlı Kuvvetler Özel Güçer Bölümü'nden doğrudan emir alıyorlar.

Keşmir'de her türlü toplu gösteriler, devlete isyan gerekçesi ile yasaklanmış. 1990 yılına varıldığında toplu gösterilerde katledilenlerin sayısı yüzbinlerle ifade edilir olmuştur. Şu an, tahminen onbinlerce kişi, hiç bir gerekçe gösterilmeden gözaltında tutuluyor. Karakollarda dövme, çamurlu suya batırma, elektrik verme, ağır kütüklerle ezme, kızgın çubuklarla dağlama gibi işkenceler uygulanmaktadır. Doktorların verdiği sınırlı rakamlara göre 1992 yılında 5035 kişi Srinagar'daki çeşitli hastahanelerde işkence yüzünden tedavi görmüştür.

Hindistan askerleri işkence usulünü daha iyi öğrenebilmeleri için İsrail'den eğitim yardımı alıyorlar. Ayrıca İsrail gizli servisi Mossad'ın uzun bir süredir Hindistan gizli servisi Raw (Araştırma ve Analiz Kanadı) elemanlarını ayaklanmalara karşı eğittiği bildiriliyor. İsrail tarafından eğitilen yüzlerce Raw elemanı halen işgal altındaki Keşmir'de faaliyet gösterirken, çok daha fazlası da halen eğitim görüyor.

İsrail'in Filistin tecrübesinden faydalanmak isteyen Hindistan, bu ülke ile işbirliğini sadece istihbarat sahası ile sınırlamak istemiyor. Öyle ki, Şubat 1992 tarihli, "Feirns of India" gazetesinin yazdığına göre, Hindistan Savunma Bakanlığı, İsrail yapımı silahları savunmada yani Keşmir'de fiilen kullanmaktadır.

Ortalama her gün 25 müslümanın şehid edildiği **Keşmir**'de kasaba ve köyler basılarak siviller öldürülüyor.

1991 yılı içinde 100'den fazla Hint askerinin öldürüldü. Arica ve Moolamı güsteren örnekte uzun kütüklere sadece 1991 Şubat ayında 105 kadın toplu tecavüzüne uğramıştır. Keşmir'de 1991 verilerine göre 188 medrese ve hastahane bombalı saldırıya uğradı. Hinduların ateşe verdiği bir okula 200 çocuk din din yakıldı. Okul ve Üniversitelere el kondu ve buralar Hint askerlerinin kışla olarak kullanılmaya başlandı.

Keşmirilerin ekinleri ve hayvanları yakıldı. Maddi değeri milyarlarca liraya varan zararlar meydana getirildi. Halk açığa itildi.

En ahlaksız sinema filimleri Keşmir'de oynatılarak, halkın ahlak bozukluğuna itilmesi ve cihad ruhlarının köretilmesi planlandı.

Halkın kendi dilini konuşması ve bayanların tesettürü yasak hale getirildi.

Halk karma eğitime teşvik edildi. Diğer taraftan müzik, dans, eğitimlerinin verildiği klüpler açıldı ki, böylece halk zevke dalsın ve bunun dışında bir şey düşünemez duruma getirilsin.

Hindularla müslümanlar arasında evlilik teşvik edildi. Böylece ismi ile müslüman, din ve inancı ile Hindü bir gençlik yetiştirilecekti.

İçki satışları artırıldı ve teşvik edilerek, müslüman gençlik ahlaken bitirilmeye azmedildi.

Müslümanlar arasındaki birlik, mezhep, dil ve kabile ayrılıkları ile bozduklarına parça, parça olmalarının sağlanmasına çalışıldı.

Keşmir ekonomisi zayıf bırakılarak hindistan'a bağımlı bir bölge durumuna getirildi.

Müslüman Keşmir Halkı, 1990'lara gelindiğinde sorunun BM tarafından barışçı yollardan çözümlenemeyeceğinin ve çözümlenmesinin de bir hayal olduğunun farkına vardılar. BM, müslümanları barış, kardeşlik, oyunları ile oyalarken Hint ordusu zulüm senfonilerini yeni bestelerle devam ettiriyordu. Keşmirli müslümanlar, Hint askerlerince şehid edilirken, mücadele eden müslümanlar da başta Hindistan olmak üzere ABD ve Batı tarafından terörist ilan ediliyordu. Artık çözüm namlunun ucundaydı.

1989'da Keşmir İntifadası başlatıldı. İntifada bütün bir **Keşmir'e** yayılmıştı. Keşmirli kadınlar Hint elbiselerini atıp , kendi öz kıyafetlerine büründüler. Halk artık Hint mahkemelerinde muhakeme olmak yerine kurulan Şariat mahkemelerinde muhakeme olmaya başladılar. Bu gün cihad ruhu kadın erkek herkesi samış durumda. Zalimlerin zulmünü artırdığı ve mü'minlerin de cihad bayrağını açtığı **Keşmir'de** yeryüzünün en şerefli mücadelesinden birisi veriliyor.

Keşmirilerin dünya müslümanlarından bekledikleri ise; siyasi platformda biraz daha destek, biraz daha ilgi, tabii ki dua, dua, dua..

OSMAN ÖZTÜRK: 11 Temmuz 1997-KEŞMİR (KAYNAK: Akit Gazetesi-17 Temmuz 1998)

Keşmir Şehidi HARİS: ?????

Bosna'da beş ay cihada katılıp, barış imzalanınca Türkiye'ye döner Haris kardeşimiz. Cihadın lezzetini tadan Haris, yerinde durabilir miydi? Hayır duramazdı, o lezzeti tadanların duramıdıkları gibi. Ve Keşmir'e gitmeye karar verdi. Kendisini cepheye uğurlayan bir arkadaşının yazdıklarından, bizlere de ibret çıkar elbette:

BISMILLAHİRRAHMANİRRAHİM

"Ey iman edenler Allah'tan korkun ve sizi O'na yaklaştıracak vesile arayın, O'nun yolunda cihad edin, umulur ki, kurtuluşa erersiniz." **Maide Suresi:35**

Bir yiğidimizi daha Keşmir cephesinde Rabbe uğurladık.

Hayat ne çabuk geçiyor....

"Abi Allah ömür verirse iki kişi, bir yaz sonra buradayım.." demişti, Can Haris'im.

Beş aylık Bosna mücadelesi Haris'e az gelmişti. Çünkü O, cihadın tadını tatmıştı. Hele bir de az zamana çok şeyler sığdırmış binne, duman hepten zor geliyordu.

Sevdi. O bir yeri hâlâ igele sevelendi. Zaten ordu, yalıtı, doğuş, münasipinde. Sevdin, çor-
 yi ağabeyi. Kara kuşak sahibi iyi bir doğuşçuydu. Ama Allah'ın (zaif) buralı hiç bir
 müslümana, muatazale gönderebilişti. Çevrecindeki müslümanlara karşı, ağır, gönüllü,
 zati olarak lanırmıştı Haris. Her hareketiyle, bizden farklı bir olduğunu onlar koyardı
 Haris. Hala Bosna'dan döndükten sonra, bu yıla belli olmaya başlamıştı. Sevdüğümüz
 bir ağabeyimiz. O'nun için şöyle dendi: "Bu çocuk, bu dünyaya fıkı." "

Haris'e yakın doğuş sanatını çocuklara öğretmesi istenmişti. Bunu O'da arzuluyordu.
 Ama ne oluyorsa, birden Allah yolunda Kital etme arzusu, O'nu yakmaya başladı.
 Yerinde duramıyordu. Hatta bu işi O'na teklif eden ağabeyimiz şöyle diyor, "Bu aşk ve
 istek O'nu o kadar kuşatmıştı ki, ısrar etmekte korktum. O'na engel olmaktan korktum."
 Ve Haris gitti. Allah ömür verirse bu memleketteki mücadeleye bir şeyler kazandırmak
 ve dönmek amacıyla gitti.

Hiç unutmuyorum, yola çıkacağından bir gün önce, Karaköy iskelesinde vedalaştık. Bu
 sefer ki sarılma, başka bir sarılmaydı. Dualaşma, başka bir dualaşma. Haris, o zaman
 bana daha bir farklı gelmişti. O zaman, bir kuş kadar hafif; bir çocuk kadar saf, gelmişti.
 Ağlaşıp, birbirimizi Allah'a emanet ettik.

Haris, artık Keşmir'deydi. Haberler, zorda olsa geliyordu. Azad Keşmir'deki kampta
 kendini çok sevdirmiş. Keşmir'li kardeşler, Haris diyorlar, başka bir şey demiyorlarmış.
 Onlara eğitim de yaptırıyormuş. Kısa bir süre sonra içeri gitme hazırlıklarına başlamışlar.
 Çekilen kurada, ilk gidecek mecmua'ya (gruba) seçilmiş. Rabbim hazırlıyor işte. Ve
 içeriye girerken, pusuya düşürülüyorlar. Ve bütün kardeşlerim, Haris'im şehid oluyor.

"Kendileri otutarak kardeşlerine 'Eğer bizi dinleselerdi ölmeyeceklerdi' diyen, o
 adamlara de ki: "Öyle ise kendi nefislerinizden ölümü geri çevirin, eğer doğrucu
 adamlarsanız." **Ali İmran 168**

"Allah yolunda öldürülenleri, sakın ölü sanma. Bilakis onlar rabbleri katında diridirler ve
 rızıklandırılıyorlar." **Ali İmran 169**

Allah-ü Teala şahadetini mübarek etsin. Şehidin bereketinden bizi de bereketlendirsın,
 bizlere de nasib etsin. Onlar önden gittiler, yolumuzu aydınlattılar. Bizler ise sözlerinde
 sabit kalanlarız inşaallah...

"Mü'minlerden öyle erler vardır ki, Allah ile yaptıkları ahide sadakat gösterdiler, böylece
 onlardan kimi adağını gerçekleştirdi, kimi de beklemektedir. Onlar hiç bir değitime ile
 sözlerini değıştirmediler." **Ahzab 23**

154

KERİM DAĞARSLAN

KERİM DAĞARSLAN Ağustos 1980-Kayseri
Şehitlerimiz: Altın Eber Üç Yeni Şehit

.....
Kayseri'de Düzenin Saldırı

Nasıl yapıldığı belli olmayan bir bayramdan sonra, Kayserili İmam Hatip'i gençler, civardaki bir kaç liseden arkadaşlarını alarak bir spor ve dinlenme kampı düzenleyip, kitaplar arasında tatil yapırlarken, yaklaşık on gün önce, rejim bekçileri bir grup askerini silahlarına ateş emrini vererek bu masum gençlerin üzerlerine saldırıyor ve silah sesleri üzerine çadırlarından dışarı fırlayanlar arasındaki **Kerim Dağarslan** çıkmasıyla birlikte ahından aldığı kurşunlara yere yıkılıyor ve şehadet şerbetini içiyordu.

Ateşlerin devam etmesi yüzünden aralarından Osman Yabaş'ın da bulunduğu çok sayıda müslüman genç ise yaralı idi. Karşılarında mukabele görmeyen rejim askerleri, çadırlarda yaptıkları aramalarda umduklarını bulamayınca da bir yetkili hayasızca "Efendim biz bu gençlerin böyle masum çocuklar olduklarını bilmiyorduk. Kızıldere gibi zannetmiştik... Gelen ihbar öyleydi... vs...." diyordu.

Böylece rejim nazarında müslüman olmanın suç teşkil ettiği bir kere daha tebarüz etmiş oluyordu. Şüphesizki, mazlumun ahı ve müslümanın kanı yerde kalmayacaktır. Allah (cc) şehitlerimize rahmet eyleye.

() **KAYNAK: Seriyeye Dergisi-1 Eylül 1980 Sayı:2 Sayfa 13**

Karakollarda ölümler devam ediyor. Bir ölümlü daha. 30 Aralık 1990 tarihinde, Kars'ta göz altına alınan köylü Kazım Aras, aldığı darbeler, sonucunda 'kronik hale gelmiş beyin kanaması' nedeniyle, Şubat ayının başlarında, hastahane'de öldü.

Kars'ın Aralık İlçesine bağlı Gödekli Köyünde oturan çiftçi Kazım Aras ve iki akrabası, kayıp hayvanlarını aramak için girdikleri Sovyet Sınırındaki yasak bölgede, jandarmalar tarafından göz altına alındı. Aralık İlçesi jandarma karakolunda sorgulanan üç köylüden ikisi serbest bırakıldı. Diğer köylü **Kazım Aras** ise "jandarma erlerinden birisine mukavemet gösterdiği" gerekçesiyle, adliyeye sevk edilmiş ve 1 ay hapis cezasına çarptırılmıştı. Hükümlü bulunduğu cezaevinde iki kez hastahane'ye sevk edilen Aras, tahliye edildiği gün kaldırıldığı hastahane'de yoğun bakıma alındı. Beş gün bitkisel hayat yaşadıktan sonra, hayatını kaybeden 6 çocuk babası Aras'ın yakınları, ölümün işkenceden kaynaklandığını iddia ettiler. Ölen **Kazım Aras**'ın kardeşi Halit Aras şöyle konuştu: "Ağabeyim iki akrabamla birlikte kaybolan hayvanlarını ararken, karşlarına çıkan jandarmalardan ağır hakaretler görmüş ve biriyle tartışmış. Ağabeyim sabaha kadar jandarma karakolunda dövüldü. İşkenceye cezaevinde de, devam edildiğini söylüyordu. Ağabeyimi bu hale sokanlar, Astsubay İhsan Karacaoğlu ile Selim Taşkeser'dir. Ağabeyim ile göz altına alınan iki amcaoğlum olayın tanıklarındandır." Erzurum Araştırma Hastahanesi'nde ölen **Aras** ile ilgili olarak, Beyin Cerrahi Servisi doktorlarından İbrahim Tahmuzoğlu ölümün '**kronik hale gelmiş beyin kanaması**'ndan dolayı vuku bulduğunu belirterek, şöyle konuştu: "Hastanın beyninde kan toplandığını tesbit ettik. Muhtemel bir darp veya düşme sonucu oluştuğunu tahmin ettiğimiz beyin kanaması, hastada yeni değildi. Yaklaşık bir ay önce olduğunu ve kronikleştiğini belirlediğimiz kanama, bu zaman içerisinde etkisini göstererek ölümüne neden oldu."

KAYNAK: Çizgi Dergisi-Mart-Nisan 91 Sayı: 4-5 Sayfa: 38

İSMAIL YAMAÇ: 22 Mayıs 1980'de katledildi

Millî Selamet Partisi üyesi olduğu belirtilen İsmail Yamaç, dün sabah sabah saat 7.30 sularında, dükkanı içersinde, komünistlerin saldırısı sonucu, ağır şekilde yaralanmıştır. Olaydan sonra Şişli Devlet Hastahanesi'ne kaldırılırken yolda ölen Hacı İsmail Yamaç, 45 yaşında olup, evli ve beş çocuk babası idi.

Çevresinde hayırseverliği ile tanınan ve Çağlayan Camii Yapıtma Derneği Başkanı olan Hacı İsmail Yamaç, Kayabaşı Sokak 26 numaralı evinin yanındaki bakkal dükkanını açmakta olduğu sırada, ikisi maskeli üç komünistin silahlı saldırısı sonucu, çeşitli yerlerinden ağır biçimde yaralanmıştır. Şişli Devlet Hastahanesi'ne kaldırılırken yolda ölen Hacı İsmail Yamaç'ın bakkal dükkanı, daha önce, kızıl komünistlerce iki kez bombalanmış, bir kez de otomatik tüfeklerle taranmıştı.

Kurtarılmış bölge olarak nitelendirilen Çağlayan, Gültepe ve Şişli ovalarında komünist katillerin estirdikleri silahlı saldırılar karşısında, emniyet mensupları etkisiz olmaktadır.

Öte yandan MSP Genel Başkanı Prof. Dr. Necmeddin Erbakan, dün şehid edilen Hacı İsmail Yamaç'ın ailesine bir başsağlığı telgrafı göndermiştir. Prof. Erbakan telgrafında: "MSP davasına gönül vermiş Hacı İsmail Yamaç'ın komünistler tarafından şehid edilmesini esefle öğrenmiş bulunmaktayız. Şehidimize Cenab-ı Allah'tan rahmet, ailesine başsağlığı dilerim."

KAYNAK: Milli Gazete-22 Mayıs 1980

KADIKÖY GECECİSİNDE İKİ MÜSLÜMANI DAHA ŞEHİD VERDİK

Mübarek Kadir Gecesinde 17-18 Temmuz 1980 Perşembe-Cumaya bağlayan gece İstanbul'da iki müslümanı daha şehid edilmiş ve çok sayıda müslümanın da yaralanmıştır.

Birinci olay Süleymaniye'de cereyan etmiş ve İsmail Mavuş adlı bir Akıncı şehid edilmiştir.

Edinilen bilgilere göre, Süleymaniye'de bakkallık yapmakta olan İsmail Mavuş (30) isimli Akıncı, önceki akşam dükkânında iftarını yaptıktan sonra, müşteri kılığında gelen iki militanın saldırısına uğramıştır.

Önce İsmail Mavuş'tan bir kilo sabun isteyen militanlar, Mavuş sabun almak üzere arkasını döndüğü, tabancalarını ateşlemişler ve muhtelif yerlerinden yaralamışlardır. Yaralı Haseki Hastahanesi'ne kaldırılırken, yolda şehid olmuştur. İsmail Mavuş'u şehid edenlerin, daha önce de dükkâna gelerek, tehditle para istedikleri öğrenilmiştir.

İkinci olay Fikirtepe'de cereyan etmiş, olayda bir kişi şehid olmuş iki kişi de yaralanmıştır.

Edinilen bilgiye göre, önceki gece sahur vakti saat 3.00 sıralarında, Kadıköy Fikirtepe Volkan Sokakta, İslami Hareket Dergisi satıcısı İktisat Fakültesi öğrencisi Ahmet Ali Koç, mobilyacı Ahmet Şimşek ve Recep Sucu bir grubun saldırısına uğramışlardır. Saldırı sırasında Recep Sucu olay yerinde şehid olmuş, Ahmet Ali Koç ve Ahmet Şimşek te yaralı olarak Göztepe Sigorta Hastahanesi'ne kaldırılmışlardır.

Katiller, ellerini kollarını sallayarak kaçmışlar ve henüz tespit edilememişlerdir. Olaylarla ilgili soruşturmaların sürdürüldüğü bildirilmektedir.

KAYNAK: Milli Gazete-9 Ağustos 1980 Cumartesi Sayfa:1

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

İnananlar Bir Şehidini Daha Uğurladı

ISMAIL MAVUŞ'UN CENAZESİ DÜN TOPRAĞA VERİLDİ

Kadir Gecesi, iman ve İslam düşmanı iki teröristin saldırısı sonucu şehid edilen İsmail Mavuş'un cenazesi, dün Bayrampaşa Yeşil Cami'de öğleyi müteakip kılınan cenaze namazından sonra, Beşyüzevler Mezarlığı'na defnedilmiştir.

Cenaze namazına çok sayıda müslümanın iştirak ettiği İsmail Mavuş, Süleymaniye'de bakkal dükkânı işletmekte idi.

Kadir gecesi iftarı müteakip, dükkânında bulunduğu sırada, İslam düşmanı iki terörist, müşteri kılığında dükkâna gelmişler ve İsmail Mavuş'tan 1 kilo sabun istemişlerdi. İsmail Mavuş sabun vermek üzere, sırtını döner dönmez, katiller silahlarını ateşlemişler ve İsmail Mavuş'u şehid etmişlerdi.

İman ordusunun askerlerinden olan İsmail Mavuş, evli ve bir çocuk babasıydı.

KAYNAK: Milli Gazete-10 Ağustos 1980 Pazar Sayfa:1

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

İsmail Mavuş 8.8.1980 İstanbul

Mü'minler oruçlarını açmak (iftar etmek) için evlerine yol alırken, üç kişi de İsmail'imizi de öldürmek için dükkânının önünde pusu kurmuşlardı. Bir şeyler almak bahanesiyle dükkâna giren sol görüşlü caniler, İsmailimize kurşunları yağdırırlar. Orucunu şehadet şerbetiyle açan İsmailimiz geride bir yetim yavru bırakıyordu.

Kaynak: Müslüman Genç Ağustos 1991 sayı 8

XX

Seriyye Sayı 2- 1 Eylül 1980 Sayfa 13

Şehidlerimiz: Allah-ü Eber Üç Yeni Şehid

30 Yaşlarında ve dünyalığını Süleymaniye'de bakkallık yaparak temin eden İsmail Mavuş Kadir gecesi iftarını yaparken bir kilo sabun almak isteyen iki müşterinin,

158

kendini kâfiyet üzere göreyim. Öldürülmüş israfta ailesi öldükten sonra bu mevlâ-i şâhî sabun almak üzere arkasını döndü ve tabancaların nişanını soğukkenini biliyordu. Artık rabbına kavuşmak anı gelmiş ve elleri sabuna uzanırken sanki sabunu değil Allah (cc)'ın rahmeti ve şehidlik makamının lutfunu istiyordu. Beklenen an gelmişti ve **İsmail Mavuş** daha önceden bir kaç kez gelip tehditle kendisinden para isteyen bu militanları tabancalarından çıkan kurşunların açtığı yaralardan fışkıran kanlarla birlikte tekrar dirilip tekrar vurulmak şehid olmak istemesine ebedi âleme göç ederken geride bir hanım ve bir çocuk bırakıyor ve onları Allah (cc)'ın yeryüzündeki halifeleri inananlara emanet ediyordu.

15 Ağustos 1996 - 15 Eylül 1996

Ogaden Cephesinde Dört Tane Şehid

Değerli kardeşler! bilindiği gibi Ogaden bölgesindeki İslami Cihad, beşinci yılına girmektedir. Cihadı başladığı tarihten itibaren, savaş alanında insanların öldürülmediği ve şehid edilmediği hiçbir gün olmamıştır.

1996 yılının 6. ve 7. aylarında 35'ten fazla sırak ternos ve çatırgan olmuştur. Bu savaşların neticesi özetle şunlardır:

1-Hristiyan düşmanlardan altmışı subay olmak üzere, yaklaşık 987 asker öldürülmüştür.

2-Düşmandan çok sayıda insan yaralanmıştır.

3-Bölgede 37 askeri araba imha edilmiştir.

4-Habeşistan'ın başkenti Adis Ababa'da, Odrova şehrinde, Hira şehrinde, Decebur'da bir çok otelin yıkılması.

5-Başkent Adis Ababa'da ulaştırma bakanının öldürülmesi.

6-Bu operasyonlarda, 63 mücahid şehid edildi ve 57 kişi de yaralandı. Fakat mücahidler bu savaşlarda küçümsenemeyecek kadar silah, cephane ve askeri araçları ganimet olarak almışlardır.

Düşman uğratıldığı bu ezidi mağlubiyetten sonra, Ogaden bölgesinde hırçınca saldırılara geçmiş, öyle ki Hristiyan Habeşistan'lı düşman, mücahidlere karşı bu ayda geniş çapta hücumu geçmiştir. Bu hücumun neticelerini şu şekilde özetlemek mümkündür:

1-Ordusunu bölgenin her tarafına yaymak, öyleki köylere, sulara, ekinlere dahi hakimiyetini sağlamaya çalışmak, böylece mücahidlere karşı tam bir iktisadî ambargoyu sağlamak.

2-insanları gelişi güzel bir şekilde öldürmek; mesela, tek başına çölde bulunan herkesi veya yanında Kur'an taşıyan her ferdi, yahut İslamî bir kıyafetle görünen her kişiyi, kim olursa olsun derhal öldürmek.

3-Bu körü körüne yapılan hücumlarda 17 kişi öldürüldü, 5 kişi de yaralandı.

Buna mukabil mücahidler de bu ayda Ogaden'de, aşağıdaki zikredilen gerçekleştirdiler:

A-) Berkad kentinin yakınına kurdukları pusu ile, düşmana ait bir tankı, içindeki takımı ile birlikte imha etme. Bu olay 8.8.1996'da oldu.

B-) 9.8.1996'da mücahidler Adis Ababa'da büyük bir oteli imha ettiler.

C-) 10.8.1996'da mücahidler düşmana ait bir merkeze hücum ettiler.

Düşmandan, içlerinde büyük rütbeli bir subayın da bulunduğu 10 askeri öldürdüler.

D-) 12.8.1996'da kahraman bir mücahid, ordu karargâhlarından birine hamle yaptı, düşmandan iki kişiyi öldürdü. Oradan içinde 9.000 dolar bulunan bir çantayı ganimet olarak alıp geldi.

Son Durum:

1-Mücahidler düşmana ait 12 arabayı imha ettiler. Bir askeri helikopter düşürdüler.

2-İslam'a saldıran düşman ordusundan 170 kişi öldürdüler.

3-Düşmanı, işgal etmiş olduğu Logh (Luuq) ve Belet Hevva kentlerinden çıkarma.

Düşman şu ana kadar Somali'nin Doio kentinde bulunmaktadır.

Son savaşta, İslamî mukaddesatları savunarak şehid düşen kardeşlerimizin isimleri şunlardır:

01-Suudi Arabistan'lı Ebul Fadl El-Mekki

02-Gambia'lı Muhammed El-Gambi

03-Mısırlı Ebu Adnan

04-Mısırlı Ebu Süleyman

05-Mısırlı Ebu Ahmed

06-Mısırlı Ebu Halid

07-Türkiye'li Ubeydullah (Oral Ekici)

08-Türkiye'li Mus'ab (Ersoy Tekin)

09-Türkiye'li Erzurumlu Resul Aran

- 10- İranlı Ebu Muhammed "Z. İsmail"
 11- Fransız Ali (Fahim)
 12- Çeçenli Mühibbullah
 13- Mısırlı Ebu Bahiy (ağır yaralı)
Acil Çağrı:

Müslüman kardeşlerimizden ve konu ile ilgili herkesten ellerinde bulunan maddi yardımları adlen göndermelerini rica ediyoruz.

Dış İlişkiler Bürosu
Ebu Abdurrahman el-Helevi - 17.8.1996

HASAN ÖZTÜRK (Şehid İsmail Öztürk'ün babası):

"Allah'a Şükürler Olsun"

—İsmail kardeşimiz şehid oldu, babası olarak sizin duygularınızı öğrenebilir miyiz?

-Şehid babası olmaktan ötürü gerçekten sevindiyim. Fakat üzülüğüm bir nokta var. Bana baş sağlığına gelen arkadaşlarım, Allah razı olsun cümlesinden; tamam acımı paylaşmak için geliyorlar ama, kapıdan içeri girdiklerinde, sanki bir şehid evine değil cenaze evine gelmişler gibi davranıyorlar. Bunu da bilmemelerine yoruyorum. Bilenler geldiği zaman "gözün aydın, mübarek olsun" diyorlar. Şehidin olduğu yerde hüznün olmaz, sevinç olur. Bir insan kendi evlâdının cennete gittiğini bilir ise; buna ana veya babanın ya da çevresinin üzülebilmesi mümkün değil. Çünkü her mü'minin arzusu cenneti kazanmaktır. Allah'a şükürler olsun, bize şehid babası olmayı nasib etti. İnşallah şehid olmayı da nasib eder.

—Kaç yaşındaydı İsmail kardeşimiz?

-22 yaşındaydı.

—İsmail Kardeşimiz, ne zaman gitmişti Ogaden'e?

-Oğlum İsmail, daha önceden Bosna'ya gitmişti. Bosna'da 15-20 gün kadar kaldı, orada barış oldu. Barıştan sonra geldi. Çeçenistan'a gitti. Fakat, Ruslar çok sıkı tedir aldığı için, Çeçenistan'a giremedi. Çeçenistan dönüşü, "başka bir cihad cephesi buldum, inşaallah oraya gideceğim" dedi. Ondan sonra da Ogaden'e gitti. Oraya gittikten sonra, Etiyopya'lı askerler saldırılara başlamışlar. Saldırıların üçünü çok zayıf vererek geri püskürtmüşler. Fakat 4. saldırı uçak, helikopter ve tank desteği ile gerçekleşmiş. Ve bu saldırıda, kamptaki mücahidler şehid olmuş.

—Bosna'da, Çeçenistan'da şehid olamamasına üzülmüyor muydu?

-Bilhassa Bosna'dan geldiği zaman, "gökyüzünde 'Lailahe illallah Muhammeden Rasûlullah' yazısını okudum" demişti. Buraya geldiği zaman, hareketleri çok değişmişti. Daha önce de namaz kılardı ama, artık girdiği namazdan çıkmak bilmiyordu. Benim 5 dakikada kıldığım namazı, O, yarım saate çıkarıyordu. Çeçenistan'a giremedikten sonra, direk Ogaden'e gideceklermiş. Ama dönmeyi dilemişler. Bilahare buraya geldiler ve buradan Ogaden'e gittiler.

Çeçenistan'dan döndükten sonra buraya gelince kendisine, "Her halde Allah sana şehadeti nasib etmeyecek oğlum. Biraz da başkaları gitsin." dedim. Gayem O'nu evlendirmekti. Ağlamaya başladı, "Baba ben Allah (cc)'ı arzuluyorum O'na kavuşacağım. O'nun rızası için cihad etmek istiyorum. Mani olursan, senden izinsiz giderim. İnşallah mani olma da, senin rızanla gideyim." dedi. Ve bizim rızamızı da gitti.

—Bir vasiyeti var mıydı İsmail Kardeşimizin?

-Giderken vasiyetleri vardı ama, şehadetinden bir kaç gün önce yazmış olduğu bir mektub var. Vasiyet olarak, şimdi onu kabul ediyoruz. Mektubunda şöyle söylüyor: "Buraya gelmeden önce yaşadığım hayyattan şimdi utaniyorum. Çünkü buradaki kardeşler, günde bir vakit ancak yemek bulabiliyorlar. O da pilav oluyor. Keşke daha önceki hayatımda gezmeseydim, yemeseydim, o paraları buraya getirseydim." Ve bize "Yemeyin içmeyin, mümkünse arabaya binmeyin, o paraları biriktirin, Allah rızası için buraya gönderin, çünkü buradaki

İhtiyaçları en az 15-20 illet diye tahmin ediyor diyor. Valla, o kadar zor bir babu ediyordun ve o yolda çalışmaya nasıl yaşıyordun inşallah.

Yiyecek, içecek ve silah yokluğunun yanında, Ogaden bölgesinin bir havaalanına ihtiyaç varmış. Eğer bu havaalanı yapılabilirse, yardımlar daha rahat ulaşabilecektmiş bölgeye. Mühendisler 200 bin dolara yapabileceklerini söylemişler. Ne yapıp, edip, onun yapılmasını istiyordum mektupta. Bunu da, gücü olan müslümanlar, bir ön önce yapmaları gerekiyor.

---Çocuğunuzun şehid olacağını hiç düşünmüş müydünüz?

-Onu kendim için düşünmüştüm. Belli bir zaman sonra çocuklarımı evlendirip, sıhhatli iken, Allah yolunda can vermeyi her zaman düşünmüşümdür. Ama rabbini, benden önce oğluma nasib etti. Allah (cc) bize de nasib eder inşaallah.

---İsmail kardeşimizi nasıl yetiştirmiştiniz?

-Ben tam islami bilgi alarak yetişemedim. Çünkü babamın tam olarak islami bilgisi yoktu. Kur'an-ı Kerim'i okurdu, ama yazması yoktu. Islama göre beni yetiştirmeye çalıştıysa da, bilgi bakımından çok azdı. Sonra benim bir Libya'ya gitme hadisem oldu. Öraya giderken, buradan dini kitaplar götürdüm. Bu kitapları okudukça etkilendim, bir şeyler öğrenmeye, öğrendikçe de yaşamaya başladım. Tabii, öğrendiklerimi de çocuklarıma aktardım. Bizim gayretlerimize rağmen, hidayeti veren Allah (cc)'dir. Eğer bizim de birazcık katkımız olduysa, Allah'a şükürler olsun.

---Kaç tane daha erkek evladınız var?

-İki tane daha erkek evladım var.

---Şu anda çocuklarınız da aynı arzuyla, sizden izin isteseler nasıl karşılardınız?

-İsmail'i nasıl karşıladıysam, elbetteki onları da öyle karşılayacağım. Her müslümanın bu arzu içerisinde olması lâzım. Allah için can vermek, şereflerin en şerefliisidir. Kim olursa olsun, buna mani olmayı düşünmek, istememek, en azından biraz bilinçli müslüman için, mümkün olmaz. İnsan cenneti arzulayacak, sen ona diyeceksin ki, gitme. Bu müslümanın yapacağı bir iş değil.

---Bir şehid babası olarak, müslümanlara ne söylemek istersiniz?

-Allah'a hamdolsun, müslümanım diyen çok ama, İslam'ı bilen çok az. Bilseler gereğini yapacaklarına eminim. Kur'an'a inanıyoruz diyorlar, ahkâmından haberleri yok. Haberleri varsa da, yalan yanlış, ya da tam değil. Kur'anın içeriğini bilmeyen bir insan, ben Kur'an'a iman ettim dediği zaman, acaba ne kadarını doğru söylüyor. Müslümanlar Kur'an'ı tam olarak bilseler, o zaman Allah'ın emirleri doğrultusunda hareket ederler. Şehadetin ne demek olduğunu öğrenecekler, bırak mani olmayı, şehid olmayı arzu edecekler. Bunu yapamazlarsa bile, cihada yardımcı olacaklar.

KAYNAK: Yörünge Dergisi 1-7 Eylül 1996 Sayı: 292

Ogaden'de şehadete koşular

Hiz. Muhammed (sav)'in emriyle Müslümanların Medine'den önce Hicret ettikleri Habeşistan'a cihada giden Türkiyeli mücahidler **Ünal Ekici, Ersoy Tekin, İsmail Öztürk ve Resül Aran** şehid oldular.

Hoşumuza gitmesede, cihad bize farz kılındı. Hoşlanmadığımız bazı şeylerde bizim için belki iyilik; hoşlandığımız bazı şeylerde ise bizim için belki kötülük vardır.

Cihadı bir çok bölgenin müslümanlarıyla birlikte, Türkiye'li müslümanlar 80'li yıllarda tanıdı. Misak-ı Milli sınırlarına hapsedilmek istenen Müslüman Türkiye'li, Afganistan'a maddi ve manevi olarak elini uzattı. Bir çok kardeşimiz, gidip bizzat orada cepheye katıldı, Ruslarla savaştı. Yaralananlar oldu. Derken Ödemiş'li **Bilal Yıldız**'inin şehadet haberi, dalga dalga yayıldı tüm Türkiye'ye. **Tayfur** ve diğerleri, Afganistan'da başka ırklara mensub müslümanlarla beraber şehadet kervanına katıldılar. Afganistan'dan

Azade An'ın ölümüne, bu yazının yazılmasından önce, 1992'de yazmıştık, yani bu mektubun ağırlığı.

Bosna Mehdet'i'nin iki öğrencilerinden **Salami Yurda**'nın şehadetıyla ilddikt. On yarıdan toparlandık.

Salami'yi Adil Balatlar, Maraş'lı İlahiyat öğrencisi Ali Karaman'lı Gazeteci Ömer Kayseri'li Muammer ve isimlerini hatırlamakta aciz kaldığımız yigiller takip etti. Yarıdan arkadaşım **Fuat Çağlar**'da bir deli gönü idi. Afganistan, Sudan ve Bosna'da kavuşamadığı şehadet, O'na Tacikistan'da nasib oldu.

Her cepheye, artık hem maddi yardım hem de mücahid gönderiyorduk. Son iki yıldır yoğun bir şekilde Çeçenistan'la ilileniyoruz. Orada da şehidlerimiz var elhamdülillah. Türkiye'den giden her mücahid Evrensel İslam Birliği'nin bir işaretidir. Her şehid te Dünya İslam Birliği adına atılmış en büyük adımdır. O'na bir mektebdir, şehadet bir çağrıdır.

Ogaden diye bir yer. İçimizdeki okumuş yazmışların dahi, haritada yerini bulmakta zorluk çektikleri bir yer. Halbuki bize o kadar uzak bir yer değil. Daha yüz sene önce, Osmanlı toprağıydı Ogaden. Bu gün Hristiyan Etopya'nın işgalinde. Ogaden, Somali'nin yaylası olarak da biliniyor. Yaklaşık 8 milyon müslüman yaşıyor. Osmanlı'nın hakimiyetinden sonra Portekizlilerin, İngilizlerin ve Hristiyan Habeşistan'ın işgaline uğrayan Ogaden'li, zaman zaman kurtuluş savaşı başlatmışlar. Kimi zaman Ogaden'de bağımsız olmuşlar, ama bağımsızlıklarını koruyamamışlar.

Bir kaç yıl önce Habeşistan ikiye bölündü ve Eritre ile Etiyopya kuruldu. Eritre halkı müslüman çoğunlukta olmasına rağmen, yönetim Hristiyanların elinde. Etiyopya zaten Hristiyan bir ülke. Eritre Etiyopya'nın kuzeyinde, Ogaden ise güneyinde yer alıyor. Şu anda Ogaden torakları Hristiyan Etiyopya'nın işgalinde. 1990'da kurulan İttihadi İslami Hareketi Ogaden'in kurtuluşu için 5 yıldır silahlı mücadele veriyor.

Şehid İsmail Öztürk'ün mektubunda belirttiği gibi, Ogaden'li mücahidler çok zor durumda. Geçen hafta, İttihadi İslami'nin iki temsilcisi, dergimizi ziyaret ettiler. kendileriyle yaptığımız roportajı, bu yazının devamında okuyacaksınız Şehid İsmail mektubunda naklettiğine göre; Ogaden'li müslümanlar, müthiş yokluk içindeler. Mücahidler, terliklerle cepheye gidiyorlar. Yemek için pilav ve çaydan başka bir şey bulamıyorlar. Ogaden'li herhangi bir mücahidin ağırlığı, 45-50 kiloyu geçmiyor. Hava saldırılarına karşı savunma silahları yok. Dış dünyayla bağlantı için bir havaalanına ihtiyaçları var. Bize 200 bin dolar gönderin, hava alanını yaparız diyorlar. Türkiyeli zenginlere duyuruyoruz. Somali'deki kargaşa ortamı Ogaden'li mücahidlerin silah teminini kolaylaştırıyor. Sorunları para. Ogaden cihadı, bir Somali Kenti olan Lugh'dan idare ediliyor.

Nefislerini İslamın yoluna adanmış dört kardeşimiz, bundan bir kaç ay önce, Ogaden'li müslümanlara yalnız olmadıklarını hatırlatmak ve İla-yı kelimetullah için, Somali'nin Lugh şehrine gittiler. Burada bir ön eğitim için cihad kampına katıldılar. Kampın varlığından haberdar olan Etiyopya, Kenya ve Eritre ordularının müşterek olarak düzenledikleri saldırıları, üç kez püskürttüler. Dördüncü defa saldırı, havadan uçaklar ve helikopterler, karadan ise tanklar desteğinde gerçekleştirildi. Mücahidler 4. saldırıya karşı koyarlarken Türkiye'den cepheye koşan **Unal Ekici, Ersoy Tekin, İsmail Öztürk ve Resul Aran**'ın da içinde bulunduğu yüzden fazla mücahid şehid oldu.

İSMAIL ÇELİK, 23 Şubat 1993 Ramazan/Şubat

Yeni Yeryüzü Dergisi Mayıs 1993 Sayı:1 Sayfa:48

Oruca niyet; şehadet kısmet

İsmail Çelik ve Mehmet Oğuz

23 Şubat 1993 Ramazan-ı Şerifin ilk akşamı... Yüce Rabbimizin rızıklandığı, kendilerine "Adn cennetleri, kevser havuzu sularını bağışladığı, Hizbullah ordusunun başkomutanı ve tevhid davasının önderi Hz. Muhammed'le (sav) buluşmakla şereflendirdiği aziz şehidler kervanına, iki şehid daha katıldı. Urfa'lı **İsmail Çelik** ve Batman'lı **Mehmet Oğuz**. Risale-i Nur talebelerinden, ehli zikir, ehli tesbih, fedakâr, cömert, Hizbullahi bilinç sahibi, Hz. Muhammed'in aşığı, müslümanlara karşı şefkatli, nesli imanlı oluşu için ihlasla çıpınan değerli şehid, aziz şehid Şanlı Urfa'lı **İsmail Çelik**.... Öğretmen ama davasının öğretmeni ve eğitimcisi... Yetimler safına katılan Bilal'in babası... Kendisine "Allah ne güzel vekil ve ne güzel dosttur" ilahi aşkını hatırlatan, Hasbi'nin ve minik mücahide Zuhal'in babası.... Okulunda öğrencilerinin Kuran öğretmeni....

İsmail Çelik, Siirt'in Kurtalan İlçesi'ne bağlı Kayabağlar (Zokayt) Köyü'nde sevilen, sayılan bir şehid... Kafir, zalim, sosyalist, müslüman Kürt halkının hainleri PKK çetesi tarafından, onlarca kurşunla vuruldu. Onlar, aşığı oldukları Muhammed'in (s) yanına doğru koşular. İsmail ve Mehmet... Ama onların koşusunu müslüman ve mücahid varisleri devam ettirecektir (inşaallah).

Şehadet mustusu nasıl gelmişti bu iki şehide? Ramazan'ın ilk gecesi idi. Oruca niyet ediliyordu. Şehadet kısmet oldu. Halkla teravih namazlarını camide kılmaştı iki şehid. Gece saat 23-24.00 sıralarında kafir, zalim, kalles PKK çeteleri; PTT memuru olan Mehmet'i, yatıp kalktığı dairesinden alırlar. İsmail Hoca'yı almak üzere Mehmet'le evinin kapısına dayanırlar. Mehmet aracılığıyla İsmail Hoca'yı çağırırlar kapıya. Ve kapıdan sürükleyip götürerler. Bir de "Anne, anne babamı götürdüler, vuruyorlar O'nu" diye çığlık atan, ağlaşan Bilal, Hasbi ve Zuhal'in gözleri yollarda, babaları döner diye açık kalır. Ve çığlık atan hanımının "gelir diye" umutları kalır geride.

Ama, en önemlisi bizlere ne kalır? İsmail'den ve Hizbullahi bir er, ehli taat Mehmet'ten bize, bizlere (Hizbullahilere, Mücahid Alim Said-i Nursi'nin talebelerine, Allah için olan Hz. Muhammed'in yolunu seven tüm müslümanlara) kalan şehadet kanları, İslam baharını muştulayan, kırmızı goncaların yağmuru, İslam davası, tüm kafirleri kahreden Hizbullahi ve Kurani kimlik.... Evet, şehidlerden kalan miras bunlar. Yetmiyor mu? Yeter elbet. Bu mirası korumak, boynumuzun borcudur. Zelil yaşamaktansa, izzetli ölmek daha güzel değil mi?

Köyün dışına çıkartıp, yağdırmışlar kalles kurşunlarını. Mazlum ve suçu sadece müslüman olmak olan, savunmasız insanları şehid eden kafir PKK'lılar, bir gün hesap vereceksiniz. Yerde kalmayacak, açık kalan Kuran'ları. Biz "Siz Allah'ın dinine (müslümanlara) yardım ederseniz, sizi mağlub edecek yoktur asla" ilahi mesajı, ilahi muştuyu ve müjdeyi almışızdır. Şehid İsmail'in yavrusunun ismiyle hatırladığı ve tekrarladığı "Allah bize ne güzel vekil ve ne güzel dosttur. O bize yeterlidir" ilahi aşkına dayanmışızdır. İnşaallah bu aşkın karşısında zelil olacaksınız.

Evet, Şubat ayında, şehadet kervanına iki isim daha katıldı. **İsmail ve Mehmet**. Unutulmasın bu isimler. Allah bizlere emrediyor: "Allah yolunda öldürülenlere ölümler demeyin. Bilakis onlar diridirler. Ama siz bilemezsiniz".

Öyleyse Ey Bilal, Ey Zuhal, Ey Hasbi

Babamız öldü demeyin

O yaşıyor deyin

O yaşıyor cennette

Havz-ı Kevser'in başında

Hiz. Muhammed'in yanında

Özölmeysin minikler

Sattınız, onarınız poygandırmaz
 Her isminin şerefini ya size
 "Adı Muhammed" diye
 Ve sizler ağıyın
 Sel olan gözyaşlarınızda
 Boğulsun o kahpe düşman
 Ve ey Hizbullahiler
 Ve ey müslümanlar
 Kahpe kurşunları susturun
 Yetim kalmasın Bilaller, Hasbiler
 Zillate, cehenneme gitsin
 O torunları Ebu Leheblerin
 Yaverleri küfrün, Lain'in
 bunu böyle haykırıyor Kur'an
 Aziz şehidlerimiz, andolsun ki, sizin yolunuzun takipçisi olacağız. Ve ey Bilal, Ey Zuhai,
 Ey Hasbi, mü'minlerin şefkatiyle büyüyecek ve zalimlerden bir gün hesap
 soracaksınız, soracağız. İnşallah. **H. Kurtalanlı- Diyarbakır**

İskilipli Atif Hoca'nın 4 Şubat'ta Ankaraya

9 Şubat 1996 Selam Gazetesi Şehitleri Yolu
M. Ali TEKİN

Zalim ve katillerle hesaplaşacağız

İskilipli Atif Hoca, Akkoyunlu Aşrafî beylerinden Mehmet Ali Ağa'nın oğludur. Hoca 1292 yılında dünyaya gelir. 1302 yılında medreseden icazetini alır. 29 yaşındayken de Fatih Camii'nde ders vermeye başlar. Hoca 1335 senesinde de Sultan Abdülhamid kendisini Medreseler Umumî Müdürlüğü'ne tayin eder. Hayatını ilme ve İslam'a adanmış olan büyük Alim'in, verdiği vaazlar ve yazdığı makalelerin haricinde şu önemli eserleri vardır: **Mîratül İslam, İslam Yolu, İslam Cıvırı, Din-i İslam'da Men'i Müskirat, Nazar-ı Şeriat'te Kuvve-i Bahriye, Tesettür-ü Şerî, Muayyenetüt Talebe, Medeniyet-i Şer'iyye, Terakkiyat-ı Diniyye, Frenk Mukallitliği**

İskilipli Atif Hoca'nın ilk hapis hane yılları, Osmanlıların son dönemlerine rastlar. Atif Hoca'nın ilmi kariyeri ve ünü gün geçtikçe artmaktadır. Kendisini çekemeyenler ve özellikle de din düşmanları, İttihatçılar'ın lideri **Mahmut Şevket Paşa**'ya yapılan suikasti bahane ederek, bir çok din adamıyla birlikte **İskilipli Atif Hoca**'yı da gözaltına alırlar. Önce Sinop Kalesi'ne sürgüne gönderilir. **Hoca** Sinop Kalesi'nden sonra sırayla Çorum, Boğazlıyan, ve Sungurlu'ya sürgün edilir. Bu sürgün hayatı 1.5 yıl sürer ve kendisinden özür dilenerek **Iptidai Dahili Medresesi Umumî Müdürlüğü**'ne getirilir.

Atif Hoca'nın ünü Osmanlı topraklarını aşar. Hoca'nın ilmi ve İslami kariyeri Amerika ve Japonya'ya kadar ulaşır. Amerikalı Diplomatlar, Fransız Araştırmacılar, İtalyan Müsteşikler, Hoca'nın medresedeki çalışmalarına hayran kalarak kendisiyle görüşmek için sıraya giriyorlardı. Şöhretini Japonya'dayken duyduğu **Atif Hoca**'yı ziyaret eden **Japon Büyükelçisi**, kendisine olan hayranlığını şu sözlerle ifade eder: **Sizin gibi bir kaç alim daha olsaydı, İslamiyet bütün Doğu'yu, bu arada da Japonya'yı da fethederdi.**

Bir Ramazan akşamı **Sultan Vahdeddin**'in Yıldız Sarayı'nda verdiği iftar yemeğinde yaptığı konuşma, orada bulunan herkesi derinden etkiler. Hoca'nın ilmine hayran kalan Padişah, O'na hediyeler vermek istediye de, Hoca nazik bir şekilde bunu reddeder.

İşgal-ordularına karşı mücadele vermek için **Teali İslam** (İslam'ın Yükselişi) adlı bir demek kuruluşunu gerçekleştirir. Hoca tam bu yıllarda **Frenk Mukallitliği** (Batı Taklitçiliği) isimli eserini yazar.

Miladi 1926 yılının sonbaharına gelindiğinde, bir Cumartesi akşamı **İskilipli Atif Hoca**, **Laleli**'deki evinde baskına uğrar. Hoca sanki çok büyük bir suç işlemiş gibi, evi didik didik edilerek aranır. Hoca gelenlere arama bittiğinde, izinlerinin olup olmadığını sorduğunda, olmadığını da öğrenecektir. Herhangi bir suç unsuruna rastlanmaz ama Hoca tutuklanarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne götürülür. Rutubetli ve loş bir hücreye atılır. Hoca'ya abdest alacak su bile verilmez. Bu şekilde bir kaç gün burada tutulur.

4 Aralık 1925 tarihinde, şapka giyme zorunluluğu getiren kanuna itiraz edilmesi noktasında, Giresun'da halka vaazlar veren **Şeyh Muharrem Hafız** şöyle söylüyordu: **"Ey müslümanlar eğer bu zillete boyun eğerseniz, Allah'ın emirlerini terk eder, bizleri kafilere benzetip dost edenlere itaat ederseniz, Tecdid-i İman'da ve Tecdid-i Nikah'ta bulununuz."** Piraziz'in Şeyhli Köyü'ndeki tekkesinde halka bu mahiyette vaaz verirken **Muharrem Hafız** vaazı dinleyenlerin tümüyle birlikte, tekkeyi basan askerler tarafından, elleri ve ayakları bağlanarak Giresun'a götürülürler.

16 Aralık 1925 günü, Giresun Tiyatro Salonu'nda kurulan **İstiklal Mahkemesi** sanıkların ifadelerini almaya başlar. Mahkeme Başkanı **Kılıç Ali** sanıklar **"Devlete karşı silahlı isyan ve irticai ayaklanmaya kalkmak"**la suçluyordu. İfade sırası **Şeyh Muharrem Hafız**'a geldiğinde aynı suçlamayı yaptı. **Şeyh Muharrem Hafız** bu suçlamaya hiç bir itirazda bulunmaz.

İskilipli Atif Hoca'ya suç bulmak gerekiyordu. Bu yüzden de Giresun'a getirilir ve **Şeyh Muharrem Hafız** ile yüzleştirilir ve aralarında zorla bir irtibat kurmaya çalışılır.

Giresun İstiklal Mahkemesi Atif Hoca'yı, Muharrem Hafız'la aralarında herhangi bir irtibat olmadığı kararına varır ve serbest bırakır. Fakat İskilipli Atif Hoca hakkında hüküm evvelden kesildiği için serbest bırakılmaz ve İstanbul'a geri gönderilerek tekrar taş duvarlı hücreye atılır.

18 Aralığı 19 Aralığa bağlayan gece idam edilmek üzere sehpaye çıkarılan Giresunlu Şeyh Muharrem Hafız; boynuna geçirilen yağlı urganın iki kez kopmasından sonra üçüncü kez takıldığında kibleye dönerek, Ali İmran Suresi 145. Ayetini okuyarak şehadet şerbetini içiyordu. Bu Ayet'i Kerime'nin meali şöyledir : Allah'ın izni olmadan hiç bir kişi ölemez. (Ölüm), belirli bir süreye göre yazılmıştır. Kim dünya sevabını (menfaatini) isterse kendisine ondan veririz; kim ahiret sevabını isterse, kendisine ondan veririz, şükredenleri mükâfatlandıracağız.

Mahkeme Reisi Kılıç Ali ise, sanıklar Şeyh Muharrem Hafız ve Abdullah Hoca'nın şehadetinden (idamından) sonra şöyle bir beyanatta bulunacaktır : " İnkılap düşmanlarına, Cumhuriyetin kahredici yumruğu ile, ağır bir darbe indirilmiştir."

Aylarca ailesiyle görüşmesine ve haberleşmesine izin verilmeyen İskilipli Atif Hoca'ya ailesine bir defa mektub yazma hakkını lutfederler.

Hocayı cezalandırmak isteyen mahfiller, sonunda çok önemli ve gerçek bir bahane bulurlar. Şapka Kanununa Muhalefet Etmek ve Frenk Mukallitliği isimli kitabı yazmak ! Bunlar gerekçe gösterilerek ve şapka kanununa muhalefetten yargılananların dosyalarıyla birleştirilmek üzere Ankara İstiklal Mahkemesine gönderilir.

Burada kendisini bekleyenler arasında şapka giymediği için tutuklanan Maraş Meb'usu Nazif Efendi, meşhur alimlerden Tahir-ül Mevlevi, Yeni Kafkasya mecmuası Seyyid Tahir, Tevhid-i Efkâr Gazetesi muharriri Ömer Rıza (Doğrul). Mahkemenin elinde Atif Hoca'yı cezalandırmak için hiç bir delil yoktu. Eldeki delil sadece, Şapka Kararnası'ndan önce yayınlamış olduğu Frenk Mukallitliği kitabıydı. Bütün bunlara rağmen iddia makamı, Hoca hakkında 3 sene kürek cezası talebinde bulunur.

Tahir-ül Mevlevi başta olmak üzere, bütün zindan arkadaşları Atif Hoca'nın müdafaaname hazırlaması için ısrar ediyorlardı. Hoca bütün bu ısrarlara dayanamayarak, istemediği halde kısa bir müdafaa yazar. Bu yazıyı hazırlarken, hocayı bir uyku bastırır ve öylece uyuya kalır. Uyandığında, elindeki kağıdı buruşturup yırtar, yanbaşımda duran Tahir-ül Mevlevi bunun sebebini sorar. Hoca şu cevabı verir : " Ben müdafaa yapmaktan vazgeçtim. Rüyamda Rasulullah'ı gördüm. Bana " Atif, bize kavuşmak istemiyorsun da müdafaa yazmakla mı uğraşıyorsun ?" buyurdu.."

Ertesi günü mahkemede müdafaa kendisine geldiğinde, mahkeme reisi Kel Ali'ye hitaben : " Müdafaa yapmağa hacet yok, efendim. Hiç bir günahımız olmadığı zaten tebeyyün etmiştir. Vicdanınızın vereceği karara muntazırım."

Atif Hoca'nın bu sözlerine cevaben Kel Ali " Mahkemenin adaletinden emin olabilirsiniz." diyecektir. Mahkemenin adil (!) karar şöyledir : -Babaeski Müftüsü Ali Rıza ile müderrislerden İskilip'li Atif'in idamına !..

4 Şubat 1926 Perşembe şafak sökerken Ankara Hapishanesi'nde kurulan iki idam sehпасına doğru suçlular (!) vakarla yürüyerek gider ve şehadet şerbetini içer. Celladın sonradan ifadesine göre; Atif Hoca sabah namazını kılar ve zikreder. Sehpaye çıktığında da Kelime-i Şehadet getirir ve şunları söyler : " Zalim ve katillerle elbette mahşer gününde hesaplaşacağız."

XX
XXXXX

1 Şubat 1999 Pazartesi Sayfa 13

4 Şubat Perşembe sabahı, sabah namazını müteakip "inkılaba muhalefetten" idam edilen İskilipli Atif Hoca'nın idamının haksızlığı üzerine bu gün her kesim - hayatlarını haksızlık temelleri üzerine kuranlar hariç- gerçekten bir ittifak halindedirler. Ve O'nun suçsuz yere idam edildiği kararında hemfikirdirler.

İdamının haksızlığına karar verenler, daha 4 Şubat 1926 tarihinden itibaren başlamıştır. Ve idamın haksızlığına, adaletle hiç uyuşmadığına ilk karar veren de Atif Hoca'yı idam ettiren mahkemenin savcısı olmuştur. Hoca'nın idamı, gerek Cumhuriyet dönemi Din-Devlet ilişkilerindeki haksızlıkları veya tek taraflı hak iddialarını ve aynı zamanda İstiklal Mahkemeleri'nin sınır tanımaz zulümlerini göstermede ibretli bir olay olmuştur.

İskilipli Atif Hoca, bu milletin aziz şehidlerinden biridir. O'nu tanıyacak olursak, şöyle özetleyebiliriz: 1876 tarihinde İskilip'in Tophane Köyü'nde dünyaya geldi. Babası Akkoyunlu Aşireti'nden Mehmet Ali Ağa'dır. Henüz altı aylık iken annesi Nazlı Hanım'ın vefatıyla öksüz kalan Atif Efendi, büyük babasının gayretiyle köyünde ilk öğrenimini yapmış, daha sonra İskilip'e giderek burada Abdullah Efendi adlı hocadan ders almış ve tahsilini tamamlamak için ağabeyi ile birlikte İstanbul'a gelmiş vöe medrese eğitimine başlamış. Çalışma azmi ve zekası, diğer öğrenciler arasından sıyrılmasına yetmiş ve 1902 yılında en iyi derece ile mezun olmuştur.

Aynı yıl, yeni açılan Darü'l-Funun İlahiyat Şubesi'ne kaydolmuş, mezuniyetini takiben bir ara köyüne giderek ziyarette bulunmuştur. İstanbul'a döndüğünde Fatih Camii'ndeki Dersîamlık ile beraber Kabataş Lisesi'nde Arapça Muallimliği'ne tayin olmuş ve aynı yıl Fatma Zahide Hanım'la evlenmiştir.

busiralarda hakkında verilen jurnal sebebiyle üzerindeki baskıların arttığını hissedince, bir arkadaşının pasaportu ile Kırım'a gitmiş, oradan da Varşova'ya geçerek Meşrutiyetin ilanı sıralarında da İstanbul'a geri dönmüştür. Bu sıralarda yanlışlıkla tutuklanmış ise de, bilahare serbes bırakılmıştır.

Müderislik ve Sebilürreşad'da Yazılar

Bir yandan müderislik yaparken, bir yandan da Sebilürreşad Mecmuası'nda yazılar yazmaya başlamış ve İslam Alemi'nin dikkatini çekmiştir. Balkan Harb'i'ni müteakip donanmaya duyulan ihtiyaç ile bu alanda yazılar yazıp, milleti donanmaya yardım etmeye teşvit etmiş. Fakat, Mahmut Şevket Paşa suikastını fırsat bilip, bütün muhaliflerini toplayan zihniyet Atif Hoca'yı da bu gruba dahil ederek Sinop'a sürgüne göndermiştir. Buradan Çorum'a, Sungurlu'ya havale edilmiş ve yine bir yanlışlık yapıldığı söylenerek özür dilenmiş ve İstanbul'a gitmesine izin verilmiştir. O zamanlarda çok ihmal edilmiş olan İbtidai Dahil Medreseleri'nin Umum Müdürlüğü'ne verilmiş ve getirildiği bu mevkide insan üstü gayretlerle çalışarak kurumunun işleyişini yoluna koymuş ve takdir toplamıştır. Bu sıralarda bir Amerikan heyeti, medreseleri ziyareti sırasında Atif Hoca ile karşılaşmış, İslamiyet ile ilgili olarak sorular sormuş ve görüşme tamamlandığında hayranlıklarını gizleyemeyerek Hoca'nın ilminden faydalanmak üzere kendisini Amerika'ya davet etmişlerdir.

Yine bir İtalyan Müsteşri bazı sorularını Hoca'ya danışmış ve daha önce duymuş olduğu şöhretinin haksız olmadığını ifade etmiştir. Bu defa da Kral Faysal, kendisini Bağdat'a davet etmiş, fakat O gitmemiştir.

Mahfil Mecmuası'nda da yazıları yayınlandığı için bazı ilginç mektublar ve davetler almıştı. Bazı müsteşrik mecmuaları da kendisine yüksek ücretler teklif ederek, dergilerine yazı göndermesini istemişlerdir.

1920'de ulema ve müderislerin haklarını korumak üzere, üyeleri arasında Mustafa Sabri Efendi, Mustafa Saffet Efendi ve Said-i Nursi'nin de bulunduğu Müderisler Cemiyeti'ni kurdu.

Atif Efendi Kütüphanesi Neşriyatı olarak çeşitli eserler kaleme almıştı.

Bunlardan bazıları: **İslam Çığır**, **İslam Yolu**, **Mir'âtül-İslam**, **Din-i İslam'da Men-i Müskirat**, **Nazar-ı Şeriat'te Kuvve-i Beriyye ve Bahriyye**, **Tesettürü Şer'i Muin Littalebe** adlı eserlerdir.

1924 yılında, Batı taklitçilerinin, toplumun örfüne aleni olarak uymayanlarının, halk ve emniyet mensubları tarafından hoş görülmedikleri bir dönemde **Frenk Mukallittliği** ve **Şapka** adlı eserini neşretmiş ve dönemin düşünüş veya yaşayışına uygun olan fikirlerini açıklamıştır.

1925 yılı sonlarında çıkan "Şapka giyilmesi hakkında kanun"a muhalefetten tutuklandı. Giresun'a gönderilerek İstiklal Mahkemesi'nce sorgulandı. Eserini, kanunun çıkmasından önce kaleme aldığı ve iddia edilen aksine bir suç unsuru bulunmadığına hükmedilerek İstanbul'a getirildi. Serbest bırakılması beklenirken, 1926 yılında Ankara'ya, İstiklal Mahkemesi'nce tekrar yargılanmak üzere gönderildi.

İstiklal Mahkemesi; Erzurum, Rize, Giresun ve Sivas'ta meydana gelen şapkaya karşı çıkılan hareketlerde Atif Hoca'nın rolü olduğuna inanarak ithamlarına başlamıştı. Uzun süren soruşturmalar sonucu, savcı, şüphe ve zann dolu bir iddianame okumuş ve falanca bunu şurada görmüş. Falan şunu söylemiş gibi gülünç ifadelerle okunan bu iddianamenin sonucunda, diğer arakadaşları çeşitli cezalara çarptırılan Atif Hoca'nın da 10 yıl ile 15 yıl arası bir süre ile kürek cezasına çarptırılması istenmişti. Daha sonra mahkeme reisi müdafaaların dinlenmesi için, duruşmayı ertesi güne ertelemişti. 1926 yılının Şubat ayının 3. gününde müdafaaların dinlenmesinden sonra, mahkeme **Atif Hoca'nın idamına karar vermiş** e hüküm 4 Şubat 1926 sabahı Perşembe'ye rastlayan gün infaz edilmiştir.

**Ölüm bir son değil, diriliş bize
Şehadet bir tutku, bir özlem bize...
Allah yolunda öldürülenleri, ölümler
Sanmayın. Onlar rablerinin katında
Diridirler. (Al-i İmran suresi 169)**

Atif Hoca, Osmanlı devleti'nin son devresinde yetişmiş, muttaki olduğu kadar mücahid alimlerinden birisidir. Atif Hoca'nın idamedilişinin iç yüzüne değinecek olursak, şunları söyleyebiliriz: Milli Şef Devri'nde "Ev aramalarının" hududu geniş tutulmaktaydı. bu ev aramalarından **Atif Hoca** da nasibine düşeni almış ve apar topar Müdüriyete getirilmişti. **Atif Hoca,** evinden apar-topar alınıp emniyet müdürlüğüne götürüldüğünde, kendisine bu muamelenin niçin yapıldığını bilmiyordu. Kendisini götürən polisler de olan bitenden habersizdir. Yalnız "Büyük yerden" emir gelmişti. **Atif Hoca'da** derdest edilecek ve **İstiklal Mahkemesi'nin** huzuruna çıkartılacaktı. İşte bu şekilde "Suçsuz ceza ve işkence" gören **Atif Hoca,** daha sonra da akıllara durgunluk verecek pek çok muameleyle karşılaşır. **Çektiği bu kadar sıkıntının sebebi ise "Devrimleri" yapanlara boyun eğmememektir. Ve devrimi yapanların gözünde de bir engel olarak görülmekti. Gerisi ise bahalardan ibaret...**

Bu şekilde azılı bir gangster muamelesi gören zat, ecnebinlerin bile hayranlıkla bahsettiği büyük bir alimdi. Ve bu alimi yegâne suçu ise, aylar-yıllar zonra devrim yapılacağını hesaba katmadan ilmi eser yazmaktı.

Atif Hoca'yı bu şekilde apar-topar alıp götürülenlerin elinde en ufak bir delil yoktu. Yegane bahaneleri Giresun'da "tutulmuş bir kişinin" söylediği sözlerdi. Bu şahıs, kendisine niçin şapka giymediği sorulduğunda şöyle bir yalan uydumuştur: **İstanbul'da yüksek din alimlerinden Atif Hoca ile mektublaştım. Kendisi bana cevap olarak, şeriatın şapka giyilmesine müsaade etmediğini ve bu fiilin din gözüyle küfür olduğu cevabını verdi. Ben de bunun üzerine, şapka giymemeye karar verdim.**

Oysa, ne bu şahıs böyle bir mektub yazmış, ne de **Atif Hoca** kendisine cevap vermişti.

İşte, bir sözde şahidin, sözleri üzerine bir bardak suda fırtına kopartılıyor ve **Atif Hoca,** İstanbul'dan **İstiklal Mahkemesi'nin** huzuruna çıkarılmak üzere Trabzon'a diye yola çıkarılıyor, daha sonra mahkemenin Giresun'da olduğu öğrenilince oraya götürülüyor.

Mahkeme araştırmasında her şey ortaya çıkacaktı. Hoca'nın ifadeleri karşısında yalancı şahid bocalamış, foyası ortaya çıkmıştı. bunun üzerine mahkeme heyeti; **"Ortada itham sebebi olabilecek hiç bir şey yok..."** kararını vermişti.

Tertiblenen bir oyun daha böylelikle noktalanırken, **Atif Hoca,** aynı konuda yeni bir olayla daha karşılaşacaktı.

Mahkemenin kararı sonucu Giresun'dan İstanbul'a getirilen Hoca, evine gönderilmesi gerekirken emniyette nezaret altında tutulur.

Atif Hoca, buradan da **"Gizli güçlerin sevkiye"** Ankara'ya, **İstiklal Mahkemesi'ne** çıkarılmak üzere tekrar götürülür. Ankara'ya getirilen Hoca, meselenin ne kadar dallanıp budaklandığı görür. yurdun dört bir tarafındaki din alimleri toplanmıştır. Hepsinin hakkındaki itham aynıdır: **'Şapka iktizası hakkındaki kanun'a muhalefet etmek.**

Bu alimlerden bazıları şunlardır: **Uşaklı Hoca Süleyman,** Uşak İmam Hatip Mektebi Müdürü, **Antepli Salih Efendi,** Bozkırlı Ahmet, **Sultaniyeli Durmuş**

Hoca, Dağıstanlı Şeyh Şerafeddin ve Arkadaşları. Erzurum, Rize, Sivas, Giresun ve yurdun diğer bölgelerinden toplanmış yüzlerce insan, ani idam kararları veren meşhur Ankara İstiklal Mahkemesi Huzuru'na çıkarılmıştır. Bu mahkemenin en meşhur simaları da "Üç Ali'ler" diye bilinen Kel Ali (Ali Çetinkaya), Kılıç Ali ve Necip Ali'dir.

Şapka kanununa muhalefetten tutuklu bulunanların mahkemeleri büyük bir hızla sürüyordu. Sıra, Atif Hoca'nın duruşmasına gelir. 26 Ocak 1926'da mahkemeye çıktı. Mahkeme heyeti, cezalandırmaya kesin kararlıydı. Ancak Atif Hoca hakkında suç sayılabilecek fiil yoktu. Dinlenen şahitler Atif Hoca hakkında suç niteliğinde bir fiil isnadında bulunamıyorlardı. Atif Hoca'nın "Frenk Mukallidiği" isimli eseri, mahkemenin delil yokluğunda sığınacağı bir gerekçe olabilirdi. Ama, şahitler o kitabı kanun çıkmada önce almış sattıklarını, kanun çıktıktan sonra ne Atif Hoca'nın kendilerine verdiği, ne de kendilerinin sattığını söylüyorlardı. Bu ifadeleri dinleyen mahkeme heyeti hem tedirgin oluyor, hem de öfkeleniyordu. Öyle ya, idam edilmesi istenen şahıs hakkında göstermelik de olsa suç olabilecek delillere ihtiyaçları vardı. Sıra, Atif Hoca'nın soruları cevaplamasına gelmişti. Savcı, "sizin siyasetle uğraştığınız söyleniyor, bunun en büyük delili de 'Frenk Mukallidiği' adlı eseriniz. Bu eseri ne zaman ve hangi gayeye hizmet etmek için yazdınız?" diye sordu. Atif Hoca şu cevabı verdi:

"Senelerce evvel ve mücerred bir gaye uğrunda yazdım... Şahsiyet sahibi olma gayesi... Yoksa şu veya bu hükümet teşebbüsüne karşı durma fikriyle değil... Taklitçiliğin her türlü kötüdür. İşte karşınızda Japonya misali!... Garbın bütün terakkilerini elde ettikten sonra şahsiyete ve millî an'aneye sadık kalmanın örneği.... Japonlar, Asyalı bir topluluk adına, Avrupa'nın bütün ilmini, fennini, usulünü, sistemini devşirdikten ve benimsedikten sonra kendi öz ruhuna sınırsız bağlı kalmanın daima ilet dersini verecektir. Benim de o eserde güttüğüm gaye, 'Hikmet mü'minin kaybolmuş malıdır, nerede bulsa alır' mealindeki hadis gereğince, Avrupa'yı, iyi ve faydalı taraflarından ve bünyemizde eriterek, hazmederek benimsemek. Fakat ruh çevremizi asla fesada uğratmadan, bütün bunları kendi şahsiyet ve vâhidimiz üzerine ekleyerek yapmak ve adil, mukallid seviyesine düşmek. İşte bu gayeyi güden, mücerred fikirlerden ibret alan ve asla müşahhas ve siyasi bir meseleyi hedef tutmayan eserimi, daha evvel kaleme aldığım halde ancak 1340 (1924) yılında bastırabildim."

Savcı, söylenenler üzerine bu seferde eserin incelenip incelenmediğine dair "Eseri bastırmadan evvel kimseye gösterdiniz mi?" diye sorar.

"Bu suale bilhassa 'evet!' demek isterdim. Hem de şuna buna bağlı değil, resmi makamlara gösterdim. Eserden sekiz nüsha kopya ettim ve bunlardan ikişer nüshasını İstanbul Maarif Müdürlüğü ile Matbuat Umum Müdürlüğü'ne gönderdim. Okudular, tedkik ettiler. Ve sonunda beni tebrike kadar vardılar. 'Hoca Efendi çok nazik ve mühim bir mevzuya el atmışsın, emeklerin kutlu olsun, seni takdir ve tebrik ederiz!' dediler. Usul icabı olsa da eserin resmi neşir müsaadesini verdiler." Reis şaşırarak, "Demek böyle oldu...." dedi.

"Aynen böyle oldu. Alakalı makamlardan sorulabilir. Resmi ruhsat tezkeresi sorulabilir. Resmi Ruhsat tezkeresi dosyamda mevcuttur, takdim etmiştim."

26 Ocak 1926'daki duruşmadan sonra mahkeme, savcının esas hakkındaki iddiasını okuması için, 2 Şubat 1926 tarihine bırakılır.

Atif Hoca için istenen ceza 3 sene hapis idi. Bu, savcının talebi idi. Atif Hoca'nın arkadaşları, "Savcı bu kadar talep ettikten sonra mahkeme mutlaka beraat verir" diyorlardı. Atif Hoca ise büyük bir tevekkülle "Allah bilir" diyordu. Mahkeme heyeti, duruşmayı 3 Şubat'a te'hir etmişti. O gün tutukluların son sözleri dinlenecekti.

2 Şubat gecesi, tutuklular kapatıldıkları hücrelerde müdafaalarını yazmaktadır. Atif Hoca da müdafaasını yazarken bir aralık uyuya kalır. Uzun süren uykusundan uyandığı zaman arkadaşı Tahirül Mevlevî'ye dönerek "Uykuda murad hasıl oldu." der, ve müdafaasını yırtar. Çünkü O, rüyasında Hz. HPeygamber (sav)'i görmüş, şehid edileceğini öğrenmişti. Üç yıllık hapis talebine rağmen, rüyasında işaret edildiği gibi idam verilebileceğine inanıyordu. Çünkü Peygamberin görüldüğü rüyanın sadık olduğuna inancı tamdı.

3 Şubat 1926 günü- tutuklular ve mahkeme heyeti tekrar karşı karşıya gelir. Sıra **Atif Hoca**'ya geldiğinde de şunları söyler : "**Müdafaaya hacet yok efendim; müdafaaya mucib bir suçum olmadığı esasen tebeyyün etmiştir. Vicdanınızın vereceği hükmü intizar ediyorum.**"

Daha sonra mahkemenin bittiği bildirilir. Ve mahkeme heyeti kararları tesbit için duruşmaya ara verir. Bir müddet sonra mahkeme reisi **Ali Çetinkaya** elindeki kararı zabıt katibine vererek okutur. kararları içerisinde şu satırlar mahkeme salonunda bomba gibi patlar. "**Babaeski Müftüsü Ali Rıza Efendi ile Müderrislerden İskilipli Atif Efendi'nin idamına....**"

Atif Hoca, "kanun namına kanunsuzca, hareket edenlerin" pençesinde ızdırap çekmektense, kainatın efendisinin huzuruna çıkacaktır. **Atif Hoca**, haksızlığı hak bilenlere, hakkı söylemenin haksızlık olduğunun şuuru içerisinde yanındaki arkadaşlarına şöyle der: "**Zalimlerle elbet mahşer gününde hesaplaşacağız**" **Atif Hoca**, 3 Şubat'ı 4 Şubat'a bağlayan geceyi, idamlıkların kapatıldığı bir hücrede sabaha kadar ibadet ederek geçirir. Sabahleyin infaz heyeti **Atif Hoca**'nın hücrelerine gelir.

Atif Hoca, büyük bir sükunetle: "**Sabah namazını kılacağım**" der ve hücrelerinde sabah namazını kılar, rabbine el açıp tevbe istiğfar eder. Abdestli olarak çıktığı idam sehpasında son sözü kelime-i şehadet olarak rabbine kavuşur.

Gazeteler, şapka için işlenen bu cinayeti üç beş satırlık bir haberle geçirirler. şimdiki ise, adını dahi anmaya korktukları bu olayı ört bas etmek istemektedirler. 4 Şubat 1926 tarihi, bir haksızlığın ve yanlışın gerçekten unutulmayacak tarihidir. Şapka bahane dilerek idam edilenler, yarın temyizsiz en son mahkemeler olan ruz-i mahşerde haklarını alacaklardır. Bu olayda işin garabeti şuradaki; şapka kanunundan önce şapka giyenleri azarlayıp, cezalandıranlar; şapka devriminden sonra giymeyenleri azarlayıp, cezalandıranların ta kendisidir. Şakşakçıların kararıyla önce alkışlanan eserin müellifi, sonra idama götürüldü.

ISMAIL ÖZTÜRK: 9 Ağustos 1996-Ogadin

Ogaden Cephesinde Dört Türk Şehid

Değerli kardeşler, bilindiği gibi Ogaden bölgesindeki İslami Cihad, beşinci yılına girmektedir. Cihadın başladığı tarihten itibaren, savaş alanında insanların öldürülmediği ve şehid edilmediği hiç bir gün olmamıştır.

1996 yılının 6. ve 7. aylarında 35'ten fazla sıcak temas ve çatışma olmuştur. Bu savaşların neticesi özetle şunlardır:

1-Hristiyan düşmanlardan altmışı subay olmak üzere, yaklaşık 987 asker öldürülmüştür.

2-Düşmandan çok sayıda insan yaralanmıştır.

3-Bölgede 37 askeri araba imha edilmiştir.

4-Habeşistan'ın başkenti Adis Ababa'da, Odrova şehrinde, Hira şehrinde, Decebur'da bir çok otelin yıkılması.

5-Başkent Adis Ababa'da ulaştırma bakanının öldürülmesi.

6-Bu operasyonlarda, 63 mücahid şehid edildi ve 57 kişi de yaralandı. Fakat mücahidler bu savaşlarda küçümselemeyecek kadar silah, cephane ve askeri araçları ganimet olarak almışlardır.

Düşman uğratıldığı bu ezici mağlubiyetten sonra, Ogaden bölgesinde hırçınca saldırılara geçmiş, öyle ki Hristiyan Habeşistan'lı düşman, mücahidlere karşı bu ay da geniş çapta hucuma geçmiştir. Bu hucumun neticelerini şu şekilde özetlemek mümkündür:

1-Ordusunu bölgenin her tarafına yaymak, öyleki köylere, sulara, ekinlere dahi hakimiyetini sağlamaya çalışmak, böylece mücahidlere karşı tam bir iktisadi ambargoyu sağlamak.

2-insanları gelişi güzel bir şekilde öldürmek; mesela, tek başına çölde bulunan herkesi veya yanında Kur'an taşıyan her ferdi, yahut islami bir kıyafetle görünen her kişiyi, kim olursa olsun derhal öldürmek.

3-Bu körü körüne yapılan hücumlarda 17 kişi öldürüldü, 5 kişi de yaralandı.

Buna mukabil mücahidler de bu ayda Ogaden'de, aşağıdaki zikredilen gerçekleştirdiler:

A-) Berkad kentinin yakınına kurdukları pusu ile, düşmana ait bir tankı, içindeki takımı ile birlikte imha etme. Bu olay 8.8.1996'da oldu.

B-) 9.8.1996'da mücahidler Adis Ababa'da büyük bir oteli imha ettiler.

C-) 10.8.1996'da mücahidler düşmana ait bir merkeze hucum ettiler.

Düşmandan, içlerinde büyük rütbeli bir subayın da bulunduğu 10 askeri öldürdüler.

D-) 12.8.1996'da kahraman bir mücahid, ordu karargâhlarından birine hamle yaptı, düşmandan iki kişiyi öldürdü. Oradan içinde 9.000 dolar bulunan bir çantayı ganimet olarak alıp geldi.

Son Durum:

1-Mücahidler düşmana ait 12 arabayı imha ettiler. Bir askeri helikopter düşürdüler.

2-İslam'a saldıran düşman ordusundan 170 kişi öldürdüler.

3-Düşmanı, işgal etmiş olduğu Logh (Luuq) ve Belet Hevva kentlerinden çıkarma.

Düşman şu ana kadar Somali'nin Dolo kentinde bulunmaktadır.

Son savaşta, İslami mukaddesatları savunarak şehid düşen kardeşlerimizin isimleri şunlardır:

01-Suudi Arabistan'lı Ebul Fadl El-Mekki

02-Gambia'lı Muhammed El-Gambi

03-Mısırlı Ebu Adnan

04-Mısırlı Ebu Süleyman

05-Mısırlı Ebu Ahmed

06-Mısırlı Ebu Halid

07-Türkiye'li Ubeydullah (Onal Ekici)

08-Türkiye'li Mus'ab (Ersoy Tekin)

09-Türkiye'li Erzurumlu Resül Aran

10-Türkiye'li Ebuzer (İsmail Öztürk)

11-Fransalı Ali (Philip)

12-Cezayirli Muhibbullah

13-Mısırlı Ebu Bahiy (ağır yaralı)

Acil Çağrı:

Müslüman kardeşlerimizden ve konu ile ilgilenen herkesten ellerinde bulunan maddi yardımları acilen göndermelerini rica ediyoruz.

Dış İlişkiler Bürosu

Ebu Abdurrahman el-Hetâvi - 17.8.1996

HASAN ÖZTÜRK (Şehid İsmail Öztürk'ün babası):

"Allah'a Şükürler Olsun"

—İsmail kardeşimiz şehid oldu, babası olarak sizin duygularınızı öğrenebilir miyiz?

—Şehid babası olmaktan ötürü gerçekten sevindiyim. Fakat üzüldüğüm bir nokta var. Bana baş sağlığına gelen arkadaşlarım, Allah razı olsun cümlesinden; tamam acımı paylaşmak için geliyorlar ama, kapıdan içeri girdiklerinde, sanki bir şehid evine değil cenaze evine gelmişler gibi davranıyorlar. Bunu da bilmemelerine yoruyorum. Bilenler geldiği zaman "gözün aydın, mübarek olsun" diyorlar. Şehidin olduğu yerde hüzün olmaz, sevinç olur. Bir insan kendi evlâdının cennete gittiğini bilir ise; buna ana veya babanın ya da çevresinin üzülebilmesi mümkün değil. Çünkü her müminin arzusu cenneti kazanmaktır. Allah'a şükürler olsun, bize şehid babası olmayı nasib etti. inşaallah şehid olmayı da nasib eder.

—Kaç yaşındaydı İsmail kardeşimiz?

—22 yaşındaydı.

—İsmail Kardeşimiz, ne zaman gitmişti Ogaden'e?

—Oğlum İsmail, daha önceden Bosna'ya gitmişti. Bosna'da 15-20 gün kadar kaldı, orada barış oldu. Barıştan sonra geldi. Çeçenistan'a gitti. Fakat, Ruslar çok sıkı tedir aldığı için, Çeçenistan'a giremedi. Çeçenistan dönüşü, "başka bir cihad cephesi buldum, inşaallah oraya gideceğim" dedi. Ondan sonra da Ogaden'e gitti. Oraya gittikten sonra, Etiyopya'lı askerler saldırılara başlamışlar. Saldırıların üçünü çok zayıf vererek geri püskürtmüşler. Fakat 4. saldırı uçak, helikopter ve tank desteği ile gerçekleşmiş. Ve bu saldırıda, kamptaki mücahidler şehid olmuş.

—Bosna'da, Çeçenistan'da şehid olamamasına üzülmüyor muydu?

—Bilhassa Bosna'dan geldiği zaman, "gökyüzünde 'Lailahe illallah Muhammeden Rasûlullah' yazısını okudum" demişti. Buraya geldiği zaman, hareketleri çok değişmişti. Daha önce de namaz kılardı ama, artık girdiği namazdan çıkmak bilmiyordu. Benim 5 dakikada kıldığım namazı; O, yarım saate çıkarmıştı. Çeçenistan'a giremedikten sonra, direk Ogaden'e gideceklermiş. Ama dönmeyi dilemişler. Bilahare buraya geldiler ve buradan Ogaden'e gittiler.

Çeçenistan'dan döndükten sonra buraya gelince kendisine, "Her halde Allah sana şehadeti nasib etmeyecek oğlum. Biraz da başkaları gitsin." dedim. Gayem O'nu evlendim. Ağlamaya başladı, "Baba ben Allah (cc)'ı arzuluyorum. O'na kavuşacağım. O'nun rızası için cihad etmek istiyorum. Mani olursan, senden izinsiz giderim. İnşaallah mani olma da, senin rızanla gideyim." dedi. Ve bizim rızamızla gitti.

—Bir vasiyeti var mıydı İsmail Kardeşimizin?

—Giderken vasiyetleri vardı ama, şehadetinden bir kaç gün önce yazmış olduğu bir mektub var. Vasiyet olarak, şimdi onu kabul ediyoruz. Mektubunda şöyle söylüyor:

"Buraya gelmeden önce yaşadığım hayyattan şimdi utanıyorum. Çünkü burdaki kardeşler, günde bir vakit ancak yemek bulabiliyorlar. O da pilav

oluyor. Keşke daha önceki hayatımda gezmeseydim, yemeseydim, o paraları buraya getirseydim." Ve bize "Yemeyin içmeyin, mümkünse arabaya binmeyin, o paraları biriktirin, Allah rızası için buraya gönderin, çünkü buradaki

kardeşlerin en ağırı 45-50 kilo" diye tavsiyede bulunuyor. Vasiyet olarak bunları kabul ediyorum ve o yolda çalışmaya başlayacağım inşaallah.

Yiyecek, içecek ve silah yokluğunun yanında, Ogaden bölgesinin bir havaalanına ihtiyaç varmış. Eğer bu havaalanı yapılabilirse, yardımlar daha rahat ulaşabilecekmiş, bölgeye. Mühendisler 200 bin dolara yapabileceklerini söylemişler. Ne yapıp, edip, onun yapılmasını istiyor mektupta. Bunu da, gücü olan müslümanlar, bir an önce yapmaları gerekiyor.

---Çocuğunuzun şehid olacağını hiç düşünmüş müydünüz?

---Onu kendim için düşünmüştüm. Belli bir zaman sonra çocuklarımı evlendirip, sıhhatli iken, Allah yolunda can vermeyi her zaman düşünmüşümdür. Ama rabbim, benden önce oğluma nasip etti. Allah (cc) bize de nasip eder inşaallah.

---İsmail kardeşimizi nasıl yetiştirmiştiniz?

---Ben tam islami bilgi alarak yetişemedim. Çünkü babamın tam olarak islami bilgisi yoktu. Kur'an-ı Kerim'i okurdu, ama yazması yoktu. Islama göre beni yetiştirmeye çalıştıysa da, bilgi bakımından çok azdı. Sonra benim bir Libya'ya gitme hadisem oldu. Oraya giderken, buradan dini kitaplar götürdüm. Bu kitapları okudukça etkilendim, bir şeyler öğrenmeye, öğrendikçe de yaşamaya başladım. Tabii, öğrendiklerimi de çocuklarıma aktardım. Bizim gayretlerimize rağmen, hidayeti veren Allah (cc)'dir. Eğer bizim de birazcık katkımız olduysa, Allah'a şükürler olsun.

---Kaç tane daha erkek evladınız var?

---İki tane daha erkek evladım var.

---Şu anda çocuklarınız da aynı arzuyla, sizden izin isteseler nasıl karşılırdınız?

---İsmail'i nasıl karşıladıysam, elbetteki onları da öyle karşılayacağım. Her müslümanın bu arzu içerisinde olması lâzım. Allah için can vermek, şereflerin en şerefisidir. Kim olursa olsun, buna mani olmayı düşünmek, istememek, en azından biraz bilinçli müslüman için, mümkün olmaz. İnsan cenneti arzulayacak, sen ona diyeceksin ki, gitme. Bu müslümanın yapacağı bir iş değil.

---Bir şehid babası olarak, müslümanlara ne söylemek istersiniz?

---Allah'a hamdolsun, müslümanım diyen çok ama, İslam'ı bilen çok az. Bilseler gereğini yapacaklarına eminim. Kur'an'a inanıyoruz diyorlar, ahkâmından haberleri yok. Haberleri varsa da, yalan yanlış, ya da tam değil. Kur'anın içeriğini bilmeyen bir insan, ben Kur'an'a iman ettim dediği zaman, acaba ne kadarını doğru söylüyor. Müslümanlar Kur'an'ı tam olarak bilseler, o zaman Allah'ın emirleri doğrultusunda hareket ederler. Şehadetin ne demek olduğunu öğrenecekler, bırak mani olmayı, şehid olmayı arzu edecekler. Bunu yapamazlarsa bile, cihada yardımcı olacaklar.

KAYNAK: Yörünge Dergisi 1-7 Eylül 1996 Sayı: 292

Ogaden'de şehadete koşular

Hiz. Muhammed (sav)'in emriyle Müslümanların Medine'den önce Hicret ettikleri Habeşistan'a cihada giden Türkiyeli mücahidler Unal Ekici, Ersoy Tekin, İsmail Öztürk ve Resül Aran şehid oldular.

Hoşumuza gitmesede, cihad bize farz kılındı. Hoşlanmadığımız bazı şeylerde bizim için belki iyilik; hoşlandığımız bazı şeylerde ise bizim için belki kötülük vardır.

Cihadı bir çok bölgenin müslümanlarıyla birlikte, Türkiye'li müslümanlar 80'li yıllarda tanıdı. Misak-ı Milli sınırlarına hapsedilmek istenen Müslüman Türkiye'li, Afganistan'a maddi ve manevi olarak elini uzattı. Bir çok kardeşimiz, gidip bizzat orada cepheye katıldı, Ruslar'la savaştı. Yaralananlar oldu. Derken Ödemiş'li Bilal Yıldızcı'nın şehadet haberi, dalga dalga yayıldı tüm Türkiye'ye. Tayfur ve diğerleri, Afganistan'da başka ırklara mensub müslümanlarla beraber şehadet kervanına katıldılar. Afganistan'dan

Ruslar'ın kovulmasıyla biraz gündemden düşen cihad, 1992'de Bosna'da yeni bir mekteb açıyordu.

Bosna Mektebi'nin ilk öğrencilerinden **Selami Yurdan**'ın şehadetiyle irkildik ve yeniden toparlandık.

Selami'yi **Adil Balat**'lar, Maraş'lı İlahiyat öğrencisi **Ali**, Karaman'lı Gazeteci **Ömer**, Kayseri'li **Muammer** ve isimlerini hatırlamakta aciz kaldığımız yiğitler takip etti. Yakın arkadaşım **Fuat Çağlar**'da bir deli gönül idi. Afganistan, Sudan ve Bosna'da kavuşamadığı şehadet, O'na Tacikistan'da nasib oldu.

Her cepheye, artık hem maddi yardım hem de mücahid gönderiyorduk. Son iki yıldır yoğun bir şekilde Çeçenistan'la ilgileniyoruz. Orada da şehidlerimiz var elhamdulillah. Türkiye'den giden her mücahid Evrensel İslam Birliği'nin bir işaretidir. Her şehid te Dünya İslam Birliği adına atılmış en büyük adımdır. Cihad bir mektebdir, şehadet bir çağrıdır.

Ogaden diye bir yer. İçimizdeki okumuş yazmışların dahi, haritada yerini bulmakta zorluk çektikleri bir yer. Halbuki bize o kadar uzak bir yer değil. Daha yüz sene önce, Osmanlı toprağıydı Ogaden. Bu gün Hristiyan Etopya'nın işgalinde. Ogaden, Somali'nin yaylası olarak da biliniyor. Yaklaşık 8 milyon müslüman yaşıyor. Osmanlı'nın hakimiyetinden sonra Portekizlilerin, İngilizlerin ve Hristiyan Habeşistan'ın işgaline uğrayan Ogaden'li, zaman zaman kurtuluş savaşı başlatmışlar. Kimi zaman Ogaden'de bağımsız olmuşlar, ama bağımsızlıklarını koruyamamışlar.

Bir kaç yıl önce Habeşistan ikiye bölündü ve Eritre ile Etiyopya kuruldu. Eritre halkı müslüman çoğunlukta olmasına rağmen, yönetim Hristiyanların elinde. Etiyopya zaten Hristiyan bir ülke. Eritre Etiyopya'nın kuzeyinde, Ogaden ise güneyinde yer alıyor. Şu anda Ogaden torakları Hristiyan Etiyopya'nın işgalinde. 1990'da kurulan İttihadi İslami Hareketi Ogaden'in kurtuluşu için 5 yıldır silahlı mücadele veriyor.

Şehid İsmail Öztürk'ün mektubunda belirttiği gibi, Ogaden'li mücahidler çok zor durumda. Geçen hafta, İttihadi İslami'nin iki temsilcisi, dergimizi ziyaret ettiler. kendileriyle yaptığımız roportajı, bu yazının devamında okuyacaksınız **Şehid İsmail** mektubunda naklettiğine göre; Ogaden'li müslümanlar, müthiş yokluk içindeler. Mücahidler, terliklerle cepheye gidiyorlar. Yemek için pilav ve çaydan başka bir şey bulamıyorlar. Ogaden'li herhangi bir mücahidin ağırlığı, 45-50 kiloyu geçmiyor. Hava saldırılarına karşı savunma silahları yok. Dış dünyayla bağlantı için bir havaalanına ihtiyaçları var. Bize 200 bin dolar gönderin, hava alanını yaparız diyorlar. Türkiyeli zenginlere duyuruyoruz. Somali'deki kargaşa ortamı Ogaden'li mücahidlerin silah teminini kolaylaştırıyor. Sorunları para. Ogaden cihadı, bir Somali Kenti olan Lugh'dan idare ediliyor.

Nefislerini İslamın yoluna adanmış dört kardeşimiz, bundan bir kaç ay önce, Ogaden'li müslümanlara yalnız olmadıklarını hatırlatmak ve İla-yı kelimetullah için, Somali'nin Lugh şehrine gittiler. Burada bir ön eğitim için cihad kampına katıldılar. Kampın varlığından haberdar olan Etiyopya, Kenya ve Eritre ordularının müşterek olarak düzenledikleri saldırıları, üç kez püskürtüler. Dördüncü defa saldırı, havadan uçaklar ve helikopterler; karadan ise tanklar desteğinde gerçekleştirildi. Mücahidler 4. saldırıya karşı koyarlarken Türkiye'den cepheye koşan **Ünal Ekici**, **Ersoy Tekin**, **İsmail Öztürk** ve **Resül Aran**'ın da içinde bulunduğu yüzden fazla mücahid şehid oldu.

IBRAHİM KIZMAZ : 6 Ocak 1992

YERYÜZÜ 15 Haziran 1992 Sayı :19 Sayfa:5 - Sayı 27 sayfa 2

Yeryüzü Dergisi 15 Haziran 1992 sayı 19 sayfa1

İbrahim Kızmaz ve Orhan Korkmaz'ın resimleri var

Sayfa 4: Şehid İbrahim Kızmaz: Nusaybin'de bir ilk okul  ğretmeni olan İbrahim Kızmaz aynı zamanda şair ve yazardır. Evi, yolu Nusaybin'e düşenlerin ilk konaklandıkları yerdir. Alim ve muttaki kişiliğiyle bölge halkının gönlünde taht kurmuşt . İslami faaliyetlere aktif ve sürükleyici katılımı Kürdistan'da ve bütün bir Türkiye'de O'nu tanınan ve sevilen biri kılmıştı. Çalışkan, fedakâr, basiretli ve samimi şahsiyetiyle  mek bir müslümandı. Halkla kurduğu sıcak diyalog sayesinde geniş bir  evre sahibi olmuşt . Hizbullah , devrimci islam'ın tebliğinde korkusuzdu. Bütün bunlar O'nun hedef olarak seçilmesine yetti. Karar alındı, İbrahim Hoca,  ld r lmeliydi. Her zamanki gibi yine bir gün bir öğrencisiyle okul bahçesinde iken, Kürdistan haini olan PKK  zel timlerinin saldırısına uğradı. Kurşunlanan İbrahim Hoca öteye bir muşt  götürürken, islami harekete de bir meş'ale hediye ediyordu. Yere y ğıldı. İbrahim Hoca'nın üzerine bir başka ceset daha y ğılmıştı. B  O'nun henüz on yaşına girmemiş masum minik talebesiydi.

İbrahim Hoca'nın şehadeti bölgede şok etkisi uyandırdı. Ve PKK'nın müslümanlara yakıştırmaya çalıştığı Kontr-Gerilla ifadesi Nusaybinliler tarafından nefretle karşılandı. Kontr-Gerilla'da ne demek, bu bizim bildiğimiz İbrahim Hoca (!). Şehidin cenaze töreni ülke çapında ve bölgeden gelen yüzlerce müslümanla adeta bir gösteriye dönüşüyor, günlerce mezarının başında nöbet bekleniyor. Ayrılmak istenmiyordu. İhanet ve hainler lanetleniyordu, islami direnişin engellenemeyeceği andı içiliyordu.

Çok ge nmeden kulaktan kulağa yayılan bir haber: İbrahim Hoca'nın öldürülmesinin kararını alan ve uygulayanların cezalandırıldıkları ve islama, müslümanlara yönelik cinayetlerinin artık karşılıksız bırakılmayacağı ifade ediliyordu.

Yeryüzü Dergisi 15 Temmuz 1992 Sayı 20 sayfa

SON SAYFA (32) (Şehidlerimiz İbrahim Kızmaz, Orhan Korkmaz'ın aziz hatıralarına)

Aynlık G vercinleri

Direnmenin ihtişamı
Dağlardan yankılanan feryadlar var
Ateşi sulara okutan
Ölüm üstüne yorumlar
Asıl m 'minde güzeldir kurşunlar
Devrilip devrilip gelen
Aşkın zirvesinden
Kulp'tan Nusaybin'den
Sevdalar işkencede
Sizden yana saf tuttuk ey İbrahim ey Orhan
Yabancıları değiliz intikamların

Serpilen yara oldunuz bağrımıza
Secde izleriyle nakış nakış alına
Kanlı kancalar atıldı
Ateş yutmuş gözlerin
Senin gözlerine döküldü kezzap
Şimdi biz k r olduk
G rmemenin kahrolası hüznü

Sular şaşkın akıyor
Yarası derinden
Kulp  ayı mahsun

etmiyoruz" dedi. Bu söze karşılık, defalarca tekrarladığımız için yine konuştum. Ağır söz söylemiştim. Ana baba rızasını almadan, sen başka bir rızayı arıyorsun, ben bunu şahsen doğru görmüyorum dedim. "Üç yerde sizin rızanızı terk edebilirim" dedi. "Bana deseniz ki, 'bana içki getir', getimem." Bana deseniz ki, 'namazını kılma', harfiyyen kılarım" Bana deseniz ki "Allah için savaşa gitme, giderim" Hadi Allaha ısmarladık" dedi ve gitti.

Daha sonra haberleşebilmiş miydiniz? Mektubla, telefonla görüşme imkanınız olmuş muydu?

Eve, defalarca telefonlaştık.

Neler konuşuyordunuz?

Helâllikten ve duadan başka hiç bir şey talep etmiyordu.

Helâllik verdiniz mi?

Tabii ki verdim. Zaten o gittiği zamanda helâl etmiştik.

Bu gün burada İlhan'ın gıyabi cenaze namazı kılındı. Çok büyük bir kalabalık var. Bosna'da birlikte olduğu silah arkadaşları da var. Neler hissediyorsunuz şu an?

Bundan dolayı içim öyle bir coştı ki, şu anda imkân olsa, başta ben gitmek üzere, sekiz evlâdımın sekizi de feda olsun bu yolda. Diyeceğim budur.

ANNESİ İLE

Teyzeciğim, Allah oğlunuzun şehadetini mübarek eylesin. İlhan'ın şehadet haberi geldiğinde, bir şehid annesine yakışır metaneti gösterdiğinizi öğrendik. İrfan Amca'yı da siz teskin etmişsiniz. Duygulanızı öğrenebilir miyiz?

İlkönce tabii ki, sarsıldık. Fakat sonra kendimizi toparladık. Gitmesine izin vermiyorduk ama, sonradan öyle davrandığımızı üzüldük. Bizle konuştuğu zaman "Buraya islam bayarağını dikmeden geri dönmeyeceğiz" diyordu. Gitmeden evvel oradaki durumları bize anlatıyordu. "Eğer biz gitmezsek, yarın buraya da gelirler" diyordu. "Zulme uğrayan bu insanlar için dua edin" diyordu bize.

AĞABEYİ CAFER ATLI İLE

İlhan Bosna'ya gitmeden evvel sizinle ilişkileri nasıldı? Bosna'da müslümanlara yapılan zulmü, size anlatıyor muydu? Köydeki diğer arkadaşlarıyla ilişkileri vs. nasıldı? Genel hatlarıyla İlhan'ı anlatır mısınız?

İlkönce şunu belirtiyim ki, şehadet haberini aldığımızda üzüldüm. Gözümün önüne geldi. Şunun için üzüldüm. Gitmesine karşı idik. Bizi dinlememişti. Gitti, Allah için savaştı ve şehid oldu. Karşı çıktığımızdan dolayı üzüldük. "Acaba Allah katında suç mu işledik" diye düşündük. Burada komşular, O'nu tanıyanlar çok iyi bilirler. Bizim anlatmamız, bir ağabey olarak, belki abartılı olur. Öyle bir kişiliği vardı ki, askerde dahi üç ay oruçlarını tutardı. Beş vakit namazını kıları. Buradan, köyümüzde en çok O'nun şehadetine küçük çocuklar ağlamıştır. Onlarla, çocuklarla çok iyi bir diyalog içinde idi.

Bosna'ya gittikten sonra haberleşebildiniz mi?

Haberleşiyorduk. Telefonla görüşüyorduk. Telefonda "Ne zaman geleceksin" diye soruyorduk, gelmesini istiyorduk. Bize "Ne zaman Bosna'yı kurtarırsın, o zaman gelirim" "Yahutta şehadet haberimi alırsınız" diyordu.

Peki, gitmesini istemediğinizi söylediniz. Şu anda ne düşünüyorsunuz?

Vallahi görüyorsunuz, şu anda bayram yapıyoruz. Allahıma şükürler olsun ki, köyümüzden, ailemizden bir şehid çıktığı için gurur duyuyoruz. Allah şehadetini kabul etsin. Cenab-ı Allah bizlere de, oraya gidip, şehid olmayı nasib etsin. İnandır mısınız, bırakıp gitmeyi düşünmüyor değilim?

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Değişim Sayı:3 Mayıs 1993

Sayfa 22 Bosna Şehidimiz İlhan'ın Babası İrfan Atlı:

"Sekiz Oğlum ile Birlikte Cihada Hazırım"

Bosna'da şehid olan İlhan Atlı müslümanları uyardı. Yalnızca düşünce üretmekle, kulluk görevimizi yerine getiremeyeceğimizi bir kez daha hatırlattı.

Her şehadet bir uyarıdır.

Her şehid bir uyarıcıdır.

Allah'ın cennet karşılığında canımızı ve malımızı istediğini, toprağa dökülen temiz kanıyla yazdı.

Allah içimizden muttaki olanları şehadet derecesi ile taltif ediyor.

İlhan'da içimizden biriydi, bir müsmandı.

Ama gönlü şehadet için kanatlanmıştı.

Besbelli cennetin kokusunu almıştı.

Şimdi Rabbinin nimetine erdi.

Değişim, şehidin babasıyla bir konuşma yaptı. Aşağıda sunduğumuz konuşmayı dikkatle okuyunuz. Göreceksiniz içine cennet kokusu düşenler şehid oluyor.

Allah bizim içimize bu mübarek kokuyu bağışlasın.

Bağışlasın da dünya hayatında oyalanmayalım.

Oyalanmayalım.

Değişim- Bursa

--İrfan Amca biraz oğlunuzdan bahseder misiniz?

-1969'da Bursa'ya bağlı Turan Köyü'nde doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra okula gitmedi. Kendi tarlamızda çiftçilikle uğraşıyordu. 1992'de, 1969'un son tertibi olarak askerden döndü. O zaman da Bosna Hersek katliamı başlamıştı. Oğlum çok takvalı bir insandı. Üç aylar orucunu hiç bırakmazdı. Bosna'da bile üç aylar orucunu tuttuğunu duyduk. Çocukları da çok severdi. Askerde iken köyün bütün çocuklarına kart gönderirdi. İnsanları severdi. Yolda gelip geçen bütün insanlara selam verirdi.

--Oğlunuzun Bosna'ya gitme kararını nasıl karşıladınız?

-Bir an önce askerliğini bitirip düğününü yapmak istiyorduk. Bu evin ikinci katını O'nun için yaptırmıştık. Askerliğini bitirip geldiğinde, Bosna Hersek katliamı başlamıştı. Sürekli ağlıyordu. Bizim gönlümüzü yapmaya ve izin koparmaya çalışırdı. Bir taraftan helâlik isterken, diğer taraftan hazırlık yapıyordu. En son 29 Ağustos akşam yemeğinde, herkesten önce kalkıp, kapının önünde dikildi. Biz daha yemek üzerindeydik. Hemen Bosna'ya gideceğini söyledi. Bizden helâlik istedi. Lokmalar boğazımıza tıkanmıştı. Ben o an, ağır sözler söyledim. "Oğlum şimdi devlet yok, yaramızı saracak kimse yok. Bir kaşık çorba veren olmaz." diye tersledim. Ve sözümü dinleyip gitmemesini söyledim. Bara dedi ki: "Baba ben senin sözünü üç yerde dinlemem. İçki getir, desen getimem. Namaz kılma desen kılarım. Allah yolunda cihada katılma, desen katılırım." dedi. Ama şu anda oğlum Allah katında benim için şefaati istiyorum.

--Oğlunuz Bosna'ya gittikten sonra haberleşiyordunuz?

-Bazen telefonla bizi arıyordu. Telefonda devamlı bizden dua etmemizi ve Bosna'lı kardeşlerimiz için yardım toplamamızı istiyordu. En son 15 gün önce telefon etmişti. Ben kendisine "Anah çok ağlıyor, gelsen iyi olur." dedim. Bara dedi ki: "Baba ! Burada ne analar ağlıyor bir bilseniz siz de gelirdiniz." dedi.

--Oğlunuz İslami eğitimini nasıl aldı?

-Kökümüz İslama bağlıydı. Küçükten Kur'an Kurslarına giderdi. İslami olan sohbetleri kaçırmazdı. Hatta köyün bütün gençlerini minübüs tutup, sohbetlere götürürdü. Ve devamlı yanında İslami kitaplar bulundururdu.

--Şehadet haberini aldıktan sonra ki halinizi anlatır mısınız?

-Cuma günü şehid düşmüş. Biz Cumartesi günü akşam haberini aldık. O'nun şehadeti beni diriltti. Şimdi ben O'nun dairesine taşındım. Ve şehid oğlumun manevi havasını teneffüs etmeye çalışıyorum. Ve bu olayla, insanları tanıma fırsatı buldum. Gütenler, alay edenler "Senin oğlun mu, bu dünyayı kurturacak?" dediler. İki günlük dünya hayatı için zillet içinde mi yaşayalım? Büyüklerimi düşünüyorum. Bakıyorum onlar yoklar, nerede onlar? Öldüler. Sıra bende, sizde, nihayet hepimiz öleceğiz. Genç, yaşlı demeden, siz zannediyor musunuz ki, ben hepinizden önce öleceğim? Hayır, ölümün kime, ne zaman ve nasıl geleceği belli olmaz. Onlar da bir gün ölecek. Şehidimden çok onlara üzülüyorum. Şu, bu ismi taşıyanların vay haline. Onlarla ahirette hesaplaşacağız. Üç-Beş tane dinsiz BM'yi

178
kurmuş, kendi menfaatlerini kolluyor. Ve islami ezmeye çalışıyor. Körfez savaşı ortada. Bosna'ya asker gidemiyor. Azerilerin hali nice oluyor? Ermeniler sırtını bize dayayıp orada kardeşlerimizi vuruyor. Artık bizim 1-2 günlük ömrümüz kaldı, sizler uyanın.

--Bize son mesajınız nedir?

-Oğlumun şehadetinden sonra anladım ki, tek müslüman oğlum değilmiş. Tanımadığımız insanlar akın akın ziyaretimize geldi. Cuma günü vermiş olduğumuz "şehadet şerbeti" mizi içtiler. Bir oğlum gitti, binlerce oğlum geldi. Ben çiftçiyim, tarlayı ekersen biçersin. Allah için çalışın, Allah için savaşın. Allah'tan bir şey isteyebilmek için bir şeyler yapın. Bin kez ölseniz de, Allah yolundan dönmeyin. Ama yalnız ölmek için savaşmayın, öldürmek için de savaşın. Düşmanların tekniği çoktur diye, savaştan vazgeçmeyin. Unutmayın ki, teknikten daha kuvvetli iman vardır. Babalar! Çocuklarınızı, Allah yolundan sakındırmayın. Sekiz çocuğum daha var, ben de beraber olmak kaydıyla, Allah yolunda savaşmaya varım. Her şey İslam için, her şey zulmü ortadan kaldırmak için. Ben inanıyorum ki; bu imanlı insanlar olduğu müddetçe, zulüm bitecek, Allah dinini hakim kılacaktır.
Bosna Şehidi İlhan Atlı'nın resmi var.

Bosna'da şehid olan İlhan Atlı müslümanları uyardı. Yalnızca düşünce üretmekle, kulluk görevimizi yerine getiremeyeceğimizi bir kez daha hatırlattı.

Her şehadet bir uyarıdır.

Her şehid bir uyarıcıdır.

Allah'ın cennet karşılığında canımızı ve malımızı istediğini, toprağa dökülen temiz kanıyla yazdı.

Allah içimizden muttakî olanları şehadet derecesi ile taltif ediyor.

İlhan'da içimizden biriydi, bir müsmandı.

Ama gönlü şehadet için kanatlanmıştı.

Besbelli cennetin kokusunu almıştı.

Şimdi Rabbinin nimetine erdi.

Değişim, şehidin babasıyla bir konuşma yaptı. Aşağıda sunduğumuz konuşmayı dikkatle okuyunuz. Göreceksiniz içine cennet kokusu düşenler şehid oluyor.

Allah bizim içimize bu mübarek kokuyu bağışlasın.

Bağışlasın da dünya hayatında oyalanmayalım.

Oyalanmayalım.

Değişim- Bursa

--İrfan Amca biraz oğlunuzdan bahseder misiniz?

-1969'da Bursa'ya bağlı Turan Köyü'nde doğdu. İlkokulu bitirdikten sonra okula gitmedi. Kendi tarlamızda çiftçilikle uğraşıyordu. 1992'de, 1969'un son tertibi olarak askerden döndü. O zaman da Bosna Hersek katliamı başlamıştı. Oğlum çok takvalı bir insandı. Üç aylar orucunu hiç bırakmazdı. Bosna'da bile üç aylar orucunu tuttuğunu duyduk. Çocukları da çok severdi. Askerde iken köyün bütün çocuklarına kart gönderirdi. İnsanları severdi. Yolda gelip geçen bütün insanlara selam verirdi.

--Oğlunuzun Bosna'ya gitme kararını nasıl karşıladınız?

-Bir an önce askerliğini bitirip düşününü yapmak istiyorduk. Bu evin ikinci katını O'nun için yaptırmıştık. Askerliğini bitirip geldiğinde, Bosna Hersek katliamı başlamıştı. Sürekli ağlıyordu. Bizim gönlümüzü yapmaya ve izin koparmaya çalışırdı. Bir taraftan helâllik isterken, diğer taraftan hazırlık yapıyordu. En son 29 Ağustos akşam yemeğinde, herkesten önce kalkıp, kapının önünde dikildi. Biz daha yemek üzerindeydik. Hemen Bosna'ya gideceğini söyledi. Bizden helâllik istedi. Lokmalar boğazımıza tıkanmıştı. Ben o an, ağır sözler söyledim. "Oğlum şimdi devlet yok, yaramızı saracak kimse yok. Bir kaşık çorba veren olmaz." diye tersledim. Ve sözümü dinleyip gitmemesini söyledim. Bana dedi ki: "Baba ben senin sözünü üç yerde dinlemem. İçki getir, desen getimem. Namaz kılma desen kılarım. Allah yolunda dhada katılma, desen katılırım." dedi. Ama şu anda oğlum Allah katında benim için şefaati istiyorum.

--Oğlunuz Bosna'ya gittikten sonra haberleşiyordunuz?

-Bazen telefonla bizi arıyordu. Telefonda devamlı bizden dua etmemizi ve Bosna'lı kardeşlerimiz için yardım toplamamızı istiyordu. En son 15 gün önce telefon etmişti. Ben kendisine "Anan çok ağlıyor, gelsen iyi olur." dedim. Bana dedi ki: "Baba ! Burada ne analar ağlıyor bir bilseniz siz de gelirdiniz." dedi.

--Oğlunuz İslami eğitimi nasıl aldı?

-Kökümüz İslama bağlıydı. Küçükten Kur'an Kurslarına giderdi. İslami olan sohbetleri kaçırmazdı. Hatta köyün bütün gençlerini minübüs tutup, sohbetlere götürürdü. Ve devamlı yanında İslami kitaplar bulundururdu.

--Şehadet haberini aldıktan sonra ki halinizi anlatır mısınız?

-Cuma günü şehid düşmüş. Biz Cumartesi günü akşam haberini aldık. O'nun şehadeti beni diriltti. Şimdi ben O'nun dairesine taşındım. Ve şehid oğlumun manevi havasını teneffüs etmeye çalışıyorum. Ve bu olayla, insanları tanıma fırsatı buldum. Gülenler, alay edenler "Senin oğlun mu, bu dünyayı kurturacak?" dediler. İki günlük dünya hayatı için zillet içinde mi yaşayalım? Büyüklerimi düşünüyorum. Bakıyorum onlar yoklar, nerede onlar? Öldüler. Sıra bende, sizde, nihayet hepimiz öleceğiz. Genç, yaşlı demeden, siz zannediyor musunuz ki, ben hepinizden önce öleceğim? Hayır, ölümün kime, ne zaman ve nasıl geleceği belli olmaz. Onlar da bir gün ölecek. Şehidimden çok onlara üzüleniyorum. Şu, bu ismi taşıyanların vay haline. Onlarla ahirette hesaplaşacağız. Üç-Beş tane dinsiz BM'yi

kumuş, kendi menfaatlerini kolluyor. Ve islami ezmeye çalışıyor. Körfez savaşı ortada. Bosna'ya asker gidemiyor. Azerilerin hali nice oluyor? Ermeniler sırtını bize dayayıp orada kardeşlerimizi vuruyor. Artık bizim 1-2 günlük ömrümüz kaldı, sizler uyanın.

--**Bize son mesajınız nedir?**

-Oğlumun şehadetinden sonra anladım ki, tek müslüman oğlum değilmiş. Tanımadığımız insanlar akın akın ziyaretimize geldi. Cuma günü vermiş olduğumuz "şehadet şerbeti" mizi içtiler. Bir oğlum gitti, binlerce oğlum geldi. Ben çiftçiyim, tarlayı ekersen biçersin. Allah için çalışın, Allah için savaşın. Allah'tan bir şey isteyebilmek için bir şeyler yapın. Bin kez ölseniz de, Allah yolundan dönmeyin. Ama yalnız ölmek için savaşmayın, öldürmek için de savaşın. Düşmanların tekniği çoktur diye, savaştan vazgeçmeyin. Unutmayın ki, teknikten daha kuvvetli iman vardır. Babalar ! Çocuklarınızı, Allah yolundan sakındırmayın. Sekiz çocuğum daha var, ben de beraber olmak kaydıyla, Allah yolunda savaşmaya varım. Her şey İslam için, her şey zulmü ortadan kaldırmak için. Ben inanıyorum ki; bu imanlı insanlar olduğu müddetçe, zulüm bitecek, Allah dinini hakim kılacaktır. Bosna Şehidi İlhan Atlı'nın resmi var.

ILHAN ATLI-

Yeni Yeryüzü Dergisi Mayıs 1993 Sayı:1 Sayfa:26

Bosna'da iki şehid daha

ILHAN ATLI-MUSTAFA ÇOLAK

Bosna'da şehid olan İlhan Atlı için 30 Nisan Cuma günü, Bursa iline bağlı Turan Köyü'nde gıyabi cenaze namazı kılındı. Tüm köy halkının katıldığı gıyabi cenaze namazına, Bursa'dan ve çevre illerden çok sayıda müslüman da iştirak etti. Günün erken saatlerinden itibaren köye gelmeye başlayan ziyaretçiler, şehidin babası ve ailesi ile sohbet ettiler.

Cuma namazının ardından şehidin silah arkadaşlarından biri gıyabi cenaze namazını kıldırdı. Namaz bitiminde cami kapısına, Şehid İlhan Atlı'nın, dev bir poster pankartı asıldı. Pankart altında toplanan kalabalık, selavat ve tekbir getirerek sloganlar attılar. Burada şehidin silah arkadaşlarından bir mücahid konuşma yaptı. Konuşmasında "İslam şehidlerinin, dünya müstekbirlerine karşı verilen mücadelede, müslümanlar için yol gösterici olduklarını, onların yolunu izleyen müslümanların, er ya da geç zafere ulaşacaklarını" belirtti. "Allah için canını veren şehidlerin, vatan kavramını tüm dünya olarak algıladıklarını, dünyanın neresinde zulme uğrayan bir müslüman varsa, onlara yardım elini uzatmak için oraya koştuklarını" söyledi. Konuşmasına şöyle devam etti. "Bu gün dünya kafirleri her zenminde, her fırsatta, müslümanlara saldırıyorlar. Şehidlerimiz, bu saldırılara bedenlerini siper ederek karşılık vermişlerdir. Bu gün Türkiye'de aynı saldırılar devam etmektedir. Türkiye'deki laik düzen tarafından; bundan enfazla bir, bir buçuk ay önce, bir müslüman; İstanbul'un göbeğinde, evinin içinde infaz edilmiştir. Kafirler şunu iyi bilsinler ki, bizleri şehid etmekle, islami mücadeleyi durduramazlar. Aksine İslami mücadelenin şehidlere, şehadete ihtiyacı var. Şehidlerin kanı İslami mücadelenin bereketlenmesini sağlayacaktır. Şehidin silah arkadaşının yaptığı konuşma esnasında sık sık "Şehidler ölmez" "Şehid İlhan Yolun devam edecek", "Kahrolsun emperyalist kafirler", "Kahrolsun Laik Diktatörlük" sloganları atıldı. Tekbir getirildi.

Bosna'da şehadette kucaklaşmış müslümanların ilki olan, Şehid Selami Yurdan'ın babası Ferman Amca da, bir konuşma yaptı. Ferman Amca konuşmasında "Şehid İlhan'la yol arkadaşlığı yaptığını belirterek şunları söyledi. "Müslümanların etrafındaki çember daralmaktadır. Bizler islami yaşamazsak, çocuklarımızı islam üzere yetiştirmezsek, Bosna'daki müslümanların başına gelenler, bizim de başımıza gelecektir. İslam'ı yaşayalım ve çocuklarımızı bu şekilde eğitelim. Konuşmalardan sonra program, şehidlerin ruhuna okunan Fatihalarla son buldu. Ardından şehidin babası İrfan Atlı, herkesi hazırlanan şerbeti içmeye ve pilav yemeye davet etti. Bu arada kalabalık hakkında fikir vermesi açısından, bin adet pilav tabağı güdükle yettiğini belirtelim. Yine de köy halkı dahil olmak üzere herkes, dağıtılan pilavdan fazlasıyla nasibini alıyordu. Daha sonra, Bursa'dan ve çevre illerden gelen müslümanlar, şehidin ailesiyle vedalaşarak köyden ayrıldılar.

Sayfa: 26 Şehidin Ailesi İlhan'ı anlatıyor**"Bosna Kurtulmadan Dönmek Olmaz"**

İrfan Amca, Allah, oğlunun şehadetini mübarek etsin. İlhan'ın şehadet haberi ne zaman gelmişti?

24 Nisan'ı 25'e bağlayan pazar gecesi saat 23.30'da oğluma haber geldi, telefonla. Bana, sabah namazına hazırlandığım sırada, annesi tarafından haber verildi.

Neler hissetmişsiniz o an?

Kendimden geçmiştim. Bilahare kendime geldim. Annesi çok metin davrandı. Benim kendimden geçtiğimi görünce üzüldü, "Neden böyle yapıyorsun?" dedi. Gitmezden evvel, bizden defalarca helâllik istemişti. Ama biz, "Devlet tarafından gönderilmediğinden dolayı" karşı çıkmıştık. Fakat bu kesin olarak kararını verdi. En sonunda da, 28 Ağustos gecesi, akşam yemeğinde beraberdik. En evvel kendisi sofradan kalkıyor. Elini yıkadıktan sonra, "Baba bir kere daha tekrarlıyorum. Biz bu akşam gidiyoruz. Hakkınızı helâl edin. Sizden helâllikten başka hiç bir şey talep

IMAM ALİM SULTAN-11 ARALIK 1996-ODESSA/UKRAYNA

IMAM ALİM SULTAN İLE BAKÜ' DE ÇEÇENİSTAN'IN SUSTURULDUĞU ZANNEDİLEN GÜR SESİ İMAM ALİM SULTAN : " ALLAH VAR PROBLEM YOK.... "

İmam Alim Sultan ile ilk defa 1995 yılının Kasım ayının 1. günü Azerbaycan'ın Bakü şehrinde, Azerbaycan'lı dostum Timur Kuliev'in bürosunda tanıştım. Timur; İmam Alim Sultan'ı tanıtırken "Bu kardeşimiz sizin bildiğiniz, müzisyenlerden değil, bu savaşçı bir müzisyendir. Bunun silahı da gitarıdır." dediğinde; doğrusu ben savaşçılık yönünü abarttığımı zannetmiştim. Alim Sultan'la tanıştığımız günün akşamı, bir evde sohbet etmek ve eserlerini dinlemek üzere ayrıldık. Akşam olduğunda randevulaştığımız yere, kendisi ve yanında bir kaç tane arkadaşıyla geldi. Bu arkadaşlarının, kendisiyle, cephede ve sahnede beraber olduklarını söyledi. Şu anda diğer arkadaşlarının cephede savaştıklarını; kendileri de yardım toplamak gayesiyle ve Çeçenistan cihadını diğer coğrafyalarda dillendirmek için, Bakü'de olduğundan bahsetti. Kendisine Türkiye'ye mutlaka gitmesini salık verdim. Çeçenistan Cihadı'nın Dünya Müslümanları'na ve halklarına duyurulması; en az cephede savaşmak kadar gereklidir. Bu konuda herkes üzerine düşen sorumluluğunun idrakinde olmalıdır. Sizin de, bizim de, kısacası müslümanım diyen herkese, büyük sorumluluklar düşmektedir. Kendisine, Türkiye'ye gidip gitmeyeceğini sorduğumda; gidebileceğini fakat, henüz orada yaşayan herhangi bir kimseyle tanışmadığını söyledi. Bizim kendisine Türkiye'de yardımcı olabileceğimizi, Çeçenistan mücadelesine bizim için en ufak bir katkının bile, gurur vesilesi olduğunu anlatmaya çalıştım... Çeçenistan cihadına katkıda bulunmak bize şeref verir. Çeçen Cihadı'nın kitlelere ulaştırılmasında en etkili yöntemlerden birisinin de kendisi tarafından konserler verilmesi olacağını izah ettim. Aşağıda yaptığımız tatlı sohbetin sabahında Ankara Temsilcimiz Talip Özçelik, Tercümanımız Samir Abbasov ile Çeçenistan'a gitmek üzere yola çıktık. Azerbaycan-Dağıstan sınırını, SADAKA nehrinden geçerken, Rus askerleri taafından, 2 Kasım 1995 günü öğleden sonra saat 14.30 sularında yakalandık. Derbent Askeri Cezaevi, Mohaçkale C.U.Z.O - 1 Sizo Adin) ve Derbent C.U.Z.O-2 (Sizo Diva) cezaevlerindeki 8 ay 3 günlük mecburi ikametimiz 5 Temmuz 1996 günü Derbent Cezaevinde noktalandı. Cezaevinden 5 Temmuz 1996 Cuma günü öğleden sonra tahliye olup Mohaçkale'ye gittik. İlk akşam bir otelde kaldık. Ertesi günü, Türkiye'den bizim işlerinizi takip için gelen kardeşim Halit otele geldiğinde; sohbet sırasında İmam Alim Sultan'ın evinde kaldığını ve evinin otelin hemen yanında olduğunu bahsettiğinde çok sevinmiştim. Bir taraftan da akşamleyin bu kadar yakında olmamıza rağmen görüşemediğimize hayıflandım. Saat 11.00 gibi kardeşim Halit'le beraber İmam Alim Sultan'ın evine gittik. Kendisiyle karşılaşır karşılaşmaz hasretle kucaklaştık. İmam Alim Sultan'a yeni bıraktığı sakal çok yakışmıştı. İmam Alim Sultan, bizden cezaevindeki davranışlarımızdan dolayı övgüyle; yanındaki arkadaşlarına bahsediyordu. Geriye dönüş işlemlerimizle ilgili olarak, herhangi bir problemle karşılaştığımızda, sürekli olarak ALLAH VAR PROBLEM YOK! diyerek, her şeyin düzeleceğini söylemek istiyordu. Ben bir kaç gün sonra otelden kaydımı sildirip, İmam'ın evinde kalmaya başladım. Bunu özellikle İmam istediği ve İmam'la olan muhabbetimizin artması için; bazı rizikolara rağmen yapmıştım. Artık her gece İmam ile sohbetler ediyorduk. Çeçenistan cihadı ve Kafkasya Müslümanları için ileriye dönük neler yapılabileceğini, neler yapılması gerektiğini, bizim ve Türkiye'li müslümanların bu hususlarda neler yapabileceklerine dair uzun uzun konuşuyorduk. Bu sohbetlerden birisinde kendisinin Almanya'da da konserler vermesi gerektiğini söylediğinde; bu konuda Türkiye'deki arkadaşlarla konuştuğunu; böyle bir projesi olduğunu söyledi. Ben ısrarla bunu bir an evvel gerçekleştirmesinin ehemmiyetini anlattım. Bana "Sen Türkiye'ye git, bir iki ay içersinde işlerini ayarla, ben Türkiye'ye geleyim; seninle beraber Avrupa'ya gidelim.

Seninle beraber gitmek daha bir başka olur." diyerek, beraber Avrupa'ya gitmemiz gerektiğini anlatmaya çalışıyordu. Ben de döndükten en az 3 ay kadar sonra, ancak mümkün olabileceğini bahsettim. Beraberce 3-4 ay sonra mutlaka gitmek üzere sözleştik. İmam "Sizinle ilgili bestelerimi, sizinle beraber Avrupayı gezerken okumak, benim için başka bir zevk olacak." diye de espiri yapıyordu.

İmam şakayı çok seven bir kimseydi. Bu sohbetler sırasında, zaman zaman şakalar da yapıyordu. Benim cezaevindeki ezan okuyuşlarımı duyduğu için; sabah ve akşamları evinin bahçesinde ezan okumamı isterdi. Ben de Sabah ve akşam ezanlarını okurdum. Bu ezanlarla kalkıp beraberce namaz kılardık. İmam, sabahları spor yapmayı hiç ihmal etmezdi. Ben de namazdan sonra çok yakın olan denize girip, yarım saat yüzdükten sonra gelirdim. Bakardım, İmam hala spora devam ederdi.

1 Kasım 1995 günü akşamı, Bakü'de; yaklaşık yarım saatlik bir müzik ziyafetinden sonra yaptığımız sohbetle sizi başbaşa bırakıyoruz:

—Bu eserlerinde neler söylüyor ne gibi mesajlar içeriyor?

- Ben özellikle bizim davamıza sahip çıkan ve bizlere destek veren tüm dünya müslümanlarına ve halklarına teşekkürlerimi arz etmek isterim. Türkiye'deki müslüman kardeşlerimize özellikle teşekkürlerimi arz etmek isterim. Bu meyanda Türkiye'de yaşayan ve Kafkasya'dan göç etmiş, sürgüne gönderilmiş, Kafkasya'lı kardeşlerimize de teşekkür ederim. Biz bu günlerde Rus Emperyalizmine karşı İslam Bayrağı altında birleştik, bu birliktelikte yer alan tüm kardeşlerimizi selamlıyorum. Biz bu gün olduğu gibi, tarihtede Rus Emperyalizmine karşı çıktık. Hiç bir zaman biz Rus egemenliğine girmeyi kabullenmedik. Ruslar sürekli olarak bizim halkımıza zulmetmişlerdir. Bizim Ruslara karşı bu mücadelemizde öncelikli olarak kendimizi ıslah etmeliyiz. Eğer biz bunda başarılı olursak işte o zaman zafer gerçekten bizim olacaktır. Bu gün biz sayısal olarak çok azınlıktayız, fakat bizi gerçek zafere götürecekt ruhumuzdur ve merhametimizdir. Eğer bunu gerçekleştireceksek, zafer işte o zaman bizim olacaktır.

—Konuyu biraz toparlayalım. Bize biraz evvel söylediği eserlerde neler söylüyor? Ne gibi mesajlar veriyor? Biraz da bunlardan bahsedelim.

-Kaderimiz bizi bir çok yere dağıtmış, değişik memleketlere sürgün edilmişiz. Biz nerede olursak olalım, kardeş gibi beraberce yaşayalım. Bu parçanın en önemli yerinde şunları söylüyorum: Biz savaş istemiyoruz, biz barış içerisinde yaşamak istiyoruz.

—Barış içerisinde yaşamak istiyoruz. Yani savaş olmasın.

-Eğer bizim üzerimize kılıça gelmek isterlerse biz de onlara kılışlarımızla karşı çıkmalıyız.

—Bu son parçada bunları söylüyorsunuz diyorsunuz. Biraz da sizden bahsedelim. Siz kendinizi bize kısaca tanıtır mısınız ?

-Bizim geçmişimiz o kadar kötü ki, bunu aklımıza getirmek bile, bizim için çok zor, çok acı oluyor. Bizim için en aydınlık günler bu günlerdir. Bu günlerde, biz kardeşler bir arada rahat bir şekilde oturabiliyoruz. Ben 1957 yılında Kazakistan'da sürgünde doğmuş bir Çeçenim. ROSTOV şehrinde Ziraat Mühendisliği Fakültesi'nden 1984 yılında mezun oldum. Üniversiteyi bitirdikten sonra da "Yeraltı sularının hareketleri" konusunda, master yapmaya karar verdim. Master yaptığım sırada bütün hayatım halkımın arasında geçiyordu. Bildiklerimi ve becerdiklerimi tatbik etmek istediğimde her zaman, zorluklarla karşılaşırıyordum. Rusya'da öyle bir durum vardı ki her şey parayla alınır satılırdı. Benim Rus bir amirim vardı. Bu işe niye bu kadar önem veriyorsun? Bu kadar iyi niye çalışıyorsun? Benim ise vicdanım; işimde hile yapmama izin vermiyordu. Bu Rus amirim bana baskı yapmaya başlayınca, onunla kavga ettim ve işi bıraktım. Bu olaydan sonra halkımla iç içe olmaya ve onları uyandırabilmek için müzik yapmaya karar verdim.

—Kaç yıldan beri müzik çalışmalarını sürdürüyor?

-Müzik çalışmalarım çok eski yıllara dayanıyor. Fakat profesyonel olarak bu işi yapmaya başladıktan bir kaç yıl sonra, ilk defa 1986 yılında, televizyonda konser verdim.

---Bu programı Çeçenya televizyonundamı yapmış, yoksa Moskova'da mı?

-Bu ilk programını Çeçenya televizyonunda yaptım. Çoğunlukla Çeçenya televizyonu olmakla birlikte; tüm Kafkasya Cumhuriyetleri'nin televizyonlarında konserler verdim. Daha çok Abhazya'da bulundum. Şu anda Abhazya'nın en ünlü sanatçısıyım. Yaklaşık beş senedenberi eserlerimde, "Birleşik Kafkasya" temasını işlemekteyim. Son eserlerimde genellikle de, Allah'ın adını zikrediyorum ve Allahu Teala'nın bize gösterdiği Nurlu yolu anlatmağa çalışıyorum. Bizim işimiz hak bir iştir. Dünya buna nasıl bakarsa baksın, hak bir iş üzereyiz.

---Yani; Allah'ın, insanlara göstermiş olduğu 'Nurlu yolu', bu tarzla, bu yolla, bu metolla, anlatmaya gayret ediyorsunuz, öyle mi?

-Benim müzik yaptığım ilk yıllarda bunlar olmasa bile bir arayış içerisindeydim. Seneler geçtikçe, merhale merhale bu noktaya geldim.

---Sürekli bir arayış içerisindeydiniz yani?

-Bu günlerde seslendirdiğim eserlerde, sadece İslami duyarlılıkları değil, bununla birlikte İslam'ın özünde bulunan insan hakları, insani değerler ve beşeriyet konularını da işlemekteyim. Bu günkü önemli mevzulardan birisi de; nükleer silah ve nükleer savaşın tehlikeleridir. Ben son eserlerimde, genellikle bu mevzuyu işlemekteyim. Nükleer silahlar gibi silahları ki bunlar, bizim havamızı kirletmekte, yaşantımızı bozmakta, tabii dengeleri altüst etmektedir. Allahü Teala bu tür silahları ortaya çıkamağa ve onu kullanmaya müsaade etmemektedir. Çünkü bu dünya, bize Allahü Teala'dan, emanet olarak verilmiştir. Bu dünyada barış içerisinde yaşamalıyız.

---Bu kardeşimizde, Çeçenistan'da başlayan savaşın ne gibi tesirleri olmuştur? Hayatlarında ne gibi değişiklikler yapmıştır?

-Bizde çok büyük değişikliklere sebebiyet verdi. Böyle bir savaş bizler beklemiyorduk. İhtiyarara, kadınlara ve çocuklara böyle bir muamele yapılabileceğini hayal bile edemezdik. Ne varki savaş başladıktan sonra, bizim halkımız öyle bir direniş gösterdi ki ... Mesela beni hayrete düşüren olaylardan birisi odur ki; savaş başladıktan sonra halkımızın çoğunluğu sigarayı ve alkollü içkileri kullanmayı terketmeye ve namaz kılmaya başladılar. Öyleki ben kendim defalarca şehirlerde, üzerlerine bomba yağarken insanlarımız namaz kıldıklarına şahid oldum.

---Ezgilerinize savaşın herhangi bir etkisi oldu mu?

-Daha önceleri ben Abhazya'da bulunmuştum. Savaş beni etkilememiştir. Hiç bir zaman silah kullanmayı düşünmedim. Silah kullanmayı merak etmemişimdir. Böyle bir niyetimde olmamıştı. Fakat, kendi vatanımda başlayan bu savaş beni çok etkiledi ve elime silah alıp savaştım. Ben savaşta bulundum.

---Kendisi savaşta bulunmuş mu?

---Cephelerde oldum. Fakat arkadaşlarım, bana hiç bir zaman silah kullanmama izin vermediler. "Senin silahın gitarındır, sen elinden bunu bırakma, sen bununla düşmana ateş edeceksin." diyorlardı. Ben cephede onlara ezgiler söylüyordum, onlarla birlikte oluyordum. Bu güne kadar hiç bir kimseyi öldümedim. Fakat cepheden hiç bir zaman geri kaçmadım. Ben inanıyorum ki, Allahü Teala bana büyük nimetler nasib edecek. Ben bu tür ezgileri okumaktan, seslendirmekten mutluluk duyuyorum. Bu ezgiler sınır tanımazlar. Tüm dünyayı dolaşarak bu yolda hizmete devam edeceğim. Ben Türkiye'ye gelip meslektaşlarımla bu konuları mütalaa etmeyi ümid ediyorum.

---Savaş esnasında kendi başından geçen veya kendisini hayrette bırakan, ilginç bir olayı anlatmasını rica edebilir miyiz?

-Benim karşılaştığım olağan üstü olaylar çok fazladır. Halkımla ben devamlı olarak içiçe yaşıyordum. Bizim halkımız çok espritueldir. Yukardan uçaklar ve helikopterler füze yağdırırken, füzenin düşüşünü seyrederek ve hemen yere yatarlar. Füze yere düşüp patladıktan sonra kalkıp uçağa doğru el kol hareketleri yapabiliyorlar. Bize Allahü Teala'nın verdiği en büyük nimet, savaşçı özelliğimizdir. Bizim halkımızın savaşçılık ruhunu yok edemediler. Halkımızın en büyük özelliklerinden bir diğeri de, merhametli olmasıdır. Aldığımız esirlere karşı halkımız çok merhametli davrandığı için, önemli sayılabilecek miktarda esir, müslüman olmuştur. Ben esir Rus askerlerine, zaman

zaman konserler veriyordum. Bunlara söylediğim eserimin birisinde "Sizlerin yanarak öldüğünüz Tankın gerisinde, bakımsız bir vatanınız var." diyordum. Savaşın bu günkü döneminde bizi fiziki olarak da yenemeyecekler, bunu düşmanlarımız anlaması lazım. En önemlisi de, dünya halkları Ruslar'a bir çağrıda bulunmalılar." Ruslar kendi evlatlarını ölüme atmasın". Ruslar için bu gün en doğru yol, Çeçenistan'a karşı başlattığı bu savaştan vazgeçmesidir.

—Kendisine çok teşekkür ederiz. Kendisinden son olarak bize Çeçen marşını söylemesini rica ediyoruz.

-Ben, gönüllü olarak değil de, mecburi olarak Kafkasya'dan Türkiye'ye göç etmiş olan halklara özellikle seslenmek istiyorum. Kendi babaları veya dedelerinin katıldığı bu savaşları nasıl unutabilirler? Bu günkü Çeçenistan savaşı, tarih boyunca Kafkasya'da süren savaşların bir devamıdır. Bu dökülen kanlar, devam eden olaylar, tarihin bir devamıdır. Beni doğru anlayacağınıza inanıyorum. Esselamü aleyküm ve rahmetullahi ve berekatüh. İnşallah her şey iyi olacak. Allahü Ekber ...

Çeçen halkı, dünyayı birleştiren bir savaşın parçasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır.

Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır.

Çeçen halkı, dünyayı birleştiren bir savaşın parçasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır. Bu savaşın amacı, dünya üzerindeki tüm insanların barış içinde yaşamasıdır.

Yaşadığımız zaman dilimi içerisinde, Yeni Dünya Düzeni diye adlandırılan, yeni politika içerisinde müslümanlar en büyük tehlike olarak gösterilmektedir. Eskiden dünyada çabuk iki tane güç vardı. Sovyetler, Batı ve Amerika. Bu gün ise, bu iki güç bir araya gelmiş, dost olmuş kendilerine ortak bir düşman bulmuşlar.

Müslümanlar.

Bu birlikteliğin, en bastı örneğini Hollywood'da çevrilen son filmlerde görebiliyoruz. Ruslar, Amerikalılarla birlikte Müslüman teröristlere, fundamentalistlere karşı birlikte mücadele vermekteler. Bütün dünyada müslümanları bir düşman olarak gösterilmektedir. Çeçen Halkı bunu çok iyi görmektedir. Çeçen Halkı, Şeriat hükümlerini tercih ettiği için biliyor ki; ne Avrupa ne de diğer batılar, kendilerini kabul etmeyeceklerdir. Bunun için de sadece müslüman halklardan beklentilerimiz vardır. Özellikle Türk halkından beklentilerimiz vardır. Savaş, için en kolay kıyamıydı ve bitti. Biz şu anda en zor kısma gelmiş bulunmaktayız. Devlet yapısını, ekonomiyi oluşturma çabaları içerisindeyiz. Bunun için de dış desteğe ihtiyacımız vardır. Bütün müslümanların, hem maddi hem de manevi desteğine ihtiyacımız vardır. Bundan dolayı Çeçen Halkı, müslümanların bir an evvel bir araya gelmesini beklemektedir. Müslüman dediğimiz ülkeler, kendi derdlerine düşmüş bulunmaktadır. Suudi Arabistan'ın bize hiç bir şekilde yardımda bulunabileceğini düşünmüyoruz. Çünkü, bizim Ruslarla olan savaşımızın sürdüğü günlerde, Rusya'nın kendisine olan 6 Milyar dolarlık borcunu silmişti. Bu yüzden bu gün için, bize yardımda bulunacağını düşünmüyoruz. Çünkü Suudi Arabistan, ABD'nin çizdiği politikalarından dışarıya çıkmıyor ve çıkamaz. Biz bunu biliyoruz.

Irak, bu gün yıllardan beri Amerika'nın bombardımanı altında inlemektedir. Bir diğer örnek İran, Rusya ile ekonomik ve askeri anlaşmaları en yoğun olan Müslüman ülkedir. Rusya ile yaptığı bu büyük anlaşmaları feshedip, bize yardımı göze alamaz. Afganistan, Buradaki durum bizden daha acı. Tamamen bir iç savaş içerisinde. Oradaki halk, bizden daha mazlum.

Türkiye; hem daha yakın olduğu, hem de tarihi bağlarımız olduğu için, kendimize daha yakın olarak görüyoruz. Türkiye bu gün, diğer ülkelerden biraz daha bağımsız davranabiliyor. Dış güçlerden biraz daha bağımsız görünüyor. Ostetik bölgemizin, Türkiye'nin çıkarları açısından, önem arzettiğini biliyoruz. Örneğin, dünya yeniden parçellenmektedir. Aynen 1. dünya savaşı sonrasında, 2. dünya savaşı sonrasında dünyanın paylaşıldığı gibi bir paylaşım yapılmak istenmektedir. Eğer Türkiye bu paylaşım içerisinde biraz hesaplı ve daha cesaretti bir yaklaşım gösterirse; bizce Türkiye gelecek yüzyıl için kendisini garanti içerisine almış olacaktır. Fakat Türkiye bunu yapamazsa, yakın yüzyıl içerisinde, tamamen dış güçlerin etkisi altına girecektir. Bir çok zorluklar, onlara bağımlı olmak zorunda kalacaktır. Bu da Türkiye'nin istikrar için, pek yararlı olacağını düşünmüyoruz. Bu yüzden Türkiye'den beklentilerimiz, biraz daha fazla cesaret, biraz daha hesaplı tutumla davranarak; bu bölgelerde kendi politikalarını

Çeçenlerin Kafkasya'da yayılma ve yerleşme süreci, 17. yüzyıldan itibaren başlamıştır. Bu süreçte Çeçenler, Kafkasya'nın güneybatı kısmında, özellikle Dağıstan ve İnguşetia bölgelerinde yerleşmişlerdir. Çeçenlerin Kafkasya'da yayılma ve yerleşme süreci, 17. yüzyıldan itibaren başlamıştır. Bu süreçte Çeçenler, Kafkasya'nın güneybatı kısmında, özellikle Dağıstan ve İnguşetia bölgelerinde yerleşmişlerdir.

Çeçenlerin Kafkasya'da yayılma ve yerleşme süreci, 17. yüzyıldan itibaren başlamıştır. Bu süreçte Çeçenler, Kafkasya'nın güneybatı kısmında, özellikle Dağıstan ve İnguşetia bölgelerinde yerleşmişlerdir. Çeçenlerin Kafkasya'da yayılma ve yerleşme süreci, 17. yüzyıldan itibaren başlamıştır. Bu süreçte Çeçenler, Kafkasya'nın güneybatı kısmında, özellikle Dağıstan ve İnguşetia bölgelerinde yerleşmişlerdir.

İkinci belkenden Çeçenistan Cumhuriyeti oluşmuştu. Çeçenlerin Kafkasya'da yayılma ve yerleşme süreci, 17. yüzyıldan itibaren başlamıştır. Bu süreçte Çeçenler, Kafkasya'nın güneybatı kısmında, özellikle Dağıstan ve İnguşetia bölgelerinde yerleşmişlerdir. Çeçenlerin Kafkasya'da yayılma ve yerleşme süreci, 17. yüzyıldan itibaren başlamıştır. Bu süreçte Çeçenler, Kafkasya'nın güneybatı kısmında, özellikle Dağıstan ve İnguşetia bölgelerinde yerleşmişlerdir.

Çeçenistan'ın Tarihi, Etnolojik ve arkeolojik çalışmaları. Çeçenlerin Kafkasya'nın yerli halklarından oluştuğu ortaya çıkmıştır. Geleneklerine çok bağlı olan Çeçenler; kültür ve gelenek yönünden, öteki Kafkas kavimleriyle benzerlikler gösterirler. Özellikle Dağıstan'da yaşayan Avarlar, Kumuklar gibi, dağlı kavimlerle aralarında büyük benzerlikler görülür. Çeçenler, kültürel yönden Alanlar'dan da etkilenmişlerdir. Çeçenler arasında, 10. yüzyıldan sonra, Gürcistan yoluyla, Hristiyanlık yayılmaya başlamış. 17. Yüzyılda da, Dağıstan yoluyla, büyük bir bölümü müslümanlığı kabul etmiştir.

1732'de Rusların Kafkasya yayılmacılığına karşı, direndiler ve Rusları geri püskürttüler. 1875'te Çeçen topraklarını almak için, yeniden harekete geçen Ruslara karşı; Uşurma (İmam Mansur) adındaki önderlerinin yönetiminde başlayan ve İmam Gazi Muhammed, İmam Hamzat, Şeyh Şamil ile süren bu dönem, **İmamlar Dönemi Kiyamı** da diyebiliriz. **İmam Mansur'a** zayıf bir destek veren Osmanlıların yardımına rağmen bir başarı sağlayamadığı ve 1791 yılında ilk olarak İnguşlar Rus egemenliğine girdiler. Ruslar 1812'de Kafkas müslümanlarının direnişini bütbütün kırmak için geniş çaplı bir harekâta daha giriştiler. 1830 yılında Dağıstan'lı **Gazi Muhammed** kendisini **müslümanların İmamı** ilan ederek, bütün müslüman Kafkas kavimlerini, Ruslarla karşı cihada çağırdı. **Gazi Muhammed'den** sonra **İmam** olan **Hamzat** (İmam Hamza da denilir) 1832-1834 yıllarında, 1834-1859 yılları arasında da **İmam Şeyh Şamil** Ruslara karşı cihadı sürdürdüler.

Şeyh Şamil'in 1859 yılında Rus Generali Barjatinski'ye esir düşmesiyle, Çeçenistan ve Dağıstan toprakları Rus egemenliğine girdi. Ancak Çeçenler, meşhur 93 harbi diye adlandırılan 1877-1878 Osmanlı-Rus harbi sırasında, **Şimşirli Ali Bek** önderliğinde yeniden ayaklandıkları da, bir sonuç alamadılar. Rusların işgaliyle vatanlarını terk etmecektir bırakılmışlardır. 1864 yılı itibarıyla Çeçenlerin az bir kısmı, Osmanlıya hicret etmiş, bütün zorlamalara rağmen vatanlarını terk etmeyen Çeçenler, direniş, dostlarla yazmışlardır.

Bolşevik ihtilali sırasında Bolşeviklerin "Bizden Çarları karşı destekleyin, sizler de bizim gibi bağımsızlığınızı, özgürlüğünüzü kavuşacaksınız" sözlerine kanılarak Bolşevik ihtilaline destek veriler. Bolşevikler ihtilal kaptarıncaya, Kafkas Halklarına verdikleri sözde önceleri tutarlar. Bu ihtilalin hemen sonunda kurulan **Birleşik Kafkasya Cumhuriyeti** ancak 4 yıl sürdü. Bolşeviklerin saldırısına uğrayan Cumhuriyet, fazla bir direniş gösteremedi. Bu dönemden, ikinci dünya savaşına kadar çok çok defa isyan eden Çeçenler 1938-42 yılları arasında 3. Gölge Akınları Ordularına karşı vatanlarını korumak için direniş göstermişlerdir. 1942 yılında işgalci güçler tarafından "Vatanı İhtilal" e katılmasıyla, birçok Çeçen kahraman, adına 29 Ocak 1944 yılında Stalingrad'a atıldığı gönderilmişlerdir. Bu süreç 1957 yılına kadar 16 yıl sürmüştür. 1957'de hükümet tarafından 40 bin Çeçen, Dagestan'a göç ettirildi.

Rusya Devlet Duma'sı 15 Ocak 1992 tarihinde Devlet Duma'sı'nın 15. toplantısında, Rusya Devlet Duma'sı'nın "Rusya Federasyonu Devlet İktidar Organları"na ilişkin kararname tasarılarını Rusya Federasyonu'nun yasama süreciyle ilgili olarak kabul etmiştir. Rusya Devlet Federalist Cumhuriyetleri, Otonom Bölge ve Eski Sovyetler Birliği'nin birimleri ve Federasyon'daki illerleri yasa çerçevesi dışındaki içişleri, 31 Mart 1992 tarihinde, Rusya Federasyonu Anayasası'nın 78. maddesinden Rusya Federasyonu içerisindeki Egemen Cumhuriyetlerin iktidar organlarıyla, Rusya Federasyonu'nun Devlet İktidar Organları arasında, Yasama ve Yetkinin Dağıtım (paylaşımı) üzerine anlaşma imzalanmıştır.

Bu anlaşmanın geniş bölümünde çok net bir şekilde belirtildiği gibi, Rusya Federasyonu'nun egemenlik deklarasyonu ile Rusya Federasyonu içerisindeki özerk ve otonom cumhuriyetlerin egemenlik deklarasyonları temelde imzalanmıştır. Böylece Rusya Federasyonu içerisindeki cumhuriyetlerin, egemenlik hakkı açıkça tanınmış ve bu hak çerçevesinde, yeni kurulan Rusya Federasyonu'nun yasal prosedürü oluşturulmuştur. Yani SSCB zamanındaki Rusya Federasyonu yasaları yürürlükten kaldırılıp, yeni yasalar çerçevesinde anlaşmalar imzalanmıştır. Yeni oluşturulan Rusya Federasyonu anlaşmasını eski iki özerk cumhuriyet imzalamamıştır. Tataristan Cumhuriyeti ve Çeçen İnçuş Cumhuriyeti.

12 Aralık 1993 günü, Rusya Federasyonu yeni anayasası ve parlamento seçimi yapılır. Tataristan ve Çeçenistan cumhuriyetleri bu oylamaya katılmıştır. Bu seçimlerin resmi sonucu, 25 Aralık 1993 günü belli olur ve **Rusya Federasyonu Anayasası ve Parlamentosu** resmîyet, yani **yasallık** kazanır. Halbuki Çeçen Cumhuriyeti'nin Anayasası 12 Mart 1992 tarihinde yasallık kazanmıştı.

Bütün bunları şunun için ayrıntılı olarak izah etmeye çalışıyorum. Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin defalarca, **Cehar Dudayev** ve yanındaki yer alan herkesi; Rusya Federasyonu Kanunları'na itaat etmemek ve kanışıklık çıkarma suçlamasıyla **terörist** olarak itham etmişti. Emperyalist duyguya sahip olan ülkeler, her zaman, kendi çıkarlarına ters düşen her ülke ve insanı **terörist** olarak ilan etmişlerdir. Daha dün kadar, bütün emperyalistlerce **terörist** ilan edilen Yaser Arafat; bu gün Filistin Özerk Bölgesi'nin Devlet Başkanı ilan edilmiştir. Emperyalistler için önemli olan çıkarlardır. Çıkarlarına zede getirecek her oluşumu ve insanı hemen **terörist** ilan ediverirler. Aslında gerçek terörist kendileridir. Dünyanın öbür ucunda yer alan ABD'nin Kuzey Irak'ta, Somali'de, Fars Körfezi'nde kısacası bölgemizde ne işi var

Rusya Federasyonu Başkanı Yeltsin'in, uzlaşmaz ve Çeçenistan'a karşı düşmanca tavırlarına karşı **Cehar Dudaev**, sürekli olarak anlaşma zeminleri oluşturmaya çalışmıştır. Çeçenistan Kuzey Kafkasya'nın merkezi ve kilit konumundadır. Başkent Çeterekale (Grozni); Petrol boru hatlarını ve Hazar denizi kıyısında bulunan Monçıkale ve Kaspisk limanlarından geçen demiryolu hattını, Karadeniz kıyısındaki limanlar ve Rusya'nın iç şehirlerine bağlayan bir merkez konumundadır. Cehar Dudaev'in gösterdiği her türlü yumuşak tavırlara rağmen, Rusya bir türlü uzlaşmaya yanaşmamaktadır. Dışişleri Bakanlığı alanlarda, Cehar Dudaev ve taraftarlarını sürekli olarak **terörist** ilan etmektedir. Bu görüşmelerin en önemlilerinden birisi, 20. Mart 1994 günü Rusya Devlet Başkanı temsilcisi Sergei Feilatov ve Çeçenistan Devlet Bakanı Aslanışık Akbulatov arasında Moskova'da yapılan görüşmelerdir. Rusya tarafı bu görüşmelerde Çeçenistan'ın en fazla Tataristan'la aynı anıyeçlik statüsünü verebileceğini, bağımsızlığını kabul etmeyeceğini ileri sürmektedir.

Husya bir tarife uşa, Çeçenistan arasından satın aldığı uşakları, arachnoid, gözlerden içlerinden yılanıya gayret eder, Ruslar Harbukişov, Çaristov, Alimyanov ve İbrahimov, 1911 Çeçen aslı uşakları, 1911 Çeçen aslı uşakları, 1911 Çeçen aslı uşakları.

bu savaşta Ruslar, Çeçen Halkı'nı dininden ve kültüründen koparmak için her türlü yola baş vurmuştur. Çeçen Halkı da Rusların bu emeline karşı, yiğilçe direnmisti. Bu tarihte Şeyh Şamil'e, İmam Gazi Muhammed ile simgelelmisti. Bu gün de halkımız, Rusların yeniden caldinsına maruz kalmisti. Tarihte olduğu gibi bu gün de, bütün Çeçen Halkı, buna karşı direnişe geçmistir.

Dünya ülkelerinin bu soykırıma engel olacağı beklentisi, bizce boşuna bir beklentiydi. Çünkü biz, kâfirlerin, yıllardır Kırım'da, Filistin'de, şu anda Cezayir'de, Bosna'da, 4 yıldır yaptıklarını ve dünyanın başka ülkelerinde, Somali'de yaptıklarını görüyoruz. Yarı öldürülenler, müslümanlar olduğu sürece, maalesef gerek BM, gerek insan hakları komisyonları sessiz kalmakta. Ama bir tek Hrisuyan öldürülse hemen feryadı koparmaktalar.

Rusya bize bu savaşı tahmil ediyor. Biz savaşın başlangıcından beri, Rusya Halkı'nın ve BM idarecilerinin bir an önce bu savaşı durdurmalarını ümid ettik. Biz bir halkın (Çeçen Halkı'nın) soykırıma uğratılmasını durduracaklarını zannettik, öyle bekledik. Fakat savaşın ilerleyen günlerinde gördük ki: Rus Halkı ve BM idarecileri, bu konuda çok düşüncesiz davrandılar.

– Kafkas Halkları'nın bu mücadeleye aktif olarak katılması için, bir politikanız var mı? Çünkü Rusya'nın en çok çekindiği durum, Kafkas Halkları'nın bu savaşa iştirak etmesidir.

Ben önceden verdiğim beyanatlarda da söylemiştim. Biz bu savaşı istemiyoruz. Rusya bize bu savaşı tahmil ediyor. Biz savaşı başlangıcından beri, Rusya Halkı'nın ve BM idarecilerinin bir an önce bu savaşı durdurmalarını ümid ettik. Biz bir halkın (Çeçen Halkı'nın) soykırıma uğratılmasını durduracaklarını zannettik, öyle bekledik. Fakat savaşın ilerleyen günlerinde gördük ki: Rus Halkı ve BM idarecileri, bu konuda çok düşüncesiz davrandılar.

Tarihte de şimdi de Ruslar, devamlı olarak Çeçen Halkı'nı dininden ve kültüründen koparmak için, her türlü yola baş vurmuştur. Çeçen Halkı da Rusların bu emeline karşı, yiğilçe direnmisti. Bu tarihte Şeyh Şamil'e, İmam Gazi Muhammed ile simgelelmisti. Bu gün de halkımız, Rusların yeniden caldinsına maruz kalmisti. Tarihte olduğu gibi bu gün de, bütün Çeçen Halkı, buna karşı direnişe geçmistir.

Dünya ülkelerinin bu soykırıma engel olacağı beklentisi, bizce boşuna bir beklentiydi. Çünkü biz, kâfirlerin, yıllardır Kırım'da, Filistin'de, şu anda Cezayir'de, Bosna'da, 4 yıldır yaptıklarını ve dünyanın başka ülkelerinde, Somali'de yaptıklarını görüyoruz. Yarı öldürülenler, müslümanlar olduğu sürece, maalesef gerek BM, gerek insan hakları komisyonları sessiz kalmakta. Ama bir tek Hrisuyan öldürülse hemen feryadı koparmaktalar.

– Kafkas Halkları'nın mücadeleye taktirle, bizim bilebildiğimiz kadarıyla bir imanlar dönemi var. İmam mensur, İmam Gazi Muhammed, İmam Hamzat ve en son İmam Şamil'e bu dönem kapanmıştır. Bunlar döneminde başlatılan mücadele için geliştirilemedi? Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Eski Sovyetler Birliği, bildiğiniz gibi çok güçlü bir devlet idi. İnsanların dinisinin ve ahlak koruması çok güçlü idi. Hatta komünizm bile, gültü her köşede bile kalmıyordu. Yalan, ifadelerini angur bir öğünde verilecek değeri vardı. Ama bu emankâllik, geçmiştir.

Kendi Ruhu camatlarında halk, bu direniş dönemi. Hatta şu ne şahid olacaksınız ki, askerlerim okuyor, halktan okuyan artık direniş sahip planla artık okuyor. Yalan bir gültüde bu camatların bu savaşı açtı. Hatta camatların okuyan artık okuyor.

– Kafkas Halkları'nın mücadeleye taktirle, bizim bilebildiğimiz kadarıyla bir imanlar dönemi var. İmam mensur, İmam Gazi Muhammed, İmam Hamzat ve en son İmam Şamil'e bu dönem kapanmıştır. Bunlar döneminde başlatılan mücadele için geliştirilemedi? Bu konudaki görüşleriniz nelerdir?

Eski Sovyetler Birliği, bildiğiniz gibi çok güçlü bir devlet idi. İnsanların dinisinin ve ahlak koruması çok güçlü idi. Hatta komünizm bile, gültü her köşede bile kalmıyordu. Yalan, ifadelerini angur bir öğünde verilecek değeri vardı. Ama bu emankâllik, geçmiştir. Kendi Ruhu camatlarında halk, bu direniş dönemi. Hatta şu ne şahid olacaksınız ki, askerlerim okuyor, halktan okuyan artık direniş sahip planla artık okuyor. Yalan bir gültüde bu camatların bu savaşı açtı. Hatta camatların okuyan artık okuyor.

İhtiyaçla bir an önce benim arkama dönüp bir an tamam bulduğumu söyleyebilirdim. İsteğin bir sözlü ifade içinde bizi çok tehlikeye düşürüyor ve korkutabiliyor. Öyleydi. Ben de kendisini Afganistan'da ve Bosna'da, cephelerde bulduğumu anlatırdım. Bir gün üzerine işareti namazı ile bir kerre işaret ederdim, "Gurada 3 km. ileride on gündün beni bulursun la savcıyınız. Siz oraya gönderebilirsiniz." Cepheye dönünce benim bulduğumu bildiğimde ise cevabı şaşırtıyordu "Yaklaşık yüze yakın tank ile bize saldırılar. On gündün beni bir adım ilerleyemediler. Fakat on gündür Vidoval'u uçaklarla bombalandırıyor ediyorlar. Şehirde isabet almadık bina neredeyse kalmadı. Maalesef uçaklara karşı uçaksavarlarımız yeterli değil. Bizim elimizdeki uçaksavarlar 1.000-1500 m. menzilli. Uçaklar ise 3.000 m'den aşağıya inmiyor. Yukarıdan bombaları sallayıp kaçıyorlar. Bizim ise elimiz kolumuz bağlı, sadece tazyikli atış yapabiliyoruz. Ama karada bir adım bile atırmıyoruz. On gündün beni, sadece kırk kişi karşısında, bir adım bile ilerleyemiyorlar." Bu konuşma esnasında sağımızda, solumuzda bir sürü asker bulunmaktaydı. Ben bu askerleri göstererek "Cepheye neden daha fazla asker götürmüyorsunuz?" diye sorduğumuzda, beni hayrete düşüren şu cevabı vermişti "İhtiyacımız yok. Sadece bu askerleri bazen 24 saatte, bazen iki günde bir değiştiriyorum." Bu cevap karşısında o anda biraz inanmamıştım, daha doğrusu mutmain olmamıştım. Karşımdaki yiğit müslümanın, yalan söylemediğine kesin kanaat getiriyor olmama rağmen, söyledikleri bana imkânsız gibi gelmişti. Kendisiyle görüşmemiz uzadıkça, içimde bir yakınlık, sıcaklık oluşmaya başladı ve söyledikleri bana Hz. İbrahim (as) ile Cenab-ı Hakk arasında geçen kıssayı hatırlattı. "Hani İbrahim:'Rabbim bana ölülen nasıl dirilttiğini göster' demişti. (Allah O'na): 'İnanmıyor musun?' deyince 'Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için,' demişti. Öyleyse dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."

Bakara Suresi 60

Kendisiyle kısa görüşmemiz sonunda, Aslan Mashadov ile görüşmemizin akabinde gelip, bizi alarak 3 km. ilerdeki cepheye birlikte gitmeyi kararlaştırdık. Fakat bizim Genel Kumay Başkanı Sayın **Aslan Mashadov** ile görüşmemiz sonunda akşam oldu. Ertesi gün de, olağan üstü bir bombardıman yaşadık. Karargâhın. Videno'yu boşaltma kararı ertesi gün, ilkinden sonra başladı ve biz bir daha Kafkasya'nın kahramanı, yiğit insan, **Samir Gasayev** ile bir daha yüz yüze gelemedik.

Bu görüşmemizden iki hafta sonra da Şamil Basayev Rusları dışı götürdü. O meşhur **Budduyonovsk** baskını'nı gerçekleştirdi. Bu baskının, ajanlarda birinci haberi olarak yer almasıyla, biz de haberdar olduk ve ilk duyduğum andan itibaren, bu yiğit müslüman kardeşimizin eyleminin başarıyla neticelenip, sağ salım ülkesine dönmesi için, namazlardan sonra dua ediyordum.

Ö günlərdə Cəpənistan Cümhuriyyəti Gənclilik Bəkanlığı Əzəl Şübə Başkənı qəsturnuz Hüseyn Gurbanov ilə telefon bağlantısı kurup, Şamil Basayev'in vaptığı əyləm haqqında, ayrıntılı bilgiləlməyə çalışmış. Hüseyn Gurbanov'un Bakıdan 21 noyabr 1995 tarixində qəstülfəktə səvış dıvırdı.

Discover Autodesk's Rich Software

Altı aydır Türkiye silahlı kuvvetleri ve Çarşın'la beraberliği getirdikleri inşaatçı General
Mayor Sami Hasaev, bir günde gerçekleşti

19 Haziran 1995: Rusya'nın OBT televizyonu, Şamil Basayev Komutasındaki Çeçen Mücahidler, şehid arkadaşlarının içinde bulunduğu soğuk hava tembeli bir kamyon ve 7 otobüsün müteşekkili: 100 kadar rehine, gönüllü rehinelere birlikte 6 Rus parlamenter, 16 Rus gazerecinin bulunduğu konvoy, Çeçenistan'a doğru yola çıktı. Ancak hastahane binası içerisinde yola çıkacak gönüllü rehinelere doldurulan formalar, halk arasında tedirginliğe yol açtı "Teröristlerle gönüllü olarak yola çıkıyor ve sonuçlarına şimdiden katlanıyorum" diye yazılı formları her gönüllü rehineye Rus yetkililer imza attırıldılar. Rus Başbakanı Viktor Çerno Mirdin "Budduyonovsk'ta bir hastahane'de yüzlerce küçük rehini tuttuktan sonra, buradan otobüslerle ayrılan Şamil Basayev konutasındaki Çeçen Mücahidler yarine ulaştığında hiç kimseye acınamayacaktır" dedi. Interfaks'ın haberinin devamında Çerno Mirdin "Çeçen silahlı guruba verilen güvenlik güvencelerine: bu grup, anlaşma yerine varıncaya kadar uyulacaktır." dedi.

20 Haziran 1995: Budduyonovsk'da rehini alanlar ile gönüllü rehinelere ve gazetecilere taşıyan konvoy, Dağıstan'ın Hasavyurt Şehrinde coşkun bir kalabalık karşıladı. Yaklaşık 13.000 kişi kadar olan göstericiler, Şamil Basayev'in otobüsünün etrafında büyük bir izdiham yaşanmasına sebep oldular. Büyük sevinç gösterilerinde bulunan halkı polis güçlerle kontrol altına alabildi. Dağıstan'ın İç İşleri Bakanlığı yetkilileri, Hasavyurt'tan Çeçenistan'ın dağlık bölgesinde bulunan ZENDAK Kasabasına ulaşan Şamil Basayev ve arkadaşları ellerinde bulunan 130 rehineyi de serbest bırakarak, Çeçenistan'a sağ salım girdiler, açıklamasında bulundular. Bu arada Interfaks Ajansı Stavropol Eyaleti Bölge Savcı Yardımcısı Aleksey Selyukov, Çeçen Komutan Şamil Basayev ve altı arkadaşı hakkında tutuklama emri çıkarıldığını belirtti. Savcı Yardımcısı Basayev ve 6 arkadaşı için, tutuklama kararına gerekçe olarak, eşkiyalık, taammüden adam öldürme, rehini alma, toplum güvenliğini bozma gösterdi. Şamil Basayev ve arkadaşları böylelikle müslümanların göğsünü kabartan, kafirlerin kalbine ise büyük bir korku salan bu iftiharî eylemlerini, başarılı bir şekilde sona erdirdiler. Bu konuda aslında çok şeyler yazılabilir.

ÇECENİSTAN'IN SUSTURULDUĞU ZANNEDİLEN GÜR SESİ İMAM ALİM SULTAN : " ALLAH VAR PROBLEM YOK .. "

Çeçenistan üzerine yazılır da İmam Alim Sultan'dan bahsetmeden geçmek olmaz. Bu sanatçı dostumuz Türkiye'de 6-7 ay kalıp Çeçen davasını Anadolu'nun her bir tarafında anıtmaya gayret etmeli.

İmanı Alim Sultan ile ilk defa 1995 yılının Kasım ayının 1. günü Azerbaycan'ın Bakü şehrinde Azerbaycanlı dostum Timur Kuliev'in bürosünde tanıştım. Timur, İmanı Alim Sultan'ı tanıttı. "Bu kardeşimiz sizin büyüğünüz, müzisyenlerden değil, bu savaşçı bir müzisyendir. Bunun silahı da gitandır." derlermiş doğrusu. Ben savaşılık yolunu abartmadığını zannetmişim. Alim Sultan'ı tanıştığımız günün akşamı, bir evde sohbet etmek ve eserlerini dinlemek üzere ayrıldık. Akşam olduğunda

Benim karşılaştığım olağan üstü olaylar çok fazladır. Halkımla ben devamlı olarak içiçe yaşıyordum. Bizim halkımız çok espritüeldir, yukardan uçaklar ve helikopterler füze yağdırırken füzenin düşüşünü seyredeler ve hemen yere yatarlar. Füze yere düşüp patladıktan sonra kalkıp uçağa doğru el kol hareketleri yapabiliyorlar. Bize Allahü Teala'nın verdiği en büyük nimet savaşçı özelliğimizdir. Bizim halkımızın savaşçılık ruhunu yok edemediler. Halkımızın en büyük özelliklerinden bir diğeri de merhametli olmasıdır. Aldığımız esirlere karşı halkımız çok merhametli davrandığı için, önemli sayılabilecek miktarda esir müslüman olmuştur. Ben esir Rus askerlerine zaman zaman konserler veriyordum, bunlara söylediğim eserimin birisinde "Sizlerin yanarak öldüğünüz Tanrının gerisinde, bakımsız bir vatanınız var" diyordum. Savaşın bu günkü döneminde bizi fiziki olarak da yenemeyecekler, bunu düşmanlarımız anlaması lazımdır. En önemlisi de dünya halkları Ruslar'a bir çağrıda bulunmalıdır "Ruslar kendi evlatlarını olume atmasın". Ruslar için bu gün en doğru yol, Çeçenistan'a karşı başlattığı bu savaştan vazgeçmesidir.

Özdeşinizle, Çeçenistan'da başlayan savaşı, ne gibi travmalar yaşamış ? Hayatlarında ne gibi değişiklikler yapmış ?

—Bizde çok büyük değişikliklere sebebiyet verdi. Öyle bir savaş bizler beklemiyorduk. İhtiyarları, kadınları ve çocukları böyle bir mekamlı yapılabileceğini hayal bile edemezdik. Ne varki savaş başladıktan sonra bizim halkımız öyle bir direniş gösterdi ki... Mesela ben hayrete düşüren olaylardan birisi odur ki... savaş başladıktan sonra halkımızın çoğunluğu sigarayı ve alkolü içkileri kullanmayı terk etmeye ve namaz kılmaya başladılar. Öyleki ben kendim defalarca şehirlerde, kasabalarında bomba yağanken insanların namaz kıldıklarına şahid oldum.

Ezgilerinize, savaşın herhangi bir etkisi oldu mu ?

—Daha önceleri ben Abhazya'da bulunmuştum. Savaş beni etkilememişti. Hiç bir zaman silah kullanmayı düşünmedim. Silah kullanmayı merak etmemişimdir. Böyle bir niyetimde olmamıştı. Fakat, kendi vatanımda başlayan bu savaş beni çok etkiledi ve elimle silah alıp savaştım. Savaşta ben bulundum.

Çeçenistan'da savaşta bulundunuz mu ?

—Cephelerde oldum. Fakat arkadaşlarım bana hiç bir zaman silah kullanmamı istemediler. Senin silahın gitarındır, sen elinden bunu bırakma, sen bununla düşmana ateş edeceksin diyorlardı. Ben cephede onlara ezgiler söylüyordum, onlarla birlikte oluyordum. Bu güne kadar hiç bir kimseyi öldürmedim. Fakat cepheden hiç bir zaman geri kaçmadım. Ben inanıyorum ki, Allahü teala bana büyük nimetler nasib edecek. Ben bu tür ezgileri okumaktan, seslendirmekten mutluluk duyuyorum. Bu ezgiler sını tanımazlar. Tüm dünyayı dolaşarak bu yolda hizmete devam edeceğim. Ben Türkiye'ye gelip meslektaşlarımla bu konuları mütalaa etmeyi ümid ediyorum.

Savaş esnasında kendi başından geçen veya kendisini hayrette bırakan, ilginç bir olayı anlatmasını rica edebilir miyiz ?

—Benim karşılaştığım olağan üstü olaylar çok fazladır. Halkımla ben devamlı olarak içiçe yaşıyordum. Bizim halkımız çok espritüeldir, yukardan uçaklar ve helikopterler füze yağdırırken füzenin düşüşünü seyredeler ve hemen yere yatarlar. Füze yere düşüp patladıktan sonra kalkıp uçağa doğru el kol hareketleri yapabiliyorlar. Bize Allahü Teala'nın verdiği en büyük nimet savaşçı özelliğimizdir. Bizim halkımızın savaşçılık ruhunu yok edemediler. Halkımızın en büyük özelliklerinden bir diğeri de merhametli olmasıdır. Aldığımız esirlere karşı halkımız çok merhametli davrandığı için, önemli sayılabilecek miktarda esir müslüman olmuştur. Ben esir Rus askerlerine zaman zaman konserler veriyordum, bunlara söylediğim eserimin birisinde "Sizlerin yanarak öldüğünüz Tanrının gerisinde, bakımsız bir vatanınız var" diyordum. Savaşın bu günkü döneminde bizi fiziki olarak da yenemeyecekler, bunu düşmanlarımız anlaması lazımdır. En önemlisi de dünya halkları Ruslar'a bir çağrıda bulunmalıdır "Ruslar kendi evlatlarını olume atmasın". Ruslar için bu gün en doğru yol, Çeçenistan'a karşı başlattığı bu savaştan vazgeçmesidir.

Kendisine çok teşekkür ediniz. Son olarak bize Çeçen marşını söylemesini rica ediyoruz.

—Ben, gönüllü olarak değil de mecburi olarak Kafkasya'dan Türkiye'ye göç etmiş olan halklara özellikle seslenmek istiyorum. Kökleri babaları veya dedelerinin katıldığı bu savaşları nasıl unutabiliriz? Bu günkü Çeçenistan savaşı, tarih boyunca Kafkasya'da çıkan savaşların bir devamıdır. Bu doküman kanıkar, devam eden olaylar, tarihin bir

Çeçenler için gayret, zafer ve vaktidir. Kendileri için değil bir mücahidin vaktine geçmek için gayretleri vardır.

Mashadov İngiltere'ye gitti mi?

Evet.

İsrail'e gitti mi?

Gitmedi.

Hoca Ahmet Nuhayev eskiden Başbakan birinci yardımcısıydı. Şimdiki hükümette bir görevi var mı?

Yok.

Başbakan birinci yardımcısı olduğu dönemlerde Türkiye'de bulunmaktaydı ve hafta burada Uluslararası bir Kafkas konferansı tertiblemişti. Daha sonraki dönemlerde Hoca Ahmet Nuhayev ve birlikte çalıştıkları kimselerin İsraili iş adamları ve yetkililerle ilişkileri var mıdır?

Hoca Ahmet Nuhayev'in yaptıkları hususunda benim haberim yok. Onların İsrail'e gidip gitmediklerini bilmiyorum, duymadım. Benim bildiğim Aslan Mashadov ile birlikte İngiltere seyahatinde bulunduğu. Ama orada ne gibi bir görüşmelerde bulundu, ne gibi bağlantıları gerçekleştirdi. Kendisi devamlı olarak Çeçenistan dışarısında kendi işleriyle uğraşıyor.

Şu anda Çeçenistan'a dışardan, Türkiye'den veya diğer ülkelerden Hastahane, okul, fabrika ve iş yeri gibi yatırımda bulunan kuruluşlar var mı?

Benim bildiğim kadıyla büyük veya küçük iş yeri, hastahane gibi yatırım yapan kuruluş yok. Sadece dünyanın değişik yerlerinden gelen insani yardım teşkilatları yetim ve kimsesiz çocuklara yardımlar yaptıklarını, bazı İslami cemaatlerin okul, kolej açtıklarını biliyorum.

Şu anda Çeçenistan'da çıkarılan petrol, devlet eliyle mi, yoksa özel kuruluşlar eliyle mi pazarlanmakta?

Bazı insanların özel gayretleriyle Çeçen petrollerinin pazarlanıyordu. Fakat geçtiğimiz son günlerde bunun devlet eliyle pazarlanması, merkezi bir otoriteye bağlanması için düzenlemeler ve gayretler yapılmaktadır. bu yakın bir zamanda neticeye bağlanacaktır.

Hükümetteki görevinize halen devam etmekte misiniz?

Evet. Hala görevime devam ediyorum.

Hoca Ahmet Nuhayev ile, The Jerusalem Report isimli bir yayın organında yazı yayınlanmış. Bu yazıdan haberiniz oldu mu?

Nuhayev'le ilgili çıkan bu yazıdan haberim yoktu.

Müslümanların arasına sokulan "Vehhebi" suçlaması fitnesinin engellenmesi için müslümanların ve özellikle muhalifette bulunan Şamil Basayev, Mevladi Udugov, Salman Raduyev gibi komutanların Aslan Mashadov'la özel görüşmeleri, girişimleri var mı?

Bu hususta bu komutanlar Hükümette yer alsınlar almasınlar Şamil de, Mevladi de, Selman da bu fitneyi ortadan kaldırmaya çalışıyorlar. Bu fitne bir iki kişi değinip geçecek bir problem değil. Her kesi kapsayan bir problem. Zaten Çeçenistan da o kadar büyük bir yer değil. bundan çıkacak sonuçlar her kesi ilgilendirecek, etkileyecek. Çok kötü sonuçlar doğuracak. bunun için bir an önce bu fitnenin ortadan kaldırılması gerek. Bunun için çalışmalar yapılıyor.

İslam Halimov hükümetteki görevine devam ediyor mu?

Şu anda istirahat yapıyor. Yani savaş sırasında sizin tanıştığınız her kes. hemen hemen hepsi. şu anda tatil (İ) sayılırlar.

Ben bu arada Türkiye'nin 1. dünya savaşı sonrasında maruz kaldığı durumları, Bosna Hersek, Müslümanların savaş öncesi ve sonrasını, Afganistan'la ilgili görüşlerimi kendisine aktardım.

Bunun üzerine şunları söyledi.

Müslümanlar nerede bir devleti ele geçirir gibi duruma gelseler; başta İsrail olmak üzere Amerika, İngiltere ve Rusya hemen kendilerinin istediği bir hükümet kuruluncaya kadar orayı asla bırakmazlar. Orada müslümanların bir devlet kurmasını istemezler.

suçlamaları meydana gelmesinin mütebaki olarak ben düşünürken, bu cephelerde birbirleriyle omuz omuza birlikte savaşmış oldukları, bu tür suçları karşılıklı birbirlerine düşümler olarak yorumlamaktayım. v/e maalesef düşmanlarımız bu oyunlarında bu günlerde başanlı da olmaktadır. bir çok müslüman kardeşimiz, bu ister Çeçen olsun isterse dışarıdan gelerek bizimle birlikte Ruslara karşı savaşan müslüman Arap kardeşimiz Vehhabî suçlamasına maruz kalarak dışlanmaktadır. Dün cephede birlikte savaşanlar bu gün maalesef birbirlerine düşmüşler "sen Vehhabisin, sen fundamentalistsin, sen ekstremistsin, sen teröristsin" suçlamaları geniş boyutlara ulaşmıştır.

Bu fitnenin arkasında ne olduğunu tahmin ediyorlar? Rusya'nın böyle bir fitneyi salabilmek için alt yapısı bulunmamaktadır. "Sen Vehhabisin, sen fundamentalistsin, sen teröristsin" suçlamaların yapan kesim kimler tarafından desteklenmektedir?

Benim tanıdığım bir çok Arap müslüman kardeşimiz, savaş döneminde Çeçen kardeşlerinin yardımına koştular ve benim tanıdığım bir çok insan da şehid oldu. bu kardeşlerimiz Selefi düşünceye sahiptirler. Bu düşünceye sahip oldukları halde gelip çeçen kardeşlerinin maruz kaldığı zulmü ortadan kaldırmak için canlarını verdiler. Bu insanlar savaş döneminde de bu düşüncelerine sahiptiler, o dönemde "siz Vehhabisiniz, siz fundamentalistsiniz, siz teröristsiniz" diyerek reddetmeyip, bilakis kabul ettiler ve birlikte savaştilar. Benim bildiğim kadarıyla bu günkü Devlet Başkanı Aslan Mashadov ve yetkililerin bir çoğu bu insanları bu türden suçlamalarla mahkum ediyormuş. Bunu ne derece doğru buluyorsunuz?

Sizin de bildiğiniz gibi, savaş öncesine kadar, Çeçen hükümetine muhalif bir kesim vardı. Bu muhalefet, Çeçen hükümetine karşı hem siyasi hem de silahlı olarak karşı çıkmışlardı. Büyük çatışmalarda olmuştu. Rusya bu tür muhalefetin her hangi bir başarı gösterememişinden dolayı bizzat kendi askerlerini göndermek zorunda kaldı ve bildiğiniz gibi Çeçenistan'ı işgal etti ve savaş başladı. Allah'ın izniyle savaşı biz galip geldik ve Rusları kovduk. Rusları kovmasına kovduk ama, daha önce muhalefette bulunan insanlar tamamen yok olmadılar, bunlar az da değillerdi, büyük bir çoğunluğu teşil ediyorlardı. Bunların elebaşları durumunda olanlar, öncüler tabiki Çeçenistan'ı terk ettiler. Bu kalanlar kendi muhalefetini bir şekilde göstermek zorundaydılar. Dış güçler bu muhalif kesimleri maddi yönden destekleyerek bu fitneyi salmayı başardılar. Bu muhalif kesim iyi tahlil edildiğinde, arkasında yahudilerin desteğini görürsünüz. Bu "Vehhabizm" suçlaması, sadece Çeçenistan'da mevcut değildir. Bütün Kafkasya coğrafyasında bu tür suçlama ve tehdid vardır. Yahudiler bu bölgedeki müslümanların arasına böyle bir fitne sokabilmeyi başarabilmıştır.

Özellikle savaş döneminde Aslan Mashadov'la birlikte olan hemen hemen bütün komutanlar "Vehhabî" suçlamasını atarak onların yerine iktidar mevkilerini ellerine geçirdiler. Bu gün bütün iktidar maalesef bu fitneyi salanların eline geçmiştir.

Benim bildiğim kadarıyla Aslan Mashadov iktidar hırsı, ihtirası olmayan birisi olarak tanıyorum. Ben mi yanlış yorum, yoksa Mashadov birileri tarafından kuşatılarak, yanlış yönlendirmelerde mi bulunuluyor?

Mashadov belli bir kesim tarafından kandırılmış da olabilir. Dediğiniz gibi daha önce böyle birisi değildi. Kandırılmış da olabilir. Çünkü her gün aynı şeyleri birisine tekrar ederseniz, gerçekten o şekilde düşünmeye başlar. Yani "bunlar seni indirip, yerine geçmeye çalışıyorlar. Seni yok etmeye çalışıyorlar, seni iktidardan indirecekler" diye diye, kendi fikirlerine inandırmış olabilirler.

İktidar boşluğu meydana geldimi, bu boşluk mutlaka doru veya yanlış birileri tarafından doldurulmak zorundadır. Yani boşluk kabul etmez. İktidar eğer yanlış güçler tarafından ele geçirilmişse, doğru olanları mutlaka bir taraf etmek için bütün güçlerini sarfedeceklerdir. Şu anda maruz kaldığımız olaylar bunlar olabilir. Bütün bunlar bir hakikati açıkça bize göstermektedir. Dışarıdan birileri Çeçenistan Hükümeti'ni ellerine

brakmazlar. Bu durumda bizim yapabileceğimiz bir tek şey var. O da burada bu zihniyetin tanımlanmasıdır. Bizimden geldiği kadar bu ülkenin aklının kırılması için çalışmaktır. Ve şu anda biz aklınıza gelen bu itneyi o kadar kaldırma ya çıkararak bunu başarmaya çalışıyoruz.

Allah yardımcımız olsun, Allah muvaffak etsin. İnşallah özlediğimiz bir gençlerle bir an önce kavuşuyoruz.

Aktif Gazetesi: 13 Ağustos 1999 Sayı: 1 ve 13
Dağıstan'da 8.5 ay hapse atılan Gazeteci-Yazar Mehmet Ali Tekin, Kafkasya'da yaşanan gelişmeleri, Aktif için değerlendirdi

"RUSYA YENİLGİYE MAHKUM"

Konuşan Ali Adıkoğlu: Çeçenistan-Rusya savaşı sırasında dostansı bir mücadele sergileyen Çeçenlerin Dağıstan'a girmesi, gözlerin tekrar Kafkasya'ya çevrilmesini de beraberinde getirdi. Bölgede yaşananların en çok merak edildiği bir dönemde, Çeçenistan-Rusya savaşı sırasında ayrıca bölgede kalan, Ruslar tarafından da Dağıstan'da 8.5 ay hapse atılan Gazeteci-Yazar Mehmet Ali Tekin, Kafkasya'da yaşanan gelişmeleri, Aktif için değerlendirdi. Tekin sorularımıza şu çarpıcı yanıtları verdi. **Sayın M. Ali TEKİN, siz Çeçenistan-Rusya savaşı sırasında bölgeye gitmiş ve belirli bir süre de Dağıstan'da hapse atılmıştınız. Öncelikle Kafkasya'da başınızdan geçenleri aktarabilir misiniz?**

Dağıstan'a ilk seyahatimizi 1995 Mayıs'ında gerçekleştirdik. Rusya'nın Çeçenistan'ı işgalinin yaklaşık 7. ayındaydı. O dönemde Selam Gazetesi Yazı İşleri Müdürü'ydüm ve gazetenin Ankara Temsilcisi Talip Özçelik'le birlikte, önce Azerbaycan'a gittik. Orada Çeçenlerle buluştuk, onların vasıtasıyla Çeçenistan'a geçtik. Çeçenistan'a geçerken, arada Dağıstan Cumhuriyeti var. Dağıstan, özerk bir cumhuriyettir. Azerbaycan sınırından Çeçenistan sınırına ulaşmak, yaklaşık 340 km. dir. Bu yolu kaçak olarak geçtik. Bizimle birlikte olan gazeteciler arasında, Fatih Altay'lı ve arkadaşları da vardı. Dağıstan'a geçerken, şartlar çok kötü olduğu için olsa gerek, onlar yarı yoldan geri döndüler. Hatta onlar, bu 4-5 saatlik yolculuk sonrasında, 4 günlük yazı dizisi yapmışlar ve gazetelerinde yayınlamıştı. Halbuki ciddi hiç bir şey görmediler. Sadece Azerbaycan'dan Dağıstan'ın başkenti Moğadkale'ye kadar yapılan ve gayet maceralı bir yolculuktu, o kadar. Yolculuk sonrasında, Çeçenistan'ın Naib denilen mintikasına girdik. Oradan da Genelkumay Karargâhı'nın bulunduğu Viden şehrine geçtik. Ve Şamil Basayev, Aslan Mashadov'la görüştüğten sonra, Çeçenistan'ın yaklaşık yarısını gezdik.

"CANIMIZI YITIRSEK DE RUSLARA TESLİM OLMAYACAĞIZ"

Peki, Çeçen Halkı'nın genel olarak savaşa bakış açısı nasıldı?

Bu gezilerimiz sonrasında, son Çeçen kalıncaya kadar, Ruslar'a teslim olmayacakları yönünde bir izlenim edindik. Hatta görüşmemiz sırasında Mashadov bana: "Bizler asla teslim olmayacağız. Dağlarda aç kalsak ta ölünceye kadar Ruslar'a teslim olmayacağız" şeklinde bir beyanat vermişti. Bu ruh, bütün Çeçen Halkı'na hakimdi. Çünkü biz, sadece askerlerle değil, oradaki köylülerle de görüşmüştük. Gazeteci olarak, bir çok savaş bölgesini gezdim. Her savaş sırasında, o bölge halkından bazılarının 'savaşın yanlış olduğunu' söylediğini duydum. Fakat Çeçenistan halkından hiç bir kimsede, böyle bir düşünce yoktu. Herkes Ruslarla savaşın doğru olduğuna inanıyor ve kazanmaktan başka bir şey düşünmüyordu.

Bu gün Dağıstan'a giren birliklerin komutanı Şamil Basayev'le de görüşme imkânınız olduğunu söylediniz. Basayev nasıl bir insan, daha doğrusu nasıl bir komutan?

Şamil Basayev'le uzun uzun konuşmamız oldu. Zaten karargâha ulaştığımızda, bizi ilk karşılayan da O olmuştuk. Ben de ilk bıraktığı izlenim, düşmanı çok küçük gördüğü kendisine ve birliklerine çok güvendiği şeklindeydi. Zaten Basayev, seyahatimiz bitip de Azerbaycan'a ulaştığımız sırada, meşhur Budennosk Baskını'nı gerçekleştirdi. Bildiğiniz gibi bu baskın, dünya çapında bir baskındı. Şamil Basayev tipik bir Çeçen portresi çiyordu.

Çeçenistan'la ilgili genel bir portre çizdikten sonra, sizin Dağıstan'da yaşadığınız bir tutukluluğunuz olmuştuk. O günleri tekrar anlatabilir misiniz? Çeçenistan'a 2. ziyaretimiz sırasında, yani 2 Kasım 1996'da Azerbaycan-Dağıstan sınırında, Rus askerleri tarafından tutuklandık ve cezaevine atıldık. 11 gün askeri

cezaevinde, daha sonra da sivil cezaevinde tutulduk. Verdiğimiz Bay 13'ü gitti, cezaevinde kaldık. Yargılanmamızın sonucunda biz "Rusya emniyeti izinsiz geçmek" suçundan, üç yıl hapse mahkum edildik. Bu karar üzerine yüksek mahkemeye başvurduk ve mahkeme içeride kaldığımız süreyi ve gazetede olmamızı göz önünde bulundurarak, serbest bırakılmamız yönünde karar verdi.

Hapishaneden çıktıktan sonra, Dağıstan Halkı'yla bir temasınız oldu mu?
Dağıstan'da kaldığımız süre zarfında, bu bölgeyle ilgili bir gazeteci olarak çeşitli araştırmalarımız oldu. Dağıstan Halkının yaklaşık % 80'i müslüman, samimi olmasına rağmen, islam konusunda bilgisizlik had safhada. Hatta alkolü içkinin haram olduğunu bilenlerin sayısı bile çok azdı. Cezaevinde kaldığımız süre zarfında, namaz vakitlerinde ezan okuyordum. Bu ezan okumam, hapishanede, bana karşı büyük bir sempatinin doğmasına yol açtı. Hatta koğuş değiştirdiğimizde, bize gösterilen sevgi, görülmeye değerdi. Benden, Kur'an-ı Kerim okumam için ricada bulunuyorlardı. Ben de onları kırmıyordum. Ve huşu içinde beni dinliyorlardı. Islama karşı büyük bir ilgi ve sevgi vardı. Dağıstan'da, yaklaşık 38 ayrı ırktan insan var. Ben bunlardan 10'a yakın ırka mensub kişilerle görüşme imkanına sahip oldum.

Bu ırkları bir kaçını sayabilir misiniz?

Avar, Dargin, Lakets, Kumuk, Lezgi, Azeri, Çerkez, Çeçen, Agul, Adige ve diğerleri. Lezgi ırka mensub insanlar, Türkçe kelimeleri çok kullanıyorlardı.

Çeçenistan kuvvetlerinin Dağıstan'a girmesinden sonra, bağımsız bir İslam Devleti ilan edildi. Bölgedeki nüfus yapısı nasıl?

Dağıstan'da 2.400.000 dolayında bir nüfus var. Bu nüfusun, biraz önce zikrettiğimiz gibi, % 80'ini müslümanlar, geri kalanını da Ermeni, Rus ve Yahudiler oluşturuyor. Çeçenistan'a nazaran Dağıstan'da, İslami bilgi seviyesi bakımından bazı bölgelerde, üstünlük gösteriyor. Ama benim izlenimlerime göre, Çeçenistan'daki halk, İslami konularda daha hassas. Yeni öğrendikleri bir konuyu hemen uygulamaya başlıyorlar. Dağıstan'dakiler ise bildikleri halde, aynı samimiyeti, aynı hassasiyeti göstermiyorlardı.

Peki, Dağıstan halkının Çeçenlere bakış açısı hangi yönde?

Benim görüştüğüm bir çok kişi, Çeçenlere yardım etmeyi istiyordu. Ama Rusya'nın hegemonyası altında kaldıkları için, bir kısmı da, Rusların anti-Çeçen propogandasından etkilendikleri için, yardımla konusunda çok fedakarlık yapmıyorlardı.

"HAREKAT, KONGREDEN ÇIKAN BİR KARAR"

Bölgede araştırma yapmış bir gazeteci olarak, Dağıstan Halkı'nın, Çeçenistan'ın Dağıstan'a girmesinden memnun olduğunu söyleyebilir misiniz?

Şu anda Dağıstan'a giren birlikler, Şamil Basayev'in Emir'i olduğu Şura adı verilen bir organizasyonun birlikleri. Ki bunlar, yaklaşık iki yıldan beri, Çeçenistan-Dağıstan Halkları Kongresi adı altında bir oluşum gerçekleştirildi.

İl kongreyi geçtiğimiz yıl Dağıstan'ın başkenti Moçaçkale'de, ikincisi de geçtiğimiz Nisan ayının 17'sinde, Çeçenistan'ın başkenti Charkale'de gerçekleştirildi. Bu kongrelerdeki ana fikir, Kuzey Kafkasya'daki bütün halkların temsilcilerinin katılımıyla gerçekleştirilecek bir federasyon oluşturmaktır. Kongrelerde alınan kararları gerçekleştirmek için, merhale merhale çalışmalar yapıyordu. Son kongrede alınan kararlardan bir tanesi de, Dağıstan'da İslami hükümlerin uygulanmasına geçilmesiydi. Geçtiğimiz günlerde yapılan harekât, kongreden çıkan kararlar doğrultusunda yapılmıştı. Harekâtın, Dağıstan'da yaşayan müslüman halklarla işbirliği içerisinde gerçekleştirildiğine inanıyorum. Zaten Şura'da her iki ülkenin kendi temsilcisi var.

"HEDEF, İSLAM DEVLETİ KURMAK"

Çeçenler, Dağıstan'da bağımsız bir İslami devleti ilan etti. Çeçenistan'da da aynı şekilde bir İslami devlet anlayışı hakim. Siz biraz önce, Çeçenistan halkının İslami konularda, çok da bilgili olmadığını söylemişsiniz. Bu durumda halkın, İslami devlete uyum problemi yaşaması gerekmiyor mu?

Halkın İslam devletine yönelik bir tepkisi dışlanmaz. Çünkü benim orada bulunduğum süre zarfında, biraz önce de zikrettiğim gibi, Çeçen Halkıyla uzun uzun görüşme imkânına sahip oldum. Görüştiğim kimselerin hemen hemen tamamına yakın bir kısmının bana söylediği bir şey vardı. "Biz, birincisi bağımsız bir devlet, daha sonra da İslamî devlet kurabilmek için Rusya'ya karşı baş kaldırdık." İslamî konularda, halkın geniş bilgiye sahip olmadığı aşkâr. Ama, yeni bir şey öğrendiklerinde, onu derhâl uygulamaya başlıyorlar. Dolayısıyla Çeçenistan'da İslam Devleti, sadece yöneticilerin arzusu değil. Bu kişiler, eğer İslam Devleti ilan etmemiş olsalardı; halk, onları alaşağı ederdi. Zaten Çeçenistan'da değişik bir hukuk sistemi oluşturduklar. İsteyen Şerî mahkemelerde, isteyen diğer mahkemelerde yargılanıyor. Halkın büyük çoğunluğu Şerî mahkemeleri tercih ediyor.

Bu anlayış, Dağıstan'da da işlerlik kazanabilir mi?

Ben işlerlik kazanacağına inanıyorum.

"KESİNLİKLE İŞGAL DEĞİL"

O zaman Çeçenlerin Dağıstan'a girmesinin, isterseniz adını koyalım. Bu bir işgal mi, yoksa Dağıstanlıların bir nevi yardım talebi mi?

Kesinlikle işgal değil. Biraz önce bahsettiğimiz Şura'nın içerisinde, Dağıstan temsilcileri de var. Kanaatimce, Dağıstan temsilcileri, Çeçenistan'ın Ruslar'a karşı başarısından dolayı, onlardan yardım talebinde bulunmuştur. Hatta ben şuna inanıyorum; belki bu vesileyle, Dağıstan'daki halk daha da bilinçlenir.

"RUSYA, ÇEÇENLER'E KARŞI KOYAMAZ"

Şu anda bölgede Rusya'yla bir çatışma yaşanmaya başlandı. Bu çatışmalar uzun sürer mi?

Ben, Rusya'nın çok ciddi ve uzun süreli bir mücadele verebileceğine inanmıyorum. Çünkü, ekonomik olarak Rusya'nın durumu buna müsait değil. Tıpkı, Çeçenistan savaşında olduğu gibi. Çeçenistan savaşında Rusya, batının yardımlarıyla savaşı sürdürdü. Benim araştırmalarım bunu çok açık bir şekilde ortaya koyuyor. Rusya'nın savaş döneminde, bir günlük gideri 200.000 dolardı. Ve bu giderleri tek başına karşılayamayacağını, bir ömikle izah edebilirim: Savaş 11 Aralık 1994 günü başlamıştı. Aynı yılın Ağustos ayı başlarında, Ruslar'ın uzaydaki bir üssünde görevli kozmonotun, görev süresi bitmişti ve yeryüzüne dönmesi gerekiyordu. Bu dönüşün gerçekleşmesi için, yeryüzündeki istasyonda, bazı aletlerde değişiklik gerekiyordu ve bunun için de 20.000 dolar harcama yapılması lazımdı. Rusya hükümeti bu parayı tahsis edemediği için, uzay üssündeki kozmonotun görev süresini 6 ay uzatmıştı. Hatta beni sorgulamakla görevlendirilen, KGB'nin Moğaçkale'deki müslümanlarla ilgili birimin şefi Habib

Abdullayev'e: "Siz Çeçen Halkı'nı dize getiremezsiniz. Kaldı ki, siz şu an savaşı, emperyalist güçlerin desteğiyle sürdürüyorsunuz. Çünkü Rusya'nın ekonomik durumu ve savaş giderleri ortada" dedim. O da bana: "Sen bunları nereden biliyorsun? Doğru söylüyorsun" diye itirafa bulunmuştu. O günkü durum, bu gün içinde geçerlidir. Dolayısıyla Rusya'nın bu savaşı göze alacak durumu yok. Benim kanaatim, Rusya, Çeçenistan'da olduğu gibi sert davranır ve savaşı sürdürecektir. Olursa; Çeçenistan'daki kadar bile dayanamaz. Hemen geri adım atmak zorunda kalır.

KAFKASYA'DA İSLAM YÜKSELİYOR

Mehmet Ali TEKİN

Geçtiğimiz günlerde, Dağıstan'ın, Çeçenistan sınırına yakın bazı köyler, Çeçenistan-Dağıstan Halkları Kongresi tarafından oluşturulan Şura'nın aldığı karar sonucu, idgal edilerek Dağıstan İslam Cumhuriyeti ilan edildi.

Rus ve Uluslararası haber kaynaklarının verdiği haberlere göre, Rus kuvvetleri ile Çeçenistan-Dağıstan Halkları Kongresi tarafından oluşturulan Şura'nın askerleri arasında kırmızı şiddetli çatışmalar yaşanmakta. Kırmızı diyoruz. Çünkü Rusya, topyekûn bir saldırıya geçmekten çekinmektedir. Gerçi topyekûn saldırıya geçse de karşılarında Çeçenistan'lı, Dağıstan'lı, Kafkasya'nın çeşitli bölgelerinden, Arap ülkelerinden ve Türkiye'den gelen mücahidlere komuta eden, Ruslara karşı savaşta çok iyi tecrübeye sahip olan ve Ruslara dünyayı dar eden, önlü Çeçen Komutan Şamil Basayev ile birlikte, Çeçenistan Rusya savaşı sırasında, Çeçenlere aylarca yardım eden ve büyük yararlılıklar gösteren Komutan Hattab ve askerleri de bulunmaktadır. Taraflar arasında yoğun çatışmalar yaşanmakta. Bağımsız kaynakların verdiği haberlere göre Rus kuvvetleri, büyük kayıplar vermektedir. Şura Başkanı Şamil Basayev, Rus kuvvetleri bölgeden çekilmeden, kendi kuvvetlerini çekmeyeceklerini açıkladı. Dünya medyasının büyük bir çoğunluğuyla birlikte, Türkiye'deki Bir Takım Medya, her zaman olduğu gibi, bu olayda da; Müslüman Özgürlük Savaşçıları (Mücahidler) karalamayı ön plana çıkararak, Rusya'ya dolaylı destek verdiler.

Hatta bazı köşe yazarı gazeteciler, direk olarak Rus taraftarlığı yaptılar. Bir Takım Medya Mensupları, bildiğiniz gibi müslüman toplumların haricindeki tüm bağımsızlık mücadelesine katılan insanları Özgürlük Savaşçıları olarak isimlendirmektedir. Dünyanın herhangi bir yerinde, müslümanların bağımsızlık için mücadele vermeye başladıklarında malum kişiler, müslüman savaşçıları (mücahidleri) hemen karalamaya başlarlar. Dağıstan müslümanları'nın bağımsızlık mücadelesine de yatağı hemen hazırladılar: Vehhabi Militanlar.

Vatanlarını işgal eden Ruslara karşı özgürlük mücadelesine başlayan Dağıstan Müslümanları, Çeçen kardeşlerinden yardım isteyerek, ülkelerinin Botlikh Bölgesi'nden başlayan bir mücadeleye giriştiler. Dağıstan'lı, Çeçenistan'lı ve Kafkasya bölgesinin diğer milletlerinden gelen müslümanların da bulunduğu güçler, bölgedeki bir çok yerleşim birimini kontrolleri altına alarak, Dağıstan İslam Cumhuriyeti'ni ilan ettiler. Hakimiyetleri altında bulunan topraklarda, bundan böyle, İslam Kanunları'na göre amel edileceğini açıkladılar. Bu açıklamayı, bölgedeki müslümanların kendi isimlendirmeleriyle Şura Emiri ve aynı zamanda Askeri Komutan Şamil Basayev yaptı.

Çeçenistan-Dağıstan Halkları Kongresi, bölgedeki çalışmalarını yaklaşık iki yıldır sürdürmekteydi. İlk genel kongreyi 1998 yılında Dağıstan'ın Başkenti Mohackale'de yaptılar. İkinci büyük kongreyi ise geçtiğimiz Nisan ayında Çeçenistan'ın Başkenti Charkale (Grozni)'de gerçekleştiren kongre üyeleri, bir dizi kararlar aldılar. Kongrede alınan kararlar gereğince, (zamanı belirtilmeksizin) en kısa zamanda Dağıstan'da İslam kanunlarının yürürlüğe konulması için, gerekli hazırlıkların yapılması kararlaştırıldı. Bu kongrede alınan en önemli karar ise Şamil Basayev'in oluşturulan Şura'nın Genel Emir'i seçilmesi idi.

Şamil Basayev Kimdir:

1965 yılında doğmuştur. Hava Kuvvetleri Okulu'nu bitirmiştir.

Çeçenistan'ın Bağımsızlığı'nın 1991 yılında ilanının Rusya tarafından kabul edilmemesi üzerine, Tupelov-154 tipi Rus uçağını, içinde 171 yolcusuyla Kasım ayında Türkiye'ye kaçar. Uçağı Esenboğa Havaalanı'na indirir ve hiç bir yolcuya zarar vermez. Türk makamlarına "Şeriatı ve bağımsızlığımızı dünyaya duyurmak için uçağı kaçırdığını" söyler. Türk makamlarıyla yaptığı pazarlık neticesinde, kendisini Rusya'ya vermezler. Ülkesine döndüğünde, Yeltsin'in bağımsızlıkları ile ilgili kötü bir beyanatı üzerine, bir Rus uçağını bu sefer de, Almanya'ya kaçar. Almanya'da kendisini Rusya'ya iade etmez.

2. Haziran, Afganistan'da birleşiminde, muntazamları salonda Ruslara karşı oluyordu. Daha sonra silahlı birleşimlere Azerbaycan silahlı Emniyetleri, Tacikistan'da muntazamların birliktir, Rus yarışı hükümeti karşı. Abhazya'da Gürcülerin kuvvetlerini karşı. Abhazlara birliktir 3 yıl savaşmıştır. Bu süre zarfında tabii olarak oluşan Birleşik Kafkas Halkları Ordusu'nun komutanı olur. Abhazya'daki savaşlarda gösterdiği yararlılıklarından dolayı, Patpalkovnik (iki yıldız) rütbesi almıştır. Abhazya'da ateşkes ilan edilip de, barış sağlanınca ülkesine döner. Çeçenistan'a girerken, büyük bir halk kalesi tarafından karşılanır.

Çeçenistan savaşında, Dudayev'in zamanında, Dudayev tarafından Polkovnik rütbesi verilmiştir.

Şamil Basayev'i dünya kamuoyunun gündemine sokan ve dünya müslümanlarının gönüllerini ferahlatan, **Budennosk Baskını**'ından on gün önce, Çeçenistan'ın Viderio şehrinde görüşmüştük. Dünya çapında, büyük askeri operasyonlardan birisi olan **Budennosk Baskını**; 15 Haziran 1995 günü başlar ve 20 Haziran 1995 günü Dağıstan'ın, Çeçenistan sınırına yakın bölgede; elindeki rehinelere serbest bırakıp, Çeçenistan'ın **Zendak** muntikasına geçerek tamamlar.

Şamil Basayev ve arkadaşlarının gerçekleştirdiği ve ünmetin yüzünü güldüren tarihi **Budduyonovsk Baskını**'ni ana hatlarıyla şöyle bir hatırlayalım:

15 Haziran 1995 : Çeçenistan'a 180 km. uzaklıktaki, Rusya Federasyonu'nun Stavropol Eyaleti Budduyonovsk şehri 54.000 nüfusludur. Yerel saatle 14.30 sularında şehir merkezi, **Şamil Basayev** ve 100 kadar arkadaşı tarafından basılır. İlk ele geçirilen yerler, şehrin merkezi postahanesi ve emniyet müdürlüğü binalıdır. Şehrin haberleşme sistemi imha edilir. Emniyet güçleri tesirsiz hale getirilir. Çıkan çatışmalarda **Şamil Basayev** kuvvetlerinden 8 müslüman şehid olur. Şehrin hastahanesi ele geçirilir ve içerisinde bulunanlar rehin olarak alınırlar. Bir başka grup mücahid de, 4 otobüs rehine ile şehrin güneyinde ve doğusunda etrafları, güvenlik güçleri tarafından kuşatılır. İlk günkü Rus zayıfları ise 10'u polis olmak üzere 25 kişidir. **Şamil Basayev** yaptığı ilk açıklamada Çeçenistan'daki Rus işgali kaldırılmazsa; ellerinde bulunan rehinelere öldüreceklerini, rehinelere çocuklar, yaşlılara, kadınlara, yaralıları kesinlikle dokunulmayacağına belirtir. Boris Yeltsin ise "Çeçen militanlarının istekleri yerine getirilemez, etkisiz hale getirmek için, tüm güçleri seferber edin" emrini verir.

16 Haziran 1995: Genel Kurmay Başkanı **Aslan Mashadov** "Şamil Basayev'in kendi askerleri olduğunu, fakat bu baskınla hiç bir ilişkilerinin olmadığını, terörizme karşı olduklarını" açıkladı.

Şamil Basayev düzenlediği basın toplantısında "Gayelerin terörizm olmadığını, tek gayelerin Rusya'nın Çeçenistan'dan çekilmesi olduğunu" belirtti. **Şamil Basayev** konuşmasının devamında "İnsan hakları şampiyonları, aralarında hamile kadınların da bulunduğu Grozni Hastahanesi, Ruslar tarafından bombalanırken neredeydiler?" diyerek, Batı'nın ikiyüzlülüğünü gözler önüne seriyordu.

Rusya Başbakan Yardımcısı Nikolai Yegorov'un **Şamil Basayev**'e kendilerini istedikleri ülkeye götürecek uçağı sağlamayı, istedikleri kadar parayı vermeyi, teklif ettiğini ancak, **Basayev**'in bunu kabul etmediğini açıkladı.

Şamil Basayev'e bağlı güçler, Çeçenistan'da savaştıklarını tesbit ettikleri, 5 Rus pilotunu idam ettiler. Rehinelere önce 20, daha sonra ise 30 cesedi General Viktor Medvedetskiy'a teslim etti.

17 Haziran 1995: Çeçenler'e karşı Rus Güvenlik güçlerince, sabah saat 5.00 sularında bir operasyon düzenledi. İlk operasyon aralıksız, 6 saat sürdü. İlk saldırıda, askeri savaş helikopterleri, tank, top ve ağır silahlar kullanılmasına rağmen Ruslar'ın bir çok kayıp verdiği, Çeçenlerden ise kayıp verilmediği ajanlar tarafından açıklandı. Ruslar'ın iyaskoyla sonuçlanan bu ilk baskınlarından sonra Çeçenler, ellerinde bulunan rehinelere, çoğu hamile kadın ve çocuk olan 150 kişiyi, salıverdiler.

Serbest bırakılan rehinelere "Çeçenler bize iyi davranıyor, şerh düşme. Çeçenlerin değil, Rusların kurbanlarına hedef oluyorlar" diye açıklamalarda bulundular. Tiyaskıyla sonuçlanan ilk operasyondan sonra, öğlen saatlerinde ikinci bir operasyonda bulunan Rusların, özel komando birliği Alfa Birlikleri halkın yoğun protestosuna uğradı.

18 Haziran 1995: Budduyonovsk şehri hastahanesindekileri ellerinde rehlin tutan Çeçenler, sonunda 'Yeltsin'i dize getirdiler. Moskova'dan, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ile telefon bağlantısı kuran Başbakan Viktor Çerno Mirdin, Çeçenistan'daki operasyonların hemen durdurulacağını ve barış görüşmelerinin başlayacağı yolunda güvence verdi. Rusya'nın Çeçenistan'daki kuvvetlerinin komutanı, General KULIKOV birliklerine, bütün askeri operasyonları durdurma emri verdi. **Şamil Basayev**, gece az sayıda kabul ettiği gazetecilere yaptığı açıklamada "Ben terörist değil, **SABOTAJCI'yım**. Çünkü, savaş devam ediyor, savaş sürdüğü için benim yaptığım eylem, terörizm değil, **SABOTAJ'DIR**," dedi. Basayev, konuşmasının devamında "Yanına iki yüz kadar rehineyi alarak, otobüslerle ayrılacağını" belirtti ve 340 rehineyi daha serbest bıraktı.

19 Haziran 1995: Rusya'nın ORT televizyonu, **Şamil Basayev** komutasındaki Çeçen Mücahidler, şehid arkadaşlarının içinde bulunduğu soğuk hava tertibatlı bir kamyon ve 7 otobüsten müteşekkil; 150 kadar rehine, gönüllü rehinelere birlikte 8 Rus parlamenter, 16 Rus gazeteci'nin bulunduğu konvoy, Çeçenistan'a doğru yola çıktı. Ancak hastahane binası içerisinde yola çıkacak gönüllü rehinelere doldurulan formlar, halk arasında tedirginliğe yol açtı "Teröristlerle gönüllü olarak yola çıkıyor ve sonuçlarına şimdiden katlanıyorum" diye, yazılı formları her gönüllü rehineye Rus yetkililer imza attırdılar. Rus Başbakanı Viktor Çerno Mirdin "Budduyonovsk'ta, bir hastahane'de yüzlerce kişiyi rehlin tutuktan sonra, buradan otobüslerle ayrılan **Şamil Basayev** konutasındaki Çeçen Mücahidler yerine ulaştığında hiç kimseye acınmayacaktır," dedi. Interfaks'ın haberinin devamında Çerno Mirdin "Çeçen silahlı guruba verilen güvenlik güvencelerine; bu gurup, anlaşma yerine varıncaya kadar uyulacaktır," dedi.

20 Haziran 1995: Budduyonovsk'da rehlin alınanlar ile gönüllü rehinelere ve gazetecilere taşıyan konvoy, Dağıstan'ın Hasavyurt Şehri'nde coşkun bir kalabalık karşıladı. Yaklaşık 13.000 kişi kadar olan göstericiler, **Şamil Basayev**'in otobüsünün etrafında büyük bir izdiham yaşanmasına sebep oldular. Büyük sevinç gösterilerinde bulunan halkı polis güçlerle kontrol altına alabildi. Dağıstan'ın İç İşleri Bakanlığı yetkilileri, Hasavyurt'tan Çeçenistan'ın dağlık bölgesinde bulunan **ZENDAK** Kasabasına ulaşan **Şamil Basayev** ve arkadaşları ellerinde bulunan 130 rehineyi de serbest bırakarak, Çeçenistan'a sağ salım girdiler, açıklamasında bulundular. Bu arada Interfaks Ajansı Stavropol Eyaleti Bölge Savcısı Yardımcısı **Aleksey Selyukov**, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ve altı arkadaşı hakkında tutuklama emri çıkarıldığını belirtti. Savcı Yardımcısı **Basayev** ve 6 arkadaşı için, tutuklama kararına gerekçe olarak, eşkiyalık, taammüden adam öldürme, rehlin alma, toplum güvenliğini bozma gösterdi. **Şamil Basayev** ve arkadaşları böylelikle müslümanların göğsünü kabartan, kafirlerin kalbine ise büyük bir korku salan bu ıftihari eylemlerini, başarılı bir şekilde sona erdirdiler. Bu konuda aslında çok şeyler yazılabilir.

DAĞISTAN CUMHURİYETİ

Rusya Federasyonu'na bağlı özerk bir cumhuriyettir. 20 Ocak 1921'de Rusya Federatif Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ne tabii olarak kurulan **Dağıstan Özerk Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti**, SSCB (Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği)'nin dağılmasından sonra, özerk bir cumhuriyet olarak, Rusya Federasyonu'na bağlı kalmıştır.

Rusya Federasyonu'nun Avrupa'daki kesiminin güneyinde yer alan **Dağıstan**, Büyük Kafkas Dağları'nın kuzey yamacının en doğu ucunda, doğudan batıya 200, kuzeyden güneye 400 km. uzunluğa, 50.300 kilometrekarelik bir yüzölçümüne sahiptir. Güney ve batısı **Guton Dağı**nda 3446 metreye, **Bazardyuzu** (Pazardüzü) Dağı'nda da 4480 metreye ulaşan **Kafkas Dağları**'nın ana doruk hatlarıyla çevilidir.

Doğusunda Hazar Denizi, kuzeyinde Kafkasya Özerk Cumhuriyeti, batıda kuzeybatısında Gecmiistan ve Kuzey Kafkasya, güneybatısında Gürcistan ve güneyinde de Azerbaycan yer alır.

En son 1989 yılında yapılan sayıma göre 1.792.000 olan nüfus 1995 yılında yaşadığı 2.500.000 olarak tahmin edilmektedir.

Başkenti **Mohaçkale**'dir. Önemli şehirler **Derbent-Kızlar-İzberbaş ve Buynak**tır. Türkçe Dağ kelimesi ile Farsça -istan ekinin birleşmesinden oluşan ve **Dağ Ülkesi** veya **Dağlık Ülke** anlamına gelen **Dağıstan** kavmini değil, coğrafi-topoğrafik mana ifade eden bir kavramdır. Rusça'da da "Dağlar Ülkesi" anlamında **Strana Gor** ifadesi kullanılmaktadır.

Dağıstan coğrafi açıdan beş bölgeye ayrılır. Birinci bölgede Kafkas Dağları ve Dağıstan iç platosu yer alır. Dağlar arasından Hazar Denizi'ne akan **Sulak, Samur ve Kurak** gibi ırmaklar buralarda derin vadi ve uçurumlar meydana getirir. Kafkas Dağları'nın güneyine bakan yamaçlarında yağış çok azdır. Bu yüzden bazı bölgelerde bitkisel hayat yoktur.

İkinci bölge, birinci bölgenin kuzeyinde yüksekliği 920 m. ye ulaşan ve çıkıntı tepelerinden oluşan ikinci bir dağ kuşağından ibarettir. Bu bölge kuzey ve kuzeybatıdan esen rüzgârlar sebebiyle oldukça yağışlı olup, sık ormanlarla kaplıdır. Dağlar ile Hazar Denizi arasında kalan dar kıyı düzlüğü **üçüncü bölgeyi** oluşturur. Petrol ve doğalgaz yatakları barındıran bu ovanın genişlediği yerde başlayan **dördüncü bölge**, alçak ve bataklık ovalar ile **Terek** ırmağı deltasından oluşur. Son olarak, Terek'in hemen kuzeyinde kumullarla kaplı **Nogay Bozkırları beşinci bölgeyi** oluşturur.

Dağıstan'ın başlıca ırmakları **Gazi Kumuk, Kara, Avar ve Andi Koy** sularının birleşmesinden oluşan ve Mohaçkale'nin kuzeyinde Hazar'a kavuşan **Samur**'dur. Genellikle dağlara paralel olarak akan bu ırmaklar, 1000 m. ye varan derinlikte ve darlıkta, kanal ve mecralar oluşturarak, Dağıstan'ın özelliklerinin şekillenmesinde önemli rol oynarlar.

Dağıstan'ın iklimi genel olarak sıcak ve kurudur. Alçak kesimlerde ortalama sıcaklık, Ocak ayında **-3,6 derece**, Temmuz ayında **23 derece** dolayındadır.

Dağıstan'ın kuzey kısmını teşkil eden **Sulak-Terek-kuma** düzlüğü en yüksek yeri 26 metreyi geçmeyen ve denize doğru gittikçe alçalan, susuz ve kıraç bozkırlardan ibarettir. Bu sahanın nüfus yoğunluğu çok düşüktür. Kuma ile Terek arasında bir çok tuz gölü ve bataklık vardır. Terek ile Sulak arasında ise, kumsallarda kaybolan Aktaş-Yarıksu-Yamansu ve Aksay çaylarından bu gün ziraatte istifade edilmektedir. Bu bölgenin iklimi son derece kurudur. Düz, ırmaktan ve ormandan mahrum, yağmursuz ve kuzey rüzgârlarına açık olan daha kuzeydeki bölgede sıcaklık ortalaması yazın **+40**, kışın **-40** dereceyi bulur.

Dağıstan tabii zenginliklerle doludur. Dağlık bölgenin bitki örtüsü, vadilerde ve kanyonlarda yaprak döken ormanlardan, yüksek tepelerde çam ve huş ağacı ormanlarından ve ağaç sınırının üstünde de Alp çayırlarından oluşur. Tepe yamaçlarında yer yer çöl bitkisiyle kesintiye uğrayan sık yaprak döken ormanlar bulunur. Alçak yamaçlarda seyrek esmer toprak alanlarıyla bölünen verimli kestane rengi topraklar egemendir. Hazar Denizi kıyısında ise tuzlu bataklık toprakları yaygındır.

Dağıstan Tarihi :

Dağıstan tarihi genel olarak Kafkasya tarihi ile birlikte incelenmiştir. Yüzyıllar boyu, özellikle Hazar denizi'nin doğusundan gelen kavimlerin hareket sahası olan Kafkasya, bir taraftan Hint-Avrupa gurubuna dahil kavimlerin, diğer taraftan da Turan kavimlerinin akınlarına uğramıştır. 4. asırda başlayan Türk ve Moğol akınları, asırlarca aralıklı olarak

devam etmiş. Kafkasya'nın siyasi ve etnik yapısının büyük ölçüde bu süreçte meydana gelmiştir. Slavlar'ın üzerlem - akınlar yapan Avatlarla Hazarların mücadeleleri 4. asırdan 19. asra kadar devam etmiştir. Volga ve Kuzey Kafkasya arasında devlet kuran Hazar Türkleri 7. yüzyılda Kafkasya'yı hakimiyetleri altına almışlardır.

Kafkaslar'da 7. yüzyılda ikinci Halife Hz. Osman zamanında başlayan Müslüman Arap akınları sonucu 652-53 yıllarında Bâbu'l-Evhab veya el-Bâb (Derbent) fethedilmiştir. Emevi Halifesi Hişam b. Abdülmelik devrinde (724-743) bölgede İslam hakimiyeti kurulmuştur. 796 yılında Derbent tekrar Hazarların eline geçmiştir. sonunda Hazarlar ile Müslüman Araplar arasında iki asır süren mücadele, Müslümanların zafıyla sonuçlanmıştır. Arap ordularının başında Halife'nin kardeşi Ebu Müslim bulunuyordu. 9. yüzyılda Arap egemenliği artmış ve Abbasiler'e bağlı valilikler (âmîl) oluşturulmuştur. Dağıstan arazisi üzerinde cereyan eden savaşlar, Emevî ve Abbasiler'le Dağıstan'a hakim olan Hazar ve sair Türk kavimleri arasında geçerken, bu arada ülkenin yerli halkı olan Lezgiler Müslüman olmuş ve Hristiyanlığı kabul etmiş olan komşuları Gürcüler'le aralarında pek çok savaşlar vuku bulmuştur.

11. yüzyılda Büyük Selçuklular tarafından fethedilen Dağıstan, 13. yüzyıldaki Moğol istilasına kadar Selçuklu Türkleri'nin yönetiminde kalmıştır. 11-12. yüzyıllarda Karadeniz'in kuzeyinde ve Dağıstan'da hüküm süren Kıpçaklar (Kumanlar) Dağıstan'a kadar sokularak, bölgeye Türklerin yerleşmesinde önemli rol oynamışlardır. Daha sonra sırasıyla İlhanlılar (1256-1353), Altın Ordu Hanlığı (1226-1502), Şirvanşahlar, Timurîlular (1370-1506) ve Safevîler Dağıstan'a hakim olmuşlardır.

Dağıstan ile Osmanlılar arasında 1475'te Kırım Hanlığı vasıtasıyla başlayan sıcak ilişkiler Osmanlı'nın yıkılışına kadar devam etmiştir. Fatih Sultan Mehmed zamanında, Haziran 1475'te Kefe'nin fethedilmesiyle Kırım Hanlığı'nın Osmanlı Devleti'ne bağlanması üzerine, bu hanlığa bağlı bulunan Dağıstan Beyleri de Osmanlı'ya bağlılıklarını bildirdiler.

1578 yılında Özdemiroğlu Osman Paşa tarafından fethedilen Dağıstan, 1578-1606 yılları arasında 28 yıl doğrudan Osmanlı hakimiyeti altında kaldı. Dağıstan Hakimleri'nin Osmanlılar'la olan ilişkileri bundan sonra da devam etti.

Dağıstan 16. yüzyıldan itibaren Ruslar'ın da ilgisini çekmeye başladı. 1722'de Çar Birinci Petro Rus tüccarların öldürülmesi bahanesiyle İran'a savaş açarak, Derbent'i işgal etti. Osmanlı Devleti, Derbent kendi himayesinde olduğundan, Petro'yu protesto edip şehri terk etmesini istedi. Hazar sahillerinde hakimiyet kurabilen Ruslar, Osmanlı kuvvetlerinin yardımıyla Bakü önlerinde durduruldu. Ancak İranlılar'ın 1724 yılında Ruslar'la imzaladığı Reşt Andlaşması'yla Derbent ve Bakü Ruslar'ın eline geçti. 1732'de Derbent Nadir Şah tarafından tekrar geri alındı. Ancak 1747'den sonra Ruslar Dağıstan'da yeniden nüfuz kazanmaya çalıştılar ve 1875'te Kafkasya Valiliği'ni ihdas ederek hakimiyetlerini büyük ölçüde sağlamlaştırdılar. 1813 yılında İranlılar ile Ruslar arasında imzalanan Gülistan Andlaşması ile Dağıstan Ruslar'a verildi.

Fakat Ruslar uzun müddet Dağıstan'da hakimiyet kuramadı. Baddeley'in tabiriyle, gökyüzünden yağmurun düşmesi gibi, 1783'te bir savaşçı, lider ve vâiz olarak dağlardan çıkan İmam Mansur, ilk defa dağlı kabileleri birleştirmeyi düşündü ve Ruslar'a karşı cihad ilan etti. Böylece, 1783'te İmam Mansur'la başlayıp 1794'te Gazi Muhammed, daha sonra da Hamzat Bek tarafından yürütülen mücadele, Şeyh Şamil tarafından şiddetli bir mukavemetle devam ettirildi. İmam seçilen Şeyh Şamil, Dağıstanlıların Ruslar'a karşı yürüttüğü cihad hareketini ciddi bir şekilde organize etti ve tam 25 yıl boyunca Ruslar'a karşı kahramanca savaştı. Nihayet 25 Ağustos 1859'da General Baryatinski kumandasındaki ağır silahlı Rus birliklerine teslim olmak zorunda kaldı.

Kafkasya'daki kavimlerin küçük hanıklar ya da kabileler şeklinde teşkilatlanmış olmaları ve güçlü bir devlet etrafında birleşememeleri kendileri için iyi olmamıştır. İmam Şamil çok farklı etnik kökene mensub bu kavimleri, din esasında birleştirmeyi başarmakla birlikte, bu birlik, Osmanlı gibi dünya Müslümanlarının hamisi olan tek güçlü devletin, gerileme süreci içinde ortaya çıkması sebebiyle, hedefine ulaşamamıştır.

İmam Şamil her bir küçük birim için olan adaletini öyle dahi büyük bir zoruyla yerine getirmişti. Şeyh'in vücade etmesinde Ruslar sadece mahallî sâhilî ve gâvî kuvvetleri kontrol edebildiler. Şerh hükümleri uygulayan Şeyh Şamil çağrışın adaletine tabassusun derin hükmetni kazandı. Ruslar askeri idare buldıkları Dağıstan'da İmam Şamil'in kurduğu şerh siteme alternatif ve görünüşte şerh ve öfadesine göre hüküm veren mahallî mahkemeler kurular. Ancak Rusların kurduğu bu sistem, Dağıstanlılar tarafından benimsenmemiş ve İmam Şamil'in İslamî esaslar üzere vesile ettiği devlet sistemi bütün kuvvetiyle baki kalmıştı.

İmam Şamil Dağıstan'da derebeylerin nüfusunu kırıp, İslamî bir idare kurmayı başardığı halde Rusya, Dağıstan'da köylünün tabii tutulduğu kölelik rejimi konusunda hiç bir islahat yapmamıştı. Halbuki Rusya, Şamil'in esaretinden iki yıl sonra bu rejimi dahilî Rusya'da kaldırmış bulunuyordu. Tersine Rus Çarlığı, Azerbaycan'da yaptığı gibi, burada da ihdas ettiği yeni toprak derebeylerine ihsan etmeyi tercih etmişti. Bunlara sürgün, idam ve müsadere gibi tedbirler de ilave edilecek olursa, Dağıstanlıların Rus hakimiyetine karşı nasıl bir duygu besledikleri tahmin edilebilir. Buna karşılık, çok sayıda etnik guruba ayrılan bir ülkede, bu kadar kavmi bir mefkûre etrafında toplamayı başaran ve bu gün bütün bu gruplar tarafından hâlâ sahiplenilerek derin bir sevgiyle benimsenen İmam Şamil'in, askeri olduğu kadar idari başarısı ve neden çok sevildiği ilginç bir araştırma konusu olacak niteliktedir.

Ruslar İmam Şamil'in teslim olmasından sonra imamlara karşı mahallî beyleri destekleme kararı aldılar. Dağıstanlıların Ruslara mücadelesi çok etkili olmamakta birlikte bundan sonra da devam etti. 1877 Osmanlı-Rus savaşından faydalanan Dağıstanlılar, Çerkezler ile aynı zamanda isyan ederek İmam Şamil'in naiplerinden Abdurrahman Efendi başkanlığında millî bir hareket başlattılar. Eski millî müesseseler ihya edilerek, kısa bir zamanda Dağıstan Ruslar'dan temizlendi. Osmanlı Ordusu'nun yardımı geleceği ümidiyle, Dağıstanlılar Ruslara karşı büyük bir direnç gösterdiler. Ancak savaşın lehlerine dönmesi üzerine Ruslar, Osmanlı sınırından çektikleri askerleri Dağıstan'a sevk ederek bu isyanı bastırdılar.

1905'te başlatılan ikinci isyanda başarılı olmadı. 1912'de Rus dilinin kullanılmasına karşı Dağıstanlılar'ın gösterdikleri çok şiddetli mukavemet, Rusya'yı kararından vazgeçmeye mecbur bıraktı.

1917 Bolşevik İhtilali'nden sonra Mart ayında Timurhan-Şura'da teşekkür eden Millî Komite Dağıstan'da hakimiyeti eline aldı. Ruslar mukavemet göstermeden hükümeti teslim ederek uzaklaştılar. Nisan 1917'de Bakü'de toplanan Kafkasya İslam Kurultay'ına Dağıstanlılar da katıldı.

Mayıs ayında Terek-Kale (Vladikafkas) şehrinde Hazar'dan Karadeniz'e bütün Kuzey Kafkasya Dağıları'nın iştirak ettiği büyük bir kurultay toplanarak millî bir devlet kuma kararı alındı. Terek Dağıstan Mahallî Hükümeti kuruldu.

11 Mayıs 1918'de Dağıstan, Osmanlıların desteğiyle Abdülmecid Çernoy başkanlığında Dağıstan ve Kuzey Kafkasya Cumhuriyeti adı altında bağımsızlığını ilan etti ve 6 Ekim 1918'de millî kuvvetlerin eline geçen Derben'e, 13 Ekim 1918'de halkın büyük coşkusu altında cumhuriyetin ay yıldızlı yeşil bayrağı çekildi. Fakat Osmanlı Ordusu'nun 30 Ekim 1918 Mondros Mütarekesi'yle Kafkasya'yı tahliye etmesinden sonra yalnız kalan Dağıstan, yeniden işgal tehlikesiyle karşılaştı.

Dağıstanlıların önce Çarlık ordularına sonra da Bolşevikler'e karşı mücadelesi Mart 1920'ye kadar devam etti. Ancak 30 Mart 1920'de Kızıl Ordu'nun Dağıstan'ı işgale başlamasından sonra 20 Ocak 1920'de Rusya Federatif Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ne tâbi Dağıstan Özerk Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti kuruldu SSCB'nin dağılmasından sonra ise Dağıstan, halen Rusya Federasyonu'na bağlı Özerk Cumhuriyet statüsünü devam ettirmektedir.

Kaynaklar

Dağıstan'ın Sosyo-Ekonomik Tarihi-İsmail Özsoy

Meydan Larousse

İsa Abzotov, Argun 1962 doğumlu. Çeçen-İnguş Devlet Üniversitesi İktisat Fakültesi Finansman Bölümüne 1992 yılında kaydoluyor, 8 yıllık okulu 92-94 ve 96-97 yılları arasında üç yılda bitiriyor.

Savaş sırasında kaçan müftü Muhammed Hüseyin Alsabekov Müftü Yardımcısı Ahmet Kadirov, eski müftü savaş başlayınca kaçtığı için, Cevher Dudayev tarafından, Çeçenistan Müftülüğüne getiriliyor. Bu günkü Parlamento Başkanı Ali Hacıyev. Khetşuo=Kiyetşo: Uyanma Zamanı

Kendisiyle 1995 yılı Mayıs ayı içerisinde Bakü'de karşılaşmıştık. O zaman görevi Çeçenistan'ın Bakü temsilcisi olup; gelen yardımları organize ederek Çeçenistan'a ulaştırmaktı. O günlerde kendisinin en çok sıkıntı duyduğu, daraldığı hususlar nelerdi?

Biliyorsunuz o dönemde savaş devam etmekteydi. Büyük zorluklarla karşılaşıyorduk. Rusya bir taraftan Azerbaycan'ı sıkıştırıyor, diğer taraftan da ajanları vasıtasıyla bizi etkisiz hale getirmek için bir çok tuzaklar kuruyordu. Çünkü Çeçenistan'a giren yardımların büyük bir çoğunluğu, Azerbaycan üzerinden gidiyordu. Bu dönemde bize, Azerbaycan devletinin çok büyük yardımları oldu. Kendileri, Rusya'nın baskısına rağmen, ellerinden geldiği kadar, bizlere yardımcı oluyordular. Bize Azerbaycan'da kalma imkânı tanıyorlar, özel statüler veriyor. Bu işler bildiğiniz gibi, her zaman için zorlukla hallediliyor. Rus ajanları, bizim aramıza fitne sokmak için, elinden gelen her şeyi yapıyordu. Sizin de bulunduğunuz o dönemde, Bakü'ye bir şekilde ulaşan para ve teçizatlar, bizim vasıtamızla Çeçenistan'a götürülüyordu. Elimizden büyük paralar geçiyordu. Ruslar aramıza soktukları ajanlar vasıtasıyla, fitne atarak bizleri birbirimize düşürmeye çalışıyorlardı. Bildiğiniz gibi yardımları Dağıstan'dan geçirmek zorundaydık. Dağıstan'da ise bir çok polis kontrol noktasından geçmek mecburiyetindeydik. Çeçenistan'daki durumun dünyaya duyurulması için; gazeteci ve televizyoncuların da, bu yollardan Çeçenistan'a sokmak zorundaydık. Bu işleri yaparken, sizinde yakından bildiğiniz gibi, kontrol noktalarında, yardımlara el koyuyorlar ve basın mensuplarının Çeçenistan'a girmesini engelliyorlardı. Bizde bunlara rüşvet vererek, Çeçenistan'a ulaştırmaya çalışıyorduk. Bazen yardımlara el koyuyorlardı, bunlar için biraz daha fazla rüşvet vermek zorunda kalıyorduk.

Ruslar sadece fitne ve yalanlarla bizi engellemiyorlardı. Zaman zaman özel ajanları vasıtasıyla, bizleri fiziki olarak ortadan kaldırmaya çalışıyorlardı. Bunu bir kaç kez denediler. Beni sanarak, Zübeyir Kasimov kardeşimizi Bakü'de yaraladılar.

Siz Bakü'deki görevinizden başka, Çeçenistan'da savaşa katıldınız mı?

Ben 1988'lerden beri kurtuluş mücadelesinin içindeyim. Hoca Ahmet Bisultanov'un başkanlığını yaptığı **Halk Kurtuluş Cephesi**'nin içinde yer aldım. Daha sonra da Zelimhan Yandarbiyev'in kurduğu ve başkanlığını yaptığı **Vaynah Demokratik Partisi**'nin Yüksek Kurul Üyeliğinde bulundum. Bağımsızlık ilanından sonra, Kuzey Kafkasya Federasyonu'nda görevlendirildim. Bu konfederasyonda önce Yüksek Kurul Üyeliği, daha sonraları da Çeçenistan Devlet temsilcisi olarak Başkan Yardımcılığı görevlerinde bulundum. Abhazya Savaşı sırasında da, Çeçenistan'da oluşturulan Karargâh komutanlığı görevini yürüttüm. Çeçenistan savaşının başlamasından bir gün önce, Nalçıkta düzenlenen Kuzey Kafkasya Kurultayı'na katıldım.

Bu konfederasyonun resmi bir statüsü var mıydı?

Bu konfederasyon, Kafkasya'da bulunan özerk devletlerin hepsinin katılımıyla oluşmuş resmi bir kuruluştur. Her halk on kişilik bir heyetle temsil edilecekti. Ben Çeçenistan temsilcisi olarak Yüksek Kurul Üyeliği'ne seçildim aynı zamanda Başkan Yardımcılığında bulundum. Gelen halk temsilcilerinden üçer kişilik bir grup, Yüksek Kurul Üyeliği'ne seçiliyordu. Bu üçer kişilik heyetin içerisinde de birer başkan yardımcısı seçiliyor ve bunlar da kendi aralarında başkanı seçiyorlardı. Savaş

ulusalından sonra da, bu Kuzey galgıya, bu öldüröl, öldürülen sonralık "Kuzulay" 4 Ocak 1995 tarihinde Dağıstan'ın başkenti Groznı'da öldürülmüştü. Bu bu kuruya Çeçenistan temsilcisi olarak katıldım.

1996 Masavyurt anlaşmasıyla birlikte savaş sona ermişti. O günden bu güne gelişmeler kısaca özetler misiniz?

O günden bu güne gelene kadar, her iki devlet arasında, devletler arası hukuka uygun olarak, her iki devlet arasında eşitlik ilkesine dayanarak, bir çok anlaşmalar imzalandı. Bunların içinde, iki devlet arasındaki gümrük anlaşması, uluslar arası kanunlara göre ilişkilerin tanzimi, Rusya'nın Çeçenistan'a savaş tazminatı olarak Groznı'ya uluslar arası bir havaalanı yapması, gibi anlaşmaları sayabiliriz. Bunun yanısıra karşılıklı suçlular değişimi, emniyet birimlerinin karşılıklı olarak çalışmaları yapılmasını tanzim eden anlaşmalar da imzalanmıştı. Fakat Rusya, şimdiye kadar bu anlaşmaları en üst düzeyde imzalamasına rağmen, hiç birisini yerine getirmemiştir.

Buradan şu sonucu çıkarabilir miyiz? Rusya savsaklayıp zamana yayarak, 1994 yılında yaptığı gibi, kendince en uygun bir zamanda, yeniden saldırabilir mi?

Ruslar işgalci tutumlarını her dönemde sürdürmüştür. Yakın tarihe şöyle bir göz attığımızda, bunu açıkça görebiliyoruz. İmam Şamil döneminde, her geri püskürtüldükten sonra, toparlanıp yeniden Çeçenistan'a saldırıyorlardı. Hatta 1849 yıllarında İmam Şamil, Ruslar'ın bütün kuvvetlerini bu bölgeden çekmesini sağlamıştı. Bir tek Rus askeri bile bölgede kalmamıştı. Bu, bu günde mümkün olabilecek bir şeydir. Ruslar, bütün askerlerini Çeçenistan topraklarından çekmelerine rağmen, sınırlarımızın hemen ötesinde bunları tutmaya devam etmekte. Biz görüyoruz, devamlı olarak yeni silahlar, yeni askerler getirerek bu birliklerini takviye etmekte.

Yeniden bir saldırı yapmalarını her an bekliyoruz. Zaten biz, Ruslar'a asla güvenmiyoruz. Kendilerine göre dış ilişkilerini tanzim ettikten sonra, her an saldırabileceklerini tahmin ediyorum. Biz de kendimizi buna göre hazırlıyoruz. Bir şey daha ilave etmek istiyorum. 1991 yılında biz bağımsızlığımızı ilan ettiğimizde Ruslar, Çeçenistan'ın başkenti Groznı havaalanına, özel timlerden müteşekkil kuvvetlerin bulunduğu, bir uçak indirdiler. Halk havaalanını basıp, bu özel timi etkisiz hale getirerek tutukladı. Daha sonra da bunlar, Ruslar'a iade edilmişti. O günlerde Yeltsin'in, Eski Sovyetler Birliği'nde Yaşayan Halklar'la ilgili danışmanı olan GALINA

STROVOYTOVA 1991 sonbaharında, şöyle bir şey söylemişti: "Boris Nikolayeviç; Çeçenistan'a girmemiz henüz erkendir. Çeçen halkı henüz tam bir devlet olmuş değil. Çeçenistan'da bir çok sülale, bir çok kabile var. Biz bunu göz önüne alarak, bunları birbirlerine düşürelim, ondan sonra saldırıda bulunalım. Böylece daha kısa bir sürede ve kolaylıkla Çeçenistan'ı ele geçirebiliriz."

Bildiğiniz gibi, 1991 yılında Ruslar'ın saldırılarını geri püskürtmüştük. İşte ondan sonra bunlar, yukarıda söyledikleri taktiğe başvurular. 1994 yılına gelene kadar, Çeçenistan'da bu çalışmalarını sürdürdüler. Herhalde kendilerince ortamın olgunlaştığı kanaatine vardılar ki: 11 Aralık 1994 günü Çeçenistan'a saldırdılar. Fakat hiç beklemedikleri bir ortamla, tepkiyle karşılaştılar. Bütün Çeçen halkı, kendi aralarındaki problemleri unutarak, Ruslara karşı tek vücut olabilmişti.

Bu gün her ne kadar savaş bittiye de; Ruslar, Çeçenistan ve Kafkasya'daki emellerinden vazgeçmiş değillerdir. Biz de buna karşı, devamlı olarak, hazırlıklı olmak zorundayız. Rus KGB ajanları, bölgede çalışmalarını yoğunlaştırmış bulunmaktadır. Mesailerinin büyük çoğunluğunu, bölge müslümanları üzerinde yoğunlaştırmışlardır. Eski soğuk savaş döneminde, Avrupa'ya ve Batı'ya karşı çalışan bu büyük örgüt, bu gün tamamen bölgeye yoğunlaşmış bulunmaktadır. Bunlar sadece Çeçen halkına karşı değil, bölgede bütün müslüman halklar üzerinde çalışmaktadırlar. Önerdi bir şey daha söylemek istiyorum. Ruslar bu gün eğer Çeçenistan'a girip hakim olabilirse, Çeçen Halk'ını sindirebilirse; bütün Kafkasya'ya yeniden hakim olacaklardır. Savaş döneminde, esir aldığımız yüksek rütbeli subaylardan, şu bilgileri aldık. "Bizim

bu defniniz sadece Çeçenistan değil, asıl hedefimiz İran'dır. Türkiye sınırına ulaşmaktır. Bizim ana hedefimiz yeniden tüm Kafkasya'ya hakim olmaktır." Bu demektir ki Ruslar Çeçenistan'ı ele geçirdikten sonra aynı şekilde Gruzistan ve Azerbaycan Cumhuriyetleri'ni de ele geçirmeye çalışacaklardır. Bunun da, en çok zarar göreceği ülkelerden birisi Türkiye olacaktır. Türkiye'nin bölgede büyük ekonomik çıkarları vardır. Bu bölge, Rusya'ya tamamen bağımsız olursa, en çok faydalanan olacak olan ülke, Türkiye olacaktır. Bölge, ticari açıdan, geleceğin önemli bir yansıdır. Rusya, bunu bildiğinden, bölgeyi yeniden kendi egemenliği altına almak için çalışmaktadır. Ben, demin temas ettikleri bir hususa dönmek istiyorum. "Rusya Çeçenistan halkını birbirine düşürmek için elinden gelen bütün gayreti gösteriyor" dediniz. 1997 yılında yapılan Devlet Başkanlığı seçimlerinden sonra, bir yıl kadar sükunet devam etti. Ama benim bildiğim kadarıyla bu bir yılın akabinde, Çeçenistan Müftüsü Ahmet Kadrov ve çevresinde gelişen bazı olaylar var. İslamcı kimliğe sahip olan ve özellikle savaş döneminde büyük yararlıklar gösteren Şamil Basayev, Mevladi Udigov, İslam Halimov gibi şahsiyetlere aleni olmasa bile, üstü kapalı; diğer halkı müslüman olan, Türkiye, Suudi Arabistan, Ürdün gibi ülkelere gelip, Çeçen Halkı'nın kurtuluş mücadelesi için, ellerinden gelen tüm gayreti göstererek, hayatlarını feda etmekten çekinmeyen Komutan Hattab gibi kimseleri de, açık açık Vehhabi suçlamasıyla mahkum ederek, bu gibi kimselerin Devlet üzerindeki etkinliğini kırmak istiyorlar. Bu tür gelişmeler için ne diyorsunuz?

İlk önce bu durumlara nasıl gelindi, bunları açıklamak isterim. Savaşın bitmesiyle birlikte, elinde silah bulunan bir çok kimse kaldı. Bunların arasında, eskiden Rusya tarafına çalışan kimseler bile vardı. Maalesef bu gibi kimseler kimlik, kılık değiştirerek bizim karşımıza çıkabiliyorlar. Ama biz insanların içini, kalbini bilemiyoruz. İnsanların içindeni göremiyoruz. Fakat bu gibi kimselerin gerçek kimlikleri, çeşitli vesilelerle ortaya çıkmaktadır.

Savaşın bitmesiyle birlikte Çeçenistan'da bir kaç tane Rus muhabir kaçınılmıştı. Bunların kurtarılmasına aracılık edenler içerisinde, en çok göze batan kimse, **Brizovski** isminde bir Rus'tu. Bu şahıs, muhabirleri kaçıranlara para vererek serbest bırakılmasını sağlıyordu. **Brizovski**, Rus'yada kirli işler yapan, en büyük iş adamlarından birisidir. Bu şahıs, büyük paralar vererek, adam kaçıranları, değişik bir şekilde teşvik etmiştir. Yani, Çeçenler içerisinde bulunan, zayıf karakterli kimselere, kolay para yolunu göstermiş oluyordu. İkinci olarak bir kaç tane İngiliz gazeteci kaçınılmıştı. Bunların da kurtarılmasına aracılık edip, fidyesini veren kimsenin **Brizovski** olduğunu görüyoruz. Tabii herkes buna şaşırmıştı. Hatta en çok şaşıranlar İngilizlerdi. "Bu **Brizovski** kim? Niye bizim vatandaşlarımızı kurtarıyor? Biz koskoca bir devletiz. Biz kendi vatandaşlarımıza kendimiz sahip çıkabiliriz. Bizim böyle bir kimseye ihtiyacımız yok." şeklinde, İngiliz basınında yazılar bile çıkmıştı. Bu iki olaydan sonra Çeçenistan'da, insan kaçırma olayları çok yaygınlık kazandı. Ve maalesef, "Çeçenistan'da, devlet yok" imajı, git gide kuvvet kazanmaya başladı. Zaten Ruslar'ın da istediği buydu.

Ruslar'ın yapmak istediği, diğer önemli bir husus; yöneticiler arasında anlaşmazlık çıkarmak idi. Bunun için ellerinden gelen tüm entrikaları çevirdiler. Fakat bunda muvaffak olamadılar. Çünkü yöneticiler, savaş zamanında omuz omuza birlikte savaşan kimselerdi.

Bunda başarılı olamayan Ruslar, ağırlıklarını sülaleler, kabileler arasında fitne salarak birbirlerine düşürmeye faaliyetlerine verdiler. Burada da başarılı olamayacaklarını anlayınca; Çeçenleri, dini konuda birbirlerine düşürme gayretlerine girdiler. Çeçenlerin din konusunda hassas olduğunu bilen Ruslar, buradan araboçuluk yapmaya başladılar. Mezhepleri gündeme getirdiler. Selefilik-Süfilik ithamlarını yaygınlaştırmaya başladılar. Ben bu hususlarda fazla bilgi sahibi olmadığım için, kimin haklı kimin haksız olduğunu bilemem. Ama bu gün Çeçenistan'da mezhep ayrımcılığı, tarikat ayrımcılığı; Süfi-Selefi ayrımcılığı yapmak doğru değildir. Ruslar'ın, Çeçen halkını bu gibi unsurlarla

birbirine düşürmeye çalıştığını kavrayamamız lazım. Bu yüzden biz elimizden geldiği kadar bunları önlemeye çalışıyoruz. Çeçen Devleti yetkilileri oluşturan kişiler bizi davranmaya gayret ediyor. Çünkü bu konuda en ufak bir hata, Allah göstermedir büyük zararlara sebebiyet verebilir.

Ben şunu özellikle sormak istiyorum. Çeçenistan Halkı'nın Rus zulmüne maruz kalıpta, yalnız başına Ruslar'a karşı mücadele verirken; müslüman Çeçen kardeşlerinin yardımına koşarak, vucudlarını siper ederek, ölümüne mücadele veren Komutan Hattab gibi kimselerin, Çeçen Halkı'nca sevilip, sayıldığı ve takdir edildiğini biliyorum. Çünkü bu insanların çocuklarını, ailelerini, ana babalarını bırakıp, Çeçen kardeşlerinin yardımına koştuklarını biliyorum. Fakat müftülük makamına gelmiş bir kimsenin, Komutan Hattab gibi kimselerin, savaş zamanındaki fedakarlıklarını göz ardı ederek; Vehhabi suçlamasıyla itham etmesini bir türlü anlayamıyorum. Müftünün bu husustaki suçlamaları doğru mu?

Tabii bu tür suçlamalar her iki taraftan olabilir. Müftü, belki de bir yerde böyle bir şey söylemiştir. Ama karşı tarafta ne gibi bir suçlama yapmıştır? "Müftü o makamdan uzaklaşmalıdır. Cumhurbaşkanı indirmeliyiz, şunu yapmalıyız, bunu yapmalıyız." gibi iddialarda bulunmuş olabilir. Bu tür iddialar, karşılıklı her iki taraf yapmış olabilir. Bizim görevimiz bu gibi ayrıcalıkları gidermek olmalıdır. Çeçenistan'da müftüyü ancak alimler indirebilir. Müftüyü, ne cumhurbaşkanı, ne de başka bir güç indirebilir. Ancak alimler, müftüyü makamından indirebilir. Müftüyü, önde gelen alimlerin oluşturduğu, Ulema Konseyi diyebileceğimiz kimseler seçmektedir. Şu andaki Çeçenistan Müftüsü, Cehar Dudayev döneminde seçilmiş birisidir. Savaşın başlarında kaçan Müftü Muhammed Hüseyin Alsabekov'un yardımcılığına yapmakta olan, Ahmet Kadirov Cehar Dudayev tarafından atanmıştır. Savaş zamanında da yararlılıklar gösteren Müftümüz, halen aynı görevine devam etmektedir. Bu gün bize düşen görev, bu gibi fitneleri önlemeye çalışmaktır. Hiç kimsenin ezilmesine, ya da yok edilmesine göz yummamalıyız, müsaade etmemeliyiz, edemeyiz. Bu tip suçlamalar da maalesef vardır. Bunlar da en çok Rusya'nın işine gelmekte; bunlar birbirine ne kadar düşerse, en çok sevinecek Rusya olacaktır.

Müftü Ahmet Kadirov hakkında bize bilgi verebilir misiniz?

Çok fazla tanımıyorum, ama Özbekistan'ın Buhara Üniversitesi'nin İslam Enstitüsü'nü bitirdiğini biliyorum. 1997 senesinde Aslan Mashadov'la birlikte, hacca giden heyet arasında olduğunu biliyorum. Ben de bu heyetle birlikte hacca gitmiştim. Kişilik olarak, ilmi olarak, pek fazla tanımıyorum.

Son dönemde, ajanslardan geçen bir haber vardı. "Bir Şura'nın oluşturulduğu ve bu Şura'nın başına da Şamil Basayev'in getirildiğini; Şura'nın Devlet Başkanı'nı bile azletme yetkileriyle donandığı" haberleri Türkiye gazetelerinde de yer aldı. Bu Şura'nın resmi herhangi bir statüsü var mıdır, yok mudur? Bu hususlarda bilgi verir misiniz?

Bu Şura resmi bir kuruluş değil, yani devlet strüktürleri içerisinde yer almamaktadır. Tamamen muhalefetin kendi inisiyatifıyla kurduğu bir örgüttür. Şamil Basayev, Mevladi Udigov, Vaha Arsanov, Isa Omarov, Zelimhan Yandarbiyev gibi eski komutanlar "Parlamento'nun kaldırılıp, yerine bir Şura kurulması gerekiyor." diye iddialar ileri sürmekteydiler. Yani sizin anlayacağınız, bu gün Çeçenistan'daki siyasi muhalefetin, Aslan Mashadov'a karşı muhalif olan kimselerin oluşturduğu, bir sivil muhalefettir. Şura, Aslan Mashadov ve Parlamento tarafından, kabul görmeyen bir oluşumdur. Bu sabah aldığım bir habere göre de, Zelimhan Yandarbiyev, bu Şura'dan çekilmiş durumdadır. Neden çekildiğini, tam olarak ben de henüz öğrenemedim. Yani çalışmalarını, programını, gayelerini kendileri belirlemektedirler. Geçtiğimiz günlerde, bildiğiniz gibi Aslan Mashadov Çeçenistan'da Şerif kanunların yürürlüğe konulacağını, ilan etmişti. Bunun gerçekleştirilmesi için ellerinden gelen gayreti göstermekte. Bu sabah ta telefonla yaptığım görüşmede, bu çalışmalar çerçevesinde KHETŞUO (Kiyetşo)= UYANMA ZAMANI isminde bir kurul

oluşturulmuş. Bu kurul içerisinde zamlar, uluslar arası hukuk düzenlenilen, demokratik ayasemeler, inşaatçılar vb. yer alaraklardır. Bu kuruluşun amacı yürürlükte Anayasayı İslam hükümlerine göre düzenleyerek, tanzim ederek, referandumuna sunmaya hazır hale getirmek olacaktır. Yeni anayasa, halkın referandumuna sunulacak. Halkın isteğiyle sunulacak, halk referandum sonucu kabul ederse; yeni anayasa yürürlüğe girecek, etmezse eski anayasa yürürlükte kalacak. Parlamento bu gün çalışmalarına devam etmekte.

Şamil Basayev, Zelimhan Yandarbiyev, Mevladi Udigov gibi muhalif kimseler aynı zamanda Parlamento üyesi değil mi?

Onlar tamamen her taraftan çekilmişlerdir. Bütün görevlerinden ayrılmışlardır.

Önceden seçilmişlerdi de, istifasını ettiler, yoksa hiç seçilmemişler miydi?

Onlar parlamentoya seçilmişlerdi. Onlar Aslan Mashadov tarafından görevlendirilmişlerdi.

Yani Parlamento, Aslan Mashadov tarafından görevlendirilen kimselerden mi oluşuyor.

Hayır, Parlamento seçimleri Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle birlikte yapılmıştı.

Zelimhan Yandarbiyev, Aslan Mashadov, Şamil Basayev, Mevladi Udigov, Zakayev sadece Cumhurbaşkanlığı seçimlerine katılmışlardı, parlamento seçimlerine katılmamışlardı. Parlamento yaklaşık 100 kişilik bir kuruldur ve halkın seçimiyle olur. Bu gün **Parlamento Başkanı Ruslan Ali Hacıyev** isminde birisidir. Başkanlık seçimleriyle birlikte yapılmaktadır. Sizin de bildiğiniz gibi, 27 Ocak 1997 tarihinde Uluslar arası Gözlemciler'in denetiminde Devlet Başkanlığı ve Parlamento seçimleri yapılmıştı.

Şu andaki parlamento başkanı Ali Hacıyev'in Aslan Mashadov ve muhalefet arasında, nasıl bir tutum sergilemekte, muhalefete destek vermekte midir?

Parlamentonun hemen hemen tamamı Aslan Mashadov'u desteklemektedir.

Parlamento, yeni oluşturulan Şura'ya tamamen karşı çıkmaktadır.

Ben son olarak şunu sormak istiyorum. Türkiye halkından, Türk hükümetinden, Çeçen Halkı'nın beklentileri nelerdir?

Çeçen halkı, savaş dönminde, en çok yardımın Türkiye'den geldiğini bilmektedir. Tabii Türkiye ile tarihi bağlarımızın olduğunu da bilmekteyiz. Bizler dedelerimizden, babalarımızdan Türkiye'yi müslüman bir devlet, Türkleri müslüman bir halk olarak dinledik. Çeçenler olarak, tarih boyunca Türklerin Ruslar'la olan savaşlarında, Türklerin yanında yer aldık. Tarih boyunca, ilişkilerimizin en sıcak olduğu halk, Türkler olmuştur. Çeçen halkı, hem Türk halkını hem de diğer müslüman halkları, kardeş olarak görmektedir.

Yaşadığımız zaman dilimi içerisinde, Yeni Dünya Düzeni diye adlandırılan, yeni politika içerisinde müslümanlar en büyük tehlike olarak gösterilmektedir. Eskiden dünyada çatışan iki tane güç vardı: Sovyetler Birliği ve Amerika. Bu gün ise, bu iki güç bir araya gelmiş, dost olmuş kendilerine ortak bir düşman bulmuşlar: **Müslümanlar.**

Bu birlikteliğin, en basit örneğini Hollywood'da çevrilen son filimlerde görebiliyoruz.

Ruslar, Amerikalılar'la birlikte; **Müslüman teröristlere, fundamentalistlere** karşı,

birlikte mücadele vermekteler. Bütün dünyada müslümanlar, bir düşman olarak

gösterilmektedir. Çeçen Halkı, bunu çok iyi görmektedir. Çeçen Halkı, Şariat

hükümlerini terdih ettiği için biliyor ki; ne Avrupa ne de diğer Batılılar, kendilerini kabul etmeyeceklerdir. Bunun için de sadece müslüman halklardan beklentilerimiz vardır.

Özellikle Türk halkından beklentilerimiz vardır. Savaş, için en kolay kısmıydı ve bitti. Biz

şu anda en zor kısmına gelmiş bulunmaktayız. Devlet yapısını, ekonomiyi oluşturma

çabaları içerisindeyiz. Bunun için de dış desteğe ihtiyacımız vardır. Bütün

müslümanların, hem maddi hem de manevi desteğine ihtiyacımız vardır.

Bundan dolayı Çeçen Halkı, müslümanların bir an evvel bir araya gelmesini

beklemektedir. Müslüman dediğimiz ülkeler, kendi derdlerinin düşmüş bulunmaktadırlar.

Suudi Arabistan'ın bize hiç bir şekilde yardımda bulunabileceğini düşünmüyoruz.

Çünkü, bizim Ruslarla olan savaşımızın sürdüğü günlerde, Rusya'nın kendisine olan 6

Millet devletlik borcunu karlıdır. Bu yüzden bu gün ben bize kendimde bulunmak için düşünmüyü de. Çünkü Şimdi Arablar, ABD'nin dış politikası ben İslamı, İslamı ve çıkamaz. Biz bunu biliyoruz.

İslam bu gün yitirdi ben Amerikalıların bombardımanı altında interaktifte. Bir diğer örnek İran, Rusya ile ekonomik ve askeri anlaşmaları en yoğun olan Müslüman ülkedir. Rusya ile yaptığı bu büyük anlaşmaları feshedip, bize yardımı göze atarız. Afganistan, Buradaki durum bizden daha acı. Tamamen bir iç savaş içerisinde. Oradaki halk, bizden daha mazlum.

Türkiye; hem daha yakın olduğu, hem de tarihi bağlarımız olduğu için, kendimize daha yakın olarak görüyoruz. Türkiye bu gün diğer ülkelerden biraz daha bağımsız davranabiliyor. Dış güçlerden biraz daha bağımsız görünüyor. Üstelik bölgemizin Türkiye'nin çıkarları açısından, önem arzettiğini biliyoruz. Örneğin, dünya yeniden parçellenmektedir. Aynen 1. dünya savaşı sonrasında, 2. dünya savaşı sonrasında dünyanın paylaşıldığı gibi bir paylaşım yapılmak istenmektedir. Eğer Türkiye bu paylaşım içerisinde biraz hesaplı ve daha cesaretlili bir yaklaşım gösterirse; birzoe Türkiye gelecek yüzyıl için kendisini garanti içerisinde almış olacaktır. Fakat Türkiye bunu yapamazsa, yakın yüzyıl içerisinde, tamamen dış güçlerin etkisi altına girecektir. Bir çok konularda, onlara bağımlı olmak zorunda kalacaktır. Bu da Türkiye'nin istikrarı için, pek yararlı olacağını düşünmüyoruz. Bu yüzden Türkiye'den beklentilerimiz; biraz daha fazla cesaret, biraz daha hesaplı, tutumlu davranarak; bu bölgelerde, kendi politikalarını uygulamasıdır. Bizce Türkiye için, Türkiye'nin istikrarı için, bu bölge ehemmiyet arz etmektedir.

Çeçenistan'daki savaş sadece Çeçenler'in bağımsızlığı için değil; dünyanın bütün küçük halkları ve müslümanları için önem arz etmektedir. Biz bu savaşımızda şunu ispat ettik ki; karşınızdaki devlet, ne kadar büyük devlet olursa olsun, onunla baş edebilirsiniz. Biz bunu ispatladık. Çeçenistan savaşının bütün müslümanlara ve diğer halklara verdiği ikinci önemli mesaj: Emperyalist güçlere ne kadar sığınmaya çalışırsak, onların himayesine girmeye çalışırsak, yine de ezilmekten kurtulamayacaktır. Bunun için ne kadar küçük olursak, ne kadar güçsüz olursak olalım, onlara boyun eğmemeliyiz. Onlara ne bahasına olursa olsun direnmeliyiz.

Biz, bir de şuna inanmaktayız ki; çektiğimiz bütün sıkıntıların sebebi, müslüman olmamızdır. Biz müslüman olduğumuz için, bize bu eziyetleri reva görmekteiler. Kendi kimliğimizi, kendi dinimizi unutmayarak, bir araya gelmeliyiz. Bizler Peygamberimizin gösterdiği yoldan gitmeli ve O'nun çağrısı olan, bir ümmet içerisinde, bir araya gelmeliyiz.

Bizler kendimize bunu hedef edinmeli ve Hilafeti ihya etmek için elimizden geldiğince gayret göstermeliyiz. Müslüman olduğumuz için, kendi hedeflerimizi, kendimiz çizmeliyiz, bağımsız olmalıyız. Çeçen Halkı da bütün müslümanların bir an önce bir araya gelmesini arzulamaktadır.

Türk halkı için bir dileğim olacaktır. Türk halkı, Osmanlı ruhunu yeniden inşa etmelidir. Çünkü, ancak bu şekilde, büyük bir devlet olabilirsiniz. Bu şekilde kardeş devletlere yardımcı olabilirsiniz. Ve bütün halkların beklentileri bu yöndedir. Çünkü Osmanlı, bütün dünyaya hakim olmuş bir devlettir. İslamiyeti en iyi düzeyde yaşamış ve yaşattırılmış bir devlettir. Ve bu devleti yaşatanlar da Türkler olduğu için, yine Türklerle görev düşmektedir. Ben son olarak tekrar ediyorum ki, dileğim Türklerin yeniden Osmanlı ruhuna kavuşmasıdır.

Bize bu söyleşi imkânını verdiği için, kendisine çok teşekkür ediyorum. Çeçen Halkı için, son aldıkları İslami kanunlara dönme kararı, hayırlı olur. Allah muvaffak eder inşaallah.

Bir diğer beklentimiz de; bütün taraflar aklı-selin içerisinde hareket etmeli ve aralarındaki görüş ayrılığını bir kavgaya, savaşa dönüştürmemelerini bekliyoruz. Çünkü Çeçenlerin bu hususta yapacakları hata, bütün dünya müslümanlarının beklentilerini, hayallerini yıkacaktır. Yani Çeçenistan'daki olumsuzluk sadece Çeçenistan'ı etkilemeyecek, bilakis bütün dünya

müslümanları etkileyecektir. Şunu düşünerek, tüm varlıkların a. şükranla hareket etmelerini bekliyoruz. Burada en büyük görev sahip Allah kullarını beklemektedir. Ondan beklenimini; bir baba şefkatiyle çocukları arasında anımsatıyor, gidermesidir. kendisinin muvaffak olması için dua etmektedir. Şunu asla unutmayalım ki, dünyanın neresinde olursa olsun, ne kadar küçük olursa olsun; müslümanları başarıları veya başarısızlıkları; diğer müslümanları etkilemektedir. Çoğun kardeşlerimizden bu bilinçle hareket etmelerini temenni ediyor ve başarılarını hasretle bekliyoruz.

İMAN ALİM SULTAN İLE BAKÜ'DE
OLKASIM 1995'DE YAPILAN RÖPORTAJ :
Konuşan : Mehmet Ali TEKİN

ÇEÇENİSTAN'IN SUSTURULDUĞU ZANNEDİLEN GÖR SESİ İMAM ALİM SULTAN : " ALLAH VAR PROBLEM YOK.... "

İmam Alim Sultan ile ilk defa 1995 yılının Kasım ayının 1. günü Azerbaycan'ın Bakü şehrinde, Azerbaycan'lı dostum Timur Kuliev'in bürosunda tanıştım. Timur, İmam Alim Sultan'ı tanıtırken " Bu kardeşimiz sizin bildiğiniz, müzisyenlerden değil, bu savaşçı bir müzisyendir. Bunun silahı da gitarıdır " dediğinde; doğrusu ben savaşçılık yönünü abarttığımı zannetmiştim. Alim Sultan'la tanıştığımız günün akşamı, bir evde sohbet etmek ve eserlerini dinlemek üzere ayırdık. Akşam olduğunda randevulaştığımız yere kendisi ve yanında bir kaç tane arkadaşıyla geldi.. Bu arkadaşlarının, kendisiyle, cephede ve sahnede beraber olduklarını söyledi. Şu anda diğer arkadaşlarının cephede savaştıklarını; kendileri de yardım toplamak gayesiyle ve Çeçenistan cihadını diğer coğrafyalarda dillendirmek için, Bakü'de olduğundan bahsetti. Kendisine Türkiye'ye mutlaka gitmesini salık verdim. Çeçenistan Cihadı'nın Dünya Müslümanları'na ve halklarına duyurulması; en az cephede savaşmak kadar gereklidir. Bu konuda herkes üzerine düşen sorumluluğunun idrakinde olmalıdır. Sizin de, bizim de, kısacası müslümanım diyen herkese, büyük sorumluluklar düşmektedir.

Kendisine, Türkiye'ye gidip gitmeyeceğini sorduğumda; gidebileceğini fakat, henüz orada yaşayan herhangi bir kimseyle tanışmadığını söyledi. Bizim kendisine Türkiye'de yardımcı olabileceğimizi, Çeçenistan mücadelesine bizim için en ufak bir katkı bile gurur vesilesi olduğunu anlatmaya çalıştım. Çeçenistan cihadına katkıda bulunmak bize şeref verir. Çeçen Cihadı'nın kitlelere ulaştırılmasında en etkili yöntemlerden birisinin de kendisi tarafından konserler verilmesi olacağını izah ettim.

Aşağıda yaptığımız tatlı sohbetin sabahında Ankara Temsilcimiz Talip Özçelik, Tercümanımız Samir Abbasov ile Çeçenistan'a gitmek üzere yola çıktık. Azerbaycan - Dağıstan sınırını, SADAKA nehrinden geçerken, Rus askerleri tarafından, 2 Kasım 1995 günü öğleden sonra saat 14.30 sularında yakalandık. Derbent Askeri Cezaevi, Mohaçkale C.U.Z.O - 1 (Sizo Adın) ve Derbent C.U.Z.O-2 (Sizo Diva) cezaevlerindeki 8 ay 3 günlük mecburi ikametimiz 5 Temmuz 1996 günü Derbent Cezaevinde noktalandı. Cezaevinden 5 Temmuz 1996 Cuma günü öğleden sonra tahliye olup Mohaçkale'ye gittik. İlk akşam bir otelde kaldık. Ertesi günü, Türkiye'den bizim işlerimizi takip için gelen kardeşim Halit otele geldiğinde; sohbet sırasında İmam Alim Sultan'ın evinde kaldığını ve evinin Otel'in hemen yanında olduğunu bahsettiğinde çok sevinmiştim. Bir taraftan da akşamleyin bu kadar yakında olmamıza rağmen görüşemediğimize hayırlandım.

Saat 11.00 gibi kardeşim Halit ile beraber İmam Alim Sultan'ın evine gittik. Kendisiyle karşılaşır karşılaşmaz hasretle kucaklaştık. İmam Alim Sultan'a yeni bıraktığı sakal çok yakışmıştı. İmam Alim Sultan, bizden cezaevindeki davranışlarımızdan dolayı övgüyle; yanındaki arkadaşlarına bahsediyordu. Geriye dönüş işlemlerimizle ilgili olarak, herhangi bir problemle karşılaşmadığımızda, sürekli olarak ALLAH VAR PROBLEM YOK ! diyerek, her şeyin düzeleceğini söylemek istiyordu.

Ben bir kaç gün sonra otelden kaydımı sildirip İmam'ın evinde kalmaya başladım. Bunu İmam istediği ve İmam'la olan muhabbetimizin artması için; bazı rizikolara rağmen yapmıştım. Artık her gece İmam ile sohbetler ediyorduk. Çeçenistan cihadı ve Kafkasya Müslümanları için ileriye dönük neler yapılabileceğini, neler yapılması gerektiğini, bizim ve Türkiye'li müslümanların bu hususlarda neler yapabileceklerine dair uzun uzun konuşuyorduk. Bu sohbetlerden birsinde kendisinin Almanya'da da konserler vermesi gerektiğini söylediğinde; bu konuda Türkiye'deki arkadaşlarla konuştuğunu; böyle bir projesi olduğunu söyledi. Ben ısrarla bunu bir an evvel

çok çok geçmesini en en geçte anlatırım. Bana "Geni çok niye git. Bir iki ay idare et de işlerini ayarla, ben Türkiye'ye geleyim; seninle beraber Avrupa'ya gidelim. Seninle beraber gitmek daha bir hüsna olur." diyerek, beraber Avrupa'ya gideceğimizi gerektiğini anlatmaya çalışıyordu. Ben de döndükten en az 3 ay kadar sonra ancak mümkün olabileceğini bahsettim. Beraberce 3-4 ay sonra mutlaka gitmek üzere sözleştik. İmam "Sizinle ilgili bestelerimi, seninle beraber Avrupa'ya gezerken okumak, benim için başka bir zevk olacak." diye de espiri yapıyordu.

İmam, şakayı çok seven bir kimseydi. Bu sohbetler sırasında zaman zaman şakalar da yapıyordu. Benim cezaevindeki ezan okuyuşlarımı duyduğu için, sabah ve akşamları evinin bahçesinde ezan okunmasını isterdi. Ben de Sabah ve akşam ezanlarını okurdum. Bu ezanlarla kalkıp, beraberce namaz kılardık. İmam, sabahları spor yapmayı hiç ihmal etmezdi. Ben de namazdan sonra çok yakın olan denize girip, yarım saat yüzdükten sonra gelirdim. Bakardım. İmam hala spora devam ederdi.

1 Kasım 1995 günü akşamı, Bakü' de yaklaşık yarım saatlik bir müzik ziyafetinden sonra yaptığımız sohbetle siz okuyucularımızı başbaşa bırakıyorum.

: ... Bu eserlerinde neler söylüyor ne gibi mesajlar içeriyor ?

--- Ben özellikle bizim davamıza sahip çıkan ve bizlere destek veren Tüm Dünya Müslümanlarına ve halklarına teşekkürlerimi arz etmek isterim. Türkiye'deki müslüman kardeşlerimize özellikle teşekkürlerimi arz etmek isterim. Bu meyanda Türkiye'de yaşayan ve Kafkasya'dan göç etmiş, sürgüne gönderilmiş, Kafkasya'lı kardeşlerimize de teşekkür ederim. Biz bu günlerde Rus Emperyalizmine karşı İslam Bayrağı altında birleştik, bu birliktelikte yer alan tüm kardeşlerimizi selamlıyorum. Biz bu gün olduğu gibi tarihtede Rus Emperyalizmine karşı çıktık. Hiç bir zaman biz Rus egemenliğine girmeyi kabullenmedik. Ruslar sürekli olarak bizim halkımıza zulmetmişlerdir. Bizim Ruslara karşı bu mücadelemizde öncelikli olarak kendimizi islah etmeliyiz. Eğer biz bunda başarılı olursak işte o zaman zafer gerçekten bizim olacaktır. Bu gün biz sayısal olarak çok azınlıktayız, fakat bizi gerçek zafere götürecek ruhumuzdur ve mehametimizdir. Eğer bunu gerçekleştiresek, zafer işte o zaman bizim olacaktır.

..... Konuyu biraz toparlayalım. Bize biraz evvel söylediği eserlerde neler söylüyor ? Ne gibi mesajlar veriyor ? Biraz da bunlardan bahsedelim.

--- Kaderimiz bizi bir çok yere dağıtmış, değişik memleketlere sürgün edilmişiz. Biz nerede olursak olalım, kardeş gibi beraberce yaşayalım. Bu parçanın en önemli yerinde şunları söylüyorum : Biz savaş istemiyoruz, biz barış içerisinde yaşamak istiyoruz.

.... Barış içerisinde yaşamak istiyoruz. Yani savaş olmasın.

---Eğer bizim üzerimize kılıçla gelmek isterlerse biz de onlara kılıçlarımızla karşı çıkmalıyız.

.....Bu son parçada bunları söylüyorum diyorsunuz. Biraz da sizden bahsedelim. Siz kendinizi bize kısaca tanıtır mısınız ?

---Bizim geçmişimiz o kadar kötü ki, bunu aklımıza getirmek bile bizim için çok zor, çok acı oluyor. bizim için en aydınlık günler bu günlerdir. Bu günlerde, biz kardeşler bir arada rahat bir şekilde oturabiliyoruz. Ben 1957 yılında 'Kazakistan' da sürgünde doğmuş bir Çeçenim. ROSTOV şehrinde Ziraat Mühendisliği Fakültesi'nden 1984 yılında mezun oldum. Üniversiteyi bitirdikten sonra da " yeraltı sularının hareketleri " konusunda master yapmaya karar verdim. Master yaptığım sırada bütün hayatım halkımın arasında geçiyordu. Bildiklerimi ve becerdiklerimi tatbik etmek istediğimde her zaman zorluklarla karşılaşırıyordum. Rusya'da öyle bir durum vardı ki her şey parayla alınıp satılırdı. Benim Rus bir amirim vardı. Bu işe niye bu kadar önem veriyorsun ? Bu kadar iyi niye çalışıyorsun ? Benim ise vicdanım; işimde hile yapmama izin vermiyordu. Bu Rus amirim bana baskı yapmaya başlayınca onunla kavga ettim ve işi bıraktım. Bu olaydan sonra halkımla iç içe olmaya ve onları uyandırabilmek için müzik yapmaya karar verdim.

.... Kaç yılından beri müzik çalışmalarını sürdürüyor ?

--- Müzik çalırken ben çok eski ilahileri söylüyordum. Fakat profesyonel olarak bu işi yapmaya başladığımdan bir kaç yıl sonra ilk defa 1986 yılında televizyonda konser verdim.

.... Bu programı Çeçenya televizyonunda yaptım yoksa Moskova'da mı ?

--- Bu ilk programımı Çeçenya televizyonunda yaptım. Çoğunlukla Çeçenya televizyonu olmakla birlikte tüm Kafkasya cumhuriyetleri'nin televizyonlarında konserler verdim. Daha çok Abhazya'da bulundum. Şu anda Abhazya'nın en ünlü sanatçısıyım, yaklaşık beş senedenberi eserlerimde, " Birleşik Kafkasya" temasını işlemekteyim. Son eserlerimde genellikle de : Allah'ın adını zikrediyorum ve bize Allahü Teala'nın bize gösterdiği Nurlu yolu anlatmağa çalışıyorum. Bizim işimiz hak bir iştir. Dünya buna nasıl bakarsa baksın, hak bir iş üzereyiz.

..... Yani Allah'ın insanlara göstermiş olduğu Nurlu yolu : bu tarzla, bu yolla, bu metotla anlatmaya gayret ediyorsunuz, öyle mi ?

--- Benim müzik yaptığım ilk yıllarda bunlar olmasa bile bir arayış içerisindeydim. Seneler geçtikçe, merhale merhale bu noktaya geldim.

..... Sürekli bir arayış içerisindeydiniz yani ?

--- Bu günlerde seslendirdiğim eserlerde sadece İslami duyarlılıkları değil, bununla birlikte İslamın özünde bulunan insan hakları, insani değerler ve beşeriyet konularını da işlemekteyim. Bu günkü önemli mevzulardan birisi de : nükleer silah ve nükleer savaşın tehlikeleridir. Ben son eserlerimde, genellikle bu mevzuyu işlemekteyim. Nükleer silahlar gibi silahları ki bunlar bizim havamızı kirlletmekte, yaşantımızı bozmakta, tabii dengeleri altüst etmektedir. Allahü Teala bu tür silahları ortaya çıkarmağa ve onu kullanmaya müsaade etmemektedir. Çünkü bu dünya, bize Allahü Teala'dan emanet olarak verilmiştir. Bu dünyada barış içerisinde yaşamalıyız.

..... Bu kardeşimizde, Çeçenistan'da başlayan savaşın ne gibi tesirleri olmuştur ? Hayatlarında ne gibi değişiklikler yapmıştır ?

---Bizde çok büyük değişikliklere sebebiyyet verdi. Böyle bir savaş bizler beklemiyorduk. İhtiyarara, kadınlara ve çocuklara böyle bir muamele yapılabileceğini hayal bile edemezdik. Ne varki savaş başladıktan sonra bizim halkımız öyle bir direniş gösterdi ki ... Mesela beni hayrete düşüren olaylardan birisi odur ki ; savaş başladıktan sonra halkımızın çoğunluğu sigaray ve alkollü içkileri kullanmayı terketmeye ve namaz kılmaya başladılar. Öyleki ben kendim defalarca şehirlerde, üzerlerine bomba yağarken insanlarımız namaz kıldıklarına şahid oldum.

..... Ezgilerinize savaşın herhangi bir etkisi oldu mu ?

---Daha önceleri ben Abhazya'da bulunmuştum. Savaş beni etkilememişti. Hiç bir zaman silah kullanmayı düşünmedim. Silah kullanmayı merak etmemişimdir. Böyle bir niyetinde olmamıştı. Fakat, kendi vatanımda başlayan bu savaş beni çok etkiledi ve elime silah alıp savaştım. Savaşta ben bulundum.

... Kendisi savaşta bulunmuş mu ?

---Cephelerde oldum. Fakat arkadaşlarım bana hiç bir zaman silah kullanmamı istemediler. Senin silahın gitarındır, sen elinden bunu bırakma, sen bununla düşmana ateş edeceksin diyorlardı. Ben cephede onlara ezgiler söylüyordum, onlarla birlikte oluyordum. Bu güne kadar hiç bir kimseyi öldürmedim. Fakat cepheden hiç bir zaman geri kaçmadım. Ben inanıyorum ki, Allahü teala bana büyük nimetler nasib edecek. Ben bu tür ezgileri okumaktan, seslendirmekten mutluluk duyuyorum. Bu ezgiler sını tanımazlar. Tüm dünyayı dolaşarak bu yolda hizmete devam edeceğim. Ben Türkiye'ye gelip meslektaşlarımla bu konuları mütalaa etmeyi ümid ediyorum.

..... Savaş esnasında kendi başından geçen veya kendisini hayrette bırakan, ilginç bir olayı anlatmasını rica edebilir miyiz ?

.... Benim karşılaştığım olağan üstü olaylar çok fazladır. Halkımla ben devamlı olarak içiçe yaşıyordum. Bizim halkımız çok esprifüldür, yukardan uçaklar ve helikopterler füze yağdırırken füzenin düşüşünü seyrederler ve hemen yere yatarlar. Füze yere düşüp patladıktan sonra kalkıp uçağa doğru el kol hareketleri yapabiliyorlar. Bize Allahü Teala'nın verdiği en büyük nimet savaşçı özelliğimizdir. Bizim halkımızın savaşçılık ruhunu

çok iddamesidir. Halkımızın en büyük özelliğidir. Bir diğer de "nomad" dır. Biz Atılgımız esirleri varsa, nakımız çok memnuniyetle beklediğidir. Ruslerin sayılabilecek miktarda esir, müslüman olmuştur. Ben esir Rus çocuklarına, zaman zaman konserde veriyordum. Bulara söylediğim esirimin birinde "Sizleri yansak öldüğünüz. Tanrı, gerisinde, bakınız bir vatanınız var" diyordum. Savaşın bu günkü döneminde bizi fiziki olarak da yenemeyecekler, bunu düşmanlarımız anlaması lazım. En önemli de, dünya halkları (Ruslar) a bir çağrıca bulunmaları "Ruslar kendi evlatlarını ölüme atmayın". Ruslar için bu gün en doğru yol, Çeçenistan'a karşı beşatı bu savaşın vazgeçmesidir.

.... Kendisine çok teşekkür ederiz. Kendisinden son olarak bize Çeçen marşını söylemesini rica ediyoruz.

---Ben , gönüllü olarak değil de mecburi olarak Kafkasya'dan Türkiye'ye göç etmiş olan halklara özellikle seslenmek istiyorum. Kendi babaları veya dedelerinin katıldığı bu savaşları nasıl unutabilirler ? Bu günkü Çeçenistan savaşı, tarih boyunca Kafkasya'da süren savaşların bir devamıdır. Bu dökülen kanlar, devam eden olaylar , tarihin bir devamıdır. Beni doğru anlayacağınıza inanıyorum. Es selamü aleyküm ve rahmetullahi ve berekatuh. İnşallah her şey iyi olacak. Allahu Ekber .

Selam Gazetesi 124. sayı 8-14 Ocak 1996 sayfa 11 de roportaj var

Dağıstan'da Açık Hatlar...

Mehmet Ali TEKİN

Marmara Bölgesinde meydana gelen deprem felaketinde vefat eden insanlarımızın, takdiratlarını affetmesini ve geride kalanlarına sabırlar hoşnut etmesini, Kahhar olan yöre Rabbimizden niyaz ediyorum.

Ülkemizin maruz kaldığı büyük deprem felaketinin hemen öncesinde, Dağıstan Müslümanları, ülkelerini Rus işgalinden kurtarmak için mücadeleye başlamışlardı.

Deprem, Kafkasya'nın geleceği açısından çok önem taşıyan bu olayı ikinci plana düşürdü. Ve şu günlerde bölgede önemli gelişmeler yaşanmakta.

6 Ağustos günü Şura'ya bağlı askerî güçlerin, Dağıstan'ın **Botlikh Bölgesi**'ndeki bazı köyleri, Ruslar'ın işgalinden kurtarmasıyla başlayan çatışmalar, geçtiğimiz günlere kadar, bütün şiddetiyle devam etmekteydi.

Şura Emiri ve aynı zamanda Genel Komutan **Şamil Basayev**'in idaresindeki mücahidler, her türlü kısıtlı imkânlara rağmen, Ruslar'a büyük kayıplar verdimmektedir. Bu arada mücahidlerden de şehidler verilmektedir. Şimdiye kadar, mücahidlerden 32 şehid verilmiş olup, 25'i ağır olmak üzere yaklaşık 100 kadarı da yaralanmıştır. Buna karşılık ise, Ruslar'ın kendi verdikleri rakam doğru ise 1000 (bin) civarında askerler ölmüştür.

Bölgeden aldığımız son haberlere göre mücahidler, 26 Ağustos tarihinde, **Botlikh** bölgesinden, taktik bir kararla, Çeçenistan'ın **Gensoic Bölgesi**'ndeki karargâhlarına çekildiler. Genel Komutan **Şamil Basayev**, bunun taktik bir çekilme olduğunu, en kısa zamanda **Botlikh Bölgesi** ve ilaveten bazı bölgelere döneceklerini açıkladı.

Peki bu güne nasıl gelindi?

27 Ocak 1997 tarihinde, Çeçenistan Devlet Başkanı seçilen Aslan Mashadov, bir müddet sonra, Başbakanlığa **Ünlü komutan Şamil Basayev**'i atadı. **Şamil Basayev** bu görevi 6 aylığına şartlı olarak kabul etti. Bu 6 ayın bitiminden sonra **Şamil Basayev**, görevini bıraktı ve öteden beri devam edegelen ve tüm Kafkasya bölgesinin kurtarılması için, yapageldiği çalışmalarına döndü. Bu bağlamda, 1998 yılında Dağıstan'ın Başkenti **Mohaçkale**'de Çeçenistan-Dağıstan Halk Kongresi'ni topladı. Bu ve 17 Nisan 1999 günü Çeçenistan'ın Başkenti **Charkale** (Grozni)'de ikincisi düzenlenen kongrelerde, bir dizi kararlar alındı. Kongrelere Dağıstan müslümanlarını temsilen 4 kişi ve Çeçenistan'dan da **Şamil Basayev-Mevladi Udugov-Zelimhan Yandarbiyev** vb. ünlü simaların yanı sıra, Çeçenistan'ın Rus işgalinden kurtarılması mücadelesinde önemli yararlılıklar gösteren ve bu başarılarından ötürü de, Devlet Başkanı Aslan Mashadov tarafından **General** rütbesi verilen; aslen Suudi Arabistan'lı olup, Afganistan ve Tacikistan'da 7 yıl kadar savaştıktan sonra 1995 Mayıs'ında Çeçenistan öhdasına destek vermek için, Çeçenistan'a gelen **Komutan Hattab** da bulunuyordu.

Çeçenistan'dan Ruslar'ın hezimete uğrayarak çekilmesinden sonra, **General Hattab**; Kafkasya bölgesi ülkelerinden ve çeşitli müslüman ülkelere gelen mücahidlere, kamplarında eğitim vermeye devam ediyordu.

1995 Kasım ayında ikinci kere Çeçenistan'a giderken, Azerbaycan-Dağıstan sınırında Rus askerleri tarafından yakalanıp konulduğumuz cezaevinden, sekiz ay yatıp çıktıktan sonra, her türlü tehlikeyi göze alarak, ülkeye dönmeden gittiğim, Çeçenistan'ın **Gensoic** mntikasında görüştüğüm **Komutan Hattab**, yine bu mintikayı kendisine karargâh olarak seçmişti. **Gensoic Köyü**'ndeki karargâhında ve yakınındaki dağda bulunan kampında 5 gün kalmıştım. Bu bölge, şimdiki Şura Emiri **Şamil Basayev** tarafından Genel Karargâh haline getirilmiş.

17 Nisan 1999 tarihinde, Çeçenistan'ın Başkenti **Charkale** (Grozni)'de toplanan 2. kongrede alınan kararlar, **Şura Emiri** olarak seçilen **Şamil Basayev** tarafından özellikle bölgede bulunan İnguşetya, Kabartay Balkar, Dağıstan, Karaçay Çerkez Cumhuriyetleri başkanlarına, bir mektub halinde bildirildi.

Kongre Başkanı ve aynı zamanda Şura Emri olan Şamil Basayev, Kongre üyeleriyle 20 Temmuz 1995 günü olağanüstü toplantıya çağıldı. Çeçenistan'ın Gensolo Köyü bölgesindeki Genel Karargâh'ta toplanan Şura üyeleri, son olarak bir genel durum değerlendirmesi yaptılar. Burada alınan karar gereği Şamil Basayev Rusya Federasyonu Devlet Başkanı Yelcin'e bir mektup gönderdi. Mektubda Çeçenistan-Dağıstan Halk Konseyi olarak Dağıstan'da bundan böyle İslam Cumhuriyeti ilan ettiklerini ve yakında da Dağıstan'a gireceklerini açıkça belirtti. Bu olağanüstü toplantıda alınan karar gereği, Şamil Basayev komutasındaki 400 kişilik birlik, Gensolo Köyü bölgesindeki karargâhlarında son hazırlıklarını yaparlar ve dualarla Dağıstan'a doğru yola çıkarlar. Gece yarısı saat 3.00 sularında Çeçenistan-Dağıstan sınırına ulaşılar. Burada bütün oğu birlikte sabah namazını kılar ve Dağıstan'a girer. Daha önceki anlaşma gereği, Dağıstan Müslümanlarından bir grubun lideri durumunda bulunan Şeyh Bahaüddin de Dağıstan'ın iç bölgelerinden Rus kuvvetlerine arkadan baskın vermesi kararlaştırılır. Fakat Şeyh Bahaüddin buna muvaffak olamaz ve sınır bölgesine yakın muntikadaki Rus kuvvetlerine karşı saldırıya geçmek zorunda kalır. **General Şamil Basayev ve General Hattab**'ın emri altındaki kuvvetler, hemen bir kaç köyü ele geçirirler. Ruslar mücahidlerin kontrolü ele geçirdiği bölgelere, büyük kuvvetler sevkederler. Fakat sevkettikleri kuvvetler hiç bir şey yapamamaktadır. Aksine büyük kayıplar vermektedirler. Hatta mücahidlerin ikinci günlük operasyonlarında, bölgede bulunan küçük bir askeri havaalanı basılır. Bu baskın sırasında, Rusya Hava Kuvvetleri Komutanı'nın uçağını havaya uçururlar. Hatta bu anı videoya kaydedip, görüntüler büyük bir koruma eşliğinde, Çeçenistan'da yayın yapan ve hemen hemen tüm Kafkasya'da seyredilen, Kongre Daimi Üyelerinden **Mevladi Udugov**'a ait olan **Kafkas TV**'ye ulaştırılır ve bütün dünyaya, bu operasyon bir kaç saat sonra gösterilir. Bu arada tüm batıl güçler de, birbirlerine destek olmaktadırlar. Amerika Birleşik Devletleri, adı olarak Rusya'ya 4.5 Milyon dolar nakit para yardımı gönderir. Ayriyeten ABD **General Hattab**'ı aranan kimseler listesine ilave eder. Rusya zaten Çeçenistan savaşı döneminden beri **Komutan Hattab**'ı öldürmek için her yolu denemektedir. Hatta Dağıstan'a düzenlenen bu büyük operasyon hazırlıkları sürdürülürken, operasyondan yaklaşık iki ay önce, Tatar ve Özbeklerin çoğunluğunu çektiği ve bölge ülkelerinden, değişik zaman dilimleri içerisinde, mücahid kılığında 60 kişilik bir grub, **Komutan Hattab**'a suikast yapmak üzereyken, açığa çıkartılırlar. **General Şamil Basayev ve General Hattab** tarafından karargâha özel olarak Rus gazeteci ve televizyoncular çağırılır. Gazeteci ve televizyoncuların önünde bu 60 kişi tek tek "Komutan Hattab'ı öldürmek için, Rusya tarafından görevlendirildikleri" itirafında bulunurlar. Bu itirafın sonra gazeteci ve televizyoncuların önünde, boyunları kılıçla vurulmak üzere idam edilirler. **Şamil Basayev Komutasındaki** mücahidler, 26 Ağustos günü taktik bir karar alarak bölgedeki güçlerinin büyük bir kesimini Çeçenistan'daki karargâhlarına geri çektiler. Bu taktik bir geri çekilmeydi. Nitekim **Şamil Basayev** bir iki gün önce yaptığı basın toplantısında, gazetecilere "Çok yakın bir zamanda tekrar Dağıstan gireceklerin ve bu sefer bir kaç koldan bu işi gerçekleştireceklerini" açıkladı. Bu gelişmeler yaşanırken Dağıstan'ın içi de kaynamaktaydı. Rus yanlısı Dağıstan Hükümeti Rusya'nın emriyle, kendisine yakın olan tüm insanlara silah dağıttı. Sürekli olarak da televizyon ve radyolarında "**Dağıstan Vehhabî militanlar tarafından işgal edildi. Ülkenizi Vehhabîlere kaptırmayın!**" mahiyetinde propaganda yapmakta. Müslümanların güçlü olduğu bazı muntikalarda da, müslümanlar Rusya'nın kukla hükümeti olan "Dağıstan Cumhuriyeti Hükümeti" ne karşı ayaklanmalar başlattı. Bunlardan en güçlüsü **Karamahı Köyü**, geçtiğimiz Pazartesi günü Rus kuvvetleri tarafından abluka altına alındı. Bu **Karamahı Köyü** ile ilgili olarak, 1995 Kasım ayında Azerbaycan-Dağıstan sınırında, Rus askerleri tarafından tutuklanıp Derbent'teki Askeri konulmuşluk. Burada birlikte kaldığımız tutuklu genç bir müslümandan bu köyle ilgili, ilginç bilgiler edinmiştim. Rus Zindanları olarak kaleme aldığım eserimi, maddi yetersizlikler yüzünden, henüz

başlamıştık, o kalmadı. Bu eserin dilinde de bir çok tahrifat kalmıştı. İlgili bölümleri buraya aynen aktarıyorum.

10 KASIM 1995 GÜNA: Öğleden önce, bizim kaldığımız hücrede, atamızın cezaevinin en gerikisi, fakat yaşça en küçük olan Muhammed Seyidof (19) ile Teröristimiz-can dostumuz Samir aracılığıyla sohbet ediyordum. Dağıstan ve buradaki müslümanların durumlarıyla ilgili sorular soruyordum. O da cevaplıyordu. Diğerleri de bizi dinliyorlar veya arada bir, bir şeyler söylüyorlardı. Sohbet sadece Muhammed Davudo'nun (46) suç ortağı Musa AHMEDINOV (37) kalmadı. Musa hücrelerinde genellikle uyuyordu. Muhammed Seyidof önce kendi köyü hakkında bilgi verdi. O köy diyor ki, fakat nüfusuna bakılırsa, bir kasabaydı. Moheçkale'ye bağlı BUYNASKI Rayon'un KARAMAHI Köyü, 6.000 civarında nüfusu sahipmiş. Tahriminin müslüman olduğu ve de % 99'un da, namaz kıldığını söyledi. % 99'u namaz kılıyor dediğinde, bizler çok şaşırdık. Köyde ikisi merkezi olmak üzere, boş camii bulunuyormuş. Narıaz kılmaayanlar, parmakala sayılacak kadar azdır diyor. Daha önceki yıllarda, yerel idareyi, halk kendisi seçiyormuş. Fakat son senelerde, idareleri hükümet tayin etmeye başlamış. Önceki idare zamanında, köyde içki içmek ve hicapsız dolaşmak yasakmış. Şimdilerdeyse, resmen yasak değil, fakat hicapsız dolaşan çok azmış. Hicapsız dolaşan, en çok 150 kişi kadar ancak olduğunu söylüyordu. Son senelerde hükümet buradaki halkı ifsat etmek için, bar tipi bir kulüp açmış. Fakat rağbet görmediğinden, kısa zamanda kapanmış. Dağıstan'da 38 değişik ırk yaşıyormuş. Bunların en önemli ve en çok nüfusa sahip olanları şunlar olduğunu belirtti: **DARGIN-AVAR-KUMUK-ÇEÇEN-TABASARAN-LEZGI-LAKETS-NAGAY-KABARTAY-KARAÇAY-AZƏRİ-OSETİN** ve **RUS**. İslam'a en çok bağlı olanların da; Dargin, Avar, Çeçen ve Kumukların olduğunu, Osetin ve Rusların Hristiyan olduklarını fakat % 5-10 arasında da, Müslüman Rus ve Osetin bulunduğunu anlattı. Sohbetimiz saatler sürmüştü. Sohbet sırasında Muhammed Davudo'ya (46) erzak gelmişti. Bu seferde çok çeşitli (Ceviz içi-Elma-Nar-Üzüm-Çukolata-dört değişik bisküvi-Misafir Şekeri-Salatalık-Reçel) yiyecek gelmişti. Ben sohbet sırasında, notlar aldığım için hepsi ve özellikle, Muhammed Davudo (46), gülüyorlardı. Saat 14.50 sularında, yeni gelen yiyecekler ve dünden kalanlarla birlikte; kendimize iyi bir ziyafet çektik. Yemekleri genellikle, hepimiz beraber, yan hücrede yiyorduk. Yan hücre bizimkine nazaran biraz daha büyükçeydi.

Dağıstan'ın Rus işgalinden kurtarılması için verilen mücadelede Türkiye'den giden müslümanlardan ilk şehidler verildi: Murat Konukçu (Cüheyman)-Cemil (Ebu Zeyneb) ve Avrupa'dan iki kardeş birlikte gelen ve büyüğü olan Faruk. Faruk, henüz 3.5-4 aylık İslamî bilince ulaşmış bir müslüman olduğunu öğrendik. Kardeşi halen cephede cihada devam etmektedir.

Şehidlerden ilki **Murat Konukçu**, Karamürsel'de oturmaktaydı ve daha önce de, Bosna cephesinde 5 ay kalmıştı. Kosova'nın Sıplar tarafından yağmalanmaya başlaması üzerine de, Kosova'ya gitmek üzere Makedonya'ya gitti. Kosova'ya girmeden geri dönmek mecburiyetinde kalmıştı. Ne pahasına olursa olsun Kosova'ya gitmeyi kafasına koymuştu. İkinci defa Makedonya'ya gitmişti. Geçiş emniyeti için gereken bağlantıları kurmuş, sınırda beklemekteydi ki barış anlaşması imzalandı. Yine geri dönmek mecburiyetinde kalmıştı. Buradan dönüşünde, Bosna Cephesi'nden tanıdığı Karamürsel'li Salih'le zaman zaman derdişirlerdi.

Geçtiğimiz pazar günü (29 Ağustos), Deprem felaketi sebebiyle, geçmiş olsun demek için, Karamürsel'de ziyaret ettiğimiz Salih, sohbet sırasında, **Murat Konukçu'nun**, Dağıstan cephesine gitmeden bir kaç gün önce, yine böyle bir sohbet esnasında Salih'e "Bu gün öyle bir rüya gördüm ki, çok enteresan. Bosna'da iken bir arkadaşım, aynen benim gördüğüm bu rüyayı gördüğünü anlattıktan sonraki gün, şehid olmuştu. Benim gördüğüm de, aynı o kardeşimin anlattığı

duyuyor. Seyran, toprakları Dağıstan'dır, şehid olurum" diye anı, gururunu dilemeye başlamıştı.

Cüheyman Mahlaşi Murat Konukçu, her sefere çıkışında annesinin evlilik dilanesi adetiyle, Annesi de oğla paracı, her seferinde "Hayırla ile git ve gel, Allah yardımcımız olsun" diye dua eder, ederken uğurluyordu. Bu anıya, derin öğünerek anlatırdı.

Şehadet ise şöyle vuku buluyor Murat Konukçu'nun. Kendisi Şeleka tabir edilen ve Karnaz Kamyonu Özeline monte edilmiş uçaksavar konutandı. Bu silah iki kişi kullanılmaktadır. Cüheyman Komutandır. Uçaklara aman vermemektedir. Uçaklar, bunları kamyonunu terkeder ve yüksekten bombardımana başlar. Bombardımandan kurtulmak için, kamyon, Dağıstanlı mücahid şöför tarafından mevzi değiştirmek için manevraya başlıyor. Uçak çok yoğun bir bombardıman yapmaktadır. Kamyonu sürekli zik-zak yaparak bombalardan kurtarmaya çalışan mücahid, bir ara bir rampaya gelir. Tam o esnada kamyonun freni patlıyor. Kamyon, sağ tarafa bulunan uçuruma doğru yuvarlanmaya başlıyor. Şöför atlamaya muvafak oluyor. Fakat Cüheyman kıkabı Murat Konukçu ve yardımcısı Abdülbari isimdeki Ürdünlü mücahid, kamyonun sağ taraftaki uçuruma yuvarlanması sonucu, şehid oluyolar. Murat konukçunun cenazesini defneden Suud'lu Osman isimdeki mücahid, Murat'ın şehadet parmağının şehadet getirir vaziyette ve kalbinin üzerinde olduğunu, defnederken sağ kolunu ne kadar yanına koymaya çalıştıysa da, her seferinde kolu dirseğinden bükülerek, elini şehadet getirir vaziyette kalbinin üstüne gitmekten alıkoyamıyor ve böylece defnettiklerini anlatıyor.

19 Ocak 1998 Haftalık Selam

ÇEÇENİSTAN'DA SON GELİŞMELER

M. AİL TEKİN

Geçen hafta, gazetelerin dış haberlerle ilgili sayfalarında Çeçenistan'la ilgili olarak Anadolu Ajansı mahreçli çöyie bir haber yayınlandı : "Çeçenistan'da kıymen uygulanan şeriat hukukunun kapsamı genişletiliyor. Çeçen hükümet kaynaklarının interfaks'ta yaptıkları açıklamaya göre İçişler Bakanlığı, Şeriat Güvenlik Bakanlığı olarak değıştirtilecek. Çeçenistan savaşının ünlü komutanlarından Şamil Basayev'e verilen hükümet kurma görevinin ardından gündeme gelen Şeriat Güvenlik Bakanlığı'nın başına, toplumsal konulardan sorumlu Başbakan eski yardımcısı İslam Halimov'un getirileceğı bildirildi. Çeçenistan'da şeriat, şimdiye kadar yalnızca yargı alanında uygulanıyordu. Diğer mahkemelerin yanı sıra kurulan Şeriat Mahkemelerini isteyenler seçiyor veya kamu davası niteliğindeki bazı davalar bu mahkemelerde görölüyordu.

Bir yıl önce, 27 Ocak 1997 günü Çeçenistan'da yapılan devlet başkanlığı seçimlerini, yaklaşık 20 ay süren Çeçen-Rus savaşı boyunca Çeçen Genel Kurmay Başkanlığı'nı yapan Aslan Mashadov kazanmıştı. Seçim sonuçlarının belli olmasından sonra, ülkemizde yayınlanan kartel medyasına ait tüm gazeteler, Aslan Mashadov'la ilgili olarak çarpıtma yarışına girdiler.

Cumhuriyet Gazetesi " Devlet başkanlığı seçimlerini hem Rusya'nın hem de Batı'nın desteklediğı geneltumay başkanı kazandı. Çeçenistan'da zafer Mashadov'un. Seçime katılan adaylar içinde en uygar görüşlü olarak bilinen Aslan Mashadov, askerî ve diplomatik başarılarının karşılığını halk desteğıyle aldı " şeklinde veriyor. Hürriyet ise 29 Ocak 1997 günü nüshasında

"Çeçenler Dincilere Dur Dedi" başlığıyla verdiği haberde "Çeçenler savaşın sona emesinde büyük payı olan Aslan Mashadov'u devlet başkanı seçtiler. Diğer üç aday şeriat düzeni isterken, Çeçenlerin modern bir dünya görüşünü savunan Mashadov'u farklı şekilde tercih etmesi şeriatı reddettikleri şeklinde yorumlandı." diye yazarak, İslam'a ve yüce şeriatına olan kinlerini kusuyorlardı.

Aslan Mashadov'u iyi tanımlarına rağmen olayı bu kadar çarpıtarak vermeleri, bu gazetelerin gerçek yüzünü ortaya koyuyordu. Çünkü Aslan Mashadov, savaş süresi boyunca barış görüşmelerinin Çeçen tarafının tek yetkilisiydi. Bu görüşmeler sırasında Ruslara hiç bir tavize yanaşmayarak, halkının istekleri doğrultusunda bir politika izlemişti. Bütün ajanslar ve basın yayın organları bunu çok iyi biliyorlardı. Kartel medyası bunu zaten hep yapıyordu. Ama zaman, onların ne kadar yalancı, olduğunu çok açık bir şekilde meydana çıkardı. Onlar istemese de Allah nurunu tamamlıyacaktır, ilahi emri gereğince İslam düşmanlarının her türlü engelleme, karalama çarpıtmalarına rağmen İslam Güneşi Çeçenistan'da doğmuştur, artık bu hakikati herkes görmelidir.

Şeriat Güvenlik Bakanlığı'nın başına getirileceğı bildirilen İslam Halimov'la 1995 yılı Haziran ayında Çeçenistan'la yaptığımız ilk seyahat sırasında görüşmüştük. Asıl mesleğı tıp doktorluğu olan Halimov savaşın çıkmasından sonra, dört ayrı cemaat tarafından oluşturulan İslam Cemaati'nin askerî sorumlusuydu. Aynı zamanda, savaştan sonra oluşturulmuş Gönüllü Müslüman Doktorlar Birliğinin de başkanlığını yürütüyordu. Kendisiyle ikinci görüşmeyi, sekiz ay esir olarak kaldığım Dağıstan'daki Rus zindanlarından çıkıp da, Türkiye'ye dönme hazırlıkları yaptığım sırada, her türlü tehlikeyi göze alarak yeniden gittiğim Çeçenistan'da 14 Temmuz 1996 günü yapmıştım. İlk görüşmemizden daha canlı ve azimli gördüğüm İslam Halimov bize karşı çok mecafirperverlik göstermişti. 1995 Haziran ayındaki görüşmemizde sorduğumuz Savaşla ilgili genel bir değerlendirmede bulunur musunuz ? sorusuna verdiği cevap: Halimov'un kişiliğini ve düşünce yapısını net bir şekilde ortaya koyuyordu :

" Öncelikle şunu söylemek istiyorum. Bu savaş bir kısım gercekleri ortaya çıkardı. Samimi olanlarla olmayanların kimler olduğunu belirgin hâle getirdi. İlk hükümette görevli olan pek çok insan yurtdışına kaçtı. Gerçekten Allah için mücadeleyi göze alanlar kaldı. Biz, inan etmeyen ve Allah'a samimi kulluk yapmayan

insanlardan bize hayır gelmeyeceğini, kafirlerle dost olamayacağımızı söylüyorduk. Şimdi kafirlerin aklınca, görünüşte, Hakımız da gerçekten kime güveneceğini anlamıştı.

Şimdiye kadar bir kısım insanlar çeşitli şeyler söylüyordu. Ancak bu gün ortaya çıkmıştır ki, halkın önderliğini Liberaller-Batıcılar yapamaz, bu toplumu harekete geçiremez, mücadeleyi yürütemez. Çünkü onların sağlam hiç bir akideleri yok. Önder ve İmamları da yok. Allah'a dayanmadan bu mücadelenin ve bu işlerin yürümeyeceğini de bilmiyorlar. Zayıf inançlı veya inancı olmayan insanlar bu mücadeleyi veremez. Bunu yalnız ve yalnız, sırf Allah için çalışanlar, müslümanlar yapabilirler. Peygamberimiz bir hadisinde, bir müslümanın ayağına batan dikenin bile günahlarına kefaret olacağını buyuruyor. Allah(cc) bizim daha fazla çaba göstermemizi istiyor. Bu cihadın daha fazla yayılmasını ve daha çok anılmamızı istiyor. Biz müslümanlardan, tüm dünyada İslam'ı hakim kılmamızı istiyor. Zorluk ve güçlükler mutlaka olacaktır. Allah-ü Teala Kuran-ı Kerim'de buyuruyor ki (Feinne meal üsri yusra) "Her zorlukla beraber bir kolaylık vardır".

Yıllardır dünyada kafir komünistlerle kafir kapitalistler yarıştılar. Onlar müslümanları hiç hesaba katmadılar. Müslümanları üçüncü sınıf insanlar saydılar. Aralarındaki tüm tartışma ve yarış, hükümranlıkları ve sömürüleri içindir. Bunların tüm gayreti kendilerinin biraz daha güçlü olmaları içindir. Elhamdulillah artık kafirlerin saltanatları bitecektir. Afganistan'da oynanan tüm oyunlara rağmen müslümanlar galip geldi. Şu anki durum da inşaallah düzelir. Sudan da çok güzel. Yemen İslamlaşmaya doğru gidiyor. Bosna'da tam olarak İslam devletine gitmelidir. Kafirler saltanatlarının bitip İslamlaşma döneminin başlayacağını hiç hesap etmemişlerdi. Onlar tüm dünyada yükselen sesleri saklamaya, kısmaya çalıştılar. Çocukca bir saflıkla Allah'a karşı tavir koymak istiyorlar. Onlar istiyorlar ki, güneş doğmasın. Bu ilerlemeye kafirler hiç bir şey yapamaz. Nasıl ki sabahın açılmasına bir şey yapamazlar, sabah olup da güneşin doğması haktır. Bu da öyle. Biz Allah'a hamdediyoruz ki, mücadele içerisindeyiz. Son iki yüzyıl içinde verdiğimiz şehidlerin adını biz iftiharla anıyoruz. Verdiğimiz şehidler Allah'ın rahmetidir. Biz İslam'ı anlamadan önce, Kazakistan çöllerinde, sarhoş olarak savaştığımızda, pisi pisine ölmediğimize hamdediyoruz.

4 Ocak 1996 Tarihli Şalom Gazetesinde yayımlandı.

ÇEÇENİSTAN NEREYE GİDİYOR?

Rus Ordusu'nun 11 Aralık 1994 günü başlayan Çeçenistan işgali Çeçen Halkı ve önderlerinin destansı direnişi karşısında, dünyanın en büyük üç ordusundan birisi olan Rus Ordusu, 1996 Ağustos ayında imzalanan barış antlaşmasıyla çekilmek zorunda kalıyordu. İlgilin ilk başladığı günlerde Rus Ordusu'nun asker sayısı 100.000 civarındaydı. Yirmi ay süren savaşın sonunda, çekilmek zorunda kaldığı günlerde ise,

bu sayı kimi iddialara göre 480.000, kimi iddialara göre ise 500.000 civarındaydı. Peki, Ruslara karşı direnen (Rusya ve yandaşlarına göre terörist) Çeçenler kaç kişi idi? 1995 Haziran ayında Vidno şehrinde görüştüğümüz, o günlerde Genel Kumay Başkanı olan Aslan Mashadov, Birleşik Kafkas Halkları Cepresi Sahra Komutanı Şamil Basayev ve Gönüllü Müslüman Doktorlar Birliği Başkanı ve aynı zamanda Aslan Mashadov'un yardımcılarından birisi olan Dr. İslam Halimov'un belirttiğine göre 2000-2500 civarındaydı.

1995 Kasım ayında, Azerbaycan-Dağıstan sınırını geçerken yakalanıpta, 5 Temmuz 1996 günü serbest kaldıktan on iki gün sonra, tekrar gittiğimiz Çeçenistan'da; görüştüğümüz mücahidler ve Çeçen komutanlar bu rakamları yinelemişlerdi. Hatta bir ara bu rakamın (zaman zaman uyulan ateşkes günlerinde) 1800 kişiye kadar düştüğünü öğrenmiştik.

Peki, bu kadar az sayıdaki direnişçinin (emperyalistlere göre teröristin), ellerindeki en büyük silah olarak da tanksavar olduğu; karşıdaki Rus birliklerinin ise; uçak, helikopter, tank, top, füze gibi kıyas götürmeyecek derecede teknik ve sayısal üstünlüğüne rağmen; kazanmasının ve sonunda Rusları çekilmeye mecbur bırakmasının sırrı neydi? Bana göre, mazlum Çeçen Halkı'nın inanılmaz kararlılığı ve Cevher Dudayev, Şamil Basayev, Aslan Mashadov, Zelimhan Yandarbiyev, Mevladi Udigov, Osman İmayev, İslam Halimov, Salman Raduyev gibi önderlerin, halklarıyla bütünleşmesi ve onları satmamalarıydı.

Çeçen Halkı, emperyalizmin Rus temsilcilerine karşı, büyük bir direniş sergileyerek, mazlum milletlerin neler başarabileceğini, en güzel şekilde gösterdi.

ÇEÇEN DİRENIŞİ'NİN KISA TARİHÇESİ :

Rusya Federasyonu, eski SSCB'ni meydana getiren, 15 bağımsız cumhuriyetten birisidir. En son kabul edilen, 1976 Sovyet Anayasası'na göre; 1990 yılında SSCB'nin dağılmasıyla, bu 15 cumhuriyetin her birisi, bağımsız birer cumhuriyete dönüşmüştür. 1976 Sovyet Anayasası ki Brejnev Anayasası diye de isimlendirilmektedir. (1982'de kabul edilen Anayasanın, Evren anayasası olarak adlandırılması gibi) Bu anayasada; Rusya Federasyonu ve Azerbaycan Cumhuriyeti, Türkmenistan Cumhuriyeti, Özbekistan Cumhuriyeti, Gürcistan Cumhuriyeti, Tacikistan Cumhuriyeti vb. cumhuriyetlerde bulunan, özerk ve otonom cumhuriyetler, SSCB'nin dağılmasıyla otomatikman, bağımsızlık kazanma hakları vardı. Buna göre, özerk cumhuriyetlerde yaşayan halklar, referandumla konumunu belirleme hakkına sahipti. Çeçen İnguş Cumhuriyeti yetkilileri, bu haklarını kullanmak için, 23-24-25 Kasım 1990 günü, Çeçen İnguş Büyük Halk Kurultayı'nı toplarlar. Bu kurultay, başkanlığına Cevher Dudayev seçilir. Kurultay kararları üç ana başlık altında toplamış ve bunları halka duyurmuştur. Bu kararlar arasında en önemlisi Egemenlik kararı ve en kısa zamanda yapılması kararlaştırılan Cumhurbaşkanlığı seçimleridir.

19 Ağustos 1991 günü, dağılan Sovyetler Birliği'nin Devlet Başkanı olan Mihail Gorbaçov'a karşı, başarısız bir darbe teşebbüsü gerçekleşir. Çeçen Halkı, bu başarısız darbe teşebbüsünü gerçekleştirenler aleyhine başkent Caharkale (o günkü adıyla Grozni)'de gösterilere başlar. Bu gösterilerin öncülüğünü de; Cevher Dudayev ve o zaman Vaynah Demokrasi Partisi Başkanı olan Zelimhan Yandarbiyev yapmaktadır. Rusya'nın tanıdığı Çeçen Hükümeti'nin devlet başkanı olan Dokka Zagayev, Zelimhan Yandarbiyev'i tutuklatır ve hapse atar. Bunun üzerine göstericilerin

haceti, Polko, Zagayev ve ne varsa öle. Gösteriler hükümet ve başkanın iznisi için gösterilen emir halkı 6 Eylül 1991 günü, Çeçen devletini televizyonla tuttu ve PTT'nin merkez ünitesini işgal ederek Komünist Partisi'ni kapadı. KGB ve diğer güvenlik güçlerine el koyarak işgövede ve Zelimhan Yandarbiyev'i serbest bıraktılar. Gösteriler 21 Eylül 1991 akşamı, Cevher Dudayev, Zelimhan Yandarbiyev'in konuşmalarından ve yapılan dualardan sonra Hüseyin Ahmedov'un Başkanlığında geçici bir yönetime, iki ay içerisinde seçimlerin yapılması şartıyla, yönetim yetkileri devredilerek, gösteriler sona erdirildi.

Uluslararası İnsan Hakları Komitesi'nin gazetesinde, 27 Ekim 1991 günü yapılan cumhurbaşkanlığı seçimini % 92 oy oranıyla (Rus yanlısı muhaliflere göre %45) **Cevher Dudayev** kazanır. Seçimlerin resmi sonuçları 1 Kasım 1991 günü belli olur. Cevher Dudayev bir konuşma yapar. Bu konuşmasında, 6 Eylül 1991 tarihi itibarıyla, **Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını** ilan eder.

Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin, Cevher Dudayev'in Cumhurbaşkanlığını tanımaz ve 7 Kasım 1991 tarihinde, **Çeçenistan'da olağanüstü hal** ilan eder. **Cevher Dudayev** ve hükümet üyelerinin hepsini **TERÖRİST** ilan eder.

Uluslararası emperyalizm her yerde aynı taktiği gütmektedir. Kendi çıkarlarını zedeleyen veya kesen, her kişi ve kuruluşu, hemen **terörist** ilan etmektedir. Bu tür uygulama, hemen hemen her coğrafyada yapılmaktadır. Statükonun devamında, maddi ve manevi çıkarı bulunan her kesim; statükoyu değiştirecek her kişi, kuruluş ve uygulamayı **yasadışı** veya **terörist** ilan etmektedir. Kudüs'ün işgalcisi Siyonist İsrail rejimi, emperyalizmin büyük babası ABD tarafından, yıllarca **terörist** olarak ilan ettikleri ve fakat kendilerinin günün suyunu soktukları **Yasef Arafat'ı**, birden Filistin Devlet Başkanlığı'na getiriverdiler.

Rusya, Cevher Dudayev ve destekleyenlerini tutuklamak üzere, 11 Kasım 1991 günü Grozni Hava Limanı'na, 622 kişilik özel **Spetsnaz Komandoları'nı** sevk eder. Çeçen Halkı, Cevher Dudayev'in önderliğinde bu özel birliklerin hepsini tutuklar ve Kuzey Osetya'daki Rus birliklerine teslim eder.

Çeçenistan'da bu gelişmeler sürerken, İnguş Halk Kongresi toplanır ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nden ayrılma kararı alarak, 30 Kasım 1991 tarihinde de bunu halk oylamasına sunar. İnguş halkı bu oylamada, Rusya tarafını seçer ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nden ayrılıp, Rusya Federasyonu'nda **İnguş Özerk Cumhuriyeti** olarak kalmayı kabul eder. Çeçen Halkı ve Cevher Dudayev hükümeti bu kararı saygıyla karşılar, **İnguşların** ayrılmasını kabul ederler.

Çeçen Cumhuriyeti Anayasası, 8 Şubat 1992 tarihinde prensip olarak, 12 Mart 1992 günü de parlamentoda yapılan oylama neticesinde de resmen kabul edilir.

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'nin oluşturan 15 cumhuriyetten birisi olan, Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti Başkanı olan Boris Yeltsin'e bağlı kuvvetler tarafından, Rusya Federasyonu'nun parlamentosu fiilen kapatılır ve anayasa da feshedilir. **Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti'nin** oluşturan Federe birimlerin, birbirleri ve kendi aralarındaki ilişkilerin yasal çerçevesini oluşturmak için, 31 Mart 1992 tarihinde, kısaca **Rusya Federasyonu Anlaşması** olarak adlandırılan **Rusya Federasyonu içerisindeki Egemen Cumhuriyetlerin iktidar organlarıyla, Rusya Federasyonu'nun Devlet İktidar Organları arasında, Yasama ve Yetkinin Dağıtımı** (paylaşımı) üzerine anlaşma imzalanmıştır.

Bu anlaşmanın giriş bölümünde çok net bir şekilde belirtildiği gibi, **Rusya Federasyonu'nun egemenlik deklarasyonu ile Rusya Federasyonu içerisindeki özerk ve otonom cumhuriyetlerin egemenlik deklarasyonları temelinde imzalanmıştır.** Böylece Rusya Federasyonu içerisindeki cumhuriyetlerin, egemenlik hakkı açıkça tanınmış ve bu hak çerçevesinde, yeni kurulan **Rusya Federasyonu'nun yasal prosedürü** oluşturulmuştur. Yani SSCB zamanındaki Rusya Federasyonu yasaları, yürürlükten kaldırılıp, yeni yasalar çerçevesinde anlaşmalar imzalanmıştır. Yeni oluşturulan Rusya Federasyonu anlaşmasını eski iki özerk cumhuriyet imzalamamıştır: **Tataristan Cumhuriyeti ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti.**

12 Aralık 1993 günü Rusya Federasyonu yeni anayasası ve parlamento seçimi yapıp, Tataristan ve Çeçenistan cumhuriyetleri bu cümlemeye katılmıyorsa, bu seçimin resmi sonucu, 25 Aralık 1993 günü belli olur ve Rusya Federasyonu Anayasası ve Parlamentosu resmîyet, yani **yasalık** kazanır. Halbuki Çeçen Cumhuriyeti'nin anayasası 12 Mart 1992 tarihinde yasalık kazanmıştı.

Bütün bunları şunun için ayrıntılı olarak izah etmeye çalışıyorum. Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin defalarca, **Cevher Dudayev** ve yanında yer alan herkesi, Rusya Federasyonu kanunlarına itaat etmemek ve karışıklık çıkarma suçlamasıyla **terörist** olarak itham etmişti. Emperyalist duyguya sahip olan ülkeler, her zaman, kendi çıkarlarına ters düşen her ülke ve insanı **terörist** olarak ilan etmişlerdir. Daha dün kadar, bütün emperyalistlerce **terörist** ilan edilen Yaser Arafat, bu gün Filistin Özerk Bölgesi'nin Devlet Başkanı ilan edilmiştir. Emperyalistler için önemli olan çıkarlardır. Çıkarlarına zede getirecek her oluşumu ve insanı hemen **terörist** ilan ediverirler. Aslında gerçek terörist kendileridir. Dünyanın öbür ucunda yer alan ABD'nin Kuzey Irak'ta, Somali'de, Fars Körfezi'nde kısacası bölgemizde ne işi var.

Rusya Federasyonu Başkanı Yeltsin'in, uzlaşmaz ve Çeçenistan'a karşı düşmanca tavırlarına karşı **Cevher Dudayev**, sürekli olarak anlaşma zeminleri oluşturmaya çalışmıştır. Çeçenistan Kuzey Kafkasya'nın merkezi ve kilit konumundadır. Başkent Çaharkale (Grozni); Petrol boru hatlarını ve Hazar denizi kıyısında bulunan Moñaqkale ve Kaspisk limanlarından geçen demiryolu hattını, Karadeniz kıyısındaki limanlar ve Rusya'nın iç şehirlerine bağlayan bir merkez konumundadır. Cevher Dudayev'in gösterdiği her türlü yumuşak tavırlara rağmen, Rusya bir türlü uzlaşmaya yanaşmamaktadır. Üstelik uluslararası alanlarda da **Cevher Dudayev** ve **tarafدارlarını** sürekli olarak **terörist** ilan etmektedir. Bu görüşmelerin en önemlilerinden birisi, 21 Mart 1994 günü Rusya Devlet Başkanı temsilcisi Sergei Feilatov ve Çeçenistan Devlet Bakanı Aslanbek Akbulatov arasında Moskova'da yapılan görüşmelerdir. Rusya tarafı bu görüşmelerde **Çeçenistan'a** en fazla Tataristan'a tanınan özerklik statüsünü verebileceklerini, bağımsızlığını asla kabul etmeyeceğini belirtir.

Rusya bir taraftan da, Çeçenlerin arasında satın aldığı uçaklar vasıtasıyla, Çeçenleri içlerinden yıkmaya gayret eder. Ruslar Hasbulatov, Gantemirov, Afturhanov ve Labazanov gibi Çeçen asıllı uçaklarına yaptığı askeri ve ekonomik desteklerle; Çeçenistan'ın bağımsızlığını isteyen Dudayev ve taraftarlarını, yok etmek ister. Diğer taraftan da dünyaya, Çeçenistan'ın içerisinde meydana gelen olaylarda, hiç bir dahlinin olmadığı propagandasını yapar.

Dudayev kendisine bağlı güçler, sözüm ona muhalif güçlere yeniliyormuş gibi bir görüntü vererek, bir çok yerde kaybederek geri çekilir. Rusya'nın, 70 tank ve çok sayıda askerle desteklediği Çeçen Muhalif güçler, 25 Eylül 1994 günü **Çeçenistan Başkanlık Sarayı'nı** kuşatırlar. Dudayev'e bağlı kuvvetler, işte o anda gerçek güçlerini ortaya koyarlar ve muhalif güçleri hezimete uğratar. Muhalif güçler arasında bulunan 72 Rus askerini de esir alır. Dudayev, Rusya bu askerlerin kendisine ait olduğunu kabul ederse esir muamelesi yapacağını, kabul etmediği takdirde de, öldüreceğini ilan eder. Rusya bunu daha fazla gizleyemez ve 7 Aralık 1994 günü Rusya Federasyonu **Güvenlik Konseyi** toplanır ve "**Çeçenya'da genel güvenliğin sağlanması, Cevher Dudayev gibi teröristlerden, silahlardan arındırılması, genel güvenliğin ve Anayasal düzenin sağlanması için askeri harekât yapılması**" kararı alınır. Bu karar gereğince de 11 Aralık 1994 günü Çeçenistan işgal edilir.

Şanlı Çeçen Direnişi bütün dünyaya şunu isbatlamıştır. Mustazafların önderliğini yapanlar, ülkelerini talan etmek isteyen güçlere karşı, tavizsiz, uzlaşmaz ve teslim olmazlarsa, ellerindeki tüm imkânsızlığa ve olumsuz gibi görünen şartlara rağmen, kazananlar olmuştur. Yirmi ay süren Rus işgaline karşı yığıtça direnen Çeçen Halkı, liderleri **Cevher Dudayev** ve **Aslan Mashadov**, **Samil Basayev**, **Zelimhan Yandarbiyev**, **Mevladi Udugov**, **Salman Raduyev**, **İslam Halimov** vb. komutanların öncülüğünde; mahrumların ve muztazafların, her türlü kıt imkânlarla rağmen, ne gibi destanlar yazabileceğini isbat etmişlerdir.

FITNE ATEŞİNİ BİRLİKTE SÖNDÜRELİM

Bu gün geldiğimiz noktada durum nedir?

Müslümanlar, savaş meydanlarında kazanılmaktalar. Savaş sonrası gelişen olaylarda ekonomik yapımları ve siyasi komplolarda ise kaybetmektedirler. Çeçenistan'da, bu gün maalesef, bu gerçeğe yüzyüze gelmiştir.

27 Ocak 1997 günü yapılan seçimle %70 gibi bir oyla Devlet Başkanı seçilen Aslan Mashadov, bir ay sonra iki yılını dolduracağı yönetimde, ciddi bir başarı sağlayamamıştır.

Aslan Mashadov yönetime geldiği günden itibaren, (savaş döneminde büyük bir uyum içerisinde oldukları komutanlar ki, Devlet Başkanlığı seçimlerinde rakipleriydi) **Mevladi Udigov, Şamil Basayev, Zelimhan**

Yandarbiyev ile birlikte; Çeçenistan'ın imarı ve bağımsızlığının kabulü için, var gücünü ortaya koymaya çalıştı.

Hemen hemen sıfıra inmiş ekonomiyi canlandırmak, yakılıp yıkılmış yerleri onarmak için; uluslararası kuruluşlarla ve özellikle de müslüman ülkelerdeki özel kuruluşlarla, birebir ilişkiler kurdu.

Çeçenistan'ı imar etmeye ve ekonomiyi canlandırmaya çalıştı. Ve maalesef bunda başarılı olamadı. Çünkü Malezya, Türkiye vb. ülkelerde görüştüğü, özel teşebbüs ve devlet yetkililerinin hiç birisi, verdiği sözde durmadı. Çeçenistan'da yatırım yapmaya söz verdikleri halde, bu sözlerini yerine getirmediler.

1998 yılı başlarında, Aslan Mashadov'un Türkiyeyi ziyareti esnasında görüştüğü, özellikle de, özel teşebbüs yetkililerinden beklediği desteği alamayınca; havaalanında kendisini uğurlamaya gelen ve ötedenberi Çeçenistan direnişine, elinden gelen tüm gayreti gösteren bir arkadaşımıza **"Ben müslümanlara tüm içtenliğimle koştum. Fakat maalesef bizi Amerika'nın kucağına ve insafına terkettiler"** diyerek, acı hakikati dile getiriyordu.

Emperyalistler, Çeçenleri tamamen dize getirmenin ekonomik ve siyasi yalnızlığa itilmesinin yanında; aralarına nifak sokmak için, tüm gayretlerini sarfetmekteydi? Bunun için zemin de bir taraftan hazırlanmaktaydı. Aslan Mashadov'un bir şekilde etrafının kuşatılması gerekiyordu. Bunu sonunda başardılar da. Mashadov'un etrafını kuşatanlar, Şamil Basayev, Mevladi Udigov gibi Çeçen asıllılara açıktan olmasa bile; savaşın başlangıcıyla birlikte mazlum Çeçen halkının yardımına koşan **Komutan Hattab** gibi bir çok kardeşlerine **Vehhabi** damgası vurarak; müslümanların arasına fitne ateşini soktular. Ve maalesef bu günlerde, bu oyun gayet başarılı bir şekilde, uygulama alanı bulmaktadır. Bu fitne ateşi sadece Çeçenistan'da yakılmadı. Bölge ülkeleri olan Dağıstan, Igüşetya, Kabartay Balkar Cumhuriyeti gibi Kafkasya'nın hemen hemen tüm bölgesini, sarmak üzere.

Bizler müslüman kardeşleri olarak özellikle Aslan Mashadov, Şamil Basayev, Mevladi Udigov, Salman Raduyev, İslam Halimov, Zelimhan Yandarbiyev gibi önderlerden tıpkı savaş döneminde olduğu gibi, tek vucud olarak, bu fitne ateşini söndürmelerini bekliyoruz. Bunu başarmaları, Çeçenistan'ı ve aynı zamanda bölgeyi, yeniden emperyalistlerden kurtarmaları anlamına gelecektir.

19-25 Haziran 1995 Tarih: Selam Gazetesi Sayfa 16

"Ruuları Moskova'ya Kadar Kovalanır"

29 Mayıs 95 tarihinde saat 19.30'da, toplam 24 kişi (Baki'den yola çıkıyoruz. Üç kişilik ekibiniz ve bir tercümanımız; Fatih Altaylı ve üç kişilik Show Tv. Ekibi. 5 Arap mücahid (Suriye, Ürdün, Suud), 5 Türk mücahid, Ukraynalı Anutoba Lupnes, İki Çeçen savaşçı ve Abdüsselam'la beraberiz. (Abdüsselam, Azerbeycan'dan gönderilen mübelleği) Saat 22.30'da Azerbeycan-Dağıstan sınırına, bir problem olmadan ulaştık. Oandaki en son Azerbeycan köyünde (bu bir Lazgi köyü idi), 22.30 sularında Akşam ve Yatsı namazlarını kılıyoruz. Show Tv. ekibi bizi seyrediyor. Hatta bir ara: "Kazaya buksanız sonra kılmanız olmaz mı?" diye sızlanıyorlar. Bundan sonra eşyalar arabaya yükleniyor ve bizi iki guruba ayırdılar. Biz ilk guruptayız. Rehber bizi sıfır noktasında bir ağaç altında bırakıp gidiyor. Konuşmamızı ve gürültü yapmamızı özellikle belirterek... Bu sırada saat 22.55'i gösteriyor. 15 Dakika sonra gelmesi gereken ikinci gurup tam iki saat sonra geldi. Bu arada Show'cular şimdiden sızlanmaya başladılar. İkinci gurubun gelmesiyle birlikte, gece saat 01.15'te sınırı geçip Dağıstan'a giriyoruz. (Devamı var)

Çeçenistan'da Uçlu Denge

Çeçen Halkının İslam'a bağlılığı yüzyıllara dayanmaktadır. Bu mazlum halk Rus Çarları'na karşı İslami Direnişlerini yığitçe sürdürmüşlerdir. Şanlı direniş İmam Mansur, İmam Gazi Muhammed, İmam Hamzat ve en son İmam Şamil'e sümüşdür. direnişlerini daha sonra kısmi olarak devam etmişlerdir. 1917 Bolşevik ihtilali döneminde Lenin, Kafkas Halkları'na bir çağrıda bulunur. "Sizlerin dedeleri Rus çarlarına karşı yıllarca bağımsızlık savaşı vermiştir. Sizler bizlere yardım edin, bu Çarları devirelim ve tüm Rusya ile birlikte Kafkasya'da bağımsızlığına kavuşsun." Kafkas Halkları, Bolşevikleri destekler. Lenin duruma hakim olduğunda, Kafkasya'nın kısa bir müddet bağımsızlığını kabul eder. Hakimiyeti tamamen eline geçirince de Kafkasya'yı baştan başa işgal eder. çeçenler Lenin'e direnirler, fakat başarılı olamazlar. Çeçenistan'a hakim olan Komünistler, çeçen Halkı'nın yarıdan fazlasını sürgüne gönderirler, bu sürgünde, halkın büyük bir çoğunluğu kırılır. Çeçenler, Komünist dönemde, tarikatlar vasıtasıyla İslami kimliklerini gizli gizli muhafaza etmeye çalışmışlardı. Nakşibendi, Kadiri, Rufai vb. tarikatlar, Çeçenistan'da yaygın idi. İmam ŞAMIL- Nakşibendiler'in en önemli şeyhlerinden birisiydi. sovyetler Birliği'nin dağılmasından 6-7 sene önce, Şeyh Ahmet Hamza ve O'nun gibi bir çok alim, gizli gizli, köylerde İslam'ı tebliğ ediyordu. Bu dönemde İslami tebliğ yaygınlaştı. bu çalışmalar 1990 yılından itibaren aleni bir duruma geldi. ve bazı İslami cemaatler oluştu. Errisale, Cemaat-i İslami vb. Çeçenistan'ın bağımsızlığının ilanından sonra bu cemaatler, çalışmalarını daha da yoğunlaştırdılar. Çeçen Asıllı Ürdünlü Fethi Ebu Sayyaf adındaki müslüman yıllarca Afganistan'da Ruslara karşı savaştı. Afganistan'da hizipler arası mücadele başlayınca Ürdün'e geri döner. Çeçenistan'ın bağımsızlığını ilan etmesiyle birlikte, Fethi Ebu Sayyaf Grozni'ye hicret eder. çeçenistan'da tebliğ faaliyetlerine başlar. Cemaati İslami, bu dönemde halk tarafından çok rağbet görür. İslami guruplar Dudayev Hükümeti'ne destek vermekte birlikte, hükümete mafya ile ilişkileri bilinen kimselerin bakan olarak atmasına da şiddetle karşı çıkarlar. Buna rağmen dudayev hükümeti, bu cemaatlere destek verir.

Çeçenistan'la ilgili fikirlerimizi, Mustafa'nın Genç Ümitleri Çeçenistan'la ilgili sayıları 45. sayısında röportaj var
 Selam Gazetesi 3-6 Ocak 1995 sayı 71 sayfa 7 ve 72 sayı 7 sayısında Çeçen Tarihi ile ilgili yazı var
SELAM GAZETESİ SAYI 95 SON SAYFA ÇEÇENİSTAN İZLENİMLERİ
 Selam Gazetesi 102. sayı 7-13 Ağustos 1995 Çeçenistan Kafkasya'nın Kalbidir
 Zulme Direnişin Şerhisi Selam Gazetesi 103. sayı

Selam Gazetesi 109. sayı 9. sayfa da bağlayıp devam eden
BAGIMSIZ ÇEÇENİSTAN GERÇEĞİ
 Selam Gazetesi 111. sayı son sayfada Ümmetin İftiharı ŞAMIL BASAYEV
SELAM GAZETESİ 114. sayıda Osman İmayev'le roportaj
 Selam Gazetesi Sayı 125. Sayfa 7: Çeçen Tarihi ile ilgili dişi yazı
 Selam Gazetesi 17-23 Nisan 95 Sayfa 1: Allah Yoluna feda edilecek
 Hüseyinimiz var
 Selam Gazetesi 19-25 Haziran 95 sayfa 16: Çeçenistan'la ilgili izlenimler
 Selam Gazetesi 26 Haziran 95 sayfa 16 ve 9. sayfa ve 14. sayfa:
Çeçenistan'la ilgili izlenimler
 Selam Gazetesi 3-9 Temmuz 95 sayfa 16: Çeçenistan'la ilgili
 Selam Gazetesi 10-16 Temmuz 95 sayfa 7: Çeçenistan'la ilgili
 Selam Gazetesi 7-13 Ağustos 95 sayfa 1: Çeçenistan Kafkasyanın Kalbidir
 Selam Gazetesi 18-24 Eylül 95 sayfa 9: Bağımsız Çeçenistan Gerçeği
 Selam Gazetesi 25 Eylül 1 Ekim 95 sayfa 13: Bağımsız Çeçenistan Gerçeği
 Selam Gazetesi 2-8 Ekim 95 sayfa 9: Bağımsız Çeçenistan Gerçeği
 Selam Gazetesi 9-15 Ekim 95 sayfa 16: Ümmetin İftiharı Şamil Basayev
 Selam Gazetesi 30 Ekim 5 Kasım 95 sayfa 1: Osman İmayev ile Roportaj
 Selam Gazetesi 29 Ocak 96 1. sayfa Uluslararası Basın Enstitüsü Rusyayı Kinadı
 Selam Gazetesi 5-11 Şubat 96 1. sayfa: Uluslararası Gazeteciler Rusyayı Kinadı
 Selam Gazetesi 4-10 Mart 96: Tekin ve Özçelik yalnız değil

Selam Gazetesi 4-10 Mart 96 tarihine kadar tarandı.

xx

Yeni Yeryüzü Dergisi 15 Kasım 1994 Sayı 17 Sayfa 14
 Bağımsız çeçenistan Direnişi Sürüyor Medet Ünü'nün yazısı var.
 xxx
Yeni Yeryüzü Dergisi Ocak-Şubat 1995 Sayı: 18 Sayfa 14
 Kafkaslar'da Direnişin Adı: Çeçenistan Hikmet Perver yazısı
 Bağımsız Kuzey Kafkasya- Tekrar Eden Tarih Fethi Güngör yazısı var
 xxx

Çeçen Milli Marşı
 Gece kurt yavru larken geldik dünyaya
 Sabah erkenden arslan isminiz kondu
Lailaheillallah
 Kartal yuvalarında emzirdi analarımız
 Eyer üstünde savaşı öğretti babalarımız
Lailaheillallah
 Halk için vatan için yetiştirdi analarımız
 Onlar tehlikede olduğunda yiğit kesildik
Lailaheillallah
 Dağların şahinleri gibi özgürce yedistik
 Gururla çıktık zorluklardan, bozgunlardan
Lailaheillallah
 Tınçtan dağlar kuşın gibi ense de

Ölmüşüz çıkmayın hayatın ve sa veştan
 Lailaheillallah
 Ey kara toprak her zaman çatlasa da soğuktan
 Sana şerefsiz bir şekilde dönmeyeceğiz
 Lailaheillallah
 Hiç bir zaman hiçbirseye pes etmedik biz
 Ya özgürük ya ölümdür seçeneğimiz
 Lailaheillallah
 Yaralarımızı ağılara sararken bacılarımız
 Maharetlele canlanır değerli gözlerimiz
 Lailaheillallah
 Açlık kıvrandırsada kök yeriz
 Susuzluk bezdirdisede taşların suyunu içeriz
 Lailaheillallah
 Gece kurt yavruarken geldik dünyaya
 Halka, vatana ve Allah'a bağlıyız biz
 Lailaheillallah

ÇEÇENİSTANIN BAĞIMSIZLIĞI

--- Sovyetler Birliği 15 bağımsız Cumhuriyetten oluşmuş bir Cumhuriyetler Birliğidir. AZERBAIJAN-TURKMENİSTAN-TACİKİSTAN-GÜRCİSTAN-ÖZBEKİSTAN-KAZAKİSTAN-UKRAYNA-BEYAZ RUSYA-ESTONYA, LETTONYA, LİTVANYA (Batık Cumhuriyetler) -KİRGİZİSTAN-ERMENİSTAN-MOLDAVYA ve RUSYA FEDERASYONU

--- 1976 Sovyet Anayasası (Brejnev Anayasası da deniliyor) na göre Rusya Federasyonu içerisinde en ufak 20 ye yakın Özerk ve Otonom cumhuriyet bulunmaktadır. Misal: Dağıstan Cumhuriyeti-Tataristan Cumhuriyeti - Çeçen İnguş Cumhuriyeti- Kabartay Balkar Cumhuriyeti- Başkırdistan Cumhuriyeti vb.

--- 1980 li yılların sonlarına doğru GLAŞTNOST= Açıklık ve PRESTROIKA= Yeniden Yapılanma politikaları sonunda, 1990 yılında SOVYETLER BİRLİĞİ dağıldı, böylelikle Sovyetler Birliği' ni oluşturan 15 ülkenin her biri birer BAĞIMSIZ CUMHURİYET oldular.

--- 23-24-25 Kasım 1990 günlerinde Çeçen İnguş Büyük Halk Kurultayı toplanır. Kurultay Başkanlığına Emekli General CEVHER DUDAYEV seçilir. Kurultay önemli kararlar alır ve bunu yazılı bir şekilde halka duyururlar. Bu kurultayın en önemli kararı EGEMENLİK kararıdır. Kurultay kararları 3 ana başlık altında toplanmıştır.

--- CEVHER DUDAYEV : 1944 Şubat' ının ilk haftasında Çeçenistan' da dünyaya gelir. * 23 Şubat 1944 Büyük Çeçen Sürgününde Annesinin kucagında , kundaktır. Çocukluk yılları Sibiry'a' da sürgünde geçti. 1957 yılında sürgünün bitmesiyle, ailesiyle birlikte Çeçenistan' a döndü. 1960 VLADİKAVKAZ da Üniversitenin Matematik-Fizik Fakültesine girdi. 1966 yılında da TAMBOY Askeri Yüksek Pilot Okulu' nu bitirdikten sonra, Uzun Menzil Uçaklarına Pilot ve Mühendis Yetiştirme Yüksek Akademisine girdi. bundan sonra da 1974 yılında GAGARIN HAVA HARP AKADEMİSİ KOMUTANLIĞI Fakültesini bitirdi. Muhtelif kıtalarda görevlerde bulundu. 1. sınıf Pilot ve Mühendis ünvanını kazandı. SSCB Hükümetlerince , çeşitli dönemlerde, kendisine 12 tane madalya verilmiştir. Ayrıca Kızılyıldız, Kızılbayrak Özel Nişanlarını alarak GENERAL MAYOR ünvanını aldı. Batık Cumhuriyetlerinde 1989-1990 larda başgösteren ayaklanmaları bastırmakla görevlendirilen, birliklerin komutanıyken; gösterilere katılan halka karşı gösterdiği yumuşak tavrından dolayı bu görevinden aziedildi. Bundan dolayı da emekliye sevkedileceğini öğrendiğinden dolayı da istifa etti. Hanımı Rus asıllıdır. İki oğlu ve bir kızı vardır. Nisan 1996 tarihinde bir füze saldırısında şehid oldu.

--- 19 Ağustos 1991 günü SOVYETLER BİRLİĞİ' nin Devlet Başkanı Mihail GORBAÇOV' a karşı başarısız bir darbe teşebbüsünde bulunulur. ÇEÇEN - İNGUŞ ÖZERK CUMHURİYETİ' nin devlet Başkanı olan DOKKA ZAGAYEV ve 7 Hükümet görevlisi, bu darbe girişimi sırasında(18 Ağustos günü gelmişlerdir) Moskova' dadırlar ve darbecilere destek vermektedirler.

Rusya Federasyonu Sovyet Sosyalis Cumhuriyeti Başkanı olan Boris YELTSİN ve yardımcısı, aynı zamanda vekili olan Çeçen asıllı RUSLAN HASBULATOV darbecilere karşı uyanlarda bulunurlar. Bu arada Rusya Federasyonu Parlamento Başkanı olan Boris Yeltsin Rusya Federasyonu içindeki özerk cumhuriyetlerin egemenlik yolundaki gayretlerini destekliyordu. Hatta bir konuşmasında Tataristan yetkililerine şöyle söylüyordu " ne kadar istiyorsanız o kadar egemen olabilirsiniz " diyordu. Dokka Zagayev ve hükümet üyeleri bu uyanları dikkate almayıp darbecileri desteklemeye devam ederler.

--- 21 Ağustos 1991 günü Çeçen Halkı, Çeçenistan Parlamento Binası önünde Moskova' da Darbe girişiminde bulunanlar aleyhinde gösterilere başlarlar. Bu gösterilerin öncülüğünü CEVHER DUDAYEV ve Vaynah Demokratik Parti Başkanı olan ZALIMHAN YANDARBIYEV yapmaktadır. Gösterilerin başladığı gün Dokka Zagayev ve Hükümet üyeleri Moskova' da Grozni' ye dönerler. Dokka Zagayev , Zalimhan Yandarbiyev' i tutuklatır ve hapse atar. Bunun üzerine halk Dokka Zagayev ve Hükümeti aleyhine de slogan atmaya başlarlar ve Dokka ZAGAYEV' in istifasını isterler.

... Gösterileri katarak halk 6 Eylül 1991 günü Parlamento binasını, "Yıldırım" ve "Rafale" binalarını, Merkezi PTT binasını, 4000 m. "Kırmızı Parti" binasını KGB ve diğer güvenlik güçlerine el koyup bükümlü görevliler, çalınan "Yandarbıyev" i serbest bırakılır.

... Merkezi Hükümet : Halkın seçtiği bir Cumhurbaşkanı olan Dokka Zagayev'i kendisini seçen halkı muhalefetine rağmen hükümette kalmasına ses çıkarmaz. Merkezi Hükümet halkın baskısına ancak 15 Eylül 1991 tarihine kadar dayanabilir. Merkezi Hükümette "Yeltsin" in yardımcısı olarak görev yapan Çeçen asıllı Ruslar Hasbulatov, "Parlamentoda yaptığı konuşmada : Dokka Zagayev Hükümeti'ni görevden azieden telgraf gönderildiği halde, meclisin bu cunta (darbe) yanlılarını korumuş olduğunu" ifade etmiştir.

... 21 Ağustos 1991 günü başlayıp 21 Eylül 1991 akşamı CEVHER DUDAYEV ve Zalmhan "Yandarbıyev" in konuşmaları ve yapılan dualardan sonra : Hüseyin Ahmedov' un Başkanlığında geçici bir yönetime, iki ay içerisinde seçimlerin yapılması şartıyla yürütme yetkileri devredilerek, gösteriler son bulur. Uluslararası İnsan Hakları Komitesi' nin gözetiminde 27 Ekim 1991 günü yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimini % 92 oy oranıyla (Rus yanlısı muhalifler bu oranın % 85 olduğunu iddia ediyorlar) Emekli Hava Generali CEVHER DUDAYEV kazanır.

.... Seçimlerin kesin sonuçları 1 Kasım 1991 günü alınır ve yeni Cumhurbaşkanı sıfatıyla CEVHER DUDAYEV bir konuşma yapar. DUDAYEV bu konuşmasında 6 Eylül 1991 tarihinden itibaren ÇENİSTAN' ın bağımsızlığını ilan eder.

.... Rusya Federasyon'u Başkanı Borist Yeltsin, Bağımsızlık ilanını ve Cevher Dudayev' in Cumhurbaşkanlığını tanımaz. 7 Kasım 1991 tarihinde de Çeçenistan' da olağanüstü hal ve Cevher Dudayev' i ve hükümetini TERÖRİST ilan ederek tutuklanmasını ister.

.... Cevher Dudayev' i yakalamak ve tutuklamak üzere de İçişleri Bakanlığına bağlı 622 kişilik özel SPETSNAZ KOMANDOLARI' nı görevlendirir. Cevher Dudayev önderliğindeki halk bu komandoları etkisiz hale getirir ve hiç birisine bir zarar vermeden Kuzey Osetya' daki Rus Askeri karargahına teslim ederler.

.... Çeçenistan' da bu gelişmeler yaşanırken İnguş Halk Kongresi ; ÇEÇEN-İNGUŞ ÖZERK CUMHURİYETİ'nden ayrılarak, İNGUŞİSTAN CUMHURİYETİ adında ayrı bir cumhuriyet kurulması kararı alır ve bunu 30 Kasım 1991 günü halk oyuna sunar. Bu oylamada aynılma kararı kabul edilir. Dudayev Hükümeti bu kararı olgunlukla karşılar ve ayrılmayı onaylar.

.... 8 Subat 1992 Çeçen Cumhuriyeti Parlamentosu ÇEÇEN CUMHURİYETİ ANAYASASI' nı prensip olarak ; 12 Mart 1992 tarihinde de yaptığı oylamayla resmen kabul eder.

....Sovyetler Birliği' ni oluşturan Cumhuriyetler 1990 da birikten ayrılarak hepsi bağımsız birer devlet olmuşlardır. Bunlardan birisi olan Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti Devlet Başkanı olan BORİST YELTSİN ' e bağlı birlikler tarafından Rusya Federasyonu' un son parlamentosu fışıl ve fiziksel olarak kapatılmıştır. Sovyetler Birliği döneminden kalan yasalar ve yönetmelikler yürürlükten kaldırılmıştır. Bundan dolayıdır ki RUSYA SOVYET FEDERATİF SOSYALİST CUMHURİYETİ' ni oluşturan Federe birimlerin birbiri ve kendi aralarındaki ilişkilerin yasal çerçevesinin oluşturulması gayesiyle 31 Mart 1992 tarihinde kısaca RUSYA FEDERASYON ANLAŞMASI olarak adlandırılan " Rusya Federasyonu içerisindeki egemen Cumhuriyetlerin İktidar Organlarıyla RUSYA FEDERASYONU' nun Devlet İktidarı Federal Organları Arasında Yasama ve Yetkinin Dağıtım (paylaşım) Üzerine Anlaşma " imzalanmıştır. Bu anlaşmanın giriş bölümünde çok net bir şekilde belirtildiği gibi federasyon anlaşması Rusya Federasyonu' nun egemenlik deklarasyonu ile Rusya Federasyonu içerisindeki cumhuriyetlerin egemenlik deklarasyonları temelinde imzalanmıştır, yani Rusya Federasyonu içerisinde yer alan cumhuriyetlerin egemenlik hakkı açıkça tanınmış ve bu hak çerçevesinde yeni kurulan Rusya Federasyonu' nun yasal çerçevesi oluşturulmuştur. Yani eski Rusya Federasyonu yasaları yürürlükten kaldırılıp , yeni yasalar çerçevesinde anlaşma

yapmıştır. Bu yeni yapılan Rusya Federasyonu anayasasının 16. maddesi, anlaşılmamıştır. TATARISTAN CUMHURİYETİ ve ÇEÇENİNGUŞ CUMHURİYETİ

.... 12 Aralık 1993 günü Rusya Federasyonu yeni anayasa oylaması ve parlamento seçimleri yapılır. Tataristan ve Çeçen inguş Cumhuriyetleri bu seçimlere katılmamıştır. Bu seçimlerin sonucu 25 Aralık 1993 günü sonuçlar resmen belli olmuş ve RUSYA FEDERASYONU ANAYASASI resmîyet kazanmıştır. Tataristan Daha sonra yapılan bir anketle Rusya Federasyonu'na katıldı. Tataristan'da Duma ve Federat Meclis için seçimler 13 Mart 1994 tarihinde yapılmıştır.

.... Ruslar 'Çeçenistan'ın bağımsızlığını hazmedememişlerdir. Bunun için ellerinden ne geliyorsa yapmaya çalışmaktadırlar. Dudayev'i yakalamak üzere ilk görevlendirildikleri birlik olan SPETSNAZ komandolarının 11 Kasım 1991 tarihinde Grozni Hava Limanı'na indiğinde halk tarafından etkisiz hale getirilip, Kuzey Ossetya'daki Rus Askeri Güçleri'ne teslim edilmesinden sonra Tetörist eylemlerle Dudayev'i görevden uzaklaştırmaya ve bağımsız Çeçen Devleti'ni yıkmaya çalışmışlardır. CEVHER DUDAYEV ise devamlı olarak ve değişik vesilelerle Rusya Federasyonu ile aralarındaki anlaşmazlıkları görüşmeler yoluyla halletme yoluna gitmiştir. PETROL BORU HATLARI ve DEMİR YOLU'nun ortak işletilmesini devamlı olarak teklif etmiştir. Çeçenistan'ın Başkenti GROZNI'den geçen Petrol Boru Hattı ve Demiryolu Hazar Denizi Kıyısındaki Mohaçkale ve Kaspisk gibi önemli şehirleri Karadeniz Kıyısındaki Tuapse ve Novorossiysk şehirleriyle Donets Havzası'na bağlamaktadır. Yani ÇEÇENİSTAN Kuzey Kafkasya'nın merkezi ve kilit konumundadır.

Bu hususlarda bazı görüşmeler yapıldı. Fakat Rusya tarafı sürekli olarak Çeçenistan'ı bağımsız bir devlet olarak görmeye yanaşmıyor ve bağımlı görmek istiyordu. En fazla da Tataristan'a verilmiş hakları verebileceğini ima ediyordu. Bunu 21 Mart 1994 günü Rusya Devlet Başkanı Temsilcisi Sergey Feilatov ve Çeçenistan Cumhuriyeti Devlet Bakanı Aslanbek Akbulatov arasında Moskova'da yapılan görüşmelerde açıkça dile getirmişlerdir.

.... Çeçenistan'daki iç muhalefete gelince, bu muhalefet devamlı olarak Ruslar tarafından askeri ve ekonomik olarak beslenen çok az bir kesimi ifade etmektedir. Bu muhalefetin halk tabanı yoktur. Bunlar daha ziyade askeri operasyonlar yaparak muhalefeti genişletmeye çalışmışlardır.

... 25 Mayıs 1993 günü Cevher Dudayev'e yapılan suikast girişiminde Dudayev'in yeğeni ve bir taraftarı şehid edilmiştir. Bundan başka 8 Ağustos ve 16 Aralık 1993 tarihlerinde yapılan suikastlar da pek ehemmiyet arzetmez. 25 Ağustos 1994 tarihinde Kremlin sarayı'nda yapılan gizli bir toplantıda Cevher Dudayev'in silah zoruyla da olsa, her ne bahasına olursa olsun, iktidardan uzaklaştırma kararı alınır. Sözüm ona Çeçen Muhalefeti (Rusya'nın Çeçenistandaki işbirlikçileri) Çeçenistan'ın Kuzey-Batı'sındaki NEDTEREÇNIY Rayonu'nun ZNAMENSKOE Kasabasında üslenir. Bunlara Rusya tarafından bol para ve ağır silahlar verilir. Bu kuvvetler Ağustos sonu ile Eylül 1994 başlarında Çeçen Hükümet kuvvetlerine karşı saldınlara başlarlar. Ruslar bu muhalif güçlerle hiç bir ilgilerinin olmadığını resmi olarak defalarca ilan etmişlerdir. Bu kuvvetler içerisinde ön plana çıkan Çeçen asıllılar şunlardır: HASBULATOV-GANTEMİROV, AFTURHANOV-LABAZANOV

Rusların 70 tankla ve diğer techizatlar ve paralarla destekledikleri kuvvetler bir çok yerleşim birimlerini ellerine geçirirler hatta 26 Eylül 1994 günü Başkanlık Sarayı bu kuvvetler tarafından kuşatılır. bu kuvvetlerin bu kadar başarılı olmasının arkasındaki gerçek, Dudayev Hükümeti'nin özel bir plan çerçevesinde, yeniliyor görünerek geri çekilmelerindendir. 26 Eylül 1994 günü Dudayev'e bağlı kuvvetler, sözüm ona Çeçen Muhalefet Kuvvetlerini, bir kısaç operasyonuyla hezimete uğratar. Bunlar arasında bulunan Rus Askerlerinden 72 tanesini esir alır. Dudayev'in asıl maksadı bu muhalefeti desteklemediğini ilan eden Rusya Federasyonu yetkililerini iftara mecbur etmektir. DUDAYEV; Rusya bu askerlerin kendisine ait olduğunu kabul ederse esir muamelesi, kabul etmezse bu askerleri öldüreceğini ilan eder. RUSYA bunu daha fazla gizleyemez ve 7 Aralık 1994 günü RUSYA FEDERASYONU

GUVENLIK KONSEYI toplandı ve "Çağanya'da genel güvenliğin sağlanması, Geyher Dudaev gibi teröristlerin dikarı temizlenmesi, bölgenin teröristlerden silahlardan arındırılması, genel güvenliğin, Anayasal Düzenin sağlanması için askeri hareket yapılması" kararı aldı. Bu karar gereğince de 11 Aralık 1994 günü Çeçenistan işgal edilir.

[illegible]

21369
20 Aralık 1999

TURKCELL İLETİŞİM HİZMETLERİ A.Ş.

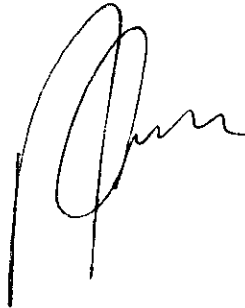
Konu:GSM hk.

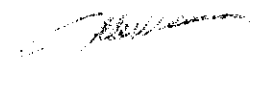
**ANKARA
DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI – ANKARA**

İlgi 06.12.1999 tarih ve 1999 / 648 sayılı yazınız

**İlgili yazınız incelenmiş olup 0 532 alan kodlu 812 51 48 , 819 16 66 , 823 11 73 , 518 99 10 , 875 50 53 , 819 09 16 , 228 78 45 , 812 40 59 , 811 41 80 , 875 50 68 , 811 17 27 , 811 30 67 , 811 07 96 , 811 25 27 , 756 74 47 , 825 77 17 no-
lu GSM telefonların kayıma sistemimizde rastlanamamıştır.Bilgilerinize arz ederiz.**

TURKCELL İLETİŞİM HİZMETLERİ A.Ş.

İl. Hukuk Kurulu 24.2.2000

21369
2 N Aralık 1999

TURKCELL İLETİŞİM HİZMETLERİ A.Ş.

Konu:GSM hk.

Ankara...Devlet..Güvenlik..Mahkemesi...Cumhuriyet..Bassıncılıp

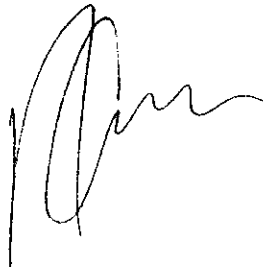
ANKARA

İlgi 6-12-99....tarih ve99/648.....sayılı yazınız

İlgili yazınızda belirtilen GSM telefonlarına ait abone açık kimlik bilgileri ve adresi ekte sunulmuştur.Bilgilerinize arz ederiz.

Et:35

TURKCELL İLETİŞİM HİZMETLERİ A.Ş.

532749...62...45...

ABONE ADI :.....Haydar.....TONGA.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Dışar.....mah.....10009.....Sok.....Aşk.....

P.0.001.....Apt.....M:2.....K:2.....Didim.....Aydın.....

532623...86...36.....

ABONE ADI :.....Akın...Yüzer.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Büyükdere...Kurtlar...Sok...No:12

.....Sarıyer...İst.....

532423...82...68...

ABONE ADI :.....Bayram Gınar.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :...Gençlik...Mah:19...mayıs...Cad...
Çen...No:16...D:2...Antalya.....

532671...39...12.....

ABONE ADI :.....Mustafa Es.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Ziya Gokalp Cad. No: 175.....

.....Merenen - 12.mt. Q.....

532736...79...18.....

ABONE ADI :.....Süleyman...GALICI.....
BABA ADI :.....
ANA ADI :.....
DOĞUM YERİ - YILI :.....
HÜVİYET NEVİ :.....
TARİH VE NOSU :.....
İL :.....
CİLT NO :.....
SAYFA NO :.....
SIRA NO :.....
İKAMETGAH ADRESİ :.....
.....
TEBLİGAT ADRESİ :Akyaiköy...Dikim...Ayda...
.....

532662...35.95...

ABONE ADI :.....Atilla...Akya...

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Atatürk...mah...No:6...Egemenler

S/4...Ege...İzmir.....

532343..78..13.....

ABONE ADI :.....İbrahim...Yayıncılar.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Sıtılar...Cad...Yayla...Sok...No:114/

.....Maddi.../amir.....

532547...19...49.....

ABONE ADI :.....Nazire...Nûzhet...AKEV.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :...feriha...Sok...Nöy...Sıf...C Blok

D:4...Şişli...-İST.....

532 ...2461...36..61.....

ABONE ADI :..Gorum..Fincal...Egitim...Hizmetleri...

BABA ADI :.....Tic..A.Ş.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Karakexili Mah. Altayrak.....

...1. Sok. ...16: 25... Gorum.....

532 ...54.7...11.48.....

ABONE ADI :.....Sadi Er.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ – YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Türk Telekom Osmancık.....

.....Görmü.....

532 ...276...15.35.....

ABONE ADI :.....Mehmet...Bilgin.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Yeni...mah...Okul Sok...No:18.....

.....Yüreğir...Adana.....

532341...40...CR.....

ABONE ADI :.....Sezai...Gelik.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

TEBLİGAT ADRESİ :Musalla...Baglari...Mah...Düzor...man

Sok...Seher...Sıf...Bt11...2/p2...Telguklu...KONYA...

5321371 72 77.....

ABONE ADI :.....Özlem Yıldırım.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :...Göven Sok. Oskana Apt.....

NO: 4/1...Serikbey...Florya...İST.....

532512.....36..43....

ABONE ADI :.....Yücel Yetim.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ – YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :5..Teviz..Mah..116..Sok..No:16/5

...Zeytin..burnu...İST.....

532 547 12 50 ..

ABONE ADI :.....Derya...Şahin.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ – YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :...Turan...Güneş...Bulvarı...43...Sok...

...50K...Siz...A...Blok...No:6...Oran...ANKARA.....

532 ...330...04...70...

ABONE ADI :.....Şaban...Gelik.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Eyyubi...Cad...Altın...Sok...No:37

.....Di: L.....Sultankayisi - İST.....

532417.68.39.....

ABONE ADI :.....Orhan...AKAT.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Güngör...Sok...Güllübağçe.....

.....E. S. 101.3.....S. 112.....Aydın.....

532294...10...76..

ABONE ADI :.....Naomi...Yeşiltepe.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Yeşilyurt...Mah...375/5...No:1...

.....No:111...Aydın.....

532286...35...31....

ABONE ADI :.....Hacı...Sedat.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :...321...Sok...No:5...Sırtıyer.....

.....İzmir.....

532 ...22.7.87...22....

ABONE ADI :.....İsmail...Dogan.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Çamlık...Mah...8.11...Sok...No...23..

.....Bucak...İzmir.....

532 ... 612 17 75

ABONE ADI :.....Mürsel Çelik.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :İmge İnş. Ltd. Şti. Yeni mah.

Kucak 5. kat no: 19 Yenihisar - AYDIN.....

532342...05...38..

ABONE ADI : Orgaz. Gaz. Alet. San. Tic. Ltd. Şti.

BABA ADI :

ANA ADI :

DOĞUM YERİ - YILI :

HÜVİYET NEVİ :

TARİH VE NOSU :

İL :

CİLT NO :

SAYFA NO :

SIRA NO :

İKAMETGAH ADRESİ :

.....

TEBLİGAT ADRESİ : Marmara. Bl. No: 6-2

Kemiklisire. Mch. Güzelyalı. Tuzla. 127

532487...56...33....

ABONE ADI :.....Ugur...Kucuk.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

TEBLİGAT ADRESİ :Deniz...Foskeler...Mah...Nazar...Jkk...

No:1311.....Avalar...BT.....

532513...04...79.....

ABONE ADI :.....Ramazan...Demir.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Alacakbaşı...Kayı...Tayvan.....

.....Amasya.....

532232.92.07.....

ABONE ADI :.....Mehmet...Cahit...Sen.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

TEBLİGAT ADRESİ :Özbek...Köyü...Altın...Mezli

.....Ulka...12.m/2.....

532244...54...40....

ABONE ADI :.....Metin...D#102000.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Küçük bahçe...Sok...16:5.14.....

.....Sisli...15T.....

532501...55...62.....

ABONE ADI :.....Mustafa...Zerif.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :.....Mezarcık...Kütümesi...No:40.....

Ki:2...D:1...Dışın...Aydağ.....

532547...12...73....

ABONE ADI :.....Muharrem Ertugdu.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :Demetül Mah...12 Sok...10/21/10

...Demetuler...ANK.....

532443...05.52....

ABONE ADI :.....Ömer...Eliocık.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :İsteyen...Cad...Uysal...Apt...K:1...

No:9...Amazga.....

532234...40.31.....

ABONE ADI :.....İrfan...Köse.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :.....Gıvıklı...Alematik...Cad...No:23..

Üsküdar...İST.....

532343...81...59...

ABONE ADI :.....Temel...Bayraktar.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :...52.74...Sok...Hacı...Ballıkgıy...
.....12.mir.....

532143...05.53...

ABONE ADI :.....Aslan...Ali...Hattopulu.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..M.K.P...Ced. Amasya...Fazlaenisi

.....No:52/A...Amasya.....

532295...26...75...

ABONE ADI :.....Dipeş Tekstil.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :...Şehit...Nihat Bey...Caddesi...No:26/13

.....İzmir.....

532747...26.55.....

ABONE ADI :.....Etem. Soydoş.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Ambariyet...Mah...Abdül...Sok...
...No...7...Söke...Aydın.....

5322484...61....30..

ABONE ADI :.....M. Honi fi.....Deniz yazar.....

BABA ADI :.....

ANA ADI :.....

DOĞUM YERİ - YILI :.....

HÜVİYET NEVİ :.....

TARİH VE NOSU :.....

İL :.....

CİLT NO :.....

SAYFA NO :.....

SIRA NO :.....

İKAMETGAH ADRESİ :.....

.....

TEBLİGAT ADRESİ :..Mustafa Paşa mah. Orta.....

Sok. Yurtdüver Apt. no: 1414 Elazığ.....

(0.532.) 3437813, 5471949, 8125148, 4613661, 8191666, 5471148, 2761535, 3414008,
8231173, 5189910, 8755053, 3717277, 8190916, 5123643, 2287845, 5471250, 8124059,
3300470, 4176839, 8114180, 8755068, 8113067, 8111727, 8110796, 8112527, 2941076,
7496245, 8124059, 6238636, 4238268, 6713912, 7367918, 8114180, 6627595, 2863531,
2278722, 7567447, 6121775, 3120538, 4875638, 5130479, 2329207, 4415440, 5015562,
8257717, 5471273, 4430552, 2344031, 5471273, 3438159, 4430553, 2952675, 7472655,
4846130, (0.542) 2371051,

GİZLİ

- (0.522) 2190243, 2172393, 2172319, 2190030, 2172433, 2159509, 2172069, 2172265,
2190046, 2164202, 2194155, 2164608, 2172300, 2172077, 2175699, 2190116, 2164740,
2177171, 8103920,
0.452 4235720, 0.452.2344031, 0452.4227279, 0.256.5189769, 0256.8110310, 0.256.5471218,
0.242.8248613 şeklinde telefon numaralarına rastlandığı, ayrıca üzerinde 99051805 46767 seri
numaralı "hazır kartın" bulunduğu anlaşıldığı bildirilmektedir.

17 Aralık 1999

T. C.
A N K A R A
Devlet Güvenlik Mahkemesi
Cumhuriyet Başsavcılığı

ACELE

Sayı : Hz 1999/648

Konu :

A N K A R A

06./12./1999

TÜRKSEL İLETİŞİM HİZMETLERİ A.Ş.
MÜDÜRLÜĞÜ'NE İSTANBUL

Başsavcılığımızda yapılmakta olan bir soruşturma nedeniyle ekli listede belirtilen telefon numaralarının kimlere ait olduğunun isim ve adresleri belirtilerek bir liste halinde Başsavcılığımıza acele gönderilmesi rica olunur.

EKİ: Liste.

HANZA KELEŞ
ANK. DİM. C. SAVCISI

D a ğ ı t ı m :

G e r e ğ i :

Türk Telekom Anonim Şirketi'ne
Türksel İletişim Hizm. A.Ş.'ne

17 Aralık 1999

TURKCELL MASLAK TEO
KAYIT NO : 21817
KAYIT TARİHİ : 516

17 Aralık 1999

Y. C.
A N K A R A
1 NOLU DEVLET GÜVENLİK MAHKEMESİ
SAYI:1999/648 D.İş

K A R A R

HAKİM : RÜstem ÇİLOĞLU 20585
CATİP : Hasan ERDOĞAN 67

Ankara DGM C, Başsavcılığı 06.12.1999 gün ve 1999/648 Hz. sayılı yazısı ile ekinde İçişleri Bakanlığı Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 03.12.1999 gün 270854 sayılı yazıları gönderilerek Ahmet Taner Kışlalı'nın öldürülmesi olayı ile ilgili yapılan soruşturmada olay günü Yunanistan'a kaçarken Yunan makamlarınca ateş açılarak öldürülen Mustafa Orhan adlı şahsın üzerinde çıkan ekli listede belirtilen telefon numaralarının sahiplerinin kimler olduğunun ilgili iletişim kuruluşundan alınmasına, kayıtların incelenmesine 4422 sayılı Yasanın 2 maddesi uyarınca Üç aylık dökümünün alınmasına karar verilmesinin talep edildiği görülmekle;

Evrak kapsamı incelendi.

GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ

Ahmet Taner Kışlalı'nın öldürülmesi olayı ile ilgili yapılan soruşturma ile olay günü Yunanistan'a kaçarken Yunan makamlarınca ateş açılarak öldürülen Mustafa Orhan adlı şahsın üzerinde çıkan ve ekli listede numaraları bulunan telefonların sahiplerinin kimler olduğunun tesbiti açısından 4422 Sayılı Yasanın 2. maddesi uyarınca TELEFONLARIN SAHİPLERİNİN İLGİLİ İLETİŞİM KURULUŞUNDAN ALINMASINA, KAYITLARIN İNCELENMESİNE

Evrakın karar ile birlikte gereğinin takdir ve ifası için Ankara DGM C, Başsavcılığına iadesine,

İtirazı kabil olmak üzere karar verildi. 06.12.1999

ATİP: 67

HAKİM: 20585

T. C.
A N K A R A
Devlet Güvenlik Mahkemesi
Cumhuriyet Başsavcılığı

Sayı : Hz.1999/648

A N K A R A

Konu :

06./12/1999

ANKARA (1) NOLU DGM.YEDEK ÜYELİĞİ'NE

21.10.1999 günü aracına konulan patlayıcı madde ile katledilen AHMET TANER KİŞLALİ'nin öldürülmesi olayıyla ilgili soruşturma Başsavcılığımızca yapılmaktadır.

Yapılan soruşturmada olay günü Yunanistan'da kaçarken Yunan makamlarınca ateş açılarak öldürülen MUSTAFA ORHAN adlı şahsın üzerinde ekli listede belirtilen telefon numaraları ele geçirilmiş bulunmaktadır.

Yapılan soruşturmada kanıt olması muhtemel olan ekli listede belirtilen telefon numaralarının sahiplerinin kimler olduğunun bilinmesi gerekmektedir.

Bu nedenle ekte gönderilen listede yazılı telefon numaralarının sahiplerinin ilgili iletişim kuruluşundan alınmasına, kayıtların incelenmesine karar verilmesi 4422 S.Y.nın 2nci maddesi gereğince talep olunur.

EKİ: 6

HAMZA KELES
Ank.DGM.C.Savcısı

- (0.532.) 3437813, 5471949, 8125148, 4613661, 8191666, 5471148, 2761535, 3414008, 8231173, 5189910, 8755053, 3717277, 8190916, 5123643, 2287845, 5471250, 8124059, 3300470, 4176839, 8114180, 8755068, 8113067, 8111727, 8110796, 8112527, 2941076, 7496245, 8124059, 6238636, 4238268, 6713912, 7367918, 8114180, 6627595, 2863531, 2278722, 7567447, 6121775, 3120538, 4875638, 5130479, 2329207, 4415440, 5015562, 8257717, 5471273, 4430552, 2344031, 5471273, 3438159, 4430553, 2952675, 7472655, 4846130, -(0.542) 2371051,

..

GİZLİ

- (0.522) 2190243, 2172393, 2172319, 2190030, 2172433, 2159509, 2172069, 2172265, 2190046, 2164202, 2194155, 2164608, 2172300, 2172077, 2175699, 2190116, 2164740, 2177171, 8103920, 0.452 4235720, 0.452.2344031, 0452.4227279, 0.256.5189769, 0256.8110310, 0.256.5471218, 0.242.8248613 şeklinde telefon numaralarına rastlandığı, ayrıca üzerinde 99051805 46767 seri numaralı "hazır kartın" bulunduğunun anlaşıldığı bildirilmektedir.

- (0.532.) 3437813, 5471949, 8125148, 4613661, 8191666, 5471148, 2761535, 3414008, 8231173, 5189910, 8755053, 3717277, 8190916, 5123643, 2287845, 5471250, 8124059, 3300470, 4176839, 8114180, 8755068, 8113067, 8111727, 8110796, 8112527, 2941076, 7496245, 8124059, 6238636, 4238268, 6713912, 7367918, 8114180, 6627595, 2863531, 2278722, 7567447, 6121775, 3120538, 4875638, 5130479, 2329207, 4415440, 5015562, 8257717, 5471273, 4430552, 2344031, 5471273, 3438159, 4430553, 2952675, 7472655, 4846130, -(0.542) 2371051,

./.

GİZLİ

- (0.522) 2190243, 2172393, 2172319, 2190030, 2172433, 2159509, 2172069, 2172265, 2190046, 2164202, 2194155, 2164608, 2172300, 2172077, 2175699, 2190116, 2164740, 2177171, 8103920, 0.452 4235720, 0.452.2344031, 0452.4227279, 0.256.5189769, 0256.8110310, 0.256.5471218, 0.242.8248613 şeklinde telefon numaralarına rastlandığı, ayrıca üzerinde 99051805 46767 seri numaralı "hazır kartın" bulunduğunun anlaşıldığı bildirilmektedir.

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

ABELE

SAYI : B.05.1.EGM.0.10.03.02.
FOR-99/309/...

.../.../1999

KONU : Refik GÜNEŞ ve
Mustafa ORHAN

03.12.99*270854

D.G.M CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA

ANKARA

- İLGİ: a) 26.10.1999 gün ve EGM.0.10.03.04.FOR-99/309/14369 sayılı Adalet Bakanlığı'na tevdi yazımız.
b) 15.11.1999 gün ve Hz.1999/648 sayılı yazınız.

Yunanistan'ın Sakız (Hios) Adası'na kimliği belirlenemeyen bir şahsı illegal yollardan bir sürat motoru ile götüren ve halihazırda anılan ülkede çarptırıldığı 18 ay hapis ve 1.000.000 Drahmi para cezasını çekmekte olan Refik GÜNEŞ ile bu suçu işledikleri sırada Yunanistan Liman Görevlilerince açılan ateş sonucu öldürülen Aydın/Söke/Güllübahçe Mahallesi nüfusuna kayıtlı, 26.05.1970 Söke doğumlu Mustafa ORHAN isimli şahıslar ile ilgili olarak Dışişleri Bakanlığından alınan ve bir sureti ilişikte sunulan yazıda;

Sözkonusu olay ile ilgili olarak Atina Büyükelçiliğimiz kanalıyla Yunan makamlarından ayrıntılı bilgi talebinde bulunulduğu belirtilerek, Atina Büyükelçiliğimizden alınan cevabi yazıda, Yunan makamlarının olayı araştırdıkları ve ilk izlenimlerinin uyuşturucu kaçakçılığı ile ilgili olduğunu, yaralı olarak ele geçirilen Türk vatandaşının 1995 yılında bu tür bir suçtan hüküm giydiğini, sürat teknesinin adaya çıkardığı şahsın aranmakta olduğunu, bu şahsın bir Yunanlıya uyuşturucu madde teslim etmeyi öngördüğü kanaatinde olduklarını, nitekim bir Yunan vatandaşının bu şüphe üzerine tutuklandığının ifade edildiği belirtilmektedir.

Diğer taraftan, ORHAN ve GÜNEŞ'in açık kimlik bilgileri, fotoğraf ve parmakizleri ile olay hakkındaki daha detaylı bilgilerin gönderilmesi Yunanistan İnterpolü'nden talep edilmiştir.

Son olarak, Ahmet Taner KİŞLALI cinayetinin faillerinin robot resimleri anılan ülke interpolüne gönderilerek, halihazırda cezaevinde bulunan Refik GÜNEŞ'e resimlerdeki şahısların benzeyip benzemediklerinin bildirilmesi, şayet benzemiyor ise, gönderilen robot resimlerin GÜNEŞ'e gösterilmek suretiyle, adaya çıkardıkları kişi ile Türkiye'den sürat teknesine binerken yanında birileri bulunuyor ise bunlara ya da Sakız adasına vardıklarında şahsı karşılayan kişilere benzeyip benzemediklerinin teşhis ettirilmesi ile daha önceki mesajlarımızda talep ettiğimiz hususlara çok acele cevap vermeleri istenmiştir.

Bu minvalde, anılan ülke interpolünden alınan cevabi yazıda; sözkonusu taleplerimizin yetkili birimlerine iletildiği ve cevap alındığında bildirileceği ifade edilmekte olup, sözkonusu olay sırasında hayatını kaybeden, Mustafa ORHAN'ın telefon defteri üzerinde yapılan incelemeler neticesinde ise ;

- (0.532.) 3437813, 5471949, 8125148, 4613661, 8191666, 5471148, 2761535, 3414008, 8231173, 5189910, 8755053, 3717277, 8190916, 5123643, 2287845, 5471250, 8124059, 3300470, 4176839, 8114180, 8755068, 8113067, 8111727, 8110796, 8112527, 2941076, 7496245, 8124059, 6238636, 4238268, 6713912, 7367918, 8114180, 6627595, 2863531, 2278722, 7567447, 6121775, 3120538, 4875638, 5130479, 2329207, 4415440, 5015562, 8257717, 5471273, 4430552, 2344031, 5471273, 3438159, 4430553, 2952675, 7472655, 4846130, -(0.542) 2371051,

/..

0120

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.0.10.03.02.

.../.../1999

FOR-99/309/...

KONU : Refik GÜNEŞ ve
Mustafa ORHAN

- 2 -

- (0.522) 2190243, 2172393, 2172319, 2190030, 2172433, 2159509, 2172069, 2172265, 2190046, 2164202, 2194155, 2164608, 2172300, 2172077, 2175699, 2190116, 2164740, 2177171, 8103920, 0.452 4235720, 0.452.2344031, 0452.4227279, 0.256.5189769, 0256.8110310, 0.256.5471218, 0.242.8248613 şeklinde telefon numaralarına rastlandığı, ayrıca üzerinde 99051805 46767 seri numaralı "hazır kartın" bulunduğunun anlaşıldığı bildirilmektedir.

Bu çerçevede sözkonusu telefon numaralarının abone ve kullanıcılarının tespit edilmesi ve haklarındaki mevcut bilgilerin elde edilmesi amacıyla ilgili birimler ile irtibata geçilmiş olup, tahkikat neticesi tarafınıza bildirilecektir.

Sözkonusu olayın faillerinin açık kimlik bilgilerinin tespitine yönelik olarak yurt içinde yapılan araştırmalarda ise, Refik GÜNEŞ'in Bartın İli Amasra İlçesi Acarlar Köyü, Cilt: 0005, Hane: 0034 üzerinde nüfusa kayıtlı, Hasan ve Kezban oğlu 10.12.1975 Bartın doğumlu olduğu anlaşılmış olup, ablası Meryem GÜNEŞ'in alınan ifadesinde, kardeşi Refik GÜNEŞ'in Aydın ilinde ismini bilmediği bir balıkçı teknesinde çalıştığını, kardeşinin kendisine irtibat kurması için 0.522.2160409 sayılı telefon numarasını verdiğini beyan ettiği,

Diğer taraftan Rodos Başkonsolosluğumuz sözleşmeli sekreteri Selçuk ÖZCAN tarafından Refik GÜNEŞ'in alınan beyanında; sözkonusu olay sırasında hayatını kaybeden Mustafa ORHAN'la yaz döneminde Kuşadası'nda turistik teknelerde çalıştıklarını, ORHAN'ın 21.10.1999 tarihinde kendisine, İzmir'in Narlıdere mevkiinden, Sakız Adası'na bir kişiyi götürmek için teklifte bulunduğunu, bu iş karşılığında 500 Milyon lira alacağını söylediğini, 21.10.1999 akşamı saat: 18.00 sıralarında şahsı tekneye alarak Narlıdere kıyısından ayrıldıklarını Sakız'a götürdükleribu kişinin elinde iki seyahat çantası ve bir de erkek çantası olduğunu, bu kişinin sık sık cep telefonu ile anlamadığı bir dilde görüşme yaptığını ve elinde bulunan pusula ile Mustafa ORHAN'a yön tayininde bulunduğu Sakız Adası'na yaklaştığı sırada teknenin bu kişi tarafından kıyıya yanaştırıldığını, bu şahsın daha sonra limana çıkarak burada kendisini bekleyen biri kadın iki kişi ile buluştuğunu ve bir arabaya binerek uzaklaştığını, kendilerinin de limandan ayrıldıklarını, saat: 21:15 sıralarında silah seslerini duymaları üzerine manevralar yaparak kaçmaya çalıştıklarını, ikinci kez açılan ateş sonunda motorun durduğunu ve Mustafa ORHAN'ın öldüğünü, yanlarına gelen devriye botunun tekneyi yedeğine alarak limana çektiğini, kendisinin Didim'de aslen Ordulu olduğunu bildiği Aziz GÜLER'in evinde kaldığını ve yaz aylarında Türkiye dışında yaşayan Atila KESİM'e ait "Mahmur" isimli teknede çalıştığını, Mustafa ORHAN'ın ise Didim Limanı'na bağlı ve kış aylarında Ankara'da yaşayan Murat isimli birine ait olan "Senan" isimli bir teknede çalıştığını ifade ettiği anlaşılmıştır.

Bilgi ve gereğini arz ederim.

Yalçın ÇAKICI
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Emniyet Genel Müdürü a.
Daire Başkanı

E K İ : 4 sayfa

GİZLİ

T. C.
DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI
İkili Siyasi İşler ve
Denizcilik-Havacılık Genel Müdürlüğü
ANKARA

COK İVEDİ

Sayı: DHGY/II- 2479
Konu: Ateş açılan Türk
sürat teknesi.

COK İVEDİ

26 -10- 1999

İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA
(Emniyet Genel Müdürlüğü İnterpol Dairesi Başkanlığı)

- İlgi: a) 24 Ekim 1999 tarih ve DHGY/II-1098 sayılı faks yazımız,
b) 25 Ekim 1999 tarih ve DHGY/II-1106 sayılı faks yazımız,
c) İçişleri Bak. Emn.Gn.Md.lüğünün 25.10.1999 tarih ve B.05.1.EGM.0.
13.01.06. İllegal 1348/DS-10-239472 sayılı yazısı.

1. Yunan Sahil Güvenlik devriye botu tarafından 21 Ekim günü bir sürat teknesinin ateş açılarak durdurulması ve bu sırada Mustafa Orhan isimli vatandaşımızın hayatını kaybetmesi ve Refik Güneş'in tutuklanması olayıyla ilgili olarak, Atina Büyükelçiliğimiz kanalıyla Yunan makamlarından ayrıntılı bilgi talebinde bulunulmuştu.
2. Atina Büyükelçiliğimizden alınan cevabi yazıda, Yunan makamlarının olayı araştırdıkları ve ilk izlenimlerinin uyuşturucu kaçakçılığı ile ilgili olduğunu; yaralı olarak ele geçirilen Türk vatandaşının 1995 yılında da bu tür bir suçtan hüküm giydiğini; sürat teknesinin adaya çıkardığı şahsın aranmakta olduğunu; bu şahsın bir Yunanlıya uyuşturucu madde teslim etmeyi öngördüğü kanaatinde olduklarını; nitekim bir Yunan vatandaşının bu şüphe üzerine tutuklandığını ifade ettikleri bildirilmektedir.

Yunanlı yetkililer, ayrıca, olay hakkında bilgi edinmek için iki yol bulunduğunu belirtmişlerdir:

- a) Diplomatik kanaldan adli yardım istenmesi ki bu zaman alıcı bir yöntemdir.
- b) İnterpol aracılığı ile bilgi istenmesi ki bu daha hızlı işleyen bir mekanizmadır.

3. Öte yandan, ilave bilgi temini amacıyla, Rodos Başkonsolosluğumuzdan bir görevlinin Sakız adasına gönderilmesi öngörülmektedir.

Gereğini takdirlerine ve sonucundan bilgi verilmesini izinlerine saygılarımla arz ederim.

Bakan a.

H. Zengin
Bakan

DAĞITIM:

Gereği:

- İçişleri Bak. (EGM)
- (Ybc.ve Pas.D.Bşk.)
- İçişleri Bak. (EGM)
- (İnterpol D.Bşk.)

Bilgi:

- Genkur Bşk.
- İçişleri Bak. (SGK)
- MİT Müst.

GİZLİ

NÜFUS KAYIT ÖRNEĞİ					İLİ AYDIN	İLÇESİ SÖKE		MAHALLESİ/KÖYÜ GÜLLÜBAHÇE - TURUNÇLAR MAH	CİLT NO 0062	SAYFA NO	KİTAP NO 0053
SIRA	BİREY SIRA	C	YAKIN LİK	KİM. NO	ADI SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	M.HAL DİNİ	TESCİL ME- DENTİ/TARİH	OLAYLAR VE TARİHİ
1	0015	E	KENDİ	0	MUSTAFA BRHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 26/06/1970	BEKAR İSLAM	29/05/1970	ÖLÜM : EVLENME : BOŞANMA :
2	0003	E	BABA	0	RAMAZAN ORHAN	HASAN	FATMA	DOĞANBEY 00/00/1931	ÖLÜ İSLAM		ÖLÜM : 00/00/199 EVLENME : 00/00/194 BOŞANMA :
3	0005	K	ANNE	0	MERYEM ORHAN	MEHMET	ZELİHA	GÜLLÜBAHÇE 09/03/1932	EVLİ İSLAM		ÖLÜM : 00/00/198 EVLENME : 00/00/194 BOŞANMA :
4	0006	E	KARD.	0	RAMAZAN ALİ ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAHÇE 28/06/1951	BEKAR İSLAM	04/07/1951	ÖLÜM : 00/00/195 EVLENME : BOŞANMA :
5	0007	E	KARD.	0	HASAN ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAHÇE 14/01/1955	BEKAR İSLAM	01/03/1955	ÖLÜM : 00/00/195 EVLENME : BOŞANMA :
6	0008	E	KARD.	0	ARİF ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 18/05/1957	BEKAR İSLAM	23/08/1957	ÖLÜM : 00/00/195 EVLENME : BOŞANMA :
7	0009	E	KARD.	0	MEHMET ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAHÇE 18/09/1952	EVLİ İSLAM	18/09/1952	ÖLÜM : 00/00/195 EVLENME : 00/00/1974 BOŞANMA :
8	0010	E	KARD.	0	HÜSEYİN ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 02/01/1960	BEKAR İSLAM	11/01/1960	ÖLÜM : 00/00/1960 EVLENME : BOŞANMA :
9	0011	K	KARD.	0	AYŞE ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 20/12/1960	BEKAR İSLAM	20/12/1960	ÖLÜM : 00/00/1961 EVLENME : BOŞANMA :
10	0012	E	KARD.	0	HASİP BRHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAHÇE 12/07/1962	BEKAR İSLAM	13/07/1962	ÖLÜM : 00/00/196 EVLENME : BOŞANMA :
11	0013	E	KARD.	0	EYÜP ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 10/03/1966	EVLİ İSLAM	23/03/1966	ÖLÜM : 00/00/196 EVLENME : 00/00/1986 BOŞANMA :
12	0014	E	KARD.	0	AHMET ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 10/04/1967	BEKAR İSLAM	12/04/1967	ÖLÜM : 00/00/196 EVLENME : BOŞANMA :

2 - RAMAZAN : NAKİLE 1949 YILINDA SÖKE İLÇESİ VEZİRE KARADÖZ GELDİ.

2 - RAMAZAN : DOĞUM TARİHİ 0 İKEN 00/00/1931 OLMAKTADIR.

3 - MERYEM : DOĞUM TARİHİ 11/01/1949 TARİHİNDE SÖKE İLÇESİ GÜLLÜBAHÇE K. CANI 0003. NAKİLE GELDİ.

11 - EYÜP : DOĞUM TARİHİ 8 İKEN 18/03/1965 OLMAKTADIR.

AÇIKLAMALAR

1- (12) KİŞİNİN KAYDI KÜTÜĞÜNE UYGUNDUR.

2- İŞBU NÜFUS KAYIT ÖRNEĞİ İLÇE EMNİYET MÜD. SÖKE

İBRAZ EDİLMEK ÜZERE DÜZENLENMİŞ OLUP BAŞKA YERLERDE KULLANILMAZ.

YETKİLİNİN ADI SOYADI-UNVANI-TARİH

GÖNÜL KUNOAKCI

NÜFUS MÜDÜRÜ

26/10/1999

İNZA

BİREY KAYIT ÖRNEĞİ			İLÇE	İLÇESİ		MARTİTESİ/KAYD.		İLÇE NO	SAYFA NO	K. SIRA NO
			BARTIN	ACIĞA		ACIĞA ADI		0000		0000
AD	SOYAD	Y.İ.	ADI SOYADI	BAĞA ADI	ANA ADI	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	M. HAK DİNİ	TESCİL NO-NEHİ/TARİHİ	OLAYLAR VE TARİHLER	
0000	KEZBAN	0	REFİK GÜNEŞ	HASAN	KEZBAN	BARTIN 10/12/1975	BEKAR İSLAM	17/12/1985	OLUK : SAĞ	EVLENME : ---
0022	BARAK	0	HASAN GÜNEŞ	ALİ OSMAN	HATİCE	BARTIN 01/02/1941	BOŞAN İSLAM	16/05/1951	OLUK : 11/04/1950	EVLENME : 05/08/1968
0022	ANNE	0	KEZBAN GÜNEŞ	İGHAIL	HATİCE	BARTIN 28/10/1950	BOŞAN İSLAM		OLUK : KAPALI K.	EVLENME : 05/08/1968
0034	KARD.	0	SÖHNET GÜNEŞ	HASAN	HATİCE	BARTIN 08/04/1961	BEKAR İSLAM	11/04/1961	OLUK : 05/07/1969	EVLENME : ---
0034	KARD.	0	KERVEN GÜNEŞ	HASAN	KEZBAN	BARTIN 10/01/1971	EVLİ İSLAM	06/02/1974	OLUK : KAPALI K.	EVLENME : 13/01/1989
0048	KARD.	0	ŞAFAK GÜNEŞ	HASAN	KEZBAN	BARTIN 15/12/1969	EVLİ İSLAM	17/12/1986	OLUK : SAĞ	EVLENME : 02/08/1996

ZEMAN : EVLENEREK 05/09/1968 TARİHİNDE ANASRA İLÇESİ ACIĞA KÜ ANASRA 0012. HANEDEN KİMLİ.
 ZEMAN : BOŞANARAK 30/12/1977 TARİHİNDE ? (0000) İLÇESİ ? HANEDEN ?
 ZEMAN : BARTIN 2 AS H H 30 12 1977 GÜH VE 1977/322-696 SAYILI İLAKIYLA BOŞANDI
 EYEN : EVLENEREK 13/01/1989 TARİHİNDE BARTIN MERKEZ İLÇESİ YILDIR KÜ BARTIN 0022. HANEDEN ?
 EYEN : KAYIT DÜZELTME İLE DOĞUM TARİHİ ? İKEN 10/01/1971 OLUŞTUR.
 EYEN : BARTIN 1 AS H H 27 11 1987 /549-493 SAYILI İLAKIYLA DOĞUMU FASHİH OLDU

KAYIT KAYIT KAYDI KOTUĞUNE UYGUNUR. U A. US KAYIT ÖRNEĞİ ANASRA ENHİYET ANIRLIĞI 47 LÖLMEK ÜZERE DÜZENLENNİŞ OLUP BAŞKA ANAÇLA KULLANILANAZ.	YETKİLİNİN ADI SOYADI-UNVANI-TASİL NİZAMETTİN ELLEYİOĞLU İLÇE MÜDÜRÜ 22/12/1999 PARAF İZLA
---	---

Mustafa ÖRHAN
26.06.1970 Söke

Refik GÜNEŞ
10.12.1975 Bartın

T.C.
AYDIN VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

SAYI: B.05.1.EGM.4.09.00.16,
99/395.

27.10.1999

KONU: Refik GÜNEŞ.

27.10.99* 29046

DİDİM İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ: 25.10.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.10.03.04.FOR-99/309-14338 sayılı
faks yazıları.

Emniyet Genel Müdürlüğünün ilgi sayılı yazıları ile Refik GÜNEŞ isimli vatandaşımızın Yunanistan'a usulsüz giriş yapmak suçundan Sakız Üç Hakimliği Suçüstü Ceza Mahkemesince günlüğü 1.500 Drahmiden paraya çevrilebilen 18 ay hapis ve 1.000.000 Drahmi para cezasına mahkum edildiği, Yunanistan'a giriş için kullandığı sürat teknesine el konulduğu, adı geçeninin halen Sakız Cezaevinde tutuklu bulunduğu bildirilmiştir.

Adı geçen şahsın Hasan oğlu, Bartın-1975 doğumlu, Bartın İli nüfusuna kayıtlı olduğu, İlçenizde teknelerde kaptanlık yaptığı ve İlçenizde ikamet ettiği anlaşılmış olup, Refik GÜNEŞ'in İlçenizde ikamet edip etmediği, ediyor ise adı geçeninin vukuatlı nüfus kayıt örneğinin çıkartılarak Müdürlüğümüz D-256-2135769 nolu faksına bildirilmesini rica ederim.

Cengiz GÜRER

2.Sınıf Emniyet Müdürü

Emniyet Müdürü a.

Emniyet Müdür Yrd.

İd.Br.Mş. E.KAYA

27/10/99

Başkom. M.CAN

27/10/99

Şb.Md. M.ERGÜL

27/10/99

ASLI ALINDI
Verit: 27/10/1999
Saat: 1730

T.C.
AYDIN VALİLİĞİ
Emniyet Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.4.09.00.16
1999/ 395

26.10.99* 28806

F A K S
26.10.1999

KONU: Refik GÜNEŞ ve Diğerleri.

SÖKE İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE

İLGİ : 25.10.1999 gün ve B.05.1.EGM.0.10.03.04-FOR-99/309-14338 sayılı faks yazıları.

Dışişleri Bakanlığından alınan 23.10.1999 tarihli yazıda, Yunanistan'ın Sakız (Hios) Liman Başkanlığından Rodos Başkonsolosluğumuza gelen 23.10.1999 tarihli faks mesajda Refik GÜNEŞ isimli vatandaşımızın Yunanistan' a usulsüz giriş yapmak suçundan Sakız Üç Hakimliği Suçüstü Ceza Mahkemesince günlüğü 1.500 Drahmi' den paraya çevrilebilen 18 ay hapis ve 1.000.000 Drahmi para cezasına mahkum edildiği, Yunanistan' a giriş için kullandığı sürat teknesine el konulduğu adı geçeninin halen Sakız Cezaevinde tutuklu bulunduğu,

Temas edilen Sakız liman Başkanlığı yetkililerinin, ateş sonucu hayatını kaybeden vatandaşımız Mustafa ORHAN ile tutuklu Refik GÜNEŞ' in illegal yollardan Yunanistan' a adam getirdiklerini, Mustafa ORHAN' a adli tabip tarafından otopsi yapıldığını ve cenazesinin morgda bulunduğunu ifade ettikleri, Sakız cezaevinde tutuklu bulunan Refik GÜNEŞ ile yapılan telefon konuşmasında adı geçeninin Mustafa ORHAN ile birlikte sürat motoru ile Sakız adasına bir kişi getirdikleri ancak yolcunun kimliğini bilmediğini, Sakız Limanına geldikleri zaman, bu şahsın kendisini bekleyen bir arabaya binerek limandan ayrıldığını, kaçak yolcuyu Çeşme bölgesindeki Kumlubahçe adı ile anıldığını sandığı bir koydan aldıklarını söylediğini belirterek, hayatını kaybeden Aydın ili söke İlçesi Güllübahçe Mahallesi Cilt. 062/01 Aile S.No: 53 Sıra No: 15' de nüfusa kayıtlı Ramazan ve Meryem oğlu 26.05.1979 Söke doğumlu Mustafa ORHAN şeklinde olduğu belirtirmiştir.

Adı geçen Mustafa ORHAN ile açık kimliği belli olmayan Refik GÜNEŞ'in vukuatlı nüfus kayıt örneklerinin çıkartılarak ivedi olarak Müdürlüğümüz 0.256.2135769 nolu fakssına bildirilmesini rica ederim.

Cengiz GÜRER
2.Sınıf Emniyet Müdürü
Emniyet Müdürü a.
Emniyet Müdür Yrd. Y.

Polis Me. A.KARAKOÇ
Başkom M.CAN
Şb.Md. M.ERGÜL

26/10
26/10
26/10

ASLI AYDIN
T.C. 26.10.1999
Sıra No: 10
28806

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

ACIILE
FAKS

Sayı: B.05.1.EGM.0.10.03.04

25/10/1999

FOR-99/309/ 1438

Konu: Refik GÜNEŞ ve diğeri.

KAÇ.ORG.SUÇ.MÜC.-TEMÜH ve İSTİHBARAT DAİRE BAŞKANLIKLARI ile
AYDIN ve İZMİR EMNİYET MÜDÜRLÜKLERİNE

Dışişleri Bakanlığı'ndan alınan ve fotokopisi ekte gönderilen 23.10.1999 tarihli yazıda;

Yunanistan'ın Sakız (Hios) Liman Başkanlığından Rodos Başkonsolosluğu'nuza gelen 23.10.1999 tarihli faks mesajda; Refik GÜNEŞ isimli vatandaşımızın, Yunanistan'a usulsüz giriş yapmak suçundan Sakız Üç Hakimli Suçüstü Ceza Mahkemesince günlüğü 1.500 Drahmi'den paraya çevrilebilen 18 ay hapis ve 1.000.000 Drahmi para cezasına mahkûm edildiği, Yunanistan'a giriş için kullandığı sürat teknesine el konulduğu, adigeçenin halen Sakız Cezaevinde tutuklu bulunduğu,

Temas edilen Sakız Liman Başkanlığı yetkililerinin, ateş sonucu hayatını kaybeden vatandaşımız Mustafa ORHAN ile tutuklu Refik GÜNEŞ'in, illegal yollardan Yunanistan'a adam getirdiklerini, Mustafa ORHAN'a adli tabip tarafından otopsi yapıldığını ve cenazenin morg'da bulunduğunu ifade ettikleri,

Öte yandan, Sakız Cezaevinde tutuklu bulunan Refik GÜNEŞ ile yapılan telefon konuşmasında, adigeçenin, Mustafa ORHAN ile birlikte sürat motoru ile Sakız adasına bir kişi getirdiklerini, ancak yolcunun kimliğini bilmediğini, Sakız Liman'na geldikleri zaman, bu şahsın kendisini bekleyen bir arabaya binerek limandan ayrıldığını, kaçak yolcuyu Çeşme bölgesindeki Kumlubahçe adı ile anıldığını sandığı bir koydan aldıklarını söylediği belirtilerek, hayatını kaybeden vatandaşımızın açık kimliğinin, Aydın ili, Söke ilçesi, Güllübahçe mahallesi, Cilt no: 062.01, Aile sıra no: 53 Sıra no: 15 üzerinde nüfusa kayıtlı, Ramazan ve Meryem oğlu, 26.05.1970 Söke doğumlu Mustafa ORHAN şeklinde olduğu bildirilmektedir.

Bilgi ve gereği ile adigeçenlerin kayıtlarında tanınıp tanınmadıklarının bildirilmesini Kaç.Org.Suç.Müc., TEMÜH ve İstihbarat Daire Başkanlıklarından,

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

25/10/1999

Sayı: B.05.1.EGM.0.10.03.04
FOR-99/309/
Konu: Refik GÜNEŞ ve diğeri.

-2-

Adıgeçenlerin, nüfus ve sabıka kayıtları, arananlardan, olup olmadıkları, pasaport alıp almadıkları ve yasadışı örgütlerle herhangi bir bağlantıları bulunup bulunmadığının 0-312-2312057 nolu faksınıza bildirilmesini Aydın ve İzmir Emniyet Müdürlüklerinden,

Rica ederim.

Yalçın ÇAKICI
1. Sınıf Emniyet Müdürü
Emniyet Genel Müdürü a.
Daire Başkanı

EKİ: 2

AYDIN EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ Emniyet Genel Müdürlüğü
26 Ekim 1999
KAG-SB-10
VI: 53405

D-3
Aydın 1. Sınıf Emniyet A
26.10.1999
Emniyet Müdürü
Soy: 335
Dm8

T.C.
DIŞİŞLERİ BAKANLIĞI
Nöbetçi Memurluğu

25/10/1988

25/10/1988

25/10/1988

İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA
(Emniyet Genel Müdürlüğü)

Yeniden tahsis edilen 2100 sayılı 1. sınıf polis memuru Mehmet Emin Adı Valilikten tahsis edildi. Roger. Başbakanlık Müdürlüğünden yazılan yazı ile tahsis edilmiştir.

Saygılarımla arz ederim.

Bakan a.

EMNİYET GENEL MÜDÜRLÜĞÜ (Valilik Müdürlüğü)
25/10/1988
641008

M. D. A.
Nöbetçi Memur

25/10/1988

İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğüne
Verili Tarihi: 25/10/1988
Sayı: 16536
77

SAV. Emniyet Müdürlüğü
25/10/1988
Sayı: 16536
77

Sakız (Hios) Liman Başkanlığından Başkonsolosluğumuza bugün (23 Ekim 1999) ulaşan faks mesajında, Refik Güneş'in Sakız Üç Hakimli Suçüstü Ceza Mahkemesince Yunanistan'a usulsüz giriş yapma suçundan günlüğü 1.500.- Drahmi'den paraya çevrilebilen 18 ay hapis ve 1.000.000!- Drahmi'para cezasına çarptırıldığı, Yunanistan'a giriş için kullandığı sürat teknesine el konulduğu, adigeçenin halen Sakız Cezaevinde tutuklu bulunduğu bildirilmektedir.

Temas edilen Sakız Liman Başkanlığı yetkilileri, ateş sonucu hayatını kaybeden vatandaşımız Mustafa Orhan ile tutuklu Refik Güneş'in illegal yollarla Yunanistan'a adam getirdiklerini, Mustafa Orhan'ın adli tabip tarafından otopsi yapıldığını ve cenazenin morgta bulunduğunu ifade etmişlerdir.

Öte yandan, Sakız Cezaevinde tutuklu bulunan Refik Güneş ile yapılan telefon konuşmasında, adigeçen, Mustafa Orhan ile birlikte sürat motoru ile Sakız adasına bir kişi getirdiklerini, ancak yolcunun kimliğini bilmediğini, Sakız limanına geldikleri zaman bu şahsın kendisini bekleyen bir arabaya binerek limandan ayrıldığını, kaçak yolcuyu Çeşme bölgesinden Kumlubahçe adı ile anıldığını sandığı bir koydan aldıklarını belirtmiştir.

Hayatını kaybeden vatandaşımız Mustafa Orhan'a ait nüfus bilgileri aşağıda sunulmuştur:

Adı Soyadı	: Mustafa ORHAN
Ana-baba adı	: Meryem - Ramazan
Doğum yeri-tarihi	: Söke - 26.05.1970
Nüfus Cüzdanı No.	: A 07-955069
Veriliş tarihi	: 29.4.1997
Verildiği yer	: Söke Nüfus Müdürlüğü.
Nüfusta kayıtlı olduğu yer	: İl : Aydın İlçe : Söke
Mahalle veya köyü	: Güllübahçe mah. - Cilt No. : 062.01
Aile Sıra No.	: 53 Sıra No. : 15

T.C.
SÖKE KAYMAKAMLIĞI
İLÇE EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

SAYI: B.05.1.EGM.4.09.68.11.
1999/D-7/510

26.10.1999

KONU: Mustafa ORHAN ve
Refik GÖNEŞ

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE

AYDIN

İLGİ : 26.10.1999 Tarih ve B.05.1.EGM.4.09.00.16.1999/395 Sayılı Yazınız

İlgi sayılı yazınızla Yunanistan Devletinin Sakız adasına sürat teknesi ile illegal yollardan giriş yaparken açılan ateş sonucu hayatını kaybettiği bildirilen Aydın ili Söke ilçesi Güllübahçe beldesi Turuncılar mahallesi nüfusuna kayıtlı Ramazan ve Meryem oğlu Söke-26.05.1970 doğumlu Mustafa ORHAN'ın ilçemiz Nüfus Müdürlüğünden çıkartılan vukuatlı nüfus kayıt örneği ekte gönderilmiştir.

Yine ilgi sayılı yazınızla aynı olayda Yunanistan makamlarınca ya kalandığı bildirilen ve nüfus kayıt örneğinin çıkartılarak gönderilmesi istenen Refik GÖNEŞ'in Hasan oğlu Bartın-1975 doğumlu, Bartın ili nüfusuna kayıtlı olduğu, adı gecenin Didim ilçesinde Teknelerde kaptanlık yaptığı ve Didim ilçesinde ikamet ettiği yapılan istihbari çalışmalardan anlaşılmış olup, ilçemiz nüfusuna kayıtlı olmadığından nüfus kayıt örneği çıkartılamamıştır.

Arzederim.

EKİ : 1 Adet Nüfus
Aile Kayıt Örneği

M. Cevat TORELİ
3. Sınıf Emniyet Müdürü
İlçe Emniyet Müdürü

KOFUS KAYIT ÖRNEĞİ					İLİ AYDIN	İLÇESİ SÖKE		MAHALLESİ/KÖYÜ GÜLLÜBAĞÇE TURUNÇLAR MAHALLESİ		CİLT NO 0062	SAYFA NO	K. SIRA 0063
SIRA	BİREY SIRA	C	YAKIN LİK	KIN. NO	ADI SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	M. HAL DİNİ	TESCİL ME- BENİ/TARİHİ	OLAYLAR VE TARİHLERİ	
1	0015	E	KENDİ	0	MUSTAFA ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 26/05/1970	BEKAR İSLAM	29/05/1970	ÖLÜM : 1970	EVLENME : BOŞANMA :
2	0003	E	BABA	0	RAMAZAN ORHAN	HASAN	FATMA	DOĞANBEY 00/00/1931	ÖLÜ İSLAM		ÖLÜM : 00/00/19	EVLENME : 00/00/19 BOŞANMA :
3	0005	K	ANNE	0	MERYEM ORHAN	MEHMET	ZELİHA	GÜLLÜBAĞÇE 09/03/1932	EVLİ İSLAM		ÖLÜM : 20/00/19	EVLENME : 00/00/19 BOŞANMA :
4	0006	E	KARD.	0	RAMAZAN ALİ ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAĞÇE 26/05/1951	BEKAR İSLAM	04/07/1951	ÖLÜM : 04/07/19	EVLENME : BOŞANMA :
5	0007	E	KARD.	0	HASAN ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAĞÇE 14/01/1955	BEKAR İSLAM	01/03/1955	ÖLÜM : 20/05/19	EVLENME : BOŞANMA :
6	0008	E	KARD.	0	ARİF ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 10/05/1957	BEKAR İSLAM	23/08/1957	ÖLÜM : 1957	EVLENME : BOŞANMA :
7	0009	E	KARD.	0	MEHMET ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAĞÇE 10/09/1952	EVLİ İSLAM	10/09/1952	ÖLÜM : 1952	EVLENME : 10/09/19 BOŞANMA :
8	0010	E	KARD.	0	MÜSEYİN ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 02/01/1960	BEKAR İSLAM	11/01/1960	ÖLÜM : 19/02/19	EVLENME : BOŞANMA :
9	0011	K	KARD.	8	AYŞE ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 20/12/1960	BEKAR İSLAM	20/12/1960	ÖLÜM : 20/06/19	EVLENME : BOŞANMA :
10	0012	E	KARD.	0	HASİP ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	GÜLLÜBAĞÇE 12/07/1962	BEKAR İSLAM	13/07/1962	ÖLÜM : 1962	EVLENME : BOŞANMA :
11	0013	E	KARD.	0	EYÜP ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 10/03/1965	EVLİ İSLAM	23/03/1965	ÖLÜM : 1965	EVLENME : 23/03/19 BOŞANMA :
12	0014	E	KARD.	0	AHMET ORHAN	RAMAZAN	MERYEM	SÖKE 10/04/1967	BEKAR İSLAM	12/04/1967	ÖLÜM : 1967	EVLENME : BOŞANMA :

1. Ad. No. 107871
22108
800
26.10.99
10'6

T.C.
İÇİŞLERİ BAKANLIĞI
Emniyet Genel Müdürlüğü

26.10.99*240101

ANKARA

.../.../1999

Sayı : B.05.1.EGM.0.13.03.02

71621-8/5

Konu : Ateş Açılan Türk Teknesi.

E.İ.Ş.

AYDIN VALİLİĞİNE

İLGİ : Dışişleri Bakanlığının 24.10.1999 gün ve DHGY/11-1098 sayılı yazısı.

Yunan Sahil Güvenlik devriye botu tarafından 21.10.1999 akşamı ateş açılarak durdurulan ve bu esnada teknede bulunan Ramazan ve Meryem oğlu 1970 Söke doğumlu Mustafa ORHAN isimli vatandaşımızın öldüğü, Hasan ve Kezban oğlu Bartın 1975 doğumlu Refik GÜNEŞ'in ise Yunan makamlarınca tutuklanarak Sakız Ceza evinde tutuklu bulunduğu, sözkonusu teknede zapt edildiği, Rodos Başkonsolosluğumuzca Sakız Ceza evinde tutuklu bulunan Refik GÜNEŞ ile yapılan telefon konuşmasında "tekne ile Mustafa ORHAN'la birlikte Sakız adasına bir kişi getirdiklerini ancak kimliğini bilmediğini, Sakız Limanına geldikleri zaman bu şahsın kendisini bekleyen bir arabaya binerek limandan ayrıldığını, kaçak yolcuyu Çeşme bölgesinde Kumlubahçe adıyla anıldığını sandığı bir koydan aldıklarını" belirtmiştir.

İlgide kayıtlı yazı ve ekleri ilişikte gönderilmiş olup, gerekli araştırmanın yapılarak neticenin çok acele Bakanlığınızın 2319605 nolu faksına bildirilmesini rica ederim.

Tuncer MERİÇ
1.Sınıf Emniyet Müdürü
Bakan a.
Teftiş Kurulu Başkanı
Emn.Gen.Müd.Yrd.Y.

6/26 42b.
27 EKİM 1999
Pec. Yab. Şiş. Md.

EKİ : İlgı yazı ve ekleri
(3 Sahife)

DAĞITIM

Gereği

İzmir Valiliğine

Bilgi
Aydın Valiliğine

Adli İst. B. D. A.
22.10.1999
AYDIN EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
Evrenk Arz. Şube Müdürü
26 Ekim 1999
Kuc. 580117

GİDEN
FAKS MESAJI

Sayı: DHGY/II- 1098
Konu: Ateş Açılan Türk Teknesi
(Kapak Dahil 3 sayfa)

24-10-1999

1. GENELKURMAY BAŞKANLIĞINA
2. İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA
(Emniyet Genel Müdürlüğü)
3. İÇİŞLERİ BAKANLIĞINA
(Sahil Güvenlik Komutanlığı)

(1) Yunan Sahil Güvenlik devriye botu tarafından 21 Ekim 1999 akşamı ateş açılarak durdurulan ve bu esnada teknede bulunan Mustafa Orhan isimli vatandaşımızın havasını kaybettiği, Refik Güneş'in ise tutuklandığı olayla ilgili olarak, Rodos Baskonsolörlüğümüzden alınan bilgiler aşağıda sunulmuştur.

(2) Bu konuda, dün (23 Ekim) izahat istenen Yunanistan'ın Ankara Büyükelçisi, sürat teknesinin Yunan karasuları içinde yapılan uyarılara uymadığı için Yunan devriye botunun önce havaya daha sonra teknenin motoruna ateş açtığını, can kaybının bu nedenle meydana geldiğini, tutuklanan kişinin yasal olmayan geçişler konusunda daha önce de faaliyet bulunduğunu itiraf ettiğini belirtmiş, can kaybindan dolayı üzüntülerini ifade etmiştir. Konu izlenmekte olup, Yunan makamlarından ilave bilgi alındığında, ayrıca sunulacaktır.

Saygılarımla arz ederim.

Bakan a.

Haydar BERK
Bakan a. Yardımcısı
(DHGY)

8
10.1999

Sakız (Hios) adasında tutuklanan vatandaşımız
Bilgi

22.10.1997

Sakız Liman Başkanlığından Başkonsolosluğumuza bu sabah ulaşan faks mesajında, dün (21.10.99) akşam saat 21:00 sularında Türk kıyılarından bir sürat teknesinin Sakız adası güneydoğu kıyılarına, büyük bir ihtimalle kaçak göçmen indirmek üzere seyir halinde iken görüldüğü, durması için tekneye ihtar ateşi açıldığı, bu kere teknenin tehlikeli manevralar yaparak devriye botu ve mürettebatını tehlikeye soktuğu, bunun üzerine devriye botu tarafından Türk sürat teknesinin motoru hedef alınarak ateş edildiği, tekne kaptanı ve sahibi olan Ramazan ve Meryem oğlu, Söke 26.5.1970 doğumlu ORHAN MUSTAFA (Nüfus Cüzdanı No.A07-955060 adlı vatandaşımızın ağır yaralandığı, tekne içinde bulunan Hasan ve Kezban oğlu, Bartın 10.12.1975 doğumlu REFİK GÜNEŞ (Nüfus Cüzdanı No. J05-002702) adlı vatandaşımızın tutuklanarak Sakız Liman Başkanlığı nezarethanesine götürüldüğü, bölgede kaçak göçmen bulunup bulunmadığının araştırıldığı, anılan sürat teknesinin müteaddit defalar kaçak göçmen getirdiği belirtilmektedir.

Bilgi için temas edilen Sakız Liman Başkanlığı yetkilileri, Orhan Mustafa isimli vatandaşımızın bilahare vefat ettiğini, diğer vatandaşımız Refik Güneş'in de yargılanacağını bildirmişlerdir.

Gelişmelerden ayrıca bilgi verilecektir.

- Sakız Cezaevinde tutuklu vatandaşımız
- Bilgi

23.10.1999

Sakız (Hios) Liman Başkanlığından Baskonsolosluğumuza bugün (23 Ekim 1999) ulaşan faks mesajında Refik Güneş'in Sakız Öç Hakimli Suçüstü Ceza Mahkemesince Yunanistan'a usulsüz giriş yapma suçundan gınlüğü 1.500.- Drahmi'den paraya çevrilebilen 3 ay hapis ve 1.000.000.- Drahmi para cezasına çarptırıldığı, Yunanistan'a giriş için kullandığı sürat teknesine e! konulduğu, adigeçenin halen Sakız Cezaevinde tutuklu bulunduğu bildirilmektedir.

Temas edilen Sakız Liman Başkanlığı yetkilileri, ates sonucu hayatını kaybeden vatandaşımız Mustafa Orhan ile tutuklu Refik Güneş'in illegal yollarla Yunanistan'a adam getirdiklerini, Mustafa Orhan'ın adli tabip tarafından otopsi yapıldığını ve cenazenin morgta bulunduğunu ifade etmişlerdir.

Öte yandan, Sakız Cezaevinde tutuklu bulunan Refik Güneş ile yapılan telefon konuşmasında, adigeçen Mustafa Orhan ile birlikte sürat motoru ile Sakız adasına bir kişi getirdiklerini, ancak yolcunun kimliğini bilmediğini, Sakız limanına geldikleri zaman bu şahsın kendisini bekleyen bir arabaya binerek limandan ayrıldığını, kaçak yoluyla Çesme bölgesinden Kumlubanço adı ile anıldığını şahırlı bir kavydan aldıklarını belirtmişlerdir.

Hayatını kaybeden vatandaşımız Mustafa Orhan'a ait nüfus bilgileri aşağıda sunulmuştur:

Ada Soyadı	: Mustafa ORHAN
Ana-baba adı	: Meryem - Ramazan
Doğum yeri-tarihi	: Söke - 26.05.1970
Nüfus Cüzdanı No.	: A 07-955069
Veriliş tarihi	: 29.4.1997
Verildiği yer	: Söke Nüfus Müdürlüğü
Nüfusta kayıtlı olduğu yer	: İl : Aydın İlçe : Söke
Mahalle veya köyü	: Güllübahçe mah. - Salt No. : 062.01
Aile Sıra No.	: 51 Sıra No. : 15

Emniyet Genel Müdürlüğü
Özel Kaçma Md.

Tarih : 25.10.1999

No. : 657

Görevli Yetkili : Yabancılar D. B.

[Signature]

TOTAL P.03

TOTAL P.04

AYDIN VALİLİĞİ
SOS. G. BAKANLIĞI
İlçe Emniyet Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.4.09.68.71

18.11.1999

Per.Bür.A.

KONU : Mustafa ORHAN

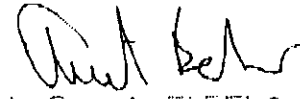
EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE

AYDIN

21.10.1999 günü Yunanistan karasularında Yunan Sahil Güvenlik ekiplerinin açtığı ateş sonucu öldürülen Karaman doğu 1970 doğumlu Mustafa ORHAN'ın ağabeyi; Hacı ORHAN'ın alınan ifadesinde, olayda kullanılan teknanın Didim'de müteahhik yapan soyismini bilmediği Gürsel isimli şahıs ile yine Didim ilçesinde geçen sene Paris işletmediğini yapan soyismini bilmediği Mustafa isimli şahıslar tarafından halen Muğla Cezaevinde yatmakta olan kimliği bilinmeyen bir şahıstan 6.000.000.000 (Altı milyar) TL'ye satın alındığı ve kardeşinin en son bu kişilerle birlikte olduğu beyan etmiştir.

Bilgilerinize arz ederim.

Eki : 1 Adet Stopaj tutanağı

M. Devat TORELİ
3. Sınıf Emniyet Müdürü
İlçe Emniyet Müdürü

T.C.

ADALET BAKANLIĞI

ADLİ TIP KURUMU

İzmir

Grup Başkanlığı

Morg İhtisas Dairesi

Protokol No: 99/775

12.11.1999

OTOPSİ TUTANAĞI

Nüfus kaydının Aydın İli Söke İlçesi Güllübahçe Turunçlar Mh.nüfusüne kayıtlı:

olduğu ve

ikâmet ettiği, 21 / 10 / 1999 tarihinde

öldüğü ve ölümün şüpheli olduğu bildirilen Ramazan

Oğlu 1970

doğumlu, Mustafa ORHAN

sebebinin otopsi yapılmak suretiyle tespit edilmesi. Çayca

Savcılığının 11 / 11 / 1999 gün ve 99/1256

sayılı yazıları ile

istenmiş olmakla

Bornova

C. Savcı ~~Kamil~~ Kamil ÇETİNKAYA huzurunda

Uzm.Dr.Hasan UÇKAN, Uzm.Dr.Mehmet Ali ÇAKMAK

tarafından C.M.U.K.'nın 79 ve müteakip maddelerine göre yapılan Adli Otopsi sonunda ölümün başının isabet eden ateşli silah mermi çakırdeğinin neden olduğu kafa tanaı kabbe ve kafa kemikleri kırığı ile beyin beyincik harabiyeti v kanamadan.tetkik için kan alındı.Başından çıkartılan mermi çakırdeğ kalığı ile kargın parçası suç delili olması nedeniyle bir tutanakla C.Savcısına teslim edildi.Ayrıca kot pantolonu solün cebinden bir b yaz arabantla kapatılmış konavir bıçkı parçası bir tutanakla C.Savcısına teslim edildi.

ileri geldiği, defninde mahsur bulunmadığı ve tafsillatlı raporunun bilâhara verileceği, ayrı ayrı yeminler yaptırılan ve yukarıda isimleri zikredilen hekimler tarafından bildirilmiş olmakla tetkiki mucip başkaca bir cihet görülmemiş olduğundan, iş bu tutanak

birlikte imza altına alınarak C.M.U.K.'nın 152 nci maddesine göre durumun Bornova

Belediye Baş Hekimliğine ihbarı kararlaştırıldı.

Bornova

C. S. ~~V.Ö.~~

12.11.1999

Kamil ÇETİNKAYA

Uzm.Dr.Hasan UÇKAN
Adli Tıp Uzmanı

Uzm.Dr.Mehmet Ali ÇAKMAK
Adli Tıp Uzmanı

Otopsi Tek.
A.U.

Yazman
Seher ÜZGEL

Cesedi teslim olan ve morg prot.n
suzu mezar taşına yazmayı taahhüt
eden

Tahkikat Savcısı : İskender Dadalı

SÖKE KAYMAKAMLIĞI
İlçe Emniyet Müdürlüğü

SAYI :B.05.1.EGM.4.09.68.14
99/Ds.4/1129
KONU :Gazete haberi

27.10.1999

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE

AYDIN

İLGİ :23.10.1999 gün ve B.05.1.EGM.4.09.00.14.Fiş.Arş.Br.99/28658 sayılı yazınız.

İlgi yazıda Yunanistan'ın Sakız adasına illegal yollardan giren ve Yunan Salih Güvenlik görevlilerinin dur ihtarına uymadıkları gerekçesi ile ateş açmaları neticesi ölen Mustafa ORHAN ile Refik GÜNEŞ isimli şahıslar hakkında yaptırılan tahkikatta;

Yunan Sahil Güvenlik görevlilerinin ateş etmesi neticesi ölen Mustafa ORHAN 'ın Söke İlçesi Güllübahçe Beldesi Turunçlar Mahallesi nüfusuna kayıtlı olup, halen aynı yer Turunçlar mahallesinde ikamet eder Ramazan - Meryem oğlu 29.5.1970 doğumlu olduğu, 10 yıldır balıkçılık yaptığı, bekar olduğu abisi Hasip ORHAN ile birlikte ikamet ettiği, babası ve annesini uzun yıllar önce kayıp ettiği, maddi durumu olarak fakir bir aile oldukları,

Temel lakaplı Refik GÜNEŞ 'in Zonguldak ili nüfusuna kayıtlı olup, Mustafa ORHAN 'ın abisi Hasip ORHAN tarafından çok iyi tanındığı, Mustafa ORHAN balıkçılık işini genellikle Refik GÜNEŞ ile birlikte yaptıkları, Mustafa ORHAN.'ın 1988-1989 yılından bu yana İzmir ili eski Foca ilçesinde Akyarlar, Kaptanlar, Köklü, Levent Kaptan isimli teknelerde Trol balıkçılığı yapmak suretiyle çalıştıkları, 1996 yılından bu yana Didim ilçesi Taşburun mevkiinde Balık-1 teknesi ile balıkçılık yaptıklarını, Mustafa ORHAN 'ın Nisan ayından bu tarafa 6 aydır Didim Altunkum 'da SENA isimli tekne ile günlük tur düzenlenen teknenin kaptanlığını yaptığını 15 gün kadar önce sezon sonu nedeniyle bu işyerinden ayrıldığını, kardeşlerinin kendisiyle çalıştığı şirketin bürosuna ait 813 53 51 nolu telefonu ile irtibat kurduklarını, ayrıca teknede bulunan ve Yunan Makamlarınca tutuklandığı haberi geçen 1975 Bartın doğumlu Hasan oğlu Refik GÜNEŞ isimli şahsında Didim ilçesinde 4-5 yıldan bu yana balıkçılık yaptığı ve balıkçıların TEMEL lakabıyla tanıdıkları, Mustafa ORHAN ile Refik GÜNEŞ 'in aynı işi yaptıklarından sık sık görüştükleri ve yakın arkadaş olduklarını, Tur işinden önce Balık-1 isimli teknede Hasip ORHAN, Mustafa ORHAN ve Refik GÜNEŞ'in birlikte çalıştıklarını, Refik GÜNEŞ 'in Didim ilçesinde teknelerde kaptanlık yapan Zonguldak'lı olduğu söylenen Aziz isimli şahsın evinde birlikte kaldıklarını, Mustafa ORHAN 'ın nadiren Güllübahçe 'deki kardeşlerinin yanına gelip bir gün aldıktan sonra tekrar gittiği, İlçemiz Emniyet Müdürlüğü arşivlerine intikal eden herhangi bir suç kaydının bulunmadığı yapılan tahkikat ve arşiv kayıtlarından anlaşılmıştır.

Arzederim.

BÜRO	İş Arş. Br.
SAYI	496
TARİH	04 KASIM 1999
TEM. Ş.B. M.L.	

YUNAN EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ Söke İlçe Emniyet Müdürlüğü
04 Kasım 1999 İmza
SAYI: 54895

M. Cevat TÜRELİ
3.Sınıf Emniyet Müdürü
İlçe Emniyet Müdürü

T.C.
KUŞADASI KAYMAKANLIĞI
İlçe Emniyet Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.4.09.56.14.
Ds.31.99

30.10.1999

KONU :Gazete Haberi

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE
AYDIN

İLGİ : 23.10.1999 gün ve B.05.1.EGM.4.09.00.14.Fiş.Arşv.Br.99/28658 sayılı faks yazısı.

İlgi sayılı faks yazısında, 23.10.1999 tarihli Hürriyet Gazetesi Ankara baskısında; Ankara'da aracının ön camına bomba koymak sureti ile Cumhuriyet Gazetesi yazarlarından Ahmet Taner KİŞLALI'nın ölümüne neden olan, olay faillerinin olabileceği belirtilen Mustafa ORHAN ve Refik GÜNEŞ isimli şahısların deniz yolu ile illegal yollardan Yunanistan'ın Sakız Adasına kaçıkları ve Yunanistan Sahil Güvenlik görevlilerince dur ihtarna uymadıkları gerekçesi ile ateş açmaları sonucu Refik GÜNEŞ'in öldüğü, Mustafa ORHAN'ın ise sağ olarak ele geçirildiği belirtilmiştir.

Bahse konu olay ile ilgili yapılan araştırmada, İlçemizde mevcut bulunan Balıkçılar Derneği, Balıkçılar Barınağı ve Yat Limanında böyle bir tekne ve şahısların kayıtlarının bulunmadığı ayrıca bu olayın Kuşadası ile alakalı olmadığı görülmüş isede, çalışmalarımıza devam edilmektedir. Olabilecek gelişmelerden bilahare bilgi verilecektir.

Bilgilerinize arz ederim.

BÜROSU	Arş. Br.
SAYI	
TARİH	08 KASIM 1999
TEM. Şb. Mu.	

YERİNE KALAN
B.05.1.EGM.4.09.00.14.Fiş.Arşv.Br.99/28658

A.Gökhan ERDÖNMEZ
4. Sınıf Emniyet Müdürü
İlçe Emniyet Müdürü

08 Kasım 1999

HEM ŞB. Mu. 55168

SAYI : B.05.1.EGM.4.74.00.14- 438-439 /99
KONU : Refik GÜNEŞ

24/10/1999

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ

AYDIN

- ILGI : a) Aydın Emniyet Müdürlüğü'nün 23.10.1999 gün ve B.05.1.EGM.4.09.00.14.Fiş.Arş.
Br.99/28658 sayılı faks yazısı,
b) 23.10.1999 gün ve B.05.1.EGM.4.74.00.14. 438 /99 sayılı faks yazımız.
c) 24.10.1999 gün ve B.05.1.EGM.4.74.00.14.438/ 99 sayılı faks yazımız.

23.10.1999 tarihli Hürriyet Gazetesi Ankara baskısında, Ankara'da aracının ön camına bomba koymak suretiyle Cumhuriyet Gazetesi Yazarlarından Ahmet Taner KİŞLALİ'nin ölümüne neden olan olay faillerinin olabileceği belirtilen Mustafa ORHAN ve Refik GÜNEŞ isimli şahısların deniz yolu ile illegal yollardan Yunanistan'ın Sakız Adasına kaçtıkları ve Yunanistan Sahil Güvenlik Görevlilerince dur ihtarına uymadıkları gerekçesi ile ateş açmaları sonucu Refik GÜNEŞ'in öldüğü, Mustafa ORHAN'nın ise sağ olarak ele geçirildiği (a) yazı ile bildirilmiştir.

24.10.1999 tarihli Sabah Gazetesi ile Milliyet Gazetesinde çıkan habere göre gemi kaptanı olarak belirtilen Mustafa ORHAN'ın ölü, Refik GÜNEŞ'in ise yaralı olarak yakalandığı ve tutuklandığı şeklinde haber yer almaktadır.

Yukarıda adı geçen aslen Bartın İli Amasra İlçesi Acarlar Köyü cilt:0005, hane: 0034 üzerinde nüfusa kayıtlı Hasan ve Kezban oğlu 10.12.1975 Bartın doğumlu Refik GÜNEŞ ile ilgili olarak yapılan araştırma ve soruşturma neticesinde;

Refik GÜNEŞ'in nüfusa kayıtlı olduğu yer olan Acarlar Köyünde ikamet eden amcası Mehmet Ali GÜNEŞ'in 24.10.1999 tarihli alınan ifadesinde;

Refik GÜNEŞ'in öz amcası olduğunu, yaklaşık 5 yıldan beri köyüne gelip gitmediğini, Refik GÜNEŞ'in Aydın İlinde balıkçılıkla meşgul olduğunu uzun zamandan beride hiç görüşmediklerini, Refik GÜNEŞ'in kız kardeşi olan Meryem GÜNEŞ'in ise Bartın İli Merkez Yıldız Köyüne gelin gittiğini, kardeşi Şafak GÜNEŞ'in İzmir İli Fikirtepe Semtinde bilmediği bir adreste ikamet ettiğini belirtmiştir.

Yine aynı köyde ikamet eden amcasının oğlu Recep GÜNEŞ'in 24.10.1999 günü alınan ifadesinde; Refik GÜNEŞ ile amca çocukları olduklarını, 5-6 yıldan beri hiç görüşmediklerini, Ege Bölgesinde balıkçılık yaptığını duyduğunu, ilkokulu okurken okulu terk ettiğini kendisinin Tekirdağ İlinde balıkçılıkla uğraştığını, Acarlar Köyünde başka bir yakınının bulunmadığını, kardeşi Şafak GÜNEŞ'in İzmir İlinde olduğunu belirtmiştir.

İlimiz Merkez Yıldız Köyü Halilağa Mahallesi'nde ikamet ettiği tesbit edilen Refik GÜNEŞ'in ablası Meryem GÜNEŞ (BAYRAK)'ın 24.10.1999 günü alınan ifadesinde; Bartın İli Merkez Yıldız Köyü Halilağa Mahallesi nüfusuna kayıtlı ve aynı yerde ikamet eden İsmail BAYRAK isimli şahıs ile 12 yıllık evli olduğunu, öz babası Hasan GÜNEŞ'in 1999 yılı Nisan ayı içerisinde babasının köyü olan Acarlar Köyünde babasının evinde içki alemleri yaparken aynı köy halkından soy ismini bilmediği ŞEFİK isimli şahıs tarafından kafaşına şişe vurulmak suretiyle öldürüldüğünü, öldüren Şefik isimli şahsın halen Ankara İlinde cezaevinde tutuklu olduğunu, bu olayla ilgili davanın devam ettiğini, annesi Kezban GÜNEŞ'in ise kendisi 3 yaşında çocuk iken babası Hasan GÜNEŞ'i tarihten 25 yıl kadar önce terk edip ismini bilmediğini görse dahi tanımayacağını belirttiği Zonguldaklı bir şahısla evlendiğini ve halen Zonguldak İlinde olduğunu, aynı anne ve babadan olma 3 kardeş olduklarını, en büyük kardeşi olan Şafak GÜNEŞ'in tarihten 15 yıl kadar önce İzmir İlinde evlenip oraya yerleştiğini, İzmir İlinde Fikirtepe Semtinde beyaz eşya nakliyatı işlerinde çalıştığını, bu kardeşine ait (0.232.4698861) nolu telefonunun bulunduğunu, diğer küçük kardeşi olan Refik GÜNEŞ'in bekar olduğunu, tarihten iki yıl kadar önce askerliğini yapıp döndüğünü, askere gitmezden önce gemilerde çalıştığını, askerlik dönüşü Aydın İline gittiğini, Aydın İlinde ismini bilmediği bir balıkçı teknesinde çalıştığını, Refik GÜNEŞ'e ait (0522. 2160409) nolu telefonunun olduğunu, ancak bu telefonun muhtemelen balıkçı teknesine ait araç telefonu olabileceğini, nikahlı eşi İsmail BAYRAK'ın İstanbul İli Taksim'de Marmaris Oteli yakınında bulunan bir şirkette çalıştığını zaman zaman da (0.212. 2518854) numaralı telefon ile görüşme yaptığını beyan etmiştir.

Yukarıda açık kimliği yazılı Refik GÜNEŞ isimli şahsın her hangi bir suçtan aranmadığı ile ilişik kaydına da rastlanılmadığı ilgi (b) yazımız ile bildirilmiştir.

Konu ile ilgili alınan ifade tutanakları ekte gönderilmiştir.

Bilgi ve gereğini arz ederim.

EKLERİ

- Ek- 1. 3 Adet İfade Tutanağı
- Ek- 2. 1 Adet Tutanak
- Ek- 3. 1 Adet Nüfus Kayıt Tablosu

DAĞITIM

Emniyet Genel Müdürlüğüne/ ANKARA
Emniyet Müdürlüğüne/ İZMİR
Emniyet Müdürlüğüne/ ZONGULDAK
Emniyet Müdürlüğüne / AYDIN

BÜYÜK	Soc. (Pr. Birt.)
SAYI	evl (189)
TARİH	02 KASIM 1999
TEM. Şb. Md.	

Zekai SERİCİ
2.Sınıf Emniyet Müdürü
İl Emniyet Müdür Yardımcısı

AYDIN EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ
Evrak Arc. Sube Müdürlüğü
02 KASIM 1999
SAYI: 03847

İFADE SAHİBİ: Meryem GÜNEŞ (BAYRAK) - Arslan

Bartın il. Merkez Yıldız köyü cilt: 100 Sayfa 62 Hane 22 üzerinde N.k'lı Hasan ve Kerbon kızı Bartın 1974 doğumlu halen Bartın il. Merkez Yıldız köyü Halilaga mahallesinde ikamet eden ismiyle BAYRAK esi ve hanımı Meryem BAYRAK olana ifadesinde.

SÖZÜLÜ: Ben yukarıda belirttiğim gibi İsmail BAYRAK ile 12 yıldan beri evliyim. Babam Hasan GÜNEŞ 1993 y.l. Nisan 291 ifasında vefat etti. Annem Kerbon GÜNEŞ Babamı sağ iken Babamı terk ederek 25 (yirmibeş) yıldan bu yana Antalya ilinde tanımadığım ve bilmediğim bir şahıs ile evli olduğunu bilmekteyim ancak Annem beni bu zaman kadar aramadı. Ben 19 yaşındayken ayrılmış görsen de tanınmam. Aynı Anne ve Babamın adına halen sağ olan üç kardeşiz bunlar sırasıyla

- Şafak GÜNEŞ: En büyük abim olur. İzmir ilinde evli 15 yıldan beri İzmir ilinde köler Betül esya olarak işlerinde çalıştığını öğrendim. Kendisine ait (0232.4698861) nolu ev telefonu mevcut olmaktadır. Zaman zaman görüşmekteyim.

- Ben Meryem GÜNEŞ: Yıldız köyü Halilaga mahalle si N.k'lı İsmail BAYRAK isimli şahıs ile evliyim. İki (2) çocuk Annemizi. Esim İsmail BAYRAK İstanbul il. Taksimde marmaris Oteli yakınında bulunan bir şirkette çalışmaktadı. Çalıştığı şirketin telefonu ise 0212 2518854'dür. Bu telefona görüşme sağlanamıyor. Öz kardeşim olur. Kendisi bekir

- Refik GÜNEŞ: Bu da Öz kardeşim olur. Askarlığını yapıp döndükten iki yıldan fazla Aydın ilinde ismini bilmiyorum. Bu yüzden bu yarı Aydın ilinde ismini bilmediğim şahısların telefonlarında çalıştığını bilmiyorum. Ben de bu şahısların adresini belirtmedim. Zaman zaman 2270026 nolu telefonunun arar görüşürüz. Hatta buna bir telefon numarası bıraktı ancak bu telefon vermiştik. Bu numara (0522 2160409) nolu telefonu vermiştik. Bu telefonun arar telefonunun bilmiyorum. Çünkü hiç aramadım. Benim oğlumun bilmiyorum.

MERYEM Bayrak

Kardesim Refik GÜNES herhangi bir suçla
camusina girmedi ve subkassinda yakalandi. Boz
gemilerde Askerlik Öncesi idris devletlere zaman
zaman gittiğini bilmekteyim. Aydın ilinde bir
ev kiradığını söylemişti ancak o evini bilmi
yorum. Göstirdiği evi bilmediğim. Balıkesir tek
nerinin Sahibinin yanında kaldığında söylem
ti. hâlen kandasının Aydın ilinde olduğunu bi
liyorum.

Babam Hasan GÜNES 1977 yılı Nisan o
larında oğlakkı Acılar köyündeki kendi evi
de bir içki âleminde soyışını bilmediğim Ser
isimli şahıs tarafından kafasına işe vurulmak
süretyle öldürüldü, bu şahıs Ankara ilinde tu
tuldu olduğunu biliyorum. hâlen mahkemesi devam
etmektedir. Benim söyleyeceklerim bundan
ibarettir. Olinin ifadesinin doğruluğunu
tasdik etti ve edildi 24.10.1977 sayı 16

Hayri ULTRAS
Bakımiser

Kadir YILMAZ
Polis Memuru

Ramazan SATILI
Polis Memuru

Meryem GÜNES (BAİRA)
İfade Sahibi
REFİK GÜNES'in Kızı

MER YEM BAĞRAK

Adı Soyadı : Recep GÜNEŞ

Baba ve Anne adı : Celil - Fatma

Doğum Yeri ve Tarihi : Bartın / 1951

Nüfus Kayıtlı olduğu Yer : Bartın / Ahıska - Acarlar Köyü

İfade Alındığı Yer : Bartın / Ahıska - Acarlar Köyü, Beslik Mahallesi

Tarih : 24.10.1999 Saat : 13³⁰

Cilt : 005 / 01 Aile Sıra No : 34 Sıra No : 18

SORULDU : Hasan oğlu 1975 Bartın doğumlu Fethi GÜNEŞ ile ilgili olarak bittiklerinizi ve akrabalık derecenizi anlatınız?

CEVAP : Ben ve kemo sormuş olduğunuz Fethi GÜNEŞ benim amcamın oğlu olur. Kendisi akrabalıktan önceden beni buraya uğramamakta. Kendisi ile beş altı yıldır hiç görüşmedim. Duyduğum kadarıyla Ege de balıkçılıkla uğraştığını duydum. Kendisinin herhangi bir siyasi görüşünün olduğunu sanmıyorum. Zaten kendisi ilköğretili bitirememişti. Sonradan ne işlerle uğraştığını bilmiyorum. Kendisi babasının cerezine bile gelmiş, ben de zaten beş yıldır Tekirdağ ilinde balıkçılıkla uğraşmaktayım. Ben de ara sıra köye uğramaktayım. Köyde de kendisinin yakını kime kalmadığı için gelmemişti. Kendisi Şakir GÜNEŞ'inde izmin ilinde olduğunu duydum. Benim Fethi GÜNEŞ'le ilgili olarak bittiklerim bundan ibarettir, kendisinin bir resmi bile bırakmamıştır. İfade kendisine okutulmuş imza etti ve okudu. İşbu ifade tutanağı mahallinde tarzıyla hazır bulunanlara imzalatılarak tanzim olmuştur, 24.10.1999. Saat 13³⁰

Bedri YAMAN

Kas. Yrd.

Mehmet ÖNCÜ

Pol. Memur

M. İREK

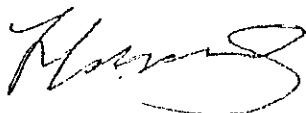
Musa İREK

İzmit D. Z. G. V.

Hasan GÜNEŞ

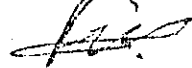
Acarlar Köyü Muhtarı

(Hasan)

Recep GÜNEŞ

İfade Sahibi

İFADE TUTANAGI

Adı Soyadı : Mehmet Ali GÜNEŞ

Babası Anne adı : Ali Osman - Hatice

Doğum Yeri/Tarihi : Bartın / 1939

Nüfus Kay. old. Yeri : Bartın / Amasra - Acarlar Köyü.

Cilt: 005-01/Aile Sıra No: 34... Sıra No: 23

İfade Alındığı Yer ve Tarih : Bartın/Amasra - Acarlar Köyü Beşler mahallesi: 24.10.1993.

SORULDU : Bana sormuş okuyunuz Refik GÜNEŞ yegenim olur. Kendisi yaklaşık 62 yıldır buraya yerleşmiştir. En son ne zaman geldiğinde hatırlamıyorum. Kendisinin Epe tarafında Aydın ilinde balıkçılık mesgul olduğunu duydum. Kendisinin bildiğim kadarıyla herhangi bir siyasi faaliyeti yoktu. Uzun süredir görmediğim için ne ile uğraştığını şu an tam bilmemekteyim. Kendi kardeşlerinden Sönmez GÜNEŞ beşer ölmüştü. Meryem GÜNEŞ'in de Bartın ilinin merkez Yıldız Köyüne evlenerek göçtüğünü biliyorum. Kardeşi Safak GÜNEŞ ise İzmir ilinde ikamet ettiğini duydum. Onunlada görüşüyorum. Yalnız Nisan ayında 1993'de babasının cenazesi ile geldiğinde görüştüm. Tam adresini bilmeyip ama İzmir ilinde Fikriye semtinde ikamet ettiğini öğrendim.

Yukarıdan beyan ettiğim gibi ben yegenim olan Refik GÜNEŞ ile 10 yıldır bir irtibatım yoktur. Şu anki durumunu bilmeyipim. Denesi üzerine alınan ifade kendisine okutuldu. Doğruluğunu imzası ile teyit etti ve edildi.

İş bu tutanak tarziyle mahallinde hazırda bulunanla imza altına alınmıştır. 24.10.1993 Saat: 13⁰⁰

Bekir YAMMAN
Komisyon Yardımcısı

Muharrem ÖNCÜ
Polis Memuru

M. Ali
Musa İREK
Sarımevzen G.Ş.

Hüseyin GÜNEŞ
Acarlar Köyü Muhtarı
Hazırın

Mehmet Ali GÜNEŞ
İfade Sahibi

23.10.1999 günü saat 23⁰⁰ sıralarında Bartın Emniyet Mü-
darlığı T.E.M Şube Müdürlüğünün 438/99 sayılı faks yuvalarında
hakkında bilgi toplamak istenilen ve 1 adet fotoğrafının temin edilmesi
istenilen Hasan oğlu 1975 Bartın doğumlu Refik GÜNEŞ'in nüfus-
sa kayıtlı olduğu ve amcasının ikamet ettiği Bartın-Amasra -
Acarlar Köyü'ne 24.10.1999 günü saat 12³⁰ da 73 11 kod nolu
ekiple intikal edilmiş bahse konu şahsın Amcası olan Mehmet Ali
GÜNEŞ ve Amcasının oğlu olan Recep GÜNEŞ'in mahallinde konuyla ilgili
ifadeleri alınmış. Şahsın bahse konu köyde herhangi bir yakınının kul-
madığı ve kardeşi olan Şafak GÜNEŞ'inde İmin - Fikintepe'de kal-
dığını ve 0232 469 8861 nolu telefonu kullandığı tespit edilmiş. Refik
GÜNEŞ'in ilkokul terk olduğu ve herhangi siyasi parti, dernek gibi
faaliyetinin, şahsın uzun süredir köyüne uğramadığından ve haber alın-
madığından bilinmediğini alınan ifadelerinden anlaşılmış, şahse ait her
hangi bir resminin bulunmadığından temin edilememiştir.

İş bu tutanak tanzimle birlikte imza altına alınmıştır. 24.10.1999
Saat: 14⁰⁰

Bedi YAMAN
Kom. Ürd.

Muharrem ÖNCÜ
Pol. Mem.

Zeki EVGİNCAN
Pol. Mem.

KÖFUS KAYIT ÖRNEĞİ				İLİ BARTIN	İLÇESİ ANASRA		MAHALLESİ/KÖYÜ ACARLAR KÖYÜ		CİLT NO 0005	SAYFA NO	K.SIRA NO 0034	
İRA	ZİREY SIRA	K	YAKIN LTK	KİM. NO	ADI SOYADI	BABA ADI	ANA ADI	DOĞUM YERİ VE TARİHİ	K.HAL DİNİ	TESCİL NE- DEHİ/TARİHİ	OLAYLAR VE TARİHLER	
	0049	E	KENDİ	0	REFİK GÜNEŞ	HASAN	KEZBAN	BARTIN 10/12/1975	BEKAR İSLAM	17/12/1986	ÖLÜM :SAĞ EVLENME:----- BOŞANMA:-----	
	0022	E	BABA	0	HASAN GÜNEŞ	ALİ OŞKAN	HATİCE	BARTIN 01/02/1941	BOŞAN İSLAM	16/05/1957	ÖLÜM :11/04/1999 EVLENME:05/08/1968 BOŞANMA:-----	
	0032	K	ANNE	0	KEZBAN GÜNEŞ	İSMAİL	HATİCE	BARTIN 20/10/1950	BOŞAN İSLAM		ÖLÜM :KAPALI KY. EVLENME:05/08/1968 BOŞANMA:30/12/1977	
	0029	E	KARD.	0	SÖNMEZ GÜNEŞ	HASAN	HANİFE	BARTIN 08/04/1961	BEKAR İSLAM	14/04/1961	ÖLÜM :05/07/1968 EVLENME:----- BOŞANMA:-----	
	0034	K	KARD.	0	MERYEM GÜNEŞ	HASAN	KEZBAN	BARTIN 18/01/1971	EVLİ İSLAM	06/02/1974	ÖLÜM :KAPALI KY. EVLENME:13/01/1989 BOŞANMA:-----	
	0048	E	KARD.	0	ŞAFAK GÜNEŞ	HASAN	KEZBAN	BARTIN 15/12/1969	EVLİ İSLAM	17/12/1986	ÖLÜM :SAĞ EVLENME:02/08/1996 BOŞANMA:-----	

- 3 -KEZBAN : EVLENEREK 05/08/1968 TARİHİNDE ANASRA İLÇESİ ACARLAR KÖ ANASRA 0012. HANEDEN GEİDİ.
3 -KEZBAN : BOŞANARAK 30/12/1977 TARİHİNDE ? (0000) İLÇESİ ? . HANEYE ? .
3 -KEZBAN : BARTIN 2 AS H H 38 L2 1977 GÜH VE 1977/329-696 SAYILI İLANIYLA BOŞANDI
5 -MERYEM : EVLENEREK 13/01/1989 TARİHİNDE BARTIN MERKEZ İLÇESİ YILÖZ KÖ BARTIN 0022. HANEYE GİTTİ.
5 -MERYEM : KAYIT BÜZELTME İLE DOĞUM TARİHİ ? İKEN 10/01/1971 OLMUŞTUR.
5 -MERYEM : BARTIN 1 AS H H 27 11 1987 /549-493 SAYILI İLANIYLA DOĞUMU TASHİN OLU

ACIKLAMALAR

- 1- KİŞİNİN KAYDI KOTÜZÜNE UYGUNDUR.
2- KÖFUS KAYIT ÖRNEĞİ ANASRA EMNİYET AMİRLİĞİ
İRRAZ EDİLMEK ÜZERE DÜZENLENMİŞ OLUP BAŞKA AMAÇLA KULLANILMAZ.

PARAF

İMZA

YETKİLİNİN ADI SOYADI-UNVANI-TARİHİ

MİZANETTİN ELİEYİĞÖLÜ
İLÇE KÖFUS MÜDÜRÜ

22/10/1999

T.C.
AYDIN VALİLİĞİ
SÖKE KAYMAKAMLIĞI
İlçe Emniyet Müdürlüğü

SAYI : B.05.1.EGM.4.09.68.71.

01.11.1999

Per.Bür.A.

KONU : Mustafa ORHAN

EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜNE

AYDIN

21.10.1999 günü Yunanistan'ın Rodos adası yakınlarında Yunan Sahil Güvenlik Ekiplerinin ateş etmesi sonucu öldürülen Mustafa ORHAN'ın ağabeyi Ramazan ve Meryem bglu 1962 Güllübahçe doğumlu Hasip ORHAN'a Rodos konsoloslukunda görevli Selcuk ÖZCAN tarafından

- a) Nüfus Cüzdanı örneği,
- b) Tabip otopsi raporu,
- c) Tabip ölüm tutanağı,
- d) Teknenin fotoğrafları

fakslanmıştır.

Faksın fotokopileri ekte sunulmuştur.

Arz ederim.

EKİ : 6

M. Cevat TURELİ

3. Sınıf Emniyet Müdürü
İlçe Emniyet Müdürü

Rodos 01.11.1999.

Sayın ORHAN a ulaştırılması
cimasıyla.

Saygılarımla,

~~Gün~~
Selçuk ÖZCAN

- EK: a. Nüfus Cüzdanı örneği
b. Tabip Otopsi Raporu
c. " ölüm Tutanağı
d. Teknenin Fotoğrafı

Mevki		Din	
Bekar		İslam	
İl		İlçe	
Aydın		Söke	
MAHALLE KÖY			
Oullubahçe/Turuncılar			
CİLT NO		SIRA NO	
062.01		53	
YERLİ YENİ		YERLİ YENİ	
Böke		Yenileme	
KAYIT NO		TARİHİ	
1762		29.04.1997	
GT/		Gözetim Kurulunun	
E		Nüfus Müdürü	
GÖRÜŞTÜRÜLME			

TÜRKİYE CUMHURİYETİ	
NÜFUS COZDANI	
	
SERİSİ A07 N 955069	
T.C. KİMLİK NO	
KOTACI	
ADI	
Kustafa	
BABA ADI	
Ramazan	
ANNA ADI	
Meryem	
DOĞUM YERİ	DOĞUM TARİHİ
Söke	28.05.1970

LOCAL ID : SEBAS Ltd Stl Söke.

11-01-99 11:00

F.001

ΒΑΣΙΛΗΣ Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΥ
ΑΔ. 25. 18342

Χίος 22-10-1999

Πτώμα ανδρός ηλικίας 45 ετών, κατά το Αιμεναρχείο πρόκειται για τον αλλοδαπό ΟΡΗΑΝ ΜΟΥΣΤΑΦΑ του Ραμαζακί και τις ΜΕΡΥΕΝ.

Φέρει υποστάσεις στην προστερνική χώρα. Αιμάτωμα στον αριστερό οφθαλμό με επέκταση μέχρι την εσωτερική τραχηλική χώρα.

Φέρει τραύμα εισόδου στην ινιακή χώρα από θλήμα πυροβόλου όπλου, το οποίο έχει διαπεράσει όλη την εγκεφαλική ουσία από το ινιακόν στέον μέχρι και το θόλο του αριστερού οφθαλμού όπου θα εφηνωθεί, και αποσπάσει την αιμά του προαναφερθέντος αιματώματος στον αριστερό οφθαλμό.

Το τραύμα το ευμετακινώ και έφερε ψαλί και ειδική εργαλεία οσείας και δημιουργήσε αιμορραγία στον εγκέφαλο και ήταν αυτό που προκάλεσε το θάνατο.

Ο θάνατος ήταν ακαριαίος.

Επίσης, το πτώμα φέρει επιπρόσθετο τραύμα στην πρό-επια δεξιά κάτω θωρακική χώρα, που προκλήθηκε πιθανότατα κατά την πτώση του πτώματος.

Ο θάνατος προσδιορίζεται προ ελπίου περίπου από την διεξαγωγή της νεκροψίας-νεκροτομής, που έγινε στις 1.30 π.μ. της 22ας Οκτωβρίου 1999, ημέρα Παρασκευή.

Το υπόλοιπο σώμα και τα άνω και κάτω άκρα του πτώματος, δεν φέρουν κανένα τραύμα, εκδορά ή μώλωπα.

Από την νεκροτομή, θωρακική κοιλότητα παραγόντων μοισάκια δεικνύει κατά γένον.

Συμπέρασμα: Ο θάνατος προήλθε από το τραύμα της ιν-φρακτικής, το οποίο προήλθε από θλήμα πυροβόλου όπλου, που έδωσε το πτώμα με κατεύθυνση από πάνω προς τα εμπρός.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ	ΗΜΕΡΑ	23
ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ	ΧΡΩΜΑ	ΚΑΡΤΑ
ΕΠΩΝΥΜΟ	ΟΝΟΜΑ	ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΗ

20-1

Ο θάνατος δηλώνεται στις 24 ώρες από την επελευθέρωσή του
(Άρθρον 32, παράρ. 1 Ν. 344/1976)

ΙΑΤΡΙΚΟ ΙΣΤΟΡΙΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΘΑΝΑΤΟΥ

(Εκδίδόμενο για τη δήλωση του θανάτου, κατά το άρθρο 32 του Ν. 344/1976)

Ο υπογεγραμμένος Ιατρός Γ. ΒΑΡΒΑΡΗΣ - Β. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ δηλώνει ότι σήμερα στις 22 του μηνός Οκτωβρίου
του έτους 1999 ημέρα Τρίτη πέρασε σε ... και στο Νοσοκομείο. Κλινική ή κοινοτική ...
αδός ... αριθ. ... ο κατωτέρω αναγραφόμενος:

- Όνομα ΟΡΧΑΝ Επώνυμο ΧΟΥΣΤΑΦΑ
- Όνομα πατέρα ΡΑΗΑΖΑΝ Επώνυμο πατέρα ... κατοίκον ... οδός ... αριθ. ...
- Όνομα μητέρας ... Επώνυμο μητέρας (το γένος) ... κατοίκου ΤΟΥΡΚΟΣ ΥΠΗΚ
- Φύλο (άνδρας ή θήλυ) ...
- Χρονολογία γεννήσεως του θανόντα: Ημέρα του μήνα 26 Μηνός 5 Έτος 1970
- Τόπος γεννήσεως του θανόντα: Δήμος ή Κοινότητα ... Επαρχία ... Νομός ...
- Επάγγελμα (είδος εργασίας) ... Θρησκεία: ΤΟΥΡΚΙΚΗ
- Επίπεδο εκπαίδευσης ... Υπακοότητα ...
- Μόνιμη κατοικία του θανόντα: Δήμος ή Κοινότητα ... οδός ... αριθ. ...
Επαρχία ... Νομός ... ή χώρα εξωτερικών ...
- Διεύθυνση Δήμου ή Κοινότητας (*) ... Νομού ... α/α οικογενειακής περιόδου ...
- Εγγραφή στα Μητρώα των αφορέων Δήμου ή Κοινότητας (*) ... Νομού ... α/α εγγραφής ...
- Οικογενειακή κατάσταση του θανόντα: άγαμος, έγγαμος, χήρος ή χήρα, διαζευγμένος ή διαζευγμένη
- Όνομα του ή της συζύγου ... το γένος ...
- Ηλικία επιζώντος ή επιζώουσας συζύγου ...
- Ανήλικα τέκνα α) ... έτος γεννήσεως 19 ... β) ... έτος γεννήσεως 19 ...

16. Για τα θανόντα άρρεα ηλικίας κάτω του ενός έτους { νόμιμο ή εξωνόμιμο ... Ηλικίας: ...

Κάτω του ενός έτους		Κάτω των 24 μηνών	
Μήνες	Ημέρες	Ωρες	Λεπτά

17. Μέρος όπου ακριβώς συνέβη ο θάνατος: ιδιωτική κατοικία, Νοσοκομείο ή Σανατόριο ή Κλινική, άλλο ίδρυμα ομαδικής συνείσθησης, άλλο μέρος.
18. Ο πιστοποιών ιατρός είναι ο θεράπων ή άλλος ιατρός:

19. Αιτία θανάτου (σωματική)

Νόσος ή νοσηρή κατάσταση που προκάλεσε κατευθείαν το θάνατο (I)
Προηγούμενες αιτίες
Οι τυχόν νοσηρές καταστάσεις, που συνετέλεσαν στην εμφάνιση της ανωτέρω αιτίας. Να αναφέρει τελεντήρια την υποκείμενη (αρχική) αιτία

II
Άλλες σημαντικές παθολογικές καταστάσεις που συνέβησαν στην επέλευση του θανάτου, αλλά δεν σχετίζονται με το νόσημα ή τη νοσηρή κατάσταση, που προκάλεσε το θάνατο

20. Επί βίαιου θανάτου:

Είδος αυτού: Ατύχημα ☐ Αυτοκτονία ☐ Ανθρωποκτονία ☐

Διάρκεια νόσου, κατά προσέγγιση, από την εκδήλωσή της μέχρι το θάνατο

- α) ... που οφείλεται σε ταυτόνομο
β) ... που οφείλεται σε ταυτόνομο

ΧΡΑΝΙΟΕΓΚΕΦΑΛΙΤΙΚΗ
ΝΟΣΟΣ με ΕΥΡΟΛΟΓΗ
ΟΣΤΡΟ

Εξωτερική αιτία αυτού: δηλ. μέσο ή τρόπος με τον οποίο προκλήθηκε ο θάνατος. (Η σωματική βλάβη θα περιληφθεί στο I και II).

(I) Δεν πρόκειται για τον τρόπο του θανάτου, π.χ. καρδιακή ανεπάρκεια, suffocation, εξαντληση κλπ., αλλά για τη νόσο, την παθολογία ή την επιλογή που προκάλεσε το θάνατο.

Ο παρασχών στον ιατρό τις λοιπές πληροφορίες για τον θανόντα: πλην της αιτίας θανάτου.

(υπογραφή)

Επώνυμο ...
Κατοικία ... οδός ... αριθ. ...

Διεύθυνση κατοικίας ...
Αριθ. τηλεφώνου ...

22 Οκτωβρίου
Υπογραφή Γ. ΒΑΡΒΑΡΗΣ
Ιατρός Κλινικός
Επώνυμο ΒΑΡΒΑΡΗΣ
Αριθ. 123456789

KAFKASYA'DA İSLAM YÜKSELİYOR

Mehmet Ali TEKİN

Geçtiğimiz günlerde, Dağıstan'ın Çeçenistan sınırına yakın bazı köyler, **Çeçenistan-Dağıstan Halkları Kongresi** tarafından oluşturulan **Şura**'nın aldığı karar sonucu, işgal edilerek **Dağıstan İslam Cumhuriyeti** ilan edildi.

Rus ve Uluslararası haber kaynaklarının verdiği haberlere göre, Rus kuvvetleri ile **Çeçenistan-Dağıstan Halkları Kongresi** tarafından oluşturulan **Şura**'nın askerleri arasında kısmen şiddetli çatışmalar yaşanmakta. Kısmen diyoruz. Çünkü Rusya, topyekün bir saldırıya geçmekten çekinmektedir. Gergi topyekün saldırıya geçse de; karşılarında Çeçenistan'lı, Dağıstanlı, Kafkasya'nın çeşitli bölgelerinden, Arap ülkelerinden ve Türkiyeden gelen mücahidlere komuta eden; Ruslar'a karşı savaşta çok iyi tecrübeye sahip olan ve Ruslar'a dünyayı dar eden, ünlü Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ile birlikte; Çeçenistan Rusya savaşı sırasında, Çeçenlere aylarca yardım eden ve büyük yararlılıklar gösteren **Komutan Hattab** ve askerleri de bulunmakta. Taraflar arasında yoğun çatışmalar yaşanmakta. Bağımsız kaynakların verdiği haberlere göre Rus kuvvetleri, büyük kayıplar vermektedir. **Şura Başkanı Şamil Basayev**, Rus kuvvetleri bölgeden çekilmeden, kendi kuvvetlerini çekmeyeceklerini açıkladı. Dünya medyasının büyük bir çoğunluğuyla birlikte, Türkiye'deki Bir Takım Medya, her zaman olduğu gibi, bu olayda da; **Müslüman Özgürlük Savaşçıları** (Mücahidler) karalamayı ön plana çıkararak, Rusya'ya dolaylı destek verdiler.

Hatta bazı köşe yazarı gazeteciler, direk olarak Rus taraftarlığı yaptılar. Bir Takım Medya Mensubları, bildiğiniz gibi müslüman toplumların haricindeki tüm bağımsızlık mücadelelerine katılan insanları **Özgürlük Savaşçıları** olarak isimlendirmektedir. Dünyanın herhangi bir yerinde, müslümanların bağımsızlık için mücadele vermeye başladıklarında malum kişiler, müslüman savaşçıları (mücahidleri) hemen karalamaya başlarlar. Dağıstan müslümanları'nın bağımsızlık mücadelesine de yaftayı hemen hazırladılar: **Vehhabi Militanlar**.

Vatanlarını işgal eden Ruslar'a karşı özgürlük mücadelesine başlayan Dağıstan Müslümanları, Çeçen kardeşlerinden yardım isteyerek, ülkelerinin **Botlikh Bölgesi**'nden başlayan bir mücadeleye giriştiler. Dağıstan'lı, Çeçenistan'lı ve Kafkasya bölgesinin diğer milletlerinden gelen müslümanların da bulunduğu güçler; bölgedeki bir çok yerleşim birimini kontrolleri altına alarak, **Dağıstan İslam Cumhuriyeti**'ni ilan ettiler. Hakimiyetleri altında bulunaan topraklarda, bundan böyle, İslam Kanunları'na göre amel edileceğini açıkladılar. Bu açıklamayı, bölgedeki müslümanların kendi isimlendirmeleriyle **Şura Emiri** ve aynı zamanda Askeri Komutan **Şamil Basayev** yaptı.

Çeçenistan-Dağıstan Halkları Kongresi, bölgedeki çalışmalarını yaklaşık iki yıldır sürdürmekteydi. İlk genel kongreyi 1998 yılında Dağıstan'ın Başkenti **Mohaçkale**'de yaptılar. İkinci büyük kongreyi ise geçtiğimiz Nisan ayında Çeçenistan'ın Başkenti **Charkale** (Grozni)'de gerçekleştiren kongre üyeleri, bir dizi kararlar aldılar. Kongrede alınan kararlar gereğince, (zamanı belirtilmeksizin) en kısa zamanda Dağıstan'da İslam kanunlarının yürürlüğe konulması için, gerekli hazırlıkların yapılması kararlaştırıldı. Bu kongrede alınan en önemli karar ise **Şamil Basayev**'in oluşturulan **Şura**'nın Genel Emir'i seçilmesi idi.

Şamil Basayev Kimdir:

1965 yılında doğmuştur. Hava Kuvvetleri Okulu'nu bitirmiştir.

Çeçenistan'ın Bağımsızlığı'nın 1991 yılında ilanının Rusya tarafından kabul edilmemesi üzerine, Tupelov-154 tipi Rus uçağını, içinde 171 yolcusuyla Kasım ayında Türkiye'ye kaçarır. Uçağı Esenboğa Havaalanı'na indirir ve hiç bir yolcuya zarar vermez. Türk makamlarına "Şeriatı ve bağımsızlığımızı dünyaya duyurmak için uçağı kaçırdığını" söyler. Türk makamlarıyla yaptığı pazarlık neticesinde, kendisini Rusya'ya vermezler. Ülkesine döndüğünde, Yeltsin'in bağımsızlıkları ile ilgili, kötü bir beyanatı üzerine, bir Rus uçağını bu sefer de, Almanya'ya kaçarır. Almanya'da kendisini Rusya'ya iade etmez.

ilk olarak Afganistan cephesinde, mücahidlerin safında Ruslar'a karşı savaşmıştır. Daha sonra sırasıyla Karabağ'da Azerilerin safında Ermeniler'e; Tacikistan'da müslümanlarla birlikte, Rus yanlısı hükümete karşı; Abhazya'da Gürcistan kuvvetlerine karşı, Abhazlarla birlikte 3 yıl savaşmıştır. Bu süre zarfında tabii olarak oluşan **Birleşik Kafkas Halkları Ordusu**'nun komutanı olur. Abhazya'daki savaşlarda gösterdiği yararlılıklardan dolayı, Patpalkovnik (iki yıldız) rütbesi almıştır. Abhazya'da ateşkes ilan edilip de, barış sağlanınca ülkesine döner. Çeçenistan'a girerken, büyük bir halk kitlesi tarafından karşılanır.

Çeçenistan savaşında, Dudayev'in zamanında, Dudayev tarafından Polkovnik rütbesi verilmiştir.

Şamil Basayev'i dünya kamuoyunun gündemine sokan ve dünya müslümanlarının gönülleri ferahlatan, **Budennosk Baskını**'nından on gün önce, Çeçenistan'ın **Videno** şehrinde görüşmüştük. Dünya çapında, büyük askeri operasyonlardan birisi olan **Budennosk Baskını**; 15 Haziran 1995 günü başlar ve 20 Haziran 1995 günü Dağıstan'ın, Çeçenistan sınırına yakın bölgede; elindeki rehinelere serbest bırakıp, Çeçenistan'ın **Zendak** mıntikasına geçerek tamamlar.

Şamil Basayev ve arkadaşlarının gerçekleştirdiği ve ümmetin yüzünü güldüren tarihi **Budduyonovsk Baskını**'nı ana hatlarıyla şöyle bir hatırlayalım:

15 Haziran 1995 : Çeçenistan'a 180 km. uzaklıktaki, Rusya Federasyonu'nun Stavropol Eyaleti Budduyonovsk şehri 54.000 nüfusludur. Yerel saatle 14.30 sularında şehir merkezi, **Şamil Basayev** ve 100 kadar arkadaşı tarafından basılır. İlk ele geçirilen yerler, şehrin merkezi postahanesi ve emniyet müdürlüğü binalarıdır. Şehrin haberleşme sistemi imha edilir. Emniyet güçleri tesirsiz hale getirilir. Çıkan çatışmalarda **Şamil Basayev** kuvvetlerinden 8 müslüman şehid olur. Şehrin hastahanesi ele geçirilir ve içerisinde bulunanlar rehin olarak alınırlar. Bir başka grup mücahid de, 4 otobüs rehine ile şehrin güneyinde ve doğusunda etrafları, güvenlik güçleri tarafından kuşatılır. İlk günkü Rus zayıfatı ise 10'u polis olmak üzere 25 kişidir. **Şamil Basayev** yaptığı ilk açıklamada Çeçenistan'daki Rus işgali kaldırılmazsa; ellerinde bulunan rehinelere öldüreceklerini, rehinelere çocuklar, yaşlılara, kadınlara, yaralıları kesinlikle dokunulmayacağını belirtir. Boris Yeltsin ise "Çeçen militanlarının istekleri yerine getirilemez, etkisiz hale getirmek için, tüm güçleri seferber edin" emrini verir.

16 Haziran 1995: Genel Kurmay Başkanı **Aslan Mashadov** "Şamil Basayev'in kendi askerleri olduğunu, fakat bu baskınla hiç bir ilişkilerinin olmadığını, terörizme karşı olduklarını" açıkladı.

Şamil Basayev düzenlediği basın toplantısında "Gayelerinin terörizm olmadığını, tek gayelerinin Rusya'nın Çeçenistan'dan çekilmesi olduğunu" belirtti. **Şamil Basayev** konuşmasının devamında "İnsan hakları şampiyonları, aralarında hamile kadınların da bulunduğu Grozni Hastahanesi, Ruslar tarafından bombalanırken neredeydiler?" diyerek, Batı'nın ikiyüzlülüğünü, gözler önüne seriyordu.

Rusya Başbakan Yardımcısı Nikolai Yegorov'un **Şamil Basayev**'e kendilerini istedikleri ülkeye götürecek uçağı sağlamayı, istedikleri kadar parayı vermeyi, teklif ettiğini ancak; **Basayev**'in bunu kabul etmediğini açıkladı.

Şamil Basayev'e bağlı güçler, Çeçenistan'da savaştıklarını tesbit ettikleri, 5 Rus pilotunu idam ettirir. Rehinelere önce 20, daha sonra ise 30 cesedi General Viktor Medvedetskoy'a teslim etti.

17 Haziran 1995: Çeçenler'e karşı Rus Güvenlik güçlerince, sabah saat 5.00 sularında bir operasyon düzenledi. İlk operasyon aralıksız, 6 saat sürdü. İlk saldırıda, askeri savaş helikopterleri, tank, top ve ağır silahlar kullanılmasına rağmen Ruslar'ın, bir çok kayıp verdiği, Çeçenlerden ise kayıp verilmediği ajanslar tarafından açıklandı. Ruslar'ın fiyaskoyla sonuçlanan bu ilk baskınlarından sonra Çeçenler, ellerinde bulunan rehinelere, çoğu hamile kadın ve çocuk olan 150 kişiyi, salıverdiler.

Serbest bırakılan rehinelere "Çeçenler bize iyi davranıyor, içerdekiler Çeçenler'in değil, Ruslar'ın kurşunlarına hedef oluyorlar" diye açıklamalarda bulundular. Fiyaskoyla sonuçlanan ilk operasyondan sonra, öğlen saatlerinde ikinci bir operasyonda bulunan Ruslar'ın, özel komando birliği **Alfa Birlikleri** halkın yoğun protestosuna uğradı.

18 Haziran 1995: Budduyonovsk şehri hastahanesindekileri ellerinde rehin tutan Çeçenler, sonunda Yeltsin'i dize getirdiler. Moskova'dan, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ile telefon bağlantısı kuran Başbakan Viktor Çerno Mirdin, Çeçenistan'daki operasyonların hemen durdurulacağını ve barış görüşmelerinin başlayacağı yolunda güvence verdi. Rusya'nın Çeçenistan'daki kuvvetlerinin komutanı General KULIKOV birliklerine, bütün askeri operasyonları durdurma emri verdi. **Şamil Basayev**, gece az sayıda kabul ettiği gazetecilere yaptığı açıklamada **"Ben terörist değil, SABOTAJCI'yım. Çünkü, savaş devam ediyor, savaş sürdüğü için benim yaptığım eylem, terörizm değil, SABOTAJ'DIR."** dedi. Basayev, konuşmasının devamında "Yanına iki yüz kadar rehineyi alarak, otobüslerle ayrılacağını" belirtti ve 340 rehineyi daha serbest bıraktı.

19 Haziran 1995: Rusya'nın ORT televizyonu, **Şamil Basayev** komutasındaki Çeçen Mücahidler, şehid arkadaşlarının içinde bulunduğu soğuk hava tertibatlı bir kamyon ve 7 otobüsten müteşekkil; 150 kadar rehine, gönüllü rehinelere birlikte 8 Rus parlamenter, 16 Rus gazeteci'nin bulunduğu konvoy, Çeçenistan'a doğru yola çıktı. Ancak hastahane binası içerisinde yola çıkacak gönüllü rehinelere doldurulan formlar, halk arasında tedirginliğe yol açtı "Teröristlerle gönüllü olarak yola çıkıyor ve sonuçlarına şimdiden katlanıyorum" diye, yazılı formları her gönüllü rehineye Rus yetkililer imza attırdılar. Rus Başbakanı Viktor Çerno Mirdin "Budduyonovsk'ta bir hastahane de yüzlerce kişiyi rehin tuttuktan sonra, buradan otobüslerle ayrılan **Şamil Basayev** konutasındaki Çeçen Mücahidler yerine ulaştığında hiç kimseye acınmayacaktır." dedi. Interfaks'ın haberinin devamında Çerno Mirdin "Çeçen silahlı guruba verilen güvenlik güvencelerine; bu gurup, anlaşma yerine varıncaya kadar uyulacaktır." dedi.

20 Haziran 1995: Budduyonovsk'da rehin alınanlar ile gönüllü rehinelere ve gazetecilere taşıyan konvoy, Dağıstan'ın Hasavyurt Şehri'nde coşkun bir kalabalık karşıladı. Yaklaşık 13.000 kişi kadar olan göstericiler, **Şamil Basayev**'in otobüsünün etrafında büyük bir izdiham yaşanmasına sebep oldular. Büyük sevinç gösterilerinde bulunan halkı polis güçlükle kontrol altına alabildi. Dağıstan'ın İç İşleri Bakanlığı yetkilileri, Hasavyurt'tan Çeçenistan'ın dağlık bölgesinde bulunan **ZENDAK** Kasabasına ulaşan **Şamil Basayev** ve arkadaşları ellerinde bulunan 130 rehineyi de serbest bırakarak, Çeçenistan'a sağ salım girdiler, açıklamasında bulundular. Bu arada Interfaks Ajansı Stavropol Eyaleti Bölge Savcı Yardımcısı **Aleksey Selyukov**, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ve altı arkadaşı hakkında tutuklama emri çıkarıldığını belirtti. Savcı Yardımcısı **Basayev** ve 6 arkadaşı için, tutuklama kararına gerekçe olarak, eşkiyalık, taammüden adam öldürme, rehin alma, toplum güvenliğini bozma gösterdi. **Şamil Basayev** ve arkadaşları böylelikle müslümanların göğsünü kabartan, kafirlerin kalbine ise büyük bir korku salan bu iftiharî eylemlerini, başarılı bir şekilde sona erdirdiler. Bu konuda aslında çok şeyler yazılabilir.

DAĞISTAN CUMHURİYETİ

Rusya Federasyonu'na bağlı özerk bir cumhuriyettir. **20 Ocak 1921'de** Rusya Federatif Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ne tabi olarak kurulan **Dağıstan Özerk Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti**, SSCB (Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği)'nin dağılmasından sonra, özerk bir cumhuriyet olarak, Rusya Federasyonu'na bağlı kalmıştır.

Rusya Federasyonu'nun Avrupa'daki kesiminin güneyinde yer alan **Dağıstan**, Büyük Kafkas Dağları'nın kuzey yamacının en doğu ucunda, doğudan batıya 200, kuzeyden güneye 400 km. uzunluğa, 50.300 kilometrekarelik bir yüzölçümüne sahiptir. Güney ve batısı **Guton Dağı**'nda 3446 metreye, **Bazardyuzu** (Pazardüzü) **Dağı**'nda da 4480 metreye ulaşan **Kafkas Dağları**'nın ana doruk hatlarıyla çevrilidir.

devam etmiş, Kafkasya'nın siyasi ve etnik yapısında büyük değişiklikler meydana getirmiştir. Slavlar'ın üzerlerine akınlar yapan Avarlar'la Hazarlar'ın seferleri 4. asırdan 13. asra kadar devam etmiştir. Volga ve Kuzey Kafkasya arasında devlet kuran Hazar Türkleri, 7. yüzyılda Kafkasya'yı hakimiyetleri altına almışlardır.

Kafkaslar'da 7. yüzyılda İkinci Halife Hz. Osman zamanında başlayan Müslüman Arap akınları sonucu 652-53 yıllarında Bâbu'l-Ebvab veya el-Bâb (Derbent) fethedilmiştir. Emevi Halifesi Hişam b. Abdülmelik devrinde (724-743) bölgede İslam hakimiyeti kurulmuştur. 796 yılında Derbent tekrar Hazarlar'ın eline geçmiş, sonunda Hazarlar ile müslüman Araplar arasında iki asır süren mücadele, Müslümanların zaferiyle sonuçlanmıştır. Arap ordularının başında Halife'nin kardeşi Ebu Müslim bulunuyordu. 9. yüzyılda Arap egemenliği artmış ve Abbasiler'e bağlı valilikler (âmil) oluşturulmuştur. Dağıstan arazisi üzerinde cereyan eden savaşlar, Emevi ve Abbasiler'le Dağıstan'a hakim olan Hazar ve sair Türk kavimleri arasında geçerken, bu arada ülkenin yerli halkı olan Lezgiler müslüman olmuş ve Hristiyanlığı kabul etmiş olan komşuları Gürcüler'le aralarında pek çok savaşlar vuku bulmuştur.

11. yüzyılda Büyük Selçuklular tarafından fethedilen Dağıstan, 13. yüzyıldaki Moğol istilasına kadar Selçuklu Türkleri'nin yönetiminde kalmıştır. 11-12. yüzyıllarda Karadeniz'in kuzeyinde ve Dağıstan'da hüküm süren Kıpçaklar (Kumanlar) Dağıstan'a kadar sokularak, bölgeye Türklerin yerleşmesinde önemli rol oynamışlardır. Daha sonra sırasıyla İlhanlılar (1256-1353), Altın Ordu Hanlığı (1226-1502), Şirvanşahlar, Timurular (1370-1506) ve Safeviler Dağıstan'a hakim olmuşlardır.

Dağıstan ile Osmanlılar arasında 1475'te Kırım Hanlığı vasıtasıyla başlayan sıcak ilişkiler Osmanlı'nın yıkılışına kadar devam etmiştir. **Fatih Sultan Mehmed** zamanında, Haziran 1475'te Kefe'nin fethedilmesiyle Kırım Hanlığı'nın Osmanlı Devleti'ne bağlanması üzerine, bu hanlığa bağlı bulunan Dağıstan Beyleri de Osmanlı'ya bağlılıklarını bildirdiler.

1578 yılında **Özdemiroğlu Osman Paşa** tarafından fethedilen Dağıstan, 1578-1606 yılları arasında 28 yıl doğrudan Osmanlı hakimiyeti altında kaldı. Dağıstan Hakimleri'nin Osmanlılar'la olan ilişkileri bundan sonra da devam etti.

Dağıstan 16. yüzyıldan itibaren Ruslar'ın da ilgisini çekmeye başladı. 1722'de **Çar Birinci Petro** Rus tüccarların öldürülmesi bahanesiyle İran'a savaş açarak, Derbent'i işgal etti. Osmanlı Devleti, Derbent kendi himayesinde olduğundan, Petro'yu protesto edip şehri terk etmesini istedi. Hazar sahillerinde hakimiyet kurabilen Ruslar, Osmanlı kuvvetlerinin yardımıyla Bakü önlerinde durduruldu. Ancak İranlılar'ın 1724 yılında Ruslar'la imzaladığı **Reşt Andlaşması**'yla Derbent ve Bakü Ruslar'ın eline geçti. 1732'de Derbent **Nadir Şah** tarafından tekrar geri alındı. Ancak 1747'den sonra Ruslar Dağıstan'da yeniden nüfuz kazanmaya çalıştılar ve 1875'te Kafkasya Valiliği'ni ihdas ederek hakimiyetlerini büyük ölçüde sağlamlaştırdılar. 1813 yılında İranlılar ile Ruslar arasında imzalanan **Gülüstan Andlaşması** ile Dağıstan Ruslar'a verildi.

Fakat Ruslar uzun müddet Dağıstan'da hakimiyet kuramadı. Baddeley'in tabiriyle, gökyüzünden yağmurun düşmesi gibi, 1783'te bir savaşçı, lider ve vâiz olarak dağlardan çıkan **İmam Mansur**, ilk defa dağlı kabileleri birleştirmeyi düşündü ve Ruslar'a karşı cihad ilan etti. Böylece, 1783'te **İmam Mansur**'la başlayıp 1794'te **Gazi Muhammed**, daha sonra da **Hamzat Bek** tarafından yürütülen mücadele, **Şeyh Şamil** tarafından şiddetli bir mukavemetle devam ettirildi. **İmam** seçilen **Şeyh Şamil**, Dağıstanlıların Ruslar'a karşı yürüttüğü cihad hareketini ciddi bir şekilde organize etti ve tam 25 yıl boyunca Ruslar'a karşı kahramanca savaştı. Nihayet 25 Ağustos 1859'da **General Baryatinski** kumandasındaki ağır silahlı Rus birliklerine teslim olmak zorunda kaldı.

Kafkasya'daki kavimlerin küçük hanlıklar ya da kabileler şeklinde teşkilatlanmış olmaları ve güçlü bir devlet etrafında birleşememeleri kendileri için iyi olmamıştır. **İmam Şamil** çok farklı etnik kökene mensub bu kavimleri, din esasında birleştirmeyi başarmakla birlikte, bu birlik, Osmanlı gibi dünya müslümanlarının hamisi olan tek güçlü devletin, gerileme süreci içinde ortaya çıkması sebebiyle, hedefine ulaşamamıştır.

İmam Şamil her biri büyük bir din alimi olan seleflerine göre daha başarılı bir idareci ve asker idi. Şeyhin mücadele yıllarında Ruslar, sadece Hazar sahilini ve güney bölgesini kontrol edebildiler. Şerî hükümleri uygulayan **Şeyh Şamil** şaşmayan adaletiyle tebaasının derin hümetini kazandı. Ruslar, askeri bir idare kurdukları Dağıstan'da **İmam Şamil**'in kurduğu şerî sisteme alternatif ve görünüşte şeriat ve örf-adetlere göre hüküm veren mahallî mahkemeler kurdular. Ancak Ruslar'ın kurduğu bu sistem, Dağıstanlılar tarafından benimsenmemiş ve **İmam Şamil**'in İslami esaslar üzerine tesis ettiği devlet sistemi bütün kuvvetiyle bâki kalmıştı.

İmam Şamil Dağıstan'da derebeylerin nüfusunu kırıp, İslami bir idare kumayı başardığı halde Rusya, Dağıstan'da köylünün tabi tutulduğu kölelik rejimi konusunda hiç bir ıslahat yapmamıştı. Halbuki Rusya, **Şamil**'in esaretinden iki yıl sonra bu rejimi, dahilî Rusya'da kaldırmış bulunuyordu. Tersine Rus Çarlığı, Azerbaycan'da yaptığı gibi, burada da ihdas ettiği yeni toprak derebeylerine isnad etmeyi tercih etmişti. Bunlara sürgün, idam ve müsadere gibi tedbirler de ilave edilecek olursa, Dağıstanlıların Rus hakimiyetine karşı nasıl bir duygu besledikleri tahmin edilebilir. Buna karşılık, çok sayıda etnik guruba ayrılan bir ülkede, bu kadar kavmî bir mefkûre etrafında toplamayı başaran ve bu gün bütün bu gruplar tarafından hâlâ sahiplenilerek derin bir sevgiyle benimsenen **İmam Şamil**'in, askeri olduğu kadar idarî başarısı ve neden çok sevildiği ilginç bir araştırma konusu olacak niteliktedir.

Ruslar **İmam Şamil**'in teslim olmasından sonra imamlara karşı mahallî beyleri destekleme kararı aldılar. Dağıstanlıların Ruslarla mücadelesi çok etkili olmamakla birlikte bundan sonra da devam etti. 1877 Osmanlı-Rus savaşından faydalanan Dağıstanlılar, Çerkezler ile aynı zamanda isyan ederek **İmam Şamil**'in naiplerinden **Abdurrahman Efendi** başkanlığında millî bir hareket başlattılar. Eski millî müesseseler ihya edilerek, kısa bir zamanda Dağıstan Ruslar'dan temizlendi. Osmanlı Ordusu'nun yardımı geleceği ümidiyle, Dağıstanlılar Ruslar'a karşı büyük bir direnç gösterdiler. Ancak savaşın lehlerine dönmesi üzerine Ruslar, Osmanlı sınırından çektikleri askerleri Dağıstan'a sevk ederek bu isyanı bastırdılar.

1905'te başlatılan ikinci isyanda başarılı olmadı. 1912'de Rus dilinin kullanılmasına karşı Dağıstanlılar'ın gösterdikleri çok şiddetli mukavemet, Rusya'yı kararından vazgeçmeye mecbur bıraktı.

1917 Bolşevik İhtilâli'nden sonra Mart ayında Timurhan-Şura'da teşekkül eden Millî Komite Dağıstan'da hakimiyeti eline aldı. Ruslar mukavemet göstermeden hükûmeti teslim ederek uzaklaştılar. Nisan 1917'de Bakü'de toplanan **Kafkasya İslam Kurultayı**'na Dağıstanlılar da katıldı.

Mayıs ayında Terek-Kale (Vladıkafkas) şehrinde Hazar'dan Karadeniz'e bütün Kuzey Kafkasya Dağılıları'nın iştirak ettiği büyük bir kurultay toplanarak millî bir devlet kuma kararı alındı. Terek Dağıstan Mahallî Hükûmeti kuruldu.

11 Mayıs 1918'de Dağıstan, Osmanlılar'ın desteğiyle Abdülmecid Çermoy başkanlığında Dağıstan ve Kuzey Kafkasya Cumhuriyeti adı altında bağımsızlığını ilan etti ve 6 Ekim 1918'de millî kuvvetlerin eline geçen Derbent'e, 13 Ekim 1918'de halkın büyük coşkusu altında cumhuriyetin ayyıldızlı yeşil bayrağı çekildi. Fakat Osmanlı Ordusu' nun 30 Ekim 1918 Mondros Mütarekesi' yle Kafkasya'yı tahliye etmesinden sonra yalnız kalan Dağıstan, yeniden işgal tehlikesiyle karşılaştı.

Dağıstanlıların önce Çarlık ordularına sonra da Bolşevikler'e karşı mücadelesi Mart 1920' ye kadar devam etti. Ancak 30 Mart 1920' de Kızıl Ordu'nun Dağıstan'ı işgale başlamasından sonra 20 Ocak 1920' de Rusya Federatif Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti'ne tâbi Dağıstan Özerk Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti kuruldu. SSCB' nin dağılmasından sonra ise Dağıstan, halen Rusya Federasyonu'na bağlı Özerk Cumhuriyet statüsünü devam ettirmektedir.

Kaynaklar:

Dağıstan'ın Sosyo-Ekonomik Tarihi-İsmail Özsoy

Meydan Larousse

24 Aralık 1999 günü, Kütahya Milli Gençlik Vakfı tarafından, Çeçenistan'la Dayanışma Gecesi düzenlendi. Geceye Kütahya halkı büyük bir katılımı destek verdi. Gazetemiz eski yazarlarından **Mehmet Ali Tekin** ve Türkiyeli Çeçenlerden, Çeçen davasının ve Çeçenistan Cumhuriyeti Devlet Başkanlığı eski sözcülerinden **Medet Ünlü** konuşmacı olarak katıldılar. **Grup Kıvılcım**'da ezgileriyle, Kütahya halkına coşkulu bir gece yaşattı. Kuran-ı Kerim okunmasıyla başlayan gece, **Grup Kıvılcım**'ın **Özgürlük Türküsü** geceye katılan halkın, koro halinde iştirak etmesiyle coşku doruğa tımandı.

Daha sonra Gazetemiz eski yazarlarından **Mehmet Ali Tekin** kürsüye çağırıldı. Konuşmasına deprem felaketinde hayatlarını yitirenlere başsağlığı dileyip, Çeçenistan davasında şehid olanları selamlayarak ve gecenin müslümanların hayrına vesile olmasını dileyerek konuşmasına başladı. Konuşmasını **Çeçenistan davasının kısa özgeçmişini, bu gün nasıl geldiğini ve Çeçenistan cihadında parlayan yiğitler** olmak üzere üç ana başlık altında yapacağını belirtti.

Tekin, konuşmasının ilk bölümünde özetle şunları söyledi:

"Halkımızın 93 harbi diye adlandırdığı Osmanlı-Rus savaşı sonrasında, Kafkasya'dan Anadolu'ya göç edenler arasında, azımsanmayacak derecede Çeçen kardeşimiz bulunmaktaydı. Kafkasya'dan göçe zorlanan kavimler arasında, belkide en küçük topluluk Çeçenlerdi.

Tarihçilerin belirttiğine göre Çeçenler, bölgenin yerli halklarından. Ruslar ise bu bölgeye kuzeyden istilacı olarak gelmişlerdir. Ruslar, bölgeye ilk olarak 1700'lü yıllarda sıcak denizlere inmek için, bölgeyi kontrol altına almak gayesiyle işgal etmek istemişlerdir. Yani Çeçen-Rus savaşı, yüzlerce yıldır sürmektedir.

1990 yılına gelindiğinde, o muhteşem Sovyetler Birliği dağılmaya yüz tutmuştu. Sovyetler Birliği, Azerbaycan-Türkmenistan-Gürcistan-Özbekistan vb. gibi, 15 cumhuriyetten müteşekkildi. 1991 yılında, bu muhteşem birlik dağıldı. Sovyetler Birliği dağılmanın önüne geçmek için, ilk kanlı operasyonunu **20 Yanver** diye adlandırılan **Bakü'de, Azerî** katliamını gerçekleştirdi. Fakat dağılmanın önüne geçemedi ve Sovyetler Birliği dağıldı, 15 ayrı cumhuriyet kuruldu.

Çeçen Inguş Cumhuriyeti yetkilileri, dağılan Sovyetler Birliği'nin 1976 anayasasına göre, egemenlik hakkına sahipti. Bu haklarını kullanmak için, 23-24-25 Kasım 1990 günü, Çeçen Inguş Büyük Halk Kurultayı'nı toplarlar. Bu kurultayda, başkanlığa **Cehar Dudayev** seçilir. Kurultay kararları, üç ana başlık altında toplamış ve Çeçen Halkı'na bir bildiri ile duyurulmuştur.

19 Ağustos 1991 günü, dağılan Sovyetler Birliği'nin Devlet Başkanı olan Mihail Gorbacov'a karşı, başarısız bir darbe teşebbüsü gerçekleşir. **Çeçen Halkı**, bu başarısız darbe teşebbüsünü gerçekleştirenler aleyhine, başkent **Ceharkale** (o günkü adıyla Grozni)'de gösterilere başlar. Bu gösterilerin öncülüğünü de; **Cehar Dudayev** ve o zaman **Vaynah Demokratik Partisi Başkanı** olan, **Zelimhan Yandarbiyev** yapmaktadır. Rusya'nın tanıdığı Çeçen Hükümeti'nin devlet başkanı olan **Dokka Zagayev**, Zelimhan Yandarbiyev'i tutuklatır ve hapse atar. Bunun üzerine göstericilerin hedefi, Dokka Zagayev ve hükümeti olur. Göstericiler hükümet ve başkanının istifası için gösterileri artırır. Halk, 6 Eylül 1991 günü, Çeçen parlamentosu, televizyon, radyo ve PTT'nin merkez binalarını işgal ederek; Komünist Partisi'ni kapatır. KGB ve diğer güvenlik güçlerine el koyarak, lağveder ve Zelimhan Yandarbiyev'i serbest bırakırlar. Gösteriler, 21 Eylül 1991 akşamı, Cehar Dudayev, Zelimhan Yandarbiyev'in konuşmalarından ve yapılan dualardan sonra; **Hüseyin Ahmedov**'un Başkanlığı'nda, geçici bir yönetime; iki ay içerisinde seçimlerin yapılması şartıyla, yürütme yetkileri devredilerek, sona erdirilir.

Uluslararası İnsan Hakları Komitesi'nin gözetiminde, 27 Ekim 1991 günü yapılan cumhurbaşkanlığı seçimini % 92 oy oranıyla (Rus yanlısı muhaliflere göre %85) **Cehar Dudayev** kazanır. Seçimlerin resmi sonuçları, 1 Kasım 1991 günü belli olur. **Cehar Dudayev** bir konuşma yapar. Bu konuşmasında, 6 Eylül 1991 tarihi itibarıyla, **Çeçen Inguş Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını** ilan eder.

Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin, Cehar Dudayev'in Cumhurbaşkanlığını tanımaz ve 7 Kasım 1991 tarihinde, **Çeçenistan**'da olağanüstü hal ilan eder. Cehar Dudayev ve hükümet üyelerinin hepsini **TERÖRİST** olarak lanse etti.

Rusya, Cehar Dudayev ve destekleyenlerini tutuklamak üzere, 11 Kasım 1991 günü Grozni Hava Limanı'na, 622 kişilik özel **Spetsnaz Komandoları**'nı sevk eder. Çeçen Halkı, Cehar Dudayev'in önderliğinde bu özel birliklerin hepsini tutuklar ve Kuzey Osetya'daki Rus birliklerine teslim eder.

Çeçenistan'da bu gelişmeler sürerken, İnguş Halk Kongresi toplanır ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nden ayrılma kararı atarak, 30 Kasım 1991 tarihinde de, bunu halk oylamasına sunar. İnguş halkı bu oylamada, Rusya tarafını seçer ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nden ayrılıp, Rusya Federasyonu'nda **İnguş Özerk Cumhuriyeti** olarak kalmayı kabul eder. Çeçen Halkı ve Cehar Dudayev hükümeti, bu kararı saygıyla karşılar, **İnguşların** ayrılmasını kabul ederler.

Çeçen Cumhuriyeti Anayasası, 8 Şubat 1992 tarihinde prensip olarak, 12 Mart 1992 günü de parlamentoda yapılan oylamada da resmen kabul edilir.

Sovyet Sosyalis Cumhuriyetler Birliği'ni oluşturan 15 cumhuriyetten birisi olan, Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti Başkanı olan Boris Yeltsin'e bağlı kuvvetler tarafından, Rusya Federasyonu'nun parlamentosu fiilen kapatılır ve anayasa da feshedilir. **Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti**'ni oluşturan federe birimlerin, birbirleri ve kendi aralarındaki ilişkilerin yasal çerçevesini oluşturmak için, **31 Mart 1992** tarihinde, kısaca **Rusya Federasyonu Anlaşması** olarak adlandırılan **Rusya Federasyonu içerisindeki Egemen Cumhuriyetlerin iktidar organlarıyla, Rusya Federasyonu'nun Devlet İktidar Organları arasında, Yasama ve Yetkinin Dağıtımı** (paylaşımı) üzerine anlaşma imzalanmıştır.

Bu anlaşmanın giriş bölümünde çok net bir şekilde belirtildiği gibi, **Rusya Federasyonu'nun** egemenlik deklarasyonu ile; Rusya Federasyonu içerisindeki **özerk ve otonom cumhuriyetlerin egemenlik deklarasyonları** temelinde imzalanmıştır.

Böylece Rusya Federasyonu içerisindeki cumhuriyetlerin, egemenlik hakkı açıkça tanınmış ve bu hak çerçevesinde, yeni kurulan **Rusya Federasyonu'nun** yasal prosedürü oluşturulmuştur. Yani SSCB zamanındaki Rusya Federasyonu yasaları yürürlükten kaldırılıp, yeni yasalar çerçevesinde anlaşmalar imzalanmıştır. Yeni oluşturulan Rusya Federasyonu anlaşmasını **eski iki özerk cumhuriyet** imzalamamıştır: **Tataristan Cumhuriyeti** ve **Çeçen-İnguş Cumhuriyeti**.

12 Aralık 1993 günü, Rusya Federasyonu yeni anayasası ve parlamento seçimleri yapılır. **Tataristan** ve **Çeçenistan** cumhuriyetleri bu oylamaya katılmamıştır. Bu seçimlerin resmi sonucu, 25 Aralık 1993 günü belli olur ve **Rusya Federasyonu** Anayasası ve Parlamentosu resmîyet, yani **yasallık** kazanır. Halbuki Çeçen Cumhuriyeti'nin Anayasası **12 Mart 1992** tarihinde yasallık kazanmıştı.

Bütün bunları şunun için ayrıntılı olarak izah etmeye çalışıyorum. Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin defalarca, Cehar Dudayev ve yanında yer alan herkesi; Rusya Federasyonu Kanunları'na itaat etmemek ve karışıklık çıkarma suçlamasıyla **terörist** olarak itham etmişti.

Emperyalist duyguya sahip olan ülkeler, her zaman, kendi çıkarlarına ters düşen her ülke ve insanı, **terörist** olarak ilan etmişlerdir. Daha düne kadar, bütün emperyalistlerce **terörist** ilan edilen Yaser Arafat; bu gün Filistin Özerk Bölgesi'nin Devlet Başkanı ilan edilmiştir. Emperyalistler için önemli olan çıkarlarıdır. Çıkarlarına zede getirecek her oluşumu ve insanı, hemen **terörist** ilan ediverirler. Aslında gerçek terörist kendileridir. Bakara Suresi 120. Ayet-i Kerimesinde yüce rabbimiz "**Sen onların dinine uymadıkça, Yahudi ve Hristiyanlar senden kesinlikle hoşnut olmazlar**"

Bizim adımıza, bizim seçtiklerimiz emperyalistlere uşaklıklarını ızhâr etmek için, gidip Rusya ile **Terörizme karşı işbirliği** anlaşmasını imzaladılar. Bu anlaşmaya göre, bağımsızlık savaşı veren Çeçen kardeşlerimiz, terörist olarak kabul edilmekte. Biz bu anlaşmayı reddediyoruz. **Çeçenler terörist değil, terörist Rusya'dır.**

Birinci savaş diye adlandırabileceğimiz 95-96 yıllarında 21 ay süren savaş boyunca Çeçenler vatanlarını işgale gelen Ruslar'a karşı yiğitçe direndiler. Direniş destanı yazanlardan bir kaç tanesi: Şamil Basayev-Salman Raduyev-İmam Alim Sultan. Şamil Basayev 1996 Haziran ayında gerçekleştirdiği **Budennosk baskınıyla** Rusyayı tek başına dize getirmişti. İmam Alim Sultan, savaş süresince, ezgileriyle bizzat cephede kardeşlerini coşturarak destanlar yazdı." diye özetleyebileceğimiz ve sık sık alkış ve tekbirlerle kesilen bir konuşma yaptı.

Medet Ünü, "Bu ülkeye çok da uzakta olmayan Çeçenistan coğrafyasında **La ilahe illah** ilkesi uğruna cihad eden o yiğit insanları unutmayan, onlara kardeşlik ilkeninin nasıl olacağını göstermek üzere bu salona toplanan siz kardeşlerime ve bu toplantıyı tertipleyen kardeşlerime teşekkür ediyorum. Allah hepinizden razı olsun" diyerek konuşmasına başladı.

Tarihinde yenilmezliğiyle ün yapmış, emperyalizmin temsilcisi olan o kızıl orduya karşı, 445 yıldır sürdürülen kesintisiz savaşın son halkasını veren bir milyon insan.

Yüzyıllardır süren bu mücadelede, Çarlık Rusyası dediğimiz dönemde **İmamlar Dönemi** diye adlandırdığımız mücadele çok şanlı idi. 1917 yılında Çarlık Rusyası'nı devirip yerine dinsizlik ideolojisini benimseyen komünistlere karşı da şanlı bir direniş sergilemişlerdir.

Çeçenya'da savaşın adı **Ğazot'tur**. Ğazot, Gazavat'tır. Gazavat cihaddır. Bu gazavat içerisinde, bir çok mucizeler gerçekleşmiştir. Bütün ümmetin duası o mücahidlerin üzerine Allah-ü Teala tarafından bereket olarak indi. Onlar öyle bir donandılar ki orda; kızıl ordu değil yeryüzünün bütün kızıkları bir araya gelse, o imanı asla boğamazlardı. Biz doğrusu Çeçen tarafı olarak, böyle bir savaşın bir faturası olacağını biliyorduk. Fakat şunu da biliyorduk ki, Allah'ın gaybî yardımları da vardır.

Ruslar bütün iltümatomları, bütün güçleriyle saldırılarını sürdürürlerken; Çeçenler **'Biz buradayız Biz Grozni'deyiz. Grozni'de de Başkanlık sarayındayız'** diye haykırıyorlardı. O meydan okudukları binayı da, gerçekten kullanıyorlardı. O binanın tepesine de, her zaman bir mücahidi nöbetçi olarak koyarlardı. Bir gün, o tarihe kadar yapılan en şiddetli hava saldırısı yapılmış. Saldırı bitmiş, dışarıya çıkmışlar, bina ne kadar hasar aldı diye bakmışlar. Akıllarına yukarıda bir mücahid olduğu gelir ve yukarıya çıkarlar. Çatıdaki mücahidin dili tutulmuş, heykel gibi bakışları donuk, ağzı kilitlenmiş ayakta beklemekte. "Ne oldu, korktun mu?" diye de şaka yapmışlar. Bakmışlar ki, konuşmıyor, on on beş dakika uğraşmışlar dilini çözmüşler. Tekrar sormuşlar **"Ne oldu sana korktun mu?"** diye. **"Vallahi korkmadım. Ama o benim gördüğüm şeyleri siz görseydiniz mutlaka korkardınız"** **"Ne gördün? Sen kafayı yedin galiba?"** demişler. **"Gördüğüm şey şuydu. O şiddetli saldırıyla binayı yerle bir etmek isteyen bombaların melekler tarafından kucaklarına alınıp, binanın arka bahçesine istif ettiklerini gördüm."** Demişler ki **"Uçağın gürültülerinden, bombalardan sen kafayı yedin galiba"** diyerek istihza etmek istemişler. **"Zor değil bunu isbat etmek. Sadece çatının kenarına kadar gidip, aşağıya bakmanız yeterli"** demiş. Binanın kenarına gelip bakıyorlar ki bahçede istiflenmiş bir sürü bomba. Budennosk baskını önemli bir hadiseydi. Budennosk baskınında yer alıp da, yaralanarak Türkiye'ye gelen **İzhab** adındaki, 17 yaşındaki yiğit delikanlı bizim yanımıza geldi. Tedavisinde bizim de emeğimizin geçmesini nasib etti Allah. Bu mücahiddin, bu baskının ayrıntılarını dinlemiştim. Şamil ciddi bir eylem hazırlığı yaparken, çağrıya icabet edip gelen 300 kadar mücahide bir nutuk çekiyor ve diyor ki **"Yüreğinin bir yerinde azıcık dahi olsa, zerre kadar dahi olsa; Allah rızasının haricinde bir şeyi olan varsa bizimle gelmesin. Çünkü biz, dönmeye değil, ölmeye gidiyoruz. Bize bir iyilik yapın, gelmeme gerekçesi olan varsa gelmesin. Kimse bunlara korkak diyemez, herkesin işi var gücü var. Bana bir iyilik yapın, eğer böyle bir mazereti varsa gelmesin"** 150 kişi kadar bir kimse geri çekilmiş. Şamil onlara bir nutuk çekmiş **"Allah sizden razı olsun. sizin yiğitliğiniz şu anda hazır duranlardan daha fazladır, ben eminim ve ben şahidiyim"**

Budennosk hadisesi, bir ölçüye tabi olmanın getirdiği bir yüreklilikle, Allah'ın nimetlendirmişliğinin örnekleriyle doludur. Şamil, Budennosk baskınının hedefi; aslında, demin Mehmet Ali'nin anlattığı ilk uçak kaçırma eyleminin gerçekleştirildiği havaalanını basmaktı. Fakat mücahidlerden 8 tanesi yaralanınca, hedef hastahane olur. **Izhab** isimdeki yiğit mücahid anlatıyor. Hastahanenin içinde mücahidler, Ruslar dışarıyı kuşatmışlar. Sabah saat 7.00 da ateşe başlıyor. Taa saat 12.00'de cephaneleri bitene kadar devam ederler. Cebrail isimdeki bir mücahid, nereden bulduysa bir miğfer bulmuş. Bir mermi gelip miğferi delip, alınının ortasından vurulmuş, yere yığılmış.

Mücahidler **Allah-ü Ekber** diyerek tekbir getirmişler. O mücahid, 8-10 dakika sonra ayağa kalkar gibi düzeliş, "**Kardeşlerim!.. Üzülmeyin, cennet o kadar güzel ki...**" demiş, geriye tekrar düşmüş. **Izhab** anlatmaya devam ediyor. Bütün o bomba, kurşun sağanağı altında, aklımızın ermediği bir şeyler oluyordu. Binanın çatısı, silme güvercin doluydu. O müthiş bombardımana rağmen, güvercinler kaçmıyorlar, arada sırada her birisi pencerenin kenarına gelip konuyorlar, tekrar çatıya uçuyorlardı. O güvercinler bütün ateşe rağmen, hiç birisi terketmiyor, bir teki ölmemiş, bir teki yaralanmamıştı. Ruslar yedi sekiz kere taarruz ederek binayı ele geçirmeye çalışmışlar fakat nafîle, binaya girememişler. Ruslar son çare olarak, "**Rus-Çeçen ayırdetmeksizin hepsinin öldürülmesi**" kararını verirler. Gaz bombalarını binanın içerisin atmışlar. İçeride gaz bombası var, maske ve korunma imkânı yok, dışarda da Ruslar binayı kuşatmışlar, çıkma imkânı yok. O yiğit Şamil, bir kere "**Eyvah!**" demiş. Ama çabuk toparlanmış. "**tekbir getirin**" demiş. Bütün mücahidler **Allah-ü Ekber** diyerek, tekbirler getirmeye başlamış. Tam o esnada binlerce güvercin bir anada hastahanenin içerisine girip, kanat çırparak, içeride hava sirkülasyonu yapıyorlar, nefes alarak dışarıya çıkıyorlar.

Böyle bir haleti ruhiye ile süren birinci savaşta, Ruslar'ın 486.000 askeri bulunuyordu. Ve atmasyon olarak söylemiyorum, bir hakikat olarak ifade ediyorum, 250.000 Rus askeri leşini bırakmıştır Çeçenistan'da. 8.000'i geçkin tank ve zırhlı araç imha edildi. 8.000 tankın ne olduğunu iyice açayım. Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi tank sayısı 4567'dir. veya 8 yıl süren İran-İrak savaşında iki ülkenin toplam tank kaybı 1200'dür. Birinci savaşta en yüksek savaşçı sayımız 7.200 iken, bu ikinci savaşta mücahid sınıktımız yok elhümdülillah. Bu ikinci savaşta mücahid sayımız 50.000'dir elhamdülillah.

Bu ikinci savaşta Ruslar, birinciye nazaran biraz daha akıllı davranıyorlar. Propagandaya daha çok ehemmiyet veriyorlar. Ruslar "**Çeçenistan'da Vehhabiler var.**" diye propaganda yapıyorlar. Onların kastettiği Vahhabilik gerçekten olsa, severek bağırımıza basarız, problem değil. Çeçenistan'da Fundamantalizm var. Nedir diye ben düşünüyorum Fundamantalizmi. Dinine gerçekten sadık olan insanları ifade etmek için kullanılan 'dinine çok sadık, dinine çok bağlı' Keşke fundamantalist olsak, şu andaki durum iyi elhamdülillah da, daha da iyi olsa, bundan da bir sıkıntı duymayız. Üçüncü aşamaya geldiler: Çeçenistan'da "**Teröristler**" var. Mehmet Ali Kardeşimiz, teröristin kim olduğunu söyledi. Ben biraz daha açık söyleyeyim. Çünkü bazı şeyleri kelimelerle boşup, anlamayı uzaklaştırmak iyi değil. Terörist yok mu? Tabii ki var. Kremlinde oturuyorlar. Boris Yeltsin, Vladimir Putin, Sergeyev, Şoygo... O Rus kafirlerinin, emperyalizmini uygulama ve icra noktasında ne kadar yetkilisi varsa onların hepsi teröristtir. Bizde terörist yoktur. Medet Ünlü'nün konumasını da bu şekilde özetleyebiliriz.

Çeçenistan'ın Coğrafi Konumu

Doğusunda Dağıstan Özerk Cumhuriyeti, Batı'da Kuzey Osetya Özerk Cumhuriyeti, Güney'de Gürdistan Cumhuriyeti, Kuzey'de Rusya Federasyonu (Stavropol Eyaleti) bulunmaktadır.

Yüz ölçümü 16.000 km. karedir (İnguşetya ayrılmadan önce 19.300 km. kare idi). Önemli ve büyük şehirleri Grozni (Ceharkale) Gudermes, Malgobek'tir. Şali, Şatoy ve Videnö diğer şehirleridir.

Çeçenistan 17 yönetim birimine (**Rayon**) ayrılmıştır.

Kuzey Kafkasya'nın güneydoğu bölümünde bulunan Çeçenistan Cumhuriyeti, Kafkas Sıradağları'nın kuzey etekleri ile Terek Düzlüğü'nün (Nogay stepi) güney kesimini kaplamaktadır. Güney sınırlarında bulunan Tebulos-Mta Dağı'nın yüksekliği 4494 metreyi bulur. Terek Dağları ile Terek Irmağı üzerinde **Terek Düzlüğü** bulunur.

Cumhuriyetin Kuzey bölümü, bu düzlüğün içindedir.

Akarsuları, cumhuriyeti doğu-batı doğrultusunda kesen Terek Irmağı havzasına bağlıdır. Terek Irmağı'nın en büyük kolu Sunja Irmağı'dır. Bu nehrin de bir çok kolu vardır. En büyük kolları buzul suları ile beslenen Assa ve Argun ırmaklarıdır. Bu ırmaklar önemli hidroenerjiye sahiptir, ayrıyeten sulamada da faydalanılmaktadır. Düzlüklerde ve dağlarda, irili ufaklı bir çok göl mevcuttur. En büyük göl, ülkenin güneydoğu ucundaki **Kezenoyam**'dir.

Bitki örtüsü toprak durumuna bağlıdır. Terek Düzlüğü'nün güney kesimi, ekime elverişlidir. Kuzeyi ise kumlu, yarı çöl durumundadır. Terek vadisinde, çayır bitkileri hakimdir. Bu düzlük ekim yapmaya da elverişlidir. Dağlık bölgelerinde (1600-2000 m.) geniş yapraklı ormanlar (Akgürgen) yer alır. Bu yüksekliklerden sonra ise Alp çayırları yetişir.

Dağ ormanlarında yaşayan hayvanlar arasında boz ayı, kurt, tilki, yaban domuzu, Kafkas orman kedisi vardır. Kuşlar arasında Sülün ve Bildircin önemli yer tutar. Terek düzlüğünde ise tavşan, tarla faresi, sürüngenler ve çakallara rastlanır.

Tarım alanında tahıl ekimi, bağcılık, bahçecilik ve hayvancılık ülkenin gelir kaynaklarındandır.

Yer altı servetleri bakımından, çok zengin olan Çeçenistan'da, Petrol ve yer altı gazalarına, hemen hemen her yerde rastlanır. Ülkenin hemen her yerinde, maden suyu kaynakları mevcuttur. Bu bağlamda kaplıcalar da önemli bir gelir kaynağıdır. Yapı gereçleri olan kireç taşı, marn, alçı, kuvars kumu, kil vb. bakımdan zengin yataklara sahiptir.

İklim bakımından Çeçenistan Cumhuriyeti değişiklikler gösterir. Ülkenin kuzey bölümünde, kara iklimi hüküm sürer. Ülke genelinde yazlar sıcak olur ve uzun sürer. Kışlar ise ılık olur ve fazla kar yağmaz. Yeşillik süresi 233 gün, yıllık yağış tutarı 300-450 mm.dir. Ülke genelinde sıcaklık ortalaması Temmuz'da 25.5 derece; Ocak da -4 derecedir. Dağ eteklerinde bu ortalama Temmuz'da 19-22; Ocak'ta ise -5 derecedir. Yağış tutarı 600-700 mm. Yeşillik süresi ise 220-224 gündür.

Çeçenistan'ın Tarihi

Etnolojik ve arkeolojik çalışmalar, Çeçenler'in Kuzey Kafkasya'nın yerli halklarından olduğunu ortaya çıkarmıştır. Geleneklerine çok bağlı olan Çeçenler; kültür ve gelenek yönünden, öteki Kafkas kavimleriyle benzerlikler gösterir. Özellikle Dağıstan'da yaşayan Avarlar, Kumuklar gibi, dağlı kavimlerle aralarında büyük benzerlikler vardır. Çeçenler, kültürel yönden Alanlar'dan da etkilenmişlerdir.

--- Çeçenler arasında; 10. yüzyıldan sonra, Gürcistan yoluyla, Hristiyanlık yayılmaya başlamış. 17. Yüzyılda da, Dağıstan yoluyla, büyük bir bölümü müslümanlığı kabul etmiştir.

--- 1732'de Ruslar'ın Kafkasya yayılcılığına karşı, direndiler ve Ruslar'ı geri püskürttüler. 1875'te Çeçen topraklarını almak için, yeniden harekete geçen Ruslar'a karşı; Uşuma (**İmam Mansur**) adındaki önderlerinin yönetiminde başlayan ve **İmam Gazi Muhammed**, **İmam Hamzat**, **Şeyh Şamil** ile süren bu döneme; **İmamlar Dönemi Kıyamı** da diyebiliriz. **İmam Mansur**'a zayıf bir destek veren Osmanlıların yardımına rağmen, bir başarı sağlayamadığından, 1791 yılında ilk olarak İnguşlar Rus egemenliğine girdiler. Ruslar 1812'de Kafkas müslümanlarının direnişini bütbütün kırmak için geniş çaplı bir harekâta daha giriştiler. 1830 yılında **Dağıstan**'lı **Gazi Muhammed** kendisini **Müslümanların İmanı** ilan ederek, bütün müslüman Kafkas kavimlerini, Ruslar'a karşı cihada çağırıldı. **Gazi Muhammed**'den sonra **İmam** olan

Hamzat (İmam Hamza da denilir) 1832-1834 yıllarında; İmam Şeyh Şamil de 1834-1859 yılları arasında, Ruslar'a karşı dihadı sürdürdüler.

--- Şeyh Şamil'in 1859 yılında Rus Generali Baryatinski'ye esir düşmesiyle, Çeçenistan ve Dağıstan toprakları, Rus egemenliğine girdi. Ancak Çeçenler, meşhur 93 harbi diye adlandırılan 1877-1878 Osmanlı-Rus harbi sırasında, **Simsirli Ali Bek** önderliğinde yeniden ayaklandılarsa da, bir sonuç alamadılar. Ruslar'ın işgaliyle vatanlarını terke mecbur bırakılmışlardır. 1864 yılı itibariyle Çeçenler'in az bir kısmı, Osmanlı'ya hicret etmiş, bütün zorlamalara rağmen vatanlarını terk etmeyen Çeçenler, direniş destanları yazmışlardır.

--- Bolşevik İhtilali sırasında Bolşevikler'in: "Bizleri Çarlara karşı destekleyin, sizler de bizim gibi bağımsızlığınızı, özgürlüğünüze kavuşursunuz." sözlerine inanırlar ve Bolşevik İhtilali'ne destek verirler. Bolşevikler İhtilali kazanınca, Kafkas Halkları'na verdikleri sözde önceleri dururlar. Bu ihtilalin hemen sonunda kurulan **Birleşik Kafkasya Cumhuriyeti** ancak 4 yıl sürebildi. Bolşeviklerin saldırısına uğrayan Cumhuriyet, fazla bir direniş gösteremedi. Bu dönemden, ikinci dünya savaşına kadar bir çok defalar isyan eden Çeçenler 1939-45 yılları arasında işgalci Alman Ordularına karşı, kendi vatanlarını korumak için direniş göstermelerine rağmen; işbirliği yaptıkları iddiasıyla Ruslar tarafından "Vatana ihanet" suçlamasıyla, bir tek Çeçen kalmamacasına 23 Şubat 1944 yılında Sibiry'a'ya sürgüne gönderilmişlerdir. Bu sürgün 1957 yılına kadar (13. yıl) sürmüş, SSCB'de **Nikita Kruşçev** iktidara gelince, Çeçenler'in yurtlarına dönmelerine izin verildi. Ve **Çeçen-İnguş Özerk Cumhuriyeti** yeniden kuruldu. Bu Sibiry'a sürgünü, çok kısa sürede ve olumsuz şartlarda gerçekleştiği için; yüzbinlerce Çeçen, yollarda ve sürgün edildikleri yerlerde, işkence ve hastalıktan öldü. Sürgüne giden Çeçenlerin ancak % 58'i Çeçenistan'a sağ dönebilmiştir. Sürgüne giden 780.000 nüfusun ancak 400.000 civarında olanı geri gelebilmiştir (Hiç nüfus artışı göz önünde bulundurulmasa bile bu rakamlar soykırımın ne şiddette yapıldığını göstermektedir). Bu günkü Çeçenistan'da yaşayan 1944-1957 arası doğumlular Sibiry'a'da sürgünde doğmuştur.

Çeçen Direnişi'nin Kısa Tarihçesi

Rusya Federasyonu, eski SSCB'ni meydana getiren, 15 bağımsız cumhuriyetten birisidir. Bu 15 bağımsız Cumhuriyet şunlardır:

Azerbaycan-Beyaz Rusya-Ermenistan-Estonya-Gürcistan-Kazakistan-Kırgızistan-Litvanya-Lettonya-Moldovya - Özbekistan-Türkmenistan-Tacikistan-Ukrayna

En son kabul edilen, 1976 **Sovyet Anayasası'na göre**; 1990 yılında SSCB'nin dağılmasıyla, bu 15 cumhuriyetin her birisi, bağımsız birer cumhuriyete dönüşmüştür. 1976 Sovyet Anayasası ki, Brejnev Anayasası diye de isimlendirilmektedir. (1982'de kabul edilen Anayasanın, Evren anayasası olarak adlandırılması gibi) **Bu anayasada; Rusya Federasyonu ve Azerbaycan Cumhuriyeti, Türkmenistan Cumhuriyeti, Özbekistan Cumhuriyeti, Gürcistan Cumhuriyeti, Tacikistan Cumhuriyeti vb. cumhuriyetlerde bulunan, özerk ve otonom cumhuriyetler; SSCB'nin dağılmasıyla otomatikman, bağımsızlık kazanma hakları vardı. Buna göre, özerk cumhuriyetlerde yaşayan halklar, referandumla konumlarını belirleme haklarına sahipti.**

Çeçen İnguş Cumhuriyeti yetkilileri, bu haklarını kullanmak için, 23-24-25 Kasım 1990 günü, Çeçen İnguş ASSB (Otonom Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti) Büyük Halk Kurultayı'nı toplarlar. Bu kurultayda, başkanlığa **Cehar Dudayev** seçilir. Kurultay kararları, üç ana başlık altında toplamış ve çeçen Halkı'na bir bildiri ile duyurulmuştur. Bildiri şöyledir:

"Çeçenler!

Halkımızın temsilcileri Büyük Kurultay'da bir araya gelerek halkın egemenliği, yaşama hakkı ve kültürü gibi konularda aşağıdaki önemli kararları almıştır. bu kararlar doğrultusunda çalışmak ve onları uygulamak zorundayız.

Çeçen ulusunun bu kurultayı aşağıdaki kararları her Çeçen'in yerine getirmesini önerir:

- 1-Cenab-ı Hakk'ın emirleri hakkıyla yerine getirilmelidir.
- 2-Ailesinden, ocağından, sülalesinden, soyundan ve boyundan önce Çeçen Halkı'nın işine öncelik tanınmalıdır.
- 3-Dürüst, ahlâklı, sabırlı ve inatlı olunmalı ve bunlar gelecek kuşaklara da öğretilmelidir.
- 4-Geçim mücadelesinde hileye başvurulmamalı, alinteri yoluyla ülke kalkınmasına katkıda bulunulmalıdır.
- 5-her ulus, kavim ve kabile kendisinininki gibi kabul edilip sayılmalıdır.
- 6-Her çeçen, doğayı insan gibi sayıp korumalıdır.
- 7-Ülkenin Halk Meclisi ile barış yanlılarının önerileri itibara alınmalıdır.

Çeçen Halk Kurultayı şu hususları her Çeçen'in uygulamasını zorunlu kılar:

- 1-Başboş gezmek ve dlenmek yasaktır.
- 2-Küçük bahanelerle boşanmalar olmayacak, çocuklar ayazda ve açıkta bırakılmayacaktır.
- 3-Gıda maddelerinin peşinde koşmak, nafaka temin etmek ve alış-verişi yüklenmek, kadınların üstüne yıklamayacaktır.
- 4-Halklar arasında, kendi aramızda , soylar, boylar, köyler arasında herhangi bir anlaşmazlık zorbalıkla ve silah zoruyla çözümlenmeyecektir.
- 5-Rüşvet alınıp verilmeyecektir.

Halk Kurultayımız aşağıdaki hususları gerçekleştirenleri dışlayacak, kendilerine inkısa edecektir:

- 1-Halk Meclisi Kararları'nı bozanlar.
- 2-Soylar, boylar, köyler ve etnikler arasına fitne sokanlar.
- 3-İnsan öldürenler.
- 4- Kişisel çıkarı için yakınlarını kayıranlar, yalancı tanıklıkta bulunanlar.
- 5- Doğaya zarar verenler.
- 6- Yaşlı ana ve babasını , bakıma muhtaç akrabasını, evladını ve ailesini atanlar, dışlayanlar. "

Bu kararlar arasında en önemlisi, **Egemenlik kararı** ve en kısa zamanda yapılması kararlaştırılan **Cumhurbaşkanlığı seçimleri**dir ki; Egemenlik kararından 9 ay on gün sonra Çeçen-İnguş ASSB'si kendisinin Çeçen-İnguş Cumhuriyeti olduğunu ilan etmiştir.

--- 19 Ağustos 1991 günü, dağılan Sovyetler Birliği'nin Devlet Başkanı olan Mihail Gorbaçov'a karşı, başarısız bir darbe teşebbüsü gerçekleşir. **Çeçen Halkı**, bu başarısız darbe teşebbüsünü gerçekleştirenler aleyhine, başkent **Ceharkale** (o günkü adıyla Grozni)'de gösterilere başlar. Bu gösterilerin öncülüğünü de; **Cehar Dudayev** ve o zaman **Vaynah Demokratik Partisi Başkanı** olan, **Zelimhan Yandarbiyev** yapmaktadır. Rusya'nın tanıdığı Çeçen Hükümeti'nin devlet başkanı olan **Dokka Zagayev**, Zelimhan Yandarbiyev'i tutuklatır ve hapse atar. Bunun üzerine göstericilerin hedefi, Dokka Zagayev ve hükümeti olur. Göstericiler hükümet ve başkanının istifası için gösterileri artırır. Halk, 6 Eylül 1991 günü, Çeçen parlamentosu, televizyon, radyo ve PTT'nin merkez binalarını işgal ederek; Komünist Partisi'ni kapatır, KGB ve diğer güvenlik güçlerine el koyarak lağveder ve Zelimhan Yandarbiyev'i serbest bırakırlar. Gösteriler, 21 Eylül 1991 akşamı, Cehar Dudayev, Zelimhan Yandarbiyev'in konuşmalarından ve yapılan dualardan sonra; **Hüseyn Ahmedov'un** Başkanlığı'nda,

geçirdi bir yönetime; iki ay içerisinde seçimlerin yapılması şartıyla, yürütme yetkileri devredilerek, sona erdirilir.

--- **Uluslararası İnsan Hakları Komitesi'nin gözetiminde, 27 Ekim 1991 günü yapılan cumhurbaşkanlığı seçimini % 92 oy oranıyla (Rus yanlısı muhaliflere göre %85) Cehar Dudayev kazanır.** Seçimlerin resmi sonuçları, 1 Kasım 1991 günü belli olur. Cehar Dudayev bir konuşma yapar. Bu konuşmasında, 6 Eylül 1991 tarihi itibarıyla, **Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını ilan eder.**

--- Rusya Federasyonu Başkanı Borist Yeltsin, Cehar Dudayev'in Cumhurbaşkanlığını tanımaz ve 7 Kasım 1991 tarihinde, **Çeçenistan'da olağanüstü hal ilan eder. Cehar Dudayev ve hükümet üyelerinin hepsini TERÖRİST olarak lanse etti.**

--- Rusya, Cehar Dudayev ve destekleyenlerini tutuklamak üzere, 11 Kasım 1991 günü Grozni Hava Limanı'na, 622 kişilik özel **Spetsnaz Komandoları'nı** sevk eder. Çeçen Halkı, **Cehar Dudayev'in** önderliğinde bu özel birliklerin hepsini tutuklar ve Kuzey Osetya'daki Rus birliklerine teslim eder.

--- Çeçenistan'da bu gelişmeler sürerken, İnguş Halk Kongresi toplanır ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nden ayrılma kararı alarak, 30 Kasım 1991 tarihinde de, bunu halk oylamasına sunar. İnguş halkı bu oylamada, Rusya tarafını seçer ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nden ayrılıp, Rusya Federasyonu'nda **İnguş Özerk Cumhuriyeti** olarak kalmayı kabul eder. Çeçen Halkı ve Cehar Dudayev hükümeti, bu kararı saygıyla karşılar, **İnguşların** ayrılmasını kabul ederler.

Çeçen Cumhuriyeti Anayasası, 8 Şubat 1992 tarihinde prensip olarak, 12 Mart 1992 günü de parlamentoda yapılan oylamada da resmen kabul edilir. (**Dip not numarası ver---** **Kaynak: Çeçenya 95 - Kafkas-Çeçen Dayanışma Komitesi Yayını** (İstanbul- Mayıs 1995)

--- **Sovyet Sosyalis Cumhuriyetler Birliği'ni** oluşturan 15 cumhuriyetten birisi olan, Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti Başkanı olan Boris Yeltsin'e bağlı kuvvetler tarafından, Rusya Federasyonu'nun parlamentosu fiilen kapatılır ve anayasa da feshedilir. **Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti'ni** oluşturan federe birimlerin, birbirleri ve kendi aralarındaki ilişkilerin yasal çerçevesini oluşturmak için, **31 Mart 1992 tarihinde, kısaca Rusya Federasyonu Anlaşması** olarak adlandırılan **Rusya Federasyonu içerisindeki Egemen Cumhuriyetlerin iktidar organlarıyla, Rusya Federasyonu'nun Devlet İktidar Organları arasında, Yasama ve Yetkinin Dağıtımı** (paylaşımı) **üzerine anlaşma** imzalanmıştır.

--- Bu anlaşmanın giriş bölümünde çok net bir şekilde belirtildiği gibi, **Rusya Federasyonu'nun egemenlik deklarasyonu ile; Rusya Federasyonu içerisindeki özerk ve otonom cumhuriyetlerin egemenlik deklarasyonları** temelinde imzalanmıştır. Böylece Rusya Federasyonu içerisindeki cumhuriyetlerin, egemenlik hakkı açıkça tanınmış ve bu hak çerçevesinde, yeni kurulan **Rusya Federasyonu'nun yasal prosedürü** oluşturulmuştur. Yani SSCB zamanındaki Rusya Federasyonu yasaları yürürlükten kaldırılıp, yeni yasalar çerçevesinde anlaşmalar imzalanmıştır. Yeni oluşturulan Rusya Federasyonu anlaşmasını **eski iki özerk cumhuriyet** imzalamamıştır: **Tataristan Cumhuriyeti ve Çeçen-İnguş Cumhuriyeti.**

--- 12 Aralık 1993 günü, Rusya Federasyonu yeni anayasası ve parlamento seçimleri yapılır. **Tataristan ve Çeçenistan** cumhuriyetleri bu oylamaya katılmamıştır. Bu seçimlerin resmi sonucu, 25 Aralık 1993 günü belli olur ve **Rusya Federasyonu Anayasası ve Parlamentosu** resmîyet, yani **yasallık** kazanır. Halbuki Çeçen Cumhuriyeti'nin Anayasası **12 Mart 1992 tarihinde yasallık** kazanmıştı.

Bütün bunları şunun için ayrıntılı olarak izah etmeye çalışıyorum. Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin defalarca, **Cehar Dudayev** ve yanında yer alan herkesi; Rusya Federasyonu Kanunları'na itaat etmemek ve karışıklık çıkarma suçlamasıyla **terörist** olarak itham etmişti. Emperyalist duyguya sahip olan ülkeler, her zaman, kendi çıkarlarına ters düşen her ülke ve insanı, **terörist** olarak ilan etmişlerdir. Daha dün

kadar, bütün emperyalistlerce **terörist** ilan edilen Yaser Arafat; bu gün Filistin Özerk Bölgesi'nin Devlet Başkanı ilan edilmiştir. Emperyalistler için önemli olan çıkarlarıdır. Çıkarlarına zede getirecek her oluşumu ve insanı, hemen **terörist** ilan ediverirler. Aslında gerçek terörist kendileridir. Dünyanın öbür ucunda yer alan ABD'nin Kuzey Irak'ta, Somali'de, Fars Körfezi'nde kısacası bölgemizde ne işi var.

--- Rusya Federasyonu Başkanı Yeltsin'in, uzlaşmaz ve Çeçenistan'a karşı düşmanca tavırlarına karşı **Cehar Dudayev**, sürekli olarak anlaşma zeminleri oluşturmaya çalışmıştır. Çeçenistan Kuzey Kafkasya'nın merkezi ve kilit konumundadır. Başkent Caharkale (Grozni); Petrol boru hatlarını ve Hazar denizi kıyısında bulunan Mohaçkale ve Kaspisk limanlarından geçen demiryolu hattını, Karadeniz kıyısındaki limanlar ve Rusya'nın iç şehirlerine bağlayan bir merkez konumundadır. Cehar Dudayev'in gösterdiği her türlü yumuşak tavırlara rağmen, Rusya bir türlü uzlaşmaya yanaşmamaktadır. Üstelik uluslararası alanlarda, **Cehar Dudayev** ve **tarafdarlarını** sürekli olarak **terörist** ilan etmektedir. Bu görüşmelerin en önemlilerinden birisi, 21 Mart 1994 günü Rusya Devlet Başkanı temsilcisi Sergei Feilatov ve Çeçenistan Devlet Bakanı Aslanbek Akbulatov arasında Moskova'da yapılan görüşmelerdir. Rusya tarafı bu görüşmelerde **Çeçenistan'a** en fazla Tataristan'a tanınan özerklik statüsünü verebileceklerini, bağımsızlığını asla kabul etmeyeceğini belirtir. Rusya bir taraftan da, Çeçenlerin arasından satın aldığı uçaklar vasıtasıyla, Çeçenleri içlerinden yıkmaya gayret eder. Ruslan Hasbulatov, Gantemirov, Afturhanov ve Labazanov gibi Çeçen asıllı uçaklarına yaptığı askeri ve ekonomik desteklerle; Çeçenistan'ın bağımsızlığını isteyen Dudayev ve taraftarlarını, yok etmek ister. Diğer taraftan da dünyaya, Çeçenistan'ın içerisinde meydana gelen olaylarda, hiç bir dahlinin olmadığı propagandasını yapar.

--- **Dudayev**e bağlı güçler, sözüm ona muhalif güçlere yeniliyormuş gibi bir görüntü vererek, bir çok yerde kaybederek geri çekilir. Rusya'nın, 70 tank ve çok sayıda askerle desteklediği Çeçen muhalif güçler, 26 Eylül 1994 günü **Çeçenistan Başkanlık Sarayı'nı** kuşatırlar. Dudayev'e bağlı kuvvetler, işte o anda, gerçek güçlerini ortaya koyarlar ve muhalif güçleri hezimete uğratırlar. Muhalif güçler arasında bulunan 72 Rus askerini de esir alırlar. Dudayev, Rusya bu askerlerin kendisine ait olduğunu kabul ederse; esir muamelesi yapacağını, kabul etmediği takdirde de, öldüreceğini ilan eder. Rusya bunu daha fazla gizleyemez ve 7 Aralık 1994 günü **Rusya Federasyonu Güvenlik Konseyi** toplanır ve **"Çeçenya'da genel güvenliğin sağlanması, Cehar Dudayev gibi teröristlerden, silahlardan arındırılması, genel güvenliğin ve Anayasal düzenin sağlanması için askeri harekât yapılması"** kararı alınır. Bu karar gereğince de 11 Aralık 1994 günü Çeçenistan işgal edilir.

Savaş yaklaşık 20 ay sürdü ve Rusya, uluslararası savaş hukuku kurallarını da çiğneyerek Çeçenistan şehirlerini ve sivil halkın yaşadığı bölgeleri acımasızca bombardımana tabi tutarak, sivil halktan 150.000'in üzerinde kadın, çocuk, yaşlı sivil insanı öldürmüştür.

Çeçenler, ülkelerini işgal eden Rus kuvvetlerine karşı, yiğitçe direnmişler ve her türlü imkânsızlığa rağmen, Ruslar'ı ülkelerinden çekilmeye mecbur bıraktılar. 1996 Ağustos ayına kadar süren savaş boyunca, Çeçenler direniş destanları yazdılar.

Destan yazarlarından birisi de **Şamil Basayev**'dir. Selam Gazetesi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olduğum dönemde, gazetenin Ankara temsilcisi **Talip Özçelik** ile birlikte; Türkiye'den Çeçenistan'a, savaş döneminde giden ilk gazeteciler olduk. Önce, uçakla Azerbaycan'a gittik. Orada bulunan Çeçen dostlarımız vasıtasıyla ve tercümanlığımızı yapan Can Dostumuz Yasir Abbasov ile Azerbaycan-Dağıstan sınırını kaçak olarak geçip, yaklaşık 200-250 km. uzunluğunda bir karayolunu, kaçak olarak katedip, Çeçenistan'a girdik.

Naiber-Alleroy üzerinden, Genelkurmay Karargâhı'nın bulunduğu Videnö şehrine ulaştık. Burada bizi **Şamil Basayev** karşıladı.

Şamil Basayev, ilk gördüğüm anda, Fetih Suresi'nin son ayetlerini hatırlattı.

"Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür. Ve O'nunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler."

kendisiyle yaklaşık 45 dakika yaptığımız görüşmede, sıcakkanlı, canayakın ve sempatik bir izlenim bıraktı. Görüşmemizin akabinde hemen yanibaşımızda bulunan askerleriyle aralarında geçen diyalogları; bana, Şehid Reisimiz Metin Yüksel'i hatırlattı. Askerleriyle olan samimi ve şakalaşan davranışları, tıpkı Metin Yüksel'in davranışı gibi idi.

Kendisiyle tanışma faslını bitirdikten sonra, sıcak temasın bulunduğu cephelere gitmek isteğimizi söylediğimizde, bize çok tehlikeli olduğunu ve korkabileceğimizi söyledi. Ben de kendisine Afganistan'da ve Bosna'da, cephelerde bulunduğumu anlattım. Bunun üzerine işaret parmağı ile bir tarafı işaret ederek, **"Şurada 3 km. ilerde on günden beri Ruslar'la savaşıyoruz. Sizi oraya götürebilirim."** Cephede durumun nasıl olduğunu sordumuzda ise cevabı şaşırtıcıydı "Yaklaşık yüze yakın tank ile bize saldırdılar. On günden beri bir adım ilerleyemediler. Fakat on gündür Viden'o'yu uçaklarla bombardıman ediyorlar. Şehirde isabet almadık bina neredeyse kalmadı. Maalesef, uçaklara karşı uçaksavarlarımız yeterli değil. Bizim elimizdeki uçaksavarlar 1.000-1500 m. menzilli. Uçaklar ise 3.000 m.den aşağıya inmiyor. Yukarıdan bombaları sallayıp kaçıyorlar. Bizim ise elimiz kolumuz bağlı, sadece taciz atışı yapabiliyoruz. Ama karada bir adım bile attırmıyoruz. On günden beri, sadece kırk kişi karşısında, bir adım bile ilerleyemiyorlar." Bu konuşma esnasında sağımızda, solumuzda bir sürü asker bulunmaktaydı. Ben bu askerleri göstererek "Cepheye neden daha fazla asker götürmüyorsunuz?" diye sordumuzda, beni hayrete düşüren şu cevabı vermişti "İhtiyacımız yok. Sadece bu askerleri bazen 24 saatte, bazen iki günde bir değiştiriyorum." Bu cevap karşısında o anda biraz inanmamıştım, daha doğrusu mutmain olmamıştım. Karşımdaki yiğit müslümanın, yalan söylemediğine kesin kanaat getiriyor olmama rağmen, söyledikleri bana imkânsız gibi gelmişti. Kendisiyle görüşmemiz uzadıkça, içimde bir yakınlık, sıcaklık oluşmaya başladı ve söyledikleri bana Hz. İbrahim (as) ile Cenab-ı Hakk arasında geçen kıssayı hatırlattı. **"Hani İbrahim: 'Rabbim bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster' demişti. (Allah O'na): 'İnanmıyor musun?' deyince 'Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için.' demişti. Öyleyse dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."**

Bakara Suresi 60

Kendisiyle kısa görüşmemiz sonunda, Aslan Mashadov ile görüşmemizin akabinde gelip, bizi alarak 3 km. ilerdeki cepheye, birlikte gitmeyi kararlaştırdık. Fakat bizim Genel Kumay Başkanı Sayın **Aslan Mashadov** ile görüşmemiz sonunda akşam oldu. Ertesi gün de, olağan üstü bir bombardıman yaşadık. Karargâhın, Viden'o'yu boşaltma kararı; ertesi gün, ilkindiden sonra başladı. Kafkasya'nın kahramanı, yiğit insan, **Şamil Basayev** ile bir daha yüz yüze gelemedik.

Bu görüşmemizden iki hafta sonra **Şamil Basayev**, Ruslar'ı dize getiren o meşhur **Budennovsk Baskını'nı** gerçekleştirdi. Bu baskının, ajanslarda birinci haber olarak yer almasıyla, biz de haberdar olduk ve ilk duyduğum andan itibaren, bu yiğit müslüman kardeşimizin eyleminin başarıyla neticelenip, sağ salım ülkesine dönmesi için, namazlardan sonra dua ediyordum.

O günlerde Çeçenistan Cumhuriyeti Güvenlik Bakanlığı Özel Şube Başkanı dostumuz Hüseyin Gurbanov ile telefon bağlantısı kurup, **Şamil Basayev**'in yaptığı eylem hakkında, ayrıntılı bilgi almaya çalıştık. Hüseyin Gurbanov'un Bakü'den 21 Haziran 1995 tarihinde geçtiği faksta şöyle diyordu:

Basayev Ruslara Kök Söktürdü

Altı aydır Rusya siyasi liderleri ve Çeçen liderlerinin gerçekleştiremediklerini, General Mayor **Şamil Basayev**, bir günde gerçekleştirdi.

Rusya Başbakanı Çerno Mirdin, Çeçenistan topraklarında bütün askeri harekâtların durdurulması hakkında, resmi anlaşma imzaladı. Rusya resmi temsilcisi heyeti Grozni'ye gelmiştir. Burada Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Heyeti temsilciliği binasında, Çeçenistan tarafı ile sulh konuşmalarına başlamışlardır. Bu görüşmelerde Çeçen tarafını, Çeçenistan eski Başsavcısı **Osman İmayev** temsil etmekte.

Şamil Basayev 1965 yılında doğmuştur. Hava Kuvvetleri Okulu'nu bitirmiştir. Afganistan'da Afgan Mücahidleri tarafında, ve Tacikistan'da muhalefet saflarında savaşmıştır. Abhazya'daki savaşlarda "Patpolkovnik" rütbesi (iki yıldız) almış olup, Çeçenistan savaşında ise Dudayev, **Şamil Basayev**'e "Polkovnik" rütbesi vermiştir. Bu günlerde ise (14-15 gün önce) **Basayev**'e "General Mayor Harbî rütbesi" ve "Halk Kahramanı Harbî rütbesi" verilmiştir. **Şamil Basayev** hali hazırda Hasavyurt şehrinde. Haziran'ın 15'inde, saat 1230'da plaka numarası olmayan iki Kamaz marka kamyon ve bir Uaz marka otomobille, Çeçenistan'ın Neftekumsk şehrinde, Budennovsk şehri tarafına hareket etmiştir. Budennovsk şehri, 1799 yılında kurulmuştur. Stavropol Eyaleti'nin Budennovsk il'inin merkezidir. Kuma Çayı'nın kenarında kurulmuştur. Toplam nüfusu 54.000 civarındadır. Şehirde kimyasal maddeler üreten bir fabrika olup, bu yönüyle stratejik önemi vardır. Budennovsk şehrine giren **Basayev** ve askerleri bir kaç saat içerisinde, şehir hastahanesini ve postahanesini, ele geçirmişlerdir. Artık o andan itibaren (15 Haziran) Budennovsk şehri ile telefon bağlantısı kesilmiştir. Saat 20.30'da ele geçirilen şehir hastahanesine, 30 kadar gazeteci gelmiştir. **Şamil Basayev** burada yaptığı basın toplantısında "**Kendisinin ve askerlerinin terörist olarak kabul edilemeyeceğini beyan etmiştir.**"

O "**Biz Çeçenistan'ın kurtuluşu ve bağımsızlığı uğrunda mücadele ederiz. Yalnız siyasi talepler öne sürüyoruz.**" demiştir. Ve bazı istekler öne sürmüştür. Bu istekler:

- 1-Rusya ordusu Çeçenistan'dan çıkarılmalıdır.
- 2-Savaş bir an evvel durdurulmalıdır.
- 3-Dudayev'le bir an evvel görüşmelere (anlaşma hükümleri konusunda) başlanmalıdır.
- 4-Çeçenistan'da yeniden kurutulmasıyla ilgili seçimler yapılmalıdır.

Basayev, daha sonra taleplerinin yerine getirilmediği ve binaya karşı hucum olduğu takdirde; binadaki rehinelere öncelikle askerler, devlet organlarında çalışanlar, sonra da sağlam erkeklerin vurulacağını; kadın, çocuk ve hastalara ise dokunulmayacağını ve hali hazırda hastabakıcıların vazifelerini yerine getirmekte olduğunu belirtti.

Gazeteciler, **Şamil Basayev**'e şu soruları sordular:

--Nasıl oldu da siz Budennovsk şehrine kadar gelebildiniz?

"Bizim esas maksadımız Moskova'ya kadar gidip, buradaki yaptıklarımızı, Moskova'da da gerçekleştirmektir. Paramız olsaydı, bu hiç te zor olmayacaktı. Her üç kamyon da, oldukça rahat hareket ediyordu. Her polis geçiş noktasında, polisler bir miktar para verdik, buradaki her adam için 500 ruble'den 50.000 rubleye kadar rüşvet verdik. (1 dolar yaklaşık 50.000) Paramız kalmadığından bizde burada kaldık. Biz sonuna kadar sözümüzde duracağız" diyerek **Şamil Basayev** basın toplantısını sona erdirdi.

Haziran'ın 19'unda **Basayev** ve askerleri Moskova saatiyle 16.00'da hastahaneyi terk ettiler. 5 lkarus otobüs ve bir kamyonla oluşan konvoy; Çeçenler, Rusya Parlamentosu'nun temsilcileri, yerli hakimiyet organlarının temsilcileri, 13 gazeteci ve 120 gönüllü iştirak etmiştir. (Aynı zamanda otobüslerin her birinde güvenlik açısından bir miktar rehineyi bulundurmaktadırlar)

Artık hastahanedeki rehinelere çıkarılmıştır. Haliha zırda Grozni'de anlaşma için konuşmalar devam ediyor. Bu konuda basına malumat verilmektedir. Taraflar askeri hareketlerini şu an durdurmuş bulunmaktadır.

Rusya Başbakanı Çerno Mirdin "**Basayev ve askerleri, Çeçenistan arazisine varınca kanun karşısında cevap vereceklerdir. Bütün meseleler Rusya kanunları çerçevesinde halledilecektir.**" demiştir. O'nun bu sözlerine göre, hiç bir iyi niyetten söz edilemeyeceği, söylenebilir.

Şu an Moskova'da Kremlin'deki "Ak Ev" in korunması güçlendirilmiştir. Rusya Parlamentosu'nda güvenlik meseleleri üzerine oluşmuş komite, hükümete güvensizlik kararı, vermiştir.

Olay dünya basınında ve siyasi çevrelerinde şok etkisi yapmıştı. Gerçektende **Şamil Basayev** ve arkadaşları, askeri olarak çok büyük bir operasyon gerçekleştirmişlerdi. Bu olayın büyüklüğünü, askeri operasyonlarda uzman olanlar ve bu sahada çalışanlar daha iyi kavrayabilirler.

Çünkü bir zamanlar İsrail güvenlik güçlerinin, Entebbe Baskı'nında gösterdikleri başarı, dünyanın dilinde aylarca sakız olmuştu. Nihayetinde kaçırılan bir uçağa, yabancı bir ülke havaalanında yapılan başarılı bir operasyonla, uçak kaçırılanlar etkisiz hale getirilmiş, rehinelere sağ salım kurtarılmıştı. Gerçekten bir başarı idi. Fakat İsrail'in elindeki imkanlar, göz önüne alınacak olursa; **Şamil Basayev**'in başarısının yanında (askeri olarak) çok sönük kalmaktadır.

Kanaatime göre **Şamil Basayev**'in gerçekleştirdiği bu operasyon, İslam tarihinin, ender olayları arasında, yer alacak bir olaydır. Çünkü yapılan iş muhtevası ve sonucu bakımından mükemmel bir olaydır.

Şamil Basayev'in 15 Haziran 1995 günü başlayıp 20 Haziran 1995 günü zaferle sona eren, tarihi operasyonu ile ilgili, o günlerdeki değerlendirme yazımı burada tekrar sizlerle paylaşmak isterim.

Alemlerin yaratıcısı Allah Azze ve Celle nelere kadir değil ki. Rabbimiz kendi dinine yardım edenlere, kendi yoluna sadakat gösterenlere, katından nimetler ihsan ederek, onları başarılı kılmaktadır.

Yüzyıllardır eğik olan müslümanların başını kaldıran, kafirler karşısında zillet içerisinde olan müslümanların, birazını olsun, izzete kavuşturan İmam Humeyni'den sonra; müslümanlara ferahlık veren, kafirlere ise dünyayı dar eden, iki olayı zikretmek istiyorum. Bunlardan birincisi 23 Ekim 1983 günü sabahın erken saatlerinde, bir kaç saniye ara ile; Lübnan'da bulunan ABD ve Fransız elçilikleri, iki müslümanın iftiharî saldırısı ile yerle bir olurlar.

ABD elçiliğinde 241, Fransız elçiliğinde ise 49 olmak üzere, toplam 290 kişi öldürülüp, yüzlerceini yaralayınca; Amerika'lı ve Fransız askerler hemen o gün arkalarına bakmadan, Lübnan topraklarını terkettiler.

Dünya emperyalizminin, kolu kanadı kırılmış Rusya Şubesi'de, bu tür bir iftiharî eylemle 15 Haziran 1995 günü sarsıldı. 20 Haziran 1995 günü de, **Şamil Basayev**'in şanlı zaferi ile neticelenen olayda, eli kolu bağlı olarak, **Şamil Basayev**'in istediği şartlara ses çıkaramamıştı.

"Mü'minlerden öyle erkek adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri sözde sadakat gösterdiler; kimisi adağını ödedi, kimisi de bekliyor (Şehid oluncaya kadar doğuşeceklerine dair söz verdiler, kimisi şehid oldu, kimisi de şehid olmayı bekliyor) Onlar asla verdikleri sözü değiştirmediler. Ahzab 23

Şamil Basayev ve arkadaşlarının, başarılarındaki temel faktörün, yukarıdaki ayet olduğunu zannediyorum. Çünkü şehadeti göze almadan, bu eylemin gerçekleşmesi mümkün değildir. Sebebi ise, Budennovsk şehri, Çeçenistan sınırına 180-200 km. uzaklıkta bir Rus şehri olmasıdır. Buraya saldırıp, sağ kurtulmak milyonda bir ihtimaldir. Rabbimizin inayeti ile bu milyonda bir ihtimal gerçekleşti ve **Şamil Basayev**, yüzünün akı ile, bu eylemden zaferle çıktı.

Şamil Basayev 1965 doğumlu olup, ilk savaş tecrübesini, Afganistan'da Ruslara karşı mücahidlerin safında edinmiştir. Üç yıl Abhazlar'ların yanında, Kafkasya'nın bir çok yerinden gelen müslüman savaşçılarla, Gürcistan kuvvetlerine karşı savaşmıştır.

Rusya'nın da desteklediği Gürcistan kuvvetlerine karşı, bölge müslümanlarının oluşturduğu **Birleşik Kafkas Halkları Ordusu**'nun komutanı olur. Savaşın sona erip, barış görüşmelerinin başlaması üzerine ülkesine döner. Çeçenistan'da büyük bir halk kitlesi tarafından, sevinç gösterileri ile karşılanır. Çeçenistan'a döndükten kısa bir süre sonra da, Tacikistan'a geçer ve Rusya yanlısı hükümete karşı, kıyam eden

müslümanların yanında savaşıır. Çeçenistan'da durum gerginleşince ülkesine dönmek zorunda kalır. 1994 Aralık ayında, Rus işgal kuvvetlerine karşı, Dudayev'e bağlı Hükümet kuvvetleri'nin bir komutanı olarak savaştaki yerini alır.

Bütün bunların arasında, Çeçenistan'ın bağımsızlığını dünyaya duyurmak maksadıyla ilki Türkiye, ikincisi Almanya'ya olmak üzere iki Rus uçağını kaçıır.

1991 Kasım ayında, Tupelov 154 tipi Rus yolcu uçağını 171 yolcusu ile Ankara Esenboğa Havaalanına indirir, hiç bir yolcuya zarar vermez.

Türk yetkili makamlarına "Şeriatımızı ve bağımsızlığımızı dünyaya duyurmak için bu eylemi gerçekleştirdiğini" açıklar. Yetkililer "Basın toplantısında 'şeriat' karıştırmazsan seni serbest bırakır, ülkeneye dönmene izin verilir; aksi takdirde, seni iade ederiz" pazarlığında bulunurlar. **Şamil** bunu kabul ederek basın toplantısında "Ülkemizin bağımsızlığını dünyaya duyurmak için, bu eylemi gerçekleştirdim" der. Ülkesine döndükten kısa bir süre sonra ikinci bir Rus uçağını, bu sefer Almanya'ya kaçıır. Alman makamları da, O'nu serbest bırakırlar.

Inguş Cumhuriyeti'nde yayınlanan, yerel bir gazetede yer alan bir yazıda, **Şamil Basayev**'in Çeçen dilinde şiirlerinin yayınlandığını ve ağızına kesinlikle içki koymadığını ve beş vakit namazını kıldığı kaydedilmektedir.

Şamil Basayev ve arkadaşlarının gerçekleştirdiği ve ümmetin yüzünü güldüren tarihi **Budennovsk Baskını**'ni ana hatlarıyla şöyle bir hatırlayalım:

15 Haziran 1995 : Çeçenistan'a 180 km. uzaklıktaki, Rusya Federasyonu'nun Stavropol Eyaleti Budennovsk şehri 54.000 nüfusludur. Yerel saatle 14.30 sularında şehir merkezi, **Şamil Basayev** ve 100 kadar arkadaşı tarafından basılır. İlk ele geçirilen yerler, şehrin merkezi postahanesi ve emniyet müdürlüğü binalarıdır. Şehrin haberleşme sistemi imha edilir. Emniyet güçleri tesirsiz hale getirilir. Çıkan çatışmalarda **Şamil Basayev** kuvvetlerinden 8 müslüman şehid olur. Şehrin hastahanesi ele geçirilir ve içerisinde bulunanlar rehin olarak alınırlar. Bir başka grup mücahid de, 4 otobüs rehine ile şehrin güneyinde ve doğusunda etrafları, güvenlik güçleri tarafından kuşatılır. İlk günkü Rus zayıtı ise 10'u polis olmak üzere 25 kişidir.

Şamil Basayev yaptığı ilk açıklamada Çeçenistan'daki Rus işgali kaldırılmazsa; ellerinde bulunan rehinelere öldüreceklerini, rehinelere çocuklar, yaşlılara, kadınlara, yaralılara kesinlikle dokunulmayacağını belirtir. Boris Yeltsin ise "Çeçen militanlarının istekleri yerine getirilemez, etkisiz hale getirmek için, tüm güçleri seferber edin" emrini verir.

16 Haziran 1995: Genel Kurmay Başkanı **Aslan Mashadov** "Şamil Basayev'in kendi askerleri olduğunu, fakat bu baskınla hiç bir ilişkilerinin olmadığını, terörizme karşı olduklarını" açıkladı.

Şamil Basayev düzenlediği basın toplantısında "Gayelerinin terörizm olmadığını, tek gayelerinin Rusya'nın Çeçenistan'dan çekilmesi olduğunu" belirtti. **Şamil Basayev** konuşmasının devamında "İnsan hakları şampiyonları, aralarında hamile kadınların da bulunduğu Grozni Hastahanesi, Ruslar tarafından bombalanırken neredeydiler?" diyerek, Batı'nın ikiyeüzlülüğünü, gözler önüne seriyordu.

Rusya Başbakan Yardımcısı Nikolai Yegerov'un **Şamil Basayev**'e kendilerini istedikleri ülkeye götürecek uçağı sağlamayı, istedikleri kadar parayı vermeyi, teklif ettiğini ancak; **Basayev**'in bunu kabul etmediğini açıkladı.

Şamil Basayev'e bağlı güçler, Çeçenistan'da savaştıklarını tesbit ettikleri, 5 Rus pilotunu idam ettiler. Rehinelere önce 20, daha sonra ise 30 cesedi General Viktor Medvedetskoy'a teslim etti.

17 Haziran 1995: Çeçenler'e karşı Rus Güvenlik güçlerince, sabah saat 5.00 sularında bir operasyon düzenledi. İlk operasyon aralıksız, 6 saat sürdü. İlk saldırıda, askeri savaş helikopterleri, tank, top ve ağır silahlar kullanılmasına rağmen Ruslar'ın, bir çok kayıp verdiği, Çeçenlerden ise kayıp verilmediği ajanslar tarafından açıklandı. Ruslar'ın fiyaskoyla sonuçlanan bu ilk baskınlarından sonra Çeçenler, ellerinde bulunan rehinelere, çoğu hamile kadın ve çocuk olan 150 kişiyi, salıverdiler.

Serbest bırakılan rehinelere "Çeçenler bize iyi davranıyor, içerdeki Çeçenler'in değil, Rusların kursunlarına hedef oluyorlar" diye açıklamalarda bulundular. Fıyaskoyla sonuçlanan ilk operasyondan sonra, öğlen saatlerinde ikinci bir operasyonda bulunan Ruslar'ın, özel komando birliği **Alfa Birlikleri** halkın yoğun protestosuna uğradı.

--- **18 Haziran 1995:** Budduyonovsk şehri hastahanesindekileri ellerinde rehin tutan Çeçenler, sonunda Yeltsin'i dize getirdiler. Moskova'dan, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ile telefon bağlantısı kuran Başbakan Viktor Çerno Mirdin, Çeçenistan'daki operasyonların hemen durdurulacağını ve barış görüşmelerinin başlayacağı yolunda güvence verdi. Rusya'nın Çeçenistan'daki kuvvetlerinin komutanı General KULIKOV birliklerine, bütün askeri operasyonları durdurma emri verdi. **Şamil Basayev**, gece az sayıda kabul ettiği gazetecilere yaptığı açıklamada "**Ben terörist değil, SABOTAJCI'yım.** Çünkü, savaş devam ediyor, savaş sürdüğü için benim yaptığım eylem, terörizm değil, **SABOTAJ**'dır." dedi. Basayev, konuşmasının devamında "Yanına iki yüz kadar rehineyi alarak, otobüslerle ayrılacağını" belirtti ve 340 rehineyi daha serbest bıraktı.

19 Haziran 1995: Rusya'nın ORT televizyonu, **Şamil Basayev** komutasındaki Çeçen Mücahidler, şehid arkadaşlarının içinde bulunduğu soğuk hava tertibatlı bir kamyon ve 7 otobüsten müteşekkil; 150 kadar rehine, gönüllü rehinelere birlikte 8 Rus parlamenter, 16 Rus gazeteci'nin bulunduğu konvoy, Çeçenistan'a doğru yola çıktı. Ancak hastahane binası içerisinde yola çıkacak gönüllü rehinelere doldurtulan formlar, halk arasında tedirginliğe yol açtı "Teröristlerle gönüllü olarak yola çıkıyor ve sonuçlarına şimdiden katlanıyorum" diye, yazılı formları her gönüllü rehineye Rus yetkililer imza attırdılar. Rus Başbakanı Viktor Çemo Mirdin "Budduyonovsk'ta bir hastahane yüzlerce kişiyi rehin tuttuktan sonra, buradan otobüslerle ayrılan **Şamil Basayev** konutasındaki Çeçen Mücahidler yerine ulaştığında hiç kimseye acınmayacaktır." dedi. Interfaks'ın haberinin devamında Çerno Mirdin "Çeçen silahlı guruba verilen güvenlik güvencelerine; bu grup, anlaşma yerine varıncaya kadar uyulacaktır." dedi.

20 Haziran 1995: Budduyonovsk'da rehin alınanlar ile gönüllü rehinelere ve gazetecilere taşıyan konvoy, Dağıstan'ın Hasavyurt Şehri'nde coşkun bir kalabalık karşıladı. Yaklaşık 13.000 kişi kadar olan göstericiler, **Şamil Basayev**'in otobüsünün etrafında büyük bir izdiham yaşanmasına sebep oldular. Büyük sevinç gösterilerinde bulunan halkı polis güçlerle kontrol altına alabildi. Dağıstan'ın İç İşleri Bakanlığı yetkilileri, Hasavyurt'tan Çeçenistan'ın dağlık bölgesinde bulunan **ZENDAK** Kasabasına ulaşan **Şamil Basayev** ve arkadaşları ellerinde bulunan 130 rehineyi de serbest bırakarak, Çeçenistan'a sağ salım girdiler, açıklamasında bulundular. Bu arada Interfaks Ajansı Stavropol Eyaleti Bölge Savcı Yardımcısı **Aleksey Selyukov**, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ve altı arkadaşı hakkında tutuklama emri çıkarıldığını belirtti. Savcı Yardımcısı **Basayev** ve 6 arkadaşı için, tutuklama kararına gerekçe olarak, eşkiyalık, taammüden adam öldürme, rehin alma, toplum güvenliğini bozma, olarak gösterdi. **Şamil Basayev** ve arkadaşları böylelikle müslümanların göğsünü kabartan, kafirlerin kalbine ise, büyük bir korku salan bu iftiharî eylemlerini, başarılı bir şekilde sona erdirdiler.

Çeçenistan'ın Coğrafi Konumu

Doğusunda Dağıstan Özerk Cumhuriyeti, Batı'da Kuzey Osetya Özerk Cumhuriyeti, Güney'de Gürcistan Cumhuriyeti, Kuzey'de Rusya Federasyonu (Stavropol Eyaleti) bulunmaktadır.

Yüz ölçümü 16.000 km. karedir (İnguşetya ayrılmadan önce 19.300 km. kare idi). Önemli ve büyük şehirleri Grozni (**Ceharkale**)

Gudermes, Malgobek'tir. Şali, Şatoy ve Videnö diğer şehirleridir.

Çeçenistan 17 yönetim birimine (**Rayon**) ayrılmıştır.

Kuzey Kafkasya'nın güneydoğu bölümünde bulunan Çeçenistan

Cumhuriyeti, Kafkas Sıradağları'nın kuzey etekleri ile Terek

Düzlüğü'nün (Nogay stepi) güney kesimini kaplamaktadır. Güney

sınırlarında bulunan Tebulos-Mta Dağı'nın yüksekliği 4494 metreyi

bulur. Terek Dağları ile Terek Irmağı üzerinde **Terek Düzlüğü**

bulunur. Cumhuriyetin Kuzey bölümü, bu düzlüğün içindedir.

Akarsuları, cumhuriyeti doğu-batı doğrultusunda kesen Terek Irmağı

havzasına bağlıdır. Terek Irmağı'nın en büyük kolu Sunja Irmağı'dır.

Bu nehrin de bir çok kolu vardır. En büyük kolları buzul sularıya

beslenen Assa ve Argun ırmaklarıdır. Bu ırmaklar önemli

hidroenerjiye sahiptir, ayriyeten sulamada da faydalanılmaktadır.

Düzlüklerde ve dağlarda, irili ufaklı bir çok göl mevcuttur. En büyük

göl, ülkenin güneydoğu ucundaki **Kezenoyam**'dır.

Bitki örtüsü toprak durumuna bağlıdır. Terek Düzlüğü'nün güney

kesimi, ekime elverişlidir. Kuzeyi ise kumlu, yarı çöl durumundadır.

Terek vadisinde, çayır bitkileri hakimdir. Bu düzlük ekim yapmaya da

elverişlidir. Dağlık bölgelerinde (1600-2000 m.) geniş yapraklı

ormanlar (Akgürgen) yer alır. Bu yüksekliklerden sonra ise Alp

çayırları yetişir.

Dağ ormanlarında yaşayan hayvanlar arasında boz ayı, kurt, tilki,

yaban domuzu, Kafkas orman kedisi vardır. Kuşlar arasında Sülün ve

Bıldırcın önemli yer tutar. Terek düzlüğünde ise tavşan, tarla faresi,

sürüngenler ve çakallara rastlanır.

Tarım alanında tahıl ekimi, bağcılık, bahçecilik ve hayvancılık ülkenin gelir kaynaklarındandır.

Yer altı servetleri bakımından, çok zengin olan Çeçenistan'da, Petrol

ve yer altı gazalarına, hemen hemen her yerde rastlanır. Ülkenin

hemen her yerinde, maden suyu kaynakları mevcuttur. Bu bağlamda

kaplıcalar da önemli bir gelir kaynağıdır. Yapı gereçleri olan kireç taşı,

marn, alçı, kuvars kumu, kil vb. bakımından zengin yataklara sahiptir.

İklim bakımından Çeçenistan Cumhuriyeti değişiklikler gösterir.

Ülkenin kuzey bölümünde, kara iklimi hüküm sürer. Ülke genelinde

yazlar sıcak olur ve uzun sürer. Kışlar ise ılık olur ve fazla kar

yağmaz. Yeşillik süresi 233 gün, yıllık yağış tutarı 300-450 mm'dir. Ülke

genelinde sıcaklık ortalaması Temmuz'da 25.5 derece; Ocak da -4

derecedir. Dağ eteklerinde bu ortalama Temmuz'da 19-22; Ocak'ta ise

-5 derecedir. Yağış tutarı 600-700 mm. Yeşillik süresi ise 220-224 gündür.

Çeçenistan'ın Tarihi

Etnolojik ve arkeolojik çalışmalar, Çeçenler'in Kuzey Kafkasya'nın yerli halklarından olduğunu ortaya çıkarmıştır. Geleneklerine çok bağlı olan Çeçenler; kültür ve gelenek yönünden, öteki Kafkas kavimleriyle benzerlikler gösterir. Özellikle Dağıstan'da yaşayan Avarlar, Kumuklar gibi, dağlı kavimlerle aralarında büyük benzerlikler vardır. Çeçenler, kültürel yönden Alanlar'dan da etkilenmişlerdir.

--- Çeçenler arasında; 10. yüzyıldan sonra, Gürcistan yoluyla, Hristiyanlık yayılmaya başlamış. 17. Yüzyılda da, Dağıstan yoluyla, büyük bir bölümü müslümanlığı kabul etmiştir.

--- 1732'de Ruslar'ın Kafkasya yayılmacılığına karşı, direndiler ve Ruslar'ı geri püskürttüler. 1875'te Çeçen topraklarını almak için, yeniden harekete geçen Ruslar'a karşı; Uşurma (**İmam Mansur**) adındaki önderlerinin yönetiminde başlayan ve **İmam Gazi Muhammed**, **İmam Hamzat**, **Şeyh Şamil** ile süren bu döneme; **İmamlar Dönemi Kiyamı** da diyebiliriz. **İmam Mansur**'a zayıf bir destek veren Osmanlıların yardımına rağmen, bir başarı sağlayamadığından, 1791 yılında ilk olarak İnguşlar Rus egemenliğine girdiler. Ruslar 1812'de Kafkas müslümanlarının direnişini büsbütün kırmak için geniş çaplı bir harekâta daha giriştiler. 1830 yılında **Dağıstan'lı Gazi Muhammed** kendisini **Müslümanların İmamı** ilan ederek, bütün müslüman Kafkas kavimlerini, Ruslar'a karşı cihada çağırdı. **Gazi Muhammed**'den sonra **İmam** olan **Hamzat** (İmam Hamza da denilir) 1832-1834 yıllarında; **İmam Şeyh Şamil** de 1834-1859 yılları arasında, Ruslar'a karşı cihadı sürdürdüler.

--- Şeyh Şamil'in 1859 yılında Rus Generali Baryatinski'ye esir düşmesiyle, Çeçenistan ve Dağıstan toprakları, Rus egemenliğine girdi. Ancak Çeçenler, meşhur 93 harbi diye adlandırılan 1877-1878 Osmanlı-Rus harbi sırasında, **Simsirli Ali Bek** önderliğinde yeniden ayaklandılarsa da, bir sonuç alamadılar. Ruslar'ın işgaliyle vatanlarını terke mecbur bırakılmışlardır. 1864 yılı itibariyle Çeçenler'in az bir kısmı, Osmanlı'ya hicret etmiş, bütün zorlamalara rağmen vatanlarını terk etmeyen Çeçenler, direniş destanları yazmışlardır.

--- Bolşevik İhtilali sırasında Bolşevikler'in: "Bizleri Çarlara karşı destekleyin, sizler de bizim gibi bağımsızlığınıza, özgürlüğünüze kavuşursunuz." sözlerine inanırlar ve Bolşevik İhtilali'ne destek verirler. Bolşevikler İhtilali kazanınca, Kafkas Halkları'na verdikleri sözde önceleri dururlar. Bu ihtilalin hemen sonunda kurulan **Birleşik Kafkasya Cumhuriyeti** ancak 4 yıl sürebildi. Bolşeviklerin saldırısına uğrayan Cumhuriyet, fazla bir direniş gösteremedi. Bu dönemden, ikinci dünya savaşına kadar bir çok defalar isyan eden Çeçenler 1939-45 yılları arasında işgalci Alman Ordularına karşı, kendi vatanlarını korumak için direniş göstermelerine rağmen; işbirliği yaptıkları iddiasıyla Ruslar tarafından "Vatana ihanet " suçlamasıyla, bir tek Çeçen kalmamacasına 23 Şubat 1944 yılında Sibiry'a sürgüne gönderilmişlerdir. Bu sürgün 1957 yılına kadar (13. yıl) sürmüştü, SSCB'de **Nikita Kruşçev** iktidara gelince, Çeçenler'in yurtlarına dönmelerine izin verildi. Ve **Çeçen-İnguş Özerk Cumhuriyeti** yeniden kuruldu. Bu Sibiry'a sürgünü, çok kısa sürede ve olumsuz şartlarda gerçekleştiği için; yüzbinlerce Çeçen, yollarda ve sürgün edildikleri yerlerde, işkence ve hastalıktan öldü. Sürgüne giden Çeçenlerin ancak % 58'i Çeçenistan'a sağ

dönebilmiştir. Sürgüne giden 780.000 nüfusun ancak 400.000 civarında olanı geri gelebilmiştir (Hiç nüfus artışı göz önünde bulundurulmasa bile bu rakamlar soykırımın ne şiddette yapıldığını göstermektedir). Bu günkü Çeçenistan'da yaşayan 1944-1957 arası doğumlular Sibirya'da sürgünde doğmuştur.

Çeçen Direnişi'nin Kısa Tarihçesi

Rusya Federasyonu, eski SSCB'ni meydana getiren, 15 bağımsız cumhuriyetten birisidir. Bu 15 bağımsız Cumhuriyet şunlardır:
Azerbaycan-Beyaz Rusya-Ermenistan-Estonya-Gürcistan-Kazakistan-Kırgızistan-Litvanya-Lettonya-Moldovya - Özbekistan-Türkmenistan-Tacikistan-Ukrayna

En son kabul edilen, **1976 Sovyet Anayasası'na göre**; 1990 yılında SSCB'nin dağılmasıyla, bu 15 cumhuriyetin her birisi, bağımsız birer cumhuriyete dönüşmüştür. 1976 Sovyet Anayasası ki, Brejnev Anayasası diye de isimlendirilmektedir. (1982'de kabul edilen Anayasanın, Evren anayasası olarak adlandırılması gibi) **Bu anayasada; Rusya Federasyonu ve Azerbaycan Cumhuriyeti, Türkmenistan Cumhuriyeti, Özbekistan Cumhuriyeti, Gürcistan Cumhuriyeti, Tacikistan Cumhuriyeti vb. cumhuriyetlerde bulunan, özerk ve otonom cumhuriyetler; SSCB'nin dağılmasıyla otomatikman, bağımsızlık kazanma hakları vardı. Buna göre, özerk cumhuriyetlerde yaşayan halklar, referandumla konumlarını belirleme haklarına sahipti. Çeçen Inguş Cumhuriyeti yetkilileri, bu haklarını kullanmak için, 23-24-25 Kasım 1990 günü, Çeçen Inguş ASSB (Otonom Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti) Büyük Halk Kurultayı'nı toplarlar. Bu kurultayda, başkanlığa Cehar Dudayev seçilir. Kurultay kararları, üç ana başlık altında toplamış ve çeçen Halkı'na bir bildiri ile duyurulmuştur. Bildiri şöyledir:**

"Çeçenler!

Halkımızın temsilcileri Büyük Kurultay'da bir araya gelerek halkın egemenliği, yaşama hakkı ve kültürü gibi konularda aşağıdaki önemli kararları almıştır. bu kararlar doğrultusunda çalışmak ve onları uygulamak zorundayız.

Çeçen ulusunun bu kurultayı aşağıdaki kararları her Çeçen'in yerine getirmesini önerir:

- 1-Cenab-ı Hakk'ın emirleri hakkıyla yerine getirilmelidir.
- 2-Ailesinden, ocağından, sülalesinden, soyundan ve boyundan önce Çeçen Halkı'nın işine öncelik tanınmalıdır.
- 3-Dürüst, ahlâklı, sabırlı ve inandlı olunmalı ve bunlar gelecek kuşaklara da öğretilmelidir.

- 4-Geçim mücadelesinde hileye başvurulmamalı, alınteri yoluyla ülke kalkınmasına katkıda bulunulmalıdır.
- 5-her ulus, kavim ve kabile kendisinininki gibi kabul edilip sayılmalıdır.
- 6-Her çeçen, doğayı insan gibi sayıp korumalıdır.
- 7-Ülkenin Halk Meclisi ile barış yanlılarının önerileri itibara alınmalıdır.

Çeçen Halk Kurultayı şu hususları her Çeçen'in uygulamasını zorunlu kılar:

- 1-Başboş gezmek ve dilenmek yasaktır.
- 2-Küçük bahanelerle boşanmalar olmayacak, çocuklar ayazda ve açıkta bırakılmayacaktır.
- 3-Gıda maddelerinin peşinde koşmak, nafaka temin etmek ve alış-verişi yüklenmek, kadınların üstüne yıkılmayacaktır.
- 4-Halklar arasında, kendi aramızda , soylar, boylar, köyler arasında herhangi bir anlaşmazlık zorbalıkla ve silah zoruyla çözümlenmeyecektir.
- 5-Rüşvet alınıp verilmeyecektir.

Halk Kurultayımız aşağıdaki hususları gerçekleştirenleri dışlayacak, kendilerine inkısa edecektir:

- 1-Halk Medisi Kararları'nı bozanlar.
- 2-Soylar, boylar, köyler ve etnikler arasına fitne sokanlar.
- 3-İnsan öldürenler.
- 4- Kişisel çıkarı için yakınlarını kayıranlar, yalancı tanıklıkta bulunanlar.
- 5- Doğaya zarar verenler.
- 6- Yaşlı ana ve babasını , bakıma muhtaç akrabasını, evladını ve ailesini atanlar, dışlayanlar. "

Bu kararlar arasında en önemlisi, **Egemenlik kararı** ve en kısa zamanda yapılması kararlaştırılan **Cumhurbaşkanlığı seçimleridir** ki; Egemenlik kararından 9 ay on gün sonra Çeçen-İnguş ASSB'si kendisinin Çeçen-İnguş Cumhuriyeti olduğunu ilan etmiştir.

--- 19 Ağustos 1991 günü, dağılan Sovyetler Birliği'nin Devlet Başkanı olan Mihail Gorbaçov'a karşı, başarısız bir darbe teşebbüsü gerçekleşir. **Çeçen Halkı**, bu başarısız darbe teşebbüsünü gerçekleştirenler aleyhine, başkent **Ceharkale** (o günkü adıyla Grozni)'de gösterilere başlar. Bu gösterilerin öncülüğünü de; **Cehar Dudayev** ve o zaman **Vaynah Demokratik Partisi Başkanı** olan, **Zelimhan Yandarbiyev** yapmaktadır. Rusya'nın tanıdığı Çeçen Hükümeti'nin devlet başkanı olan

Dokka Zagayev, **Zelimhan Yandarbiyev**'i tutuklatır ve hapse atar. Bunun üzerine göstericilerin hedefi, **Dokka Zagayev** ve hükümeti olur. Göstericiler hükümet ve başkanının istifası için gösterileri artırır. Halk, 6 Eylül 1991 günü, Çeçen parlamentosu, televizyon, radyo ve PTT'nin merkez binalarını işgal ederek; **Kominist Partisi**'ni kapatır, **KGB** ve diğer güvenlik güçlerine el koyarak lağveder ve **Zelimhan Yandarbiyev**'i serbest bırakırlar. Gösteriler, 21 Eylül 1991 akşamı, **Cehar Dudayev**, **Zelimhan Yadarbiyev**'in konuşmalarından ve yapılan dualardan sonra; **Hüseyin Ahmedov**'un Başkanlığı'nda, geçici bir yönetime; iki ay içerisinde seçimlerin yapılması şartıyla, yürütme yetkileri devredilerek, sona erdirilir.

--- **Uluslararası İnsan Hakları Komitesi**'nin gözetiminde, 27 Ekim 1991 günü yapılan cumhurbaşkanlığı seçimini % 92 oy oranıyla (**Rus yanlısı muhaliflere göre %85**) **Cehar Dudayev** kazanır. Seçimlerin resmi sonuçları, 1 Kasım 1991 günü belli olur. **Cehar Dudayev** bir konuşma yapar. Bu konuşmasında, 6 Eylül 1991 tarihi itibarıyla, **Çeçen inguş Cumhuriyeti**'nin bağımsızlığını ilan eder.

--- **Rusya Federasyonu Başkanı Borist Yeltsin**, **Cehar Dudayev**'in Cumhurbaşkanlığını tanımaz ve 7 Kasım 1991 tarihinde, **Çeçenistan**'da olağanüstü hal ilan eder. **Cehar Dudayev** ve hükümet üyelerinin hepsini **TERÖRİST** olarak lanse etti.

--- **Rusya**, **Cehar Dudayev** ve destekleyenlerini tutuklamak üzere, 11 Kasım 1991 günü **Grozni Hava Limanı**'na, 622 kişilik özel **Spetsnaz Komandoları**'nı sevk eder. **Çeçen Halkı**, **Cehar Dudayev**'in önderliğinde bu özel birliklerin hepsini tutuklar ve **Kuzey Osetya**'daki **Rus birliklerine** teslim eder.

--- **Çeçenistan**'da bu gelişmeler sürerken, **inguş Halk Kongresi** toplanır ve **Çeçen inguş Cumhuriyeti**'nden

ayrılma kararı alarak, 30 Kasım 1991 tarihinde de, bunu halk oylamasına sunar. İnguş halkı bu oylamada, Rusya tarafını seçer ve Çeçen İnguş Cumhuriyeti'nden ayrılıp, Rusya Federasyonu'nda **İnguş Özerk Cumhuriyeti** olarak kalmayı kabul eder. Çeçen Halkı ve Gehar Dudayev hükümeti, bu kararı saygıyla karşılar, **İnguşların** ayrılmasını kabul ederler. Çeçen Cumhuriyeti Anayasası, 8 Şubat 1992 tarihinde prensip olarak, 12 Mart 1992 günü de parlamentoda yapılan oylamada da resmen kabul edilir. (**Dip not numarası ver---** **Kaynak: Çeçenya 95 - Kafkas-Çeçen Dayanışma Komitesi Yayını (İstanbul- Mayıs 1995)**

(**---** **Sovyet Sosyalis Cumhuriyetler Birliği**'ni oluşturan 15 cumhuriyetten birisi olan, Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti Başkanı olan Boris Yeltsin'e bağlı kuvvetler tarafından, Rusya Federasyonu'nun parlamentosu fiilen kapatılır ve anayasa da feshedilir. **Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti**'ni oluşturan federe birimlerin, birbirleri ve kendi aralarındaki ilişkilerin yasal çerçevesini oluşturmak için, **31 Mart 1992** tarihinde, kısaca **Rusya Federasyonu Anlaşması** olarak adlandırılan **Rusya Federasyonu içerisindeki Egemen Cumhuriyetlerin iktidar organlarıyla, Rusya Federasyonu'nun Devlet İktidar Organları arasında, Yasama ve Yetkinin Dağıtımı (paylaşımı) üzerine anlaşma** imzalanmıştır.

--- Bu anlaşmanın giriş bölümünde çok net bir şekilde belirtildiği gibi, **Rusya Federasyonu**'nun egemenlik deklarasyonu ile; Rusya Federasyonu içerisindeki **özerk ve otonom cumhuriyetlerin egemenlik deklarasyonları** temelinde imzalanmıştır. Böylece Rusya Federasyonu içerisindeki cumhuriyetlerin, egemenlik hakkı açıkça tanınmış ve bu hak çerçevesinde, yeni kurulan **Rusya Federasyonu**'nun

yasal prosedürü oluşturulmuştur. Yani SSCB zamanındaki Rusya Federasyonu yasaları yürürlükten kaldırılıp, yeni yasalar çerçevesinde anlaşmalar imzalanmıştır. Yeni oluşturulan Rusya Federasyonu anlaşmasını **eski iki özerk cumhuriyet imzalamamıştır: Tataristan Cumhuriyeti ve Çeçen-İnguş Cumhuriyeti.**

--- 12 Aralık 1993 günü, Rusya Federasyonu yeni anayasası ve parlamento seçimleri yapılır.

Tataristan ve Çeçenistan cumhuriyetleri bu oylamaya katılmamıştır. Bu seçimlerin resmi sonucu, 25 Aralık 1993 günü belli olur ve **Rusya Federasyonu Anayasası ve Parlamentosu** resmîyet, yani **yasallık** kazanır. Halbuki Çeçen Cumhuriyeti'nin Anayasası **12 Mart 1992** tarihinde yasallık kazanmıştı.

Bütün bunları şunun için ayrıntılı olarak izah etmeye çalışıyorum. Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin defalarca, **Cehar Dudayev** ve yanında yer alan herkesi; Rusya Federasyonu Kanunları'na itaat etmemek ve karışıklık çıkarma suçlamasıyla **terörist** olarak itham etmişti. Emperyalist duyguya sahip olan ülkeler, her zaman, kendi çıkarlarına ters düşen her ülke ve insanı, **terörist** olarak ilan etmişlerdir. Daha düne kadar, bütün emperyalistlerce **terörist** ilan edilen Yaser Arafat; bu gün Filistin Özerk Bölgesi'nin Devlet Başkanı ilan edilmiştir. Emperyalistler için önemli olan çıkarlarıdır. Çıkarlarına zede getirecek her oluşumu ve insanı, hemen **terörist** ilan ediverirler. Aslında gerçek terörist kendileridir. Dünyanın öbür ucunda yer alan ABD'nin Kuzey Irak'ta, Somali'de, Fars Körfezi'nde kısacası bölgemizde ne işi var.

--- Rusya Federasyonu Başkanı Yeltsin'in, uzlaşmaz ve Çeçenistan'a karşı düşmanca tavırlarına karşı **Cehar Dudayev**, sürekli olarak anlaşma zeminleri

oluşturmaya çalışmıştır. Çeçenistan Kuzey Kafkasya'nın merkezi ve kilit konumundadır. Başkent Caharkale (Grozni); Petrol boru hatlarını ve Hazar denizi kıyısında bulunan Mohaçkale ve Kaspisk limanlarından geçen demiryolu hattını, Karadeniz kıyısındaki limanlar ve Rusya'nın iç şehirlerine bağlayan bir merkez konumundadır. Cehar Dudayev'in gösterdiği her türlü yumuşak tavırlara rağmen, Rusya bir türlü uzlaşmaya yanaşmamaktadır. Üstelik uluslararası alanlarda, **Cehar Dudayev ve taraftarlarını** sürekli olarak **tetörist** ilan etmektedir. Bu görüşmelerin en önemlilerinden birisi, 21 Mart 1994 günü Rusya Devlet Başkanı temsilcisi Sergei Feilatov ve Çeçenistan Devlet Bakanı Aslanbek Akbulatov arasında Moskova'da yapılan görüşmelerdir. Rusya tarafı bu görüşmelerde **Çeçenistan'a** en fazla Tataristan'a tanınan özerklik statüsünü verebileceklerini, bağımsızlığını asla kabul etmeyeceğini belirtir.

Rusya bir taraftan da, Çeçenlerin arasından satın aldığı uşaklar vasıtasıyla, Çeçenleri içlerinden yıkmaya gayret eder. Ruslan Hasbulatov, Gantemirov, Afturhanov ve Labazanov gibi Çeçen asıllı uşaklarına yaptığı askeri ve ekonomik desteklerle; Çeçenistan'ın bağımsızlığını isteyen Dudayev ve taraftarlarını, yok etmek ister. Diğer taraftan da dünyaya, Çeçenistan'ın içerisinde meydana gelen olaylarda, hiç bir dahlinin olmadığı propagandasını yapar.

--- **Dudayev**e bağlı güçler, sözüm ona muhalif güçlere yeniliyormuş gibi bir görüntü vererek, bir çok yerde kaybederek geri çekilir. Rusya'nın, 70 tank ve çok sayıda askerle desteklediği Çeçen muhalif güçler, 26 Eylül 1994 günü **Çeçenistan Başkanlık Sarayı'nı** kuşatırlar. Dudayev'e bağlı kuvvetler, işte o anda; gerçek güçlerini ortaya koyarlar ve muhalif güçleri hezimete uğratırlar. Muhalif güçler arasında bulunan

72 Rus askerini de esir alılar. Dudayev, Rusya bu askerlerin kendisine ait olduğunu kabul ederse; esir muamelesi yapacağını, kabul etmediği takdirde de, öldüreceğini ilan eder. Rusya bunu daha fazla gizleyemez ve 7 Aralık 1994 günü Rusya Federasyonu Güvenlik Konseyi toplanır ve **"Çeçenya'da genel güvenliğin sağlanması, Cehar Dudayev gibi teröristlerden, silahlardan arındırılması, genel güvenliğin ve Anayasal düzenin sağlanması için askeri harekât yapılması"** kararı alınır. Bu karar gereğince de 11 Aralık 1994 günü Çeçenistan işgal edilir.

Savaş yaklaşık 20 ay sürdü ve Rusya, uluslararası savaş hukuku kurallarını da çiğneyerek Çeçenistan şehirlerini ve sivil halkın yaşadığı bölgeleri acımasızca bombardımana tabi tutarak, sivil halktan 150.000'in üzerinde kadın, çocuk, yaşlı sivil insanı öldürmüştür.

Çeçenler, ülkelerini işgal eden Rus kuvvetlerine karşı, yiğitçe direnmişler ve her türlü imkânsızlığa rağmen, Ruslar'ı ülkelerinden çekilmeye mecbur bıraktılar. 1996 Ağustos ayına kadar süren savaş boyunca, Çeçenler direniş destanları yazdılar.

Destan yazarlardan birisi de **Şamil Basayev**'dir. Selam Gazetesi Sorumlu Yazı İşleri Müdürü olduğum dönemde, gazetenin Ankara temsilcisi **Talip Özçelik** ile birlikte; Türkiye'den Çeçenistan'a, savaş döneminde giden ilk gazeteciler olduk. Önce, uçakla Azerbaycan'a gittik. Orada bulunan Çeçen dostlarımız vasıtasıyla ve tercümanlığımızı yapan Can Dostumuz Yasir Abbasov ile Azerbaycan-Dağıstan sınırını kaçak olarak geçip, yaklaşık 200-250 km. uzunluğunda bir karayolunu, kaçak olarak katedip, Çeçenistan'a girdik.

Naiber-Alleroy üzerinden, Genelkurmay Karargâhı'nın bulunduğu Videnno şehrine ulaştık. Burada bizi **Şamil Basayev** karşıladı.

Şamil Basayev, ilk gördüğüm anda, Fetih Suresi'nin son ayetlerini hatırlattı.

"Muhammed Allah'ın Rasûlü'dür. Ve O'nunla birlikte olanlar da kafirlere karşı zorlu, kendi aralarında ise merhametlidirler."

kendisiyle yaklaşık 45 dakika yaptığımız görüşmede, sıcakkanlı, canayakın ve sempatik bir izlenim bıraktı. Görüşmemizin akabinde hemen yanibaşımızda bulunan askerleriyle aralarında geçen diyalogları; bana, Şehid Reisimiz Metin Yüksel'i hatırlattı. Askerleriyle olan samimi ve şakalaşan davranışları, tıpkı Metin Yüksel'in davranışı gibi idi.

Kendisiyle tanışma faslını bitirdikten sonra, sıcak temasın bulunduğu cephelere gitmek isteğimizi söylediğimizde, bize çok tehlikeli olduğunu ve korkabileceğimizi söyledi. Ben de kendisine Afganistan'da ve Bosna'da, cephelerde bulunduğumu anlattım. Bunun üzerine işaret pamağı ile bir tarafı işaret ederek, **"Şurada 3 km. ilerde on günden beri Ruslar'la savaşıyoruz. Sizi oraya götürebilirim."** Cephede durumun nasıl olduğunu sordüğümüzde ise cevabı şaşırtıcıydı "Yaklaşık yüze yakın tank ile bize saldırdılar. On günden beri bir adım ilerleyemediler. Fakat on gündür Videnno'yu uçaklarla bombardıman ediyorlar. Şehirde isabet almadık bina neredeyse kalmadı. Maalesef, uçaklara karşı uçaksavarlarımız yeterli değil. Bizim elimizdeki uçaksavarlar 1.000-1500 m. menzilli. Uçaklar ise 3.000 m. den aşağıya inmiyor. Yukarıdan bombaları sallayıp kaçıyorlar. Bizim ise elimiz kolumuz bağlı, sadece tadiz atışı

yapabiliyoruz. Ama karada bir adım bile attırmıyoruz. On günden beri, sadece kırk kişi karşısında, bir adım bile ilerleyemiyorlar." Bu konuşma esnasında sağımızda, solumuzda bir sürü asker bulunmaktaydı. Ben bu askerleri göstererek "Çepheye neden daha fazla asker götürmüyorsunuz?" diye sordüğümüzde, beni hayrete düşüren şu cevabı vermişti "İhtiyacımız yok. Sadece bu askerleri bazen 24 saatte, bazen iki günde bir değiştiriyorum." Bu cevap karşısında o anda biraz inanmamıştım, daha doğrusu mutmain olmamıştım. Karşımdaki yiğit müslümanın, yalan söylemediğine kesin kanaat getiriyor olmama rağmen, söyledikleri bana imkânsız gibi gelmişti.

Kendisiyle görüşmemiz uzadıkça, içimde bir yakınlık, sıcaklık oluşmaya başladı ve söyledikleri bana Hz. İbrahim (as) ile Cenab-ı Hakk arasında geçen kıssayı hatırlattı. **"Hani İbrahim: 'Rabbim bana ölüleri nasıl dirilttiğini göster' demişti. (Allah O'na): 'İnanmıyor musun?' deyince 'Hayır (inandım), ancak kalbimin tatmin olması için.' demişti. Öyleyse dört kuş tut. Onları kendine alıştır, sonra onları (parçalayıp) her bir parçasını bir dağın üzerine bırak, sonra da onları çağır. Sana koşarak gelirler. Bil ki, şüphesiz Allah, üstün ve güçlü olandır, hüküm ve hikmet sahibidir."**

Bakara Suresi 60

Kendisiyle kısa görüşmemiz sonunda, Aslan Mashadov ile görüşmemizin akabinde gelip, bizi alarak 3 km. ilerdeki cepheye, birlikte gitmeyi kararlaştırdık. Fakat bizim Genel Kumay Başkanı Sayın **Aslan Mashadov** ile görüşmemiz sonunda akşam oldu. Ertesi gün de, olağan üstü bir bombardıman yaşadık. Karargâhın, Videnov'u boşaltma kararı; ertesi gün, ilkindiden sonra başladı. Kafkasya'nın kahramanı, yiğit insan, **Şamil Basayev** ile bir daha yüz yüze gelemedik.

Bu görüşmemizden iki hafta sonra **Şamil Basayev**, Ruslar'ı dize getiren o meşhur **Budennovsk Baskını'nı** gerçekleştirdi. Bu baskının, ajanslarda birinci haber olarak yer almasıyla, biz de haberdar olduk ve ilk duyduğum andan itibaren, bu yiğit müslüman kardeşimizin eyleminin başarıyla neticelenip, sağ salim ülkesine dönmesi için, namazlardan sonra dua ediyordum.

O günlerde Çeçenistan Cumhuriyeti Güvenlik Bakanlığı Özel Şube Başkanı dostumuz Hüseyin Gurbanov ile telefon bağlantısı kurup, **Şamil Basayev**'in yaptığı eylem hakkında, ayrıntılı bilgi almaya çalıştık. Hüseyin Gurbanov'un Bakü'den 21 Haziran 1995 tarihinde geçtiği faksta şöyle diyordu:

Basayev Ruslar'a Kök Söktürdü

Altı aydır Rusya siyasi liderleri ve Çeçen liderlerinin gerçekleştiremediklerini, **General Mayor Şamil Basayev**, bir günde gerçekleştirdi.

Rusya Başbakanı Çerno Mirdin, Çeçenistan topraklarında bütün askeri harekâtların durdurulması hakkında, resmi anlaşma imzaladı. Rusya resmi temsilcisi heyeti Grozni'ye gelmiştir. Burada Avrupa Güvenlik ve İşbirliği Heyeti temsilciliği binasında, Çeçenistan tarafı ile sulh konuşmalarına başlamışlardır. Bu görüşmelerde Çeçen tarafını, Çeçenistan eski Başsavcısı **Osman İmayev** temsil etmekte.

Şamil Basayev 1965 yılında doğmuştur. Hava Kuvvetleri Okulu'nu bitirmiştir.

Afganistan'da Afgan Mücahidleri tarafında, ve Tacikistan'da muhalefet saflarında savaşmıştır. Abhazya'daki savaşlarda "Patpolkovnik" rütbesi (iki yıldız) almış olup, Çeçenistan savaşında ise Dudayev, **Şamil Basayev**'e "Polkovnik" rütbesi vermiştir. Bu günlerde ise (14-15 gün önce) **Basayev**'e "General Mayor Harbî rütbesi" ve "Halk Kahramanı Harbî rütbesi" verilmiştir. **Şamil Basayev** hali hazırda Hasavyurt

şehrindedir. Haziran'ın 15'inde, saat 1230'da plaka numarası olmayan iki Kamaz marka kamyon ve bir Uaz marka otomobille, Çeçenistan'ın Neftekumsk şehrinden, Budennovsk şehri tarafına hareket etmiştir. Budennovsk şehri, 1799 yılında kurulmuştur. Stavropol Eyaleti'nin Budennovsk ilinin merkezidir. Kuma Çayı'nın kenarında kurulmuştur. Toplam nüfusu 54.000 civarındadır. Şehirde kimyasal maddeler

üreten bir fabrika olup, bu yönüyle stratejik önemi vardır. Budennovsk şehrine giren **Basayev** ve askerleri bir kaç saat içerisinde, şehir hastahanesini ve postahanesini, ele geçirmişlerdir. Artık o andan itibaren (15 Haziran) Budennovsk şehri ile telefon

bağlantısı kesilmiştir. Saat 2030'da ele geçirilen şehir hastahanesine, 30 kadar gazeteci

gelmiştir. **Şamil Basayev** burada yaptığı basın toplantısında "Kendisinin ve askerlerinin terörist olarak kabul edilemeyeceğini beyan etmiştir." O "Biz Çeçenistan'ın kurtuluşu ve bağımsızlığı uğrunda mücadeleçileriz. Yalnız siyasi talepler öne sürüyoruz." demiştir. Ve bazı istekler öne sürmüştür. Bu istekler:

- 1-Rusya ordusu Çeçenistan'dan çıkarılmalıdır.
- 2-Savaş bir an evvel durdurulmalıdır.
- 3-Dudayev'le bir an evvel görüşmelere (anlaşma hükümleri konusunda) başlanmalıdır.
- 4-Çeçenistan'da yeniden kurutuluşuyla ilgili seçimler yapılmalıdır.

Basayev, daha sonra taleplerinin yerine getirilmediği ve binaya karşı hucum olduğu takdirde; binadaki rehinelere öncelikle askerler, devlet organlarında çalışanlar, sonra da sağlam erkeklerin vurulacağını; kadın, çocuk ve hastalara ise dokunulmayacağını ve hali hazırda hastabakıcıların vazifelerini yerine getirmekte olduğunu belirtti.

Gazeteciler, **Şamil Basayev**'e şu soruları sordular:

--Nasıl oldu da siz Budennovsk şehrine kadar gelebildiniz?

"Bizim esas maksadımız Moskova'ya kadar gidip, buradaki yaptıklarımızı, Moskova'da da gerçekleştirmekti. Paramız olsaydı, bu hiç te zor olmayacaktı. Her üç kamyon da, oldukça rahat hareket ediyordu. Her polis geçiş noktasında, polisler bir miktar para verdik, buradaki her adam için 500 ruble'den 50.000 rubleye kadar rüşvet verdik. (1 dolar yaklaşık 50.000) Paramız kalmadığından bizde burada kaldık. Biz sonuna kadar sözümüzde duracağız" diyerek **Şamil Basayev** basın toplantısını sona erdirdi.

----- Haziran'ın 19'unda **Basayev** ve askerleri Moskova saatiyle 16.00'da hastahaneyi terk ettiler. 5 Ikarus otobüs ve bir kamyonla oluşan konvoy; Çeçenler, Rusya Parlamentosu'nun temsilcileri, yerli hakimiyet organlarının temsilcileri, 13 gazeteci ve 120 gönüllü iştirak etmiştir. (Aynı zamanda otobüslerin her birinde güvenlik açısından bir miktar rehineyi bulundurmaktadırlar)

Artık hastahanedeki rehinelere çıkarılmıştır. Halihazırda Grozni'de anlaşma için konuşmalar devam ediyor. Bu konuda basına malumat verilmektedir. Taraflar askeri hareketlerini şu an durdurmuş bulunmaktadır.

----- Rusya Başbakanı Çerno Mirdin "**Basayev ve askerleri, Çeçenistan arazisine varınca kanun karşısında cevap vereceklerdir. Bütün meseleler Rusya kanunları çerçevesinde halledilecektir.**" demiştir. O'nun bu sözlerine göre, hiç bir iyi niyetten söz edilemeyeceği, söylenebilir.

Şu an Moskova'da Kremlin'deki "Ak Ev" in korunması güçlendirilmiştir. Rusya Parlamentosu'nda güvenlik meseleleri üzerine oluşmuş komite, hükümete güvensizlik kararı, vermiştir.

Olay dünya basınında ve siyasi çevrelerinde şok etkisi yapmıştı. Gerçektende **Şamil Basayev** ve arkadaşları, askeri olarak çok büyük bir operasyon gerçekleştirmişlerdi. Bu olayın büyüklüğünü, askeri operasyonlarda uzman olanlar ve bu sahada çalışanlar daha iyi kavrayabilirler.

Çünkü bir zamanlar İsrail güvenlik güçlerinin, Entebbe Baskı'nında gösterdikleri başarı, dünyanın dilinde aylarca sakız olmuştu. Nihayetinde kaçırılan bir uçağa, yabancı bir ülke havaalanında yapılan başarılı bir operasyonla, uçak kaçırılanlar etkisiz hale getirilmiş, rehinerler sağ salım kurtarılmıştı. Gerçekten bir başarı idi. Fakat İsrail'in elindeki imkanlar, göz önüne alınacak olursa, **Şamil Basayev**'in başarısının yanında (askeri olarak) çok sönük kalmaktadır.

Kanaatime göre **Şamil Basayev**'in gerçekleştirdiği bu operasyon, İslam tarihinin, ender olayları arasında, yer alacak bir olaydır. Çünkü yapılan iş muhtevası ve sonucu bakımından mükemmel bir olaydır.

Şamil Basayev'in 15 Haziran 1995 günü başlayıp 20 Haziran 1995 günü zaferle sona eren, tarihi operasyonu ile ilgili, o günlerdeki değerlendirme yazımı burada tekrar sizlerle paylaşmak isterim.

Alemlerin yaratıcısı Allah Azze ve Celle nelere kadir değil ki. Rabbimiz kendi dinine yardım edenlere, kendi yoluna sadakat gösterenlere, katından nimetler ihsan ederek, onları başarılı kılmaktadır.

Yüzyıllardır eğik olan müslümanların başını kaldıran, kafirler karşısında zillet içerisinde olan müslümanların, birazını olsun, izzete kavuşturan İmam Humeyni'den sonra; müslümanlara ferahlık veren, kafirlere ise dünyayı dar eden, iki olayı zikretmek istiyorum. Bunlardan birincisi 23 Ekim 1983 günü sabahın erken saatlerinde, bir kaç saniye ara ile; Lübnan'da bulunan ABD ve Fransız elçilikleri, iki müslümanın iftiharî saldırısı ile yerle bir olurlar.

ABD elçiliğinde 241, Fransız elçiliğinde ise 49 olmak üzere, toplam 290 kişi öldürölüp, yüzlerce yaralayanca; Amerika'lı ve Fransız askerler hemen o gün arkalarına bakmadan, Lübnan topraklarını terkettiler.

Dünya emperyalizminin, kolu kanadı kırılmış Rusya Şubesi'de, bu tür bir iftiharî eylemle 15 Haziran 1995 günü sarsıldı. 20 Haziran 1995 günü de, **Şamil Basayev**'in şanlı zaferi ile neticelenen olayda, eli kolu bağlı olarak, **Şamil Basayev**'in istediği şartlara ses çıkaramamıştı.

"Mü'minlerden öyle erkek adamlar vardır ki, Allah'a verdikleri sözde sadakat gösterdiler; kimisi adağını ödedi, kimisi de bekliyor (Şehid oluncaya kadar döğüşeceklerine dair söz verdiler, kimisi şehid oldu, kimisi de şehid olmayı bekliyor) Onlar asla verdikleri sözü değıştirmediler. Ahzab 23

Şamil Basayev ve arkadaşlarının, başarılarındaki temel faktörün, yukarıdaki ayet olduğunu zannediyorum. Çünkü şehadeti göze almadan, bu eylemin gerçekleşmesi mümkün değildir. Sebebi ise, Budennovsk şehri, Çeçenistan sınırına 180-200 km. uzaklıkta bir Rus şehri olmasıdır. Buraya saldırıp, sağ kurtulmak milyonda bir ihtimaldir. Rabbimizin inayeti ile bu milyonda bir ihtimal gerçekleşti ve **Şamil Basayev**, yüzünün akı ile, bu eylemden zaferle çıktı.

Şamil Basayev 1965 doğumlu olup, ilk savaş tecrübesini, Afganistan'da Ruslar'a karşı mücahidlerin safında edinmiştir. Üç yıl Abhazlar'ların yanında, Kafkasya'nın bir çok yerinden gelen müslüman savaşçılarla, Gürcistan kuvvetlerine karşı savaşmıştır. Rusya'nın da desteklediği Gürcistan kuvvetlerine karşı, bölge müslümanlarının oluşturduğu **Birleşik Kafkas Halkları Ordusu**'nun komutanı olur. Savaşın sona erip, barış görüşmelerinin başlaması üzerine ülkesine döner. Çeçenistan'da büyük bir halk kitlesi tarafından, sevinç gösterileri ile karşılanır. Çeçenistan'a döndükten kısa bir süre sonra da, Tacikistan'a geçer ve Rusya yanlısı hükümete karşı, kıyam eden müslümanların yanında savaşır. Çeçenistan'da durum gerginleşince ülkesine dönmek zorunda kalır. 1994 Aralık ayında, Rus işgal kuvvetlerine karşı, Dudaev'e bağlı Hükümet kuvvetleri'nin bir komutanı olarak savaştaki yerini alır.

Bütün bunların arasında, Çeçenistan'ın bağımsızlığını dünyaya duyurmak maksadıyla ilki Türkiye, ikincisi Almanya'ya olmak üzere iki Rus uçağını kaçıtır.

1991 Kasım ayında, Tupelov 154 tipi Rus yolcu uçağını 171 yolcusu ile Ankara Esenboğa Havaalanına indirir, hiç bir yolcuya zarar vermez.

Türk yetkili makamlarına "Şeriatımızı ve bağımsızlığımızı dünyaya duyurmak için bu eylemi gerçekleştirdiğini" açıklar. Yetkililer "Basın toplantısında 'şeriat' karıştırmazsan seni serbest bırakır, ülkeneye dönmene izin verimiz; aksi takdirde, seni iade ederiz" pazarlığında bulunurlar. **Şamil** bunu kabul ederek basın toplantısında "Ülkemizin bağımsızlığını dünyaya duyurmak için, bu eylemi gerçekleştirdim" der. Ülkesine döndükten kısa bir süre sonra ikinci bir Rus uçağını, bu sefer Almanya'ya kaçıtır. Alman makamları da, O'nu serbest bırakırlar.

İnguş Cumhuriyeti'nde yayınlanan, yerel bir gazetede yer alan bir yazıda, **Şamil Basayev**'in Çeçen dilinde şiirlerinin yayınlandığını ve ağzına kesinlikle içki koymadığı ve beş vakit namazını kıldığı kaydedilmektedir.

Şamil Basayev ve arkadaşlarının gerçekleştirdiği ve ümmetin yüzünü güldüren tarihi **Budennovsk Baskını**nı ana hatlarıyla şöyle bir hatırlayalım:

15 Haziran 1995 : Çeçenistan'a 180 km. uzaklıktaki, Rusya Federasyonu'nun Stavropol Eyaleti Budennovsk şehri 54.000 nüfusludur. Yerel saatle 14.30 sularında şehir merkezi, **Şamil Basayev** ve 100 kadar arkadaşı tarafından basılır. İlk ele geçirilen yerler, şehrin merkezi postahanesi ve emniyet müdürlüğü binalarıdır. Şehrin haberleşme sistemi imha edilir. Emniyet güçleri tesirsiz hale getirilir. Çıkan çatışmalarda **Şamil Basayev** kuvvetlerinden 8 müslüman şehid olur. Şehrin hastahanesi ele geçirilir ve içerisinde bulunanlar rehin olarak alınırlar. Bir başka grup mücahid de, 4 otobüs rehine ile şehrin güneyinde ve doğusunda etrafları, güvenlik güçleri tarafından kuşatılır. İlk günkü Rus zayıfatı ise 10'u polis olmak üzere 25 kişidir.

Şamil Basayev yaptığı ilk açıklamada Çeçenistan'daki Rus işgali kaldırılmazsa; ellerinde bulunan rehinelere öldüreceklerini, rehinelere çocuklar, yaşlılara, kadınlara, yaralılara kesinlikle dokunulmayacağını belirtir. Boris Yeltsin ise "Çeçen militanlarının istekleri yerine getirilemez, etkisiz hale getirmek için, tüm güçleri seferber edin" emrini verir.

16 Haziran 1995: Genel Kurmay Başkanı **Aslan Mashadov** "Şamil Basayev'in kendi askerleri olduğunu, fakat bu baskınla hiç bir ilişkilerinin olmadığını, terörizme karşı olduklarını" açıkladı.

Şamil Basayev düzenlediği basın toplantısında "Gayelerinin terörizm olmadığını, tek gayelerinin Rusya'nın Çeçenistan'dan çekilmesi olduğunu" belirtti. **Şamil Basayev** konuşmasının devamında "İnsan hakları şampiyonları, aralarında hamile kadınların da bulunduğu Grozni Hastahanesi, Ruslar tarafından bombalanırken neredeydiler?" diyerek, Batı'nın ikiyüzlülüğünü, gözler önüne seriyordu.

Rusya Başbakan Yardımcısı **Nikolai Yegerov**'un **Şamil Basayev**'e kendilerini istedikleri ülkeye götürecek uçağı sağlamayı, istedikleri kadar parayı vermeyi, teklif ettiğini ancak, **Basayev**'in bunu kabul etmediğini açıkladı.

Şamil Basayev'e bağlı güçler, Çeçenistan'da savaştıklarını tesbit ettikleri, 5 Rus pilotunu idam ettiler. Rehinelere önce 20, daha sonra ise 30 cesedi General Viktor Medvedetskoy'a teslim etti.

17 Haziran 1995: Çeçenler'e karşı Rus Güvenlik güçlerince, sabah saat 5.00 sularında bir operasyon düzenledi. İlk operasyon aralıksız, 6 saat sürdü. İlk saldırıda, askeri savaş helikopterleri, tank, top ve ağır silahlar kullanılmasına rağmen Ruslar'ın, bir çok kayıp verdiği, Çeçenlerden ise kayıp verilmediği ajanslar tarafından açıklandı. Ruslar'ın fiyaskoyla sonuçlanan bu ilk baskınlarından sonra Çeçenler, ellerinde bulunan rehinelere, çoğu hamile kadın ve çocuk olan 150 kişiyi, salıverdiler.

Serbest bırakılan rehinelere "Çeçenler bize iyi davranıyor, içerdekiler Çeçenler'in değil, Ruslar'ın kurşunlarına hedef oluyorlar" diye açıklamalarda bulundular. Fiyaskoyla sonuçlanan ilk operasyondan sonra, öğlen saatlerinde ikinci bir operasyonda bulunan Ruslar'ın, özel komando birliği **Alfa Birlikleri** halkın yoğun protestosuna uğradı.

--- 18 Haziran 1995: Budduyonovsk şehri hastahanesindekileri ellerinde rehin tutan Çeçenler, sonunda Yeltsin'i dize getirdiler. Moskova'dan, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ile telefon bağlantısı kuran Başbakan Viktor Çerno Mirdin, Çeçenistan'daki operasyonların hemen durdurulacağını ve barış görüşmelerinin başlayacağı yolunda güvence verdi. Rusya'nın Çeçenistan'daki kuvvetlerinin komutanı General KULIKOV birliklerine, bütün askeri operasyonları durdurma emri verdi. **Şamil Basayev**, gece az sayıda kabul ettiği gazetecilere yaptığı açıklamada "**Ben terörist değil, SABOTAJCI'yım.** Çünkü, savaş devam ediyor, savaş sürdüğü için benim yaptığım eylem, terörizm değil, **SABOTAJ**'dır." dedi. Basayev, konuşmasının devamında "Yanına iki yüz kadar rehineyi alarak, otobüslerle ayrılacağını" belirtti ve 340 rehineyi daha serbest bıraktı.

--- 19 Haziran 1995: Rusya'nın ORT televizyonu, **Şamil Basayev** komutasındaki Çeçen Mücahidler, şehid arkadaşlarının içinde bulunduğu soğuk hava tertibatlı bir kamyon ve 7 otobüsten müteşekkil; 150 kadar rehine, gönüllü rehinelere birlikte 8 Rus parlamenter, 16 Rus gazeteci'nin bulunduğu konvoy, Çeçenistan'a doğru yola çıktı. Ancak hastahane binası içerisinde yola çıkacak gönüllü rehinelere doldurulan formlar, halk arasında tedirginliğe yol açtı "Teröristlerle gönüllü olarak yola çıkıyor ve sonuçlarına şimdiden katlanıyorum" diye, yazılı formları her gönüllü rehineye Rus yetkililer imza attırdılar. Rus Başbakanı Viktor Çemo Mirdin "Budduyonovsk'ta bir hastahane de yüzlerce kişiyi rehin tuttuktan sonra, buradan otobüslerle ayrılan **Şamil Basayev** konutasındaki Çeçen Mücahidler yerine ulaştığında hiç kimseye acınmayacaktır." dedi. Interfaks'ın haberinin devamında Çerno Mirdin "Çeçen silahlı guruba verilen güvenlik güvencelerine; bu gurup, anlaşma yerine varıncaya kadar uyulacaktır." dedi.

--- 20 Haziran 1995: Budduyonovsk'da rehin alınanlar ile gönüllü rehinelere ve gazetecilere taşıyan konvoy, Dağıstan'ın Hasavyurt Şehri'nde coşkun bir kalabalık karşıladı. Yaklaşık 13.000 kişi kadar olan göstericiler, **Şamil Basayev**'in otobüsünün etrafında büyük bir izdiham yaşanmasına sebep oldular. Büyük sevinç gösterilerinde bulunan halkı polis güçlüğüle kontrol altına alabildi. Dağıstan'ın İç İşleri Bakanlığı yetkilileri, Hasavyurt'tan Çeçenistan'ın dağlık bölgesinde bulunan **ZENDAK** Kasabasına ulaşan **Şamil Basayev** ve arkadaşları ellerinde bulunan 130 rehineyi de serbest bırakarak, Çeçenistan'a sağ salım girdiler, açıklamasında bulundular. Bu arada Interfaks Ajansı Stavropol Eyaleti Bölge Savcı Yardımcısı **Aleksey Selyukov**, Çeçen Komutan **Şamil Basayev** ve altı arkadaşı hakkında tutuklama emri çıkarıldığını belirtti. Savcı Yardımcısı **Basayev** ve 6 arkadaşı için, tutuklama kararına gerekçe olarak, eşkiyalık, taammüden adam öldürme, rehin alma, toplum güvenliğini bozma, olarak gösterdi. **Şamil Basayev** ve arkadaşları böylelikle müslümanların göğsünü kabartan, kafirlerin kalbine ise, büyük bir korku salan bu ithhari eylemlerini, başarılı bir şekilde sona erdirdiler.

Çeçenistan'da Türkiyeli Şehidler

Mehmet Ali TEKİN

Yüzlerce yıldan beri, Ruslar'a karşı direnenlerin diyarı: Çeçenistan....

İmam Mansur, İmam Gazi Muhammed, İmam Hamzat, Şeyh Şamil'le İslamî Deriniş'in destanını yazanların diyarı: Çeçenistan...

Cehar Dudayev, İmam Alim Sultan ve nice yiğitleri, bağrına şehid olarak kabul eden diyar: Çeçenistan...

Çeçenler, ülkelerini işgal eden Ruslar'a karşı, 1700'lü yıllardan beri direnmekteler. Direnişlerini tüm imkânsızlıklara rağmen sürdürmektedirler. Bir avuç diyebileceğimiz Çeçenler, dünyanın en büyük askeri güçlerinden birisi olan Ruslar'ın, her ne bahasına olursa olsun, vatanlarını işgal etmelerine izin vermeyeceklerini haykırmaktalar. 11 Aralık 1994 günü yeniden başlayan Rus işgali, bir avuç Çeçen'in yiğitçe mücadelesi sonucu; Rusya Federasyonu Dışişleri Bakanı Alexander Lebed, Çeçen Genel Kumay Başkanı Aslan Mashadov ile 31 Aralık 1996 günü anlaşma imzalamak mecburiyetinde kaldı. Ve 31 Ağustos 1996 günü Rus askerlerinin Çeçenistan'ı terketmeye başladı. Rusya Federasyonu'nu temsilen Devlet Başkanı Boris Yeltsin ve Çeçen İçkerya Cumhuriyeti Devlet Başkanı sıfatıyla da Aslan Mashadov arasında 12 Mayıs 1997 günü Moskova'da "Karşılıklı Münasebetlere Dayanan Barış Anlaşması" imzalandı. Rusya Federasyonu ve Çeçen İçkerya Cumhuriyeti arasında, çeşitli düzeylerde, bir çok anlaşma imzalandı. Ruslar, her zaman olduğu gibi, sözlerinde durmayarak, 5 Eylül 1999 günü havadan Çeçenistan'ı bombalamaya başladı ve 1 Ekim 1999 tarihinde de karadan, yeniden işgale başladılar. 1989 Yılında başlayan Sovyetler Birliği'nin dağılma sürecinden, 11 Aralık 1994'deki Rus işgaline kadar olan dönem, kısaca şöyle özetlenebilir:

Çeçen Direnişi'nin Kısa Tarihçesi

Rusya Federasyonu, eski SSCB'ni meydana getiren, 15 bağımsız cumhuriyettendir. Bu 15 bağımsız Cumhuriyet şunlardır:

Azerbaycan-Beyaz Rusya-Ermenistan
Estonya-Gürcistan-Kazakistan
Kırgızistan -Litvanya-Lettonya
Moldovya-Özbekistan-Türkmenistan
Tacikistan ve Ukrayna

En son kabul edilen, 1976 Sovyet Anayasası'na göre; 1990 yılında SSCB'nin dağılmasıyla, bu 15 cumhuriyetin her birisi, bağımsız birer cumhuriyete dönüşmüştür. 1976 Sovyet Anayasası ki, Brejnev Anayasası diye de isimlendirilmektedir. (1982'de kabul edilen Anayasanın, Evren anayasası olarak adlandırılması gibi) **Bu anayasada; Rusya Federasyonu ve Azerbaycan Cumhuriyeti, Türkmenistan Cumhuriyeti, Özbekistan Cumhuriyeti, Gürcistan Cumhuriyeti, Tacikistan Cumhuriyeti vb.**

cumhuriyetlerde bulunan, özerk ve otonom cumhuriyetler; SSCB'nin dağılmasıyla otomatikman, bağımsızlık kazanma hakları vardır. Buna göre, özerk cumhuriyetlerde yaşayan halklar, referandumla konumlarını belirleme hakkına sahiptir.

Çeçen Inguş Cumhuriyeti yetkilileri, bu haklarını kullanmak için, 23-24-25 Kasım 1990 günü, Çeçen Inguş ASSB (Otonom Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti) Büyük Halk Kurultayı'nı toplarlar. Bu kurultayda, başkanlığa **Cehar Dudayev** seçilir. Kurultay kararları, üç ana başlık altında toplamış ve Çeçen Halkı'na bir bildiri ile duyurulmuştur. Bu kararlar arasında en önemlisi, **Egemenlik kararı** ve en kısa zamanda yapılması kararlaştırılan **Cumhurbaşkanlığı seçimleridir** ki; Egemenlik kararından 9 ay on gün sonra, Çeçen-Inguş ASSB'si kendisinin Çeçen-Inguş Cumhuriyeti olduğunu ilan etmiştir.

19 Ağustos 1991 günü, dağılan Sovyetler Birliği'nin Devlet Başkanı olan Mihail Gorbaçov'a karşı, başarısız bir darbe teşebbüsü gerçekleşir. **Çeçen Halkı**, bu başarısız darbe teşebbüsünü gerçekleştirenler aleyhine, başkent **Ceharkale** (o günkü adıyla **Grozni**)'de gösterilere başlar. Bu gösterilerin öncülüğünü de; **Cehar Dudayev** ve o zaman **Vaynah Demokratik Partisi Başkanı** olan, **Zelimhan Yandarbiyev** yapmaktadır. Rusya'nın tanıdığı Çeçen Hükümeti'nin devlet başkanı olan **Dokka Zagayev**, Zelimhan Yandarbiyev'i tutuklatır ve hapse atar. Bunun üzerine göstericilerin hedefi, Dokka Zagayev ve hükümet olur. Göstericiler, hükümet ve başkanının istifası için, tepkilerini artırırlar. Halk, 6 Eylül 1991 günü, Çeçen parlamentosu, televizyon, radyo ve PTT'nin merkez binalarını işgal ederek; Komünist Partisi'ni kapatır, KGB ve diğer güvenlik güçlerine el koyarak lağveder ve Zelimhan Yandarbiyev'i serbest bırakırlar. Gösteriler, 21 Eylül 1991 akşamı, Cehar Dudayev, Zelimhan Yandarbiyev'in konuşmalarından ve yapılan dualardan sonra; **Hüseyin Ahmedov**'un Başkanlığı'ndaki, geçici bir yönetime; iki ay içerisinde seçimlerin yapılması şartıyla, yürütme yetkileri devredilerek, sona erdirilir.

Uluslararası İnsan Hakları Komitesi'nin gözetiminde, 27 Ekim 1991 günü yapılan cumhurbaşkanlığı seçimini % 92 oy oranıyla (Rus yanlısı muhaliflere göre %85) **Cehar Dudayev** kazanır. Seçimlerin resmi sonuçları, 1 Kasım 1991 günü belli olur. Cehar Dudayev bir konuşma yapar. Bu konuşmasında, 6 Eylül 1991 tarihi itibarıyla, **Çeçen Inguş Cumhuriyeti'nin bağımsızlığını** ilan eder.

Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin, Cehar Dudayev'in Cumhurbaşkanlığını tanımaz ve 7 Kasım 1991 tarihinde, **Çeçenistan**'da olağanüstü hal ilan eder. **Cehar Dudayev** ve hükümet üyelerinin hepsini **TERORIST** ilan etti.

Rusya, **Cehar Dudayev** ve destekleyenlerini tutuklamak üzere, 11 Kasım 1991 günü Grozni Hava Limanı'na, 622 kişilik özel **Spetsnaz Komandoları**'nı sevk eder. Çeçen Halkı, **Cehar Dudayev**'in önderliğinde, bu özel birliklerin hepsini tutuklar ve Kuzey Osetya'daki Rus birliklerine teslim eder.

Çeçenistan'da bu gelişmeler sürerken, Inguş Halk Kongresi toplanır ve Çeçen Inguş Cumhuriyeti'nden ayrılma kararı alarak, 30 Kasım 1991 tarihinde de, bunu halk oylamasına sunar. Inguş halkı bu oylamada, Rusya tarafını seçer ve Çeçen Inguş Cumhuriyeti'nden ayrılıp, Rusya Federasyonu'nda **Inguş Özerk Cumhuriyeti** olarak kalmayı kabul eder. Çeçen Halkı ve Cehar Dudayev hükümeti, bu kararı saygıyla karşılar, **Inguşların** ayrılmasını kabul ederler.

Çeçen Cumhuriyeti Anayasası, 8 Şubat 1992 tarihinde prensip olarak, 12 Mart 1992 günü de parlamentoda yapılan oylamada da resmen kabul edilir.

Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni oluşturan 15 cumhuriyetten birisi olan, Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti Başkanı Boris Yeltsin'e bağlı kuvvetler tarafından, Rusya Federasyonu'nun parlamentosu fiilen kapatılır ve anayasa da feshedilir. **Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti**'ni oluşturan federe birimlerin, birbirleri ve kendi aralarındaki ilişkilerin yasal çerçevesini oluşturmak için, 31 Mart 1992 tarihinde, kısaca **Rusya Federasyonu Anlaşması** olarak adlandırılan Rusya Federasyonu içerisindeki Egemen Cumhuriyetlerin iktidar organlarıyla,

Rusya Federasyonu'nun Devlet İktidar Organları arasında, Yasama ve Yetkinin Dağıtımı (paylaşımı) üzerine anlaşma imzalanmıştır. Bu anlaşmanın giriş bölümünde çok net bir şekilde belirtildiği gibi, **Rusya Federasyonu'nun egemenlik deklerasyonu ile; Rusya Federasyonu içerisindeki özerk ve otonom cumhuriyetlerin egemenlik deklerasyonları temelinde imzalanmıştır.** Böylece Rusya Federasyonu içerisindeki cumhuriyetlerin, egemenlik hakkı açıkça tanınmış ve bu hak çerçevesinde, yeni kurulan **Rusya Federasyonu'nun yasal prosedürü oluşturulmuştur.** Yani SSCB zamanındaki Rusya Federasyonu yasaları yürürlükten kaldırılıp, yeni yasalar çerçevesinde anlaşmalar imzalanmıştır. Yeni oluşturulan Rusya Federasyonu anlaşmasını **eski iki özerk cumhuriyet imzalamamıştır: Tataristan Cumhuriyeti ve Çeçen-İnguş Cumhuriyeti.** 12 Aralık 1993 günü, Rusya Federasyonu yeni anayasası ve parlamento seçimleri yapılır. **Tataristan ve Çeçenistan cumhuriyetleri, bu oylamaya katılmamıştır.** Bu seçimlerin resmi sonucu, 25 Aralık 1993 günü belli olur ve **Rusya Federasyonu Anayasası ve Parlamentosu resmîyet, yani yasalılık kazanır.** Halbuki Çeçen Cumhuriyeti'nin Anayasası **12 Mart 1992 tarihinde yasalılık kazanmıştı.** Bütün bunları şunun için ayrıntılı olarak izah etmeye çalışıyorum. Rusya Federasyonu Başkanı Boris Yeltsin defalarca, **Cehar Dudayev** ve yanında yer alan herkesi; Rusya Federasyonu Kanunları'na itaat etmemek ve karışıklık çıkarma suçlamasıyla **terörist** olarak itham etmişti.

Rusya, uluslararası arenada terörist ilan ettiği Cehar Dudayev hükümetiyle, görüşmelerini de devam ettirmekteydi.

Bu görüşmelerin en önemlilerinden birisi, 21 Mart 1994 günü Rusya Devlet Başkanı temsilcisi Sergei Feilatov ve Çeçenistan Devlet Bakanı Aslanbek Akbulatov arasında, Moskova'da yapılan görüşmelerdir. Rusya tarafı bu görüşmelerde **Çeçenistan'a en fazla Tataristan'a tanınan özerklik statüsünü verebileceklerini, bağımsızlığını asla kabul etmeyeceğini** belirtir.

Rusya bir taraftan da, Çeçenlerin arasından satın aldığı uçaklar vasıtasıyla, Çeçenleri içlerinden yıkmaya gayret eder. Ruslan Hasbulatov, Gantemirov, Afturhanov ve Labazanov gibi Çeçen asıllı uçaklarına yaptığı askeri ve ekonomik desteklerle; Çeçenistan'ın bağımsızlığını isteyen Dudayev ve taraftarlarını, yok etmek ister. Diğer taraftan da dünyaya, Çeçenistan'ın içerisinde meydana gelen olaylarda, hiç bir dahlinin olmadığı propagandasını yapar.

Dudayev'e bağlı güçler, sözüm ona muhalif güçlere yeniliyormuş gibi bir görüntü vererek, bir çok yerde kaybederek geri çekilir. Rusya'nın, 70 tank ve çok sayıda askerle desteklediği Çeçen muhalif güçler, 26 Eylül 1994 günü **Çeçenistan Başkanlık Sarayı'nı kuşatırlar.** Dudayev'e bağlı kuvvetler, işte o anda; gerçek güçlerini ortaya koyarlar ve muhalif güçleri hezimete uğratırlar. Muhalif güçler arasında bulunan 72 Rus askerini de esir alırlar. Dudayev, Rusya bu askerlerin kendisine ait olduğunu kabul ederse; esir muamelesi yapacağını, kabul etmediği takdirde de, öldüreceğini ilan eder. Rusya bunu daha fazla gizleyemez ve 7 Aralık 1994 günü **Rusya Federasyonu Güvenlik Konseyi toplanır ve "Çeçenya'da genel güvenliğin sağlanması, Cehar Dudayev gibi teröristlerden, silâhlardan arındırılması, genel güvenliğin ve Anayasal düzenin sağlanması için askeri harekât yapılması"** kararı alınır. Bu karar gereğince de 11 Aralık 1994 günü Çeçenistan işgal edilir.

Çeçenler tüm imkansızlıklarına rağmen, Ruslara karşı ülkelerini yiğitçe savundular. Ülkelerini savunurlarken destanlar yazdılar. Bu destanın mimarları **Dudayev, Aslan Mashadov, Şamil Basayev, Salman Raduyev, Şeyh Fethi, Dr. İslam Halimov, Zelimhan Yandarbiyev** ve isimsiz nice yiğitleri sayabiliriz.

Dedelerimizin Kurtuluş Savaşı'nda verdikleri mücadele ne ise, Çeçenlerin de bu gün verdikleri mücadele odur. Emperyalistler, ülkemizi doğudan, batıdan, güneyden, kuzeyden işgale başlamışlardı. Kuzey Doğu'dan Ruslar, Güneyden Fransızlar, Güney Batı'dan İtalyanlar, Batıdan Yunanlılar ve İngilizler ülkemizi işgal etmişlerdi. Müslüman

Anadolu halkı; kadını, kızı, genci, ihtiyar herkes, bir görev almak için, cepheye koşmuştu. Emperyalistler, Hasta Adam Osmanlı'yı esaret altına almak istiyordu. Anadoludaki müslüman halk, topyekün silaha sarılıp, ülkelerini işgal etmek isteyenlere direniyordu. Anadolu Müslümanları, tıpkı Çeçenler'in şu andaki imkansızlıkları gibi; silah, araç ve gereçleri, cephaneleri kıt olmasına rağmen, destanlar yazarak Kurtuluş Savaşı'nı kazandı.

Fakat, bu gün geldiğimiz noktada, Anadolu insanının serbest oylarıyla seçip gönderdiği milletvekillerinin oluşturduğu hükümet, başbakan vasıtasıyla Rusya Federasyonu ile **"Terörizme karşı işbirliği anlaşması"** imzaladı. Hükümet, bu anlaşmayı onayladı. Bu anlaşma, ülkelerini işgal eden Ruslar'a karşı savaşıyan Çeçen kardeşlerimizi, **terörist** olarak kabul ediyordu.

Aklı selim sahibi tüm Anadolu insanı, böylesi bir anlaşmayı kabullenemezdi. Fakat, seçip gönderdikleri milletvekilleri, asılları gibi düşünmüyordu. Anadolu müslümanlarına, yeni bir **Ali Cengiz oyunu**, oynanmıştı. **Fakat şunu asla unutmasınlar ki, özellikle kendilerini muhafazakar, mukaddesatçı, milliyetçi kabul eden tüm milletvekillerinin, bu dünyada ve öbür dünyada yakalarını asla bırakmayacağız. Müslüman Çeçen kardeşlerimizi terörist kabul eden anlaşmayı imzalayan hükümet partileri, bunun hesabını vereceklerdir. Bu kara leke, vebal olarak onlara yeter de artar bile.**

Çeçenlerin vatanlarını savunmadaki azimleri, dünya müslümanlarının dikkatini çekmişti. Kardeşlerine destek vermek için; Türkiye'den, Suudi Arabistan'dan, Ürdün'den, Kuveyt'ten, Afganistan'dan, Tacikistan'dan ve Kafkasya'nın çeşitli ülkelerinden müslümanlar, cepheye koştular.

Çeçen kardeşlerinin maruz kaldığı zulmü defetmek için, yardıma koşan Türkiyeliler...

Kardeşlerinin acılarına ortak olmak isteyen yiğitler...

Çeçen kardeşlerinin derdini, bir nebze olsun dindirmek isteyen, seçilmiş Türkiyeliler...

Analarını, babalarını, kardeşlerini, hanımlarını, çocuklarını Allah'a emanet edip; Çeçen kardeşlerinin imdad feryadına koşan Türkiyeliler...

Rahat yataklarını, kârlı alışverişlerini, rahatlarını terkedip; Çeçen kardeşlerinin çağrısına icabet eden Türkiyeliler...

"İman edenler, hicret edenler ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenlerin

Allah katında büyük dereceleri vardır. İşte 'kurtuluşa ve mutluluğa' erenler bunlardır"

(Tevbe-20), diyen Rablerinin buyruğuna icabet edip; mutluluğa eren Türkiyeliler...

"Ve sakın Allah yolunda öldürülenlere **'ölüler'** demeyin; hayır onlar diridirler." (Bakara 154) emri ilahisine mazhar olup **ölümsüzleşen** Türkiyeliler...

Bu yiğitleri bir kez daha analım istedik. Bu vesile ile okuyucularımızdan bir isteğimiz var. Şehidlerimizle ilgili bilgi, belge, fotoğrafları, bize (Mehmet Ali Tekin) ulaştırmanızı istirham ediyoruz.

Tesbit edebildiğimiz kadarıyla Çeçenistan'da **ölümsüzleşenler**, şehadet sırasına göre, şöyle bir gerdanlık oluşturmaktalar:

1-Hüseyin Gülseren: 1 Nisan 1995 Videnö-Çeçenistan

2-Murat Konukçu: 10 Ağustos 1999-Dağıstan

3-Faruk: Ağustos 1999-Dağıstan

4-Cemil: Ağustos 1999-Dağıstan

5,Mehmet Ögüt: 06 Eylül 1999-Dağıstan

6-Fatih:

7-Abdülvahhab Inan: Kasım 1999-Ceharkale

8-Ufuk Kaynar: Kasım 1999-Ceharkale

9-Salih Turan: Şubat 2000-Yermolov

10-Ali Rıza Bayzan: Şubat 2000-Ceharkale

11-Osman Karakuş: Şubat 2000-Ceharkale

HÜSEYİN GÜL SEREN: 1 Nisan 1995-Videno-Çeçenistan

Adı:Hüseyin

Soy Adı:Gülseren

Baba Adı: Recep

Ana Adı: Buci

Doğum Yeri ve Tarihi: Çardak-13 Ekim 1947

Memleketi: Kahramanmaraş-Göksun

Hüseyin Gülseren, ilk okulu Çardak'ta, orta okul ve endüstri meslek lisesini de Urfa'da okudu. 1968-70 yılları arasında askerliğini yapan Hüseyin Gülseren, askerlik dönüşü 1971 yılında; adını Şanlı Çeçen kıyamı ile, Türkiye kamuoyunun yakından tanıyacağı Medet Ünlü'nün, kızkardeşi Mürüvvet Hanımla evlendi. Evliliğinden üç çocuğu dünyaya geldi. En büyük evladı Yaşar Gülseren, küçük kızı Sevinç Gülseren evli ve halen üç çocuk annesi, küçük kızının adı ise Şefika (18).

İşgal altında bulunan Çeçenistan'da, Ruslar'a karşı savaşıırken şehid olan **Hüseyin Gülseren** ve Rusya'nın Çeçenistan'ı işgalinden bu yana hayatlarını yitiren Çeçen Mücahidler için, Beyoğlu Ağa Camii'nde gıyabi cenaze namazı kılındı. Cuma namazını müteakiben kılınan cenaze namazından sonra, Beyoğlu İstiklal Caddesi'nde yürüyüşe geçen kalabalık bir grup, Rusya ve Yeltsin aleyhinde sloganlar atarak, Rus Konsolosluğu önünde toplandılar.

Şehid Hüseyin Gülseren'in eşi Mürüvvet Gülseren "Kocam için üzülüyorum. Çünkü o şehid oldu. Allah orada kalan müslümanların yardımcısı olsun." dedi. Kayınbiraderi Medet Ünlü ile, **ŞEHİDLERİMİZ** kitabımızda yayınlanmak üzere yaptığımız görüşmeyi, şehidimizi daha yakından tanımak için burada aktarıyorum:

Çeçenistan şehidimiz Hüseyin Gülseren, herhalde sizin enişteniz oluyor. Bize kısaca bilgi verir misiniz?

Kahramanmaraş Göksun-Çardak 1947 doğumlu. İlkokulu Çardak'ta okudu. Orta okul ve endüstri meslek lisesini Urfa'da. 1968-70 yılları arasında askerliğini yaptı. 1971 yılında evlendi.

Hayatının belli bir kısmını, serbest çalışarak idame ettirmiş, bu arada iyi bir mobilya ustası ve marangozluk yeteneğine sahip olduğu için, yurtdışında çalışan bazı şirketlerle anlaşmıştır. Yurtdışında senelerce çalıştı. Meselâ Libya'da bulunmuş. Savaş başlamadan önce, Çeçenistan'da çalışmaya gitti. Savaş öncesi rahatlık döneminde, Çeçenistan'a giden Çeçenler'in çoğu, savaş başlayıp ta, bombaların yağmur gibi yağmaya başlamasından sonra; hemen hemen hepsinin geri döndüğünde, **"Ben insanlığımın onuru adına bu ülkeye geldim ve bu ülkedeki kardeşlerimin acısını paylaşmak zorundayım."** diyen, O kardeşimiz dönmedi. Kendisini, orda yaşayan insanlardan bir parça addetti. Zaten kendisi de Türkiyeli Çeçenler'dendir. Dolayısıyla cihadın içerisinde kendisinin yapabileceği her ne varsa onu yüklenme, ifadesine bağlı olarak 1 Nisan 1995 tarihinde Serjentyurt'ta lojistik destek anlamında bir nakliye yapılırken; silah, teçhizat taşınırken, Ruslar tarafından konvoyun bombardımanı sırasında, bulunduğu arabanın bombalanması neticesinde, şehadet şerbetini içti. Mezarı Videno yakınlarında Dişnoy denilen bir mıntıkadadır.

Kendisi Türkiye'de doğmuş bir Çeçendi. Atalarının hangi yıllarda göç ettiğini biliyor musunuz?

Türkiye'ye göç etmiş Çeçenlerin genel çoğunluğu, 1864-72 yılları arasındaki mücadele döneminin sonundaki göçte gelenlerden olan Yalhoı kabilesinin torunlarındandır.

Şanlı Çeçen Kıyamı'na destek veren birisi olarak, şu anda geline durumu siz nasıl değerlendiriyorsunuz?

- Savaş, bedel ödemek adına yapılan bir hareketti. Savaşın bedelinin çok ağır olacağını, Çeçen halkı biliyordu. Bunu da kıyamdan geri kalmayarak; hem Çeçen halkı,

hem de önderleri bedelini ödeyerek ispatlamış oldular. Şu anda ulaşılan nokta itibarıyla Çeçenistan, bir tek Rus askerinin bulunmadığı, Rus Emperyalizminin geçerli olmadığı ve sadece Lailahe illallah altında olan bir coğrafyadır. Muhalefette yer alan ve savaş döneminde birlikte olan komutanların oluşturdukları ve başında ünlü Komutan **Şamil Basayev**'in bulunduğu Şura'da yer alanlar ile, Çeçenistan'da şu anda yönetimde bulunan **Aslan Mashadov** kabinesi arasında, bu tarafa yansıyan olumsuz haberlere rağmen, son derece güzel, uyumlu bir işbirliği var. Bu anlamda birlik ve beraberlik içerisinde olma ihtiyacını, onlar hep birbirlerine hatırlatarak; sadece Çeçenistan misak-ı millisi olarak kabul edip de, orada duralım, düşüncesinin ötesinde düşüncelere sahiptirler.

Bu düşünce sahiplerini isimlendirebilir misiniz?

Hemen hemen bütün bir Çeçen toplumunu, bunun içerisinde görebiliriz. Bunlar, tüm Kafkasya coğrafyasına şamil bir devlet kurma, idealini taşımaktadırlar. Ufak tefek yöntem, metod farklılıklarına rağmen; bütün bir Çeçen toplumu bu ideale sahiptirler. İlla bir isim zikretmek gerekirse **Şamil Basayev**'i zikredebiliriz. Biraz önce de söyledim. Hemen hemen bütün Çeçenler, bu ideali taşımaktadırlar.

Size teşekkür eder, Çeçenistan'ın ve tüm islam coğrafyalarının daha güzel günlere kavuşmasını temenni ediyorum.

Ben de sizlere teşekkür ediyorum.

MURAT KONUKÇU: 10 Ağustos 1999- Dağıstan

Dağıstan'ın Rus işgalinden kurtarılması için verilen mücadelede Türkiye'den giden müslümanlardan ilk şehidler verildi: **Murat Konukçu** (Cüheyman)-**Cemil** (Ebu Zeyneb) ve Avrupa'dan iki kardeş birlikte gelen ve büyüğü olan **Faruk**. **Faruk**, henüz 3.5-4 aylık islami bilince ulaşmış bir müslüman olduğunu öğrendik. Kardeşi **Fatih**, daha sonra şehadete ulaşacaktı. **Fatih**, Bosna cihadına da katılıp, büyük yararlılıklar göstermişti.

Murat Konukçu, Bosna cephesine gitmeden önce, yazmış olduğu bir şiirinde duygularını şöyle ifade ediyordu:

Dağlardır benim yuvam, sılamdır dağlar
Sılaya vuslatı özlerim
Kanim kaynar, çeker beni, çağırır kendine
Ebedî yuvaya dağlar.
Haksızlık karşısında **Ammar** gibi kıyama çağırır beni
Ana kucağı gibi sıcak ve şefkatli dağlar.
Duyarım sessiz çığlığını Bosna Dağları,
Çağırsın beni
Bekle, geliyorum Ey Şehid Dağları...

Murat Konukçu'nun ajandasına mü'minlerin vasıflarıyla ilgili şöyle bir not düşünüyor: "Önceki mü'minlerin ilahî emirlere yaklaşımı 'İşittik ve itaat ettik' şeklindeydi. Şu anki müslümanların zihniyeti ise 'İşittik, düşünüyoruz, tartışıyoruz, akletmeye çalışıyoruz, mütalaa ediyoruz ve nasib olursa, ömrümüz yeterse; işimiz, gücümüz, sosyal konumumuz ve yasalar elverirse, itaat edeceğiz.' demektir. Ama elbetteki mü'minler ilahî emirlere ancak 'Semiğnâ ve etağnâ' derlerdi."

Murat Konukçu'nun dilinden düşürmediği duası ise şöyleydi:

"Ya Rab ! Bize, sonu şehadet olan ameller işlet !...
Nefsimizde olanı değiştirmede bize yardım et.
Hakkı olduğu gibi anlatmayı nasib et !

Bizi, sevdiklerimizle beraber yaşat, sevdiklerimizle beraber öldür, sevdiklerimizle beraber haşır eyle !

Senin zikrini anmayı ve yaşamayı bize nasib et.

Allah'ım, bile bile şirik koşmaktan sana sığınırım, bilmediklerimden de af dilerim. Amin."

Murat Konukçu, Karamürsel'de oturmaktaydı ve daha önce de, Bosna cephesinde 5 ay kalmıştı. Kosova'nın Sırp tarafından yağmalanmaya başlaması üzerine de, Kosova'ya gitmek üzere Makedonya'ya gitti. Kosova'ya giremeden geri dönmek mecburiyetinde kalmıştı. Ne pahasına olursa olsun, Kosova'ya gitmeyi kafasına koymuştu. İkinci defa Makedonya'ya gitmişti. Geçiş emniyeti için gereken bağlantıları kumuş, sınırda beklemekteydi ki barış anlaşması imzalandı. Yine geri dönmek mecburiyetinde kalmıştı.

Buradan dönüşünde, Bosna Cephesi'nden tanıdığı Karamürsell'i Salih'le zaman zaman derleşirlerdi.

29 Ağustos 1999 Pazar günü, deprem felaketi sebebiyle, geçmiş olsun demek için, Karamürsel'de ziyaret ettiğimiz ve Bosna cephesinde aylarca kalmış Salih kardeşimizle, sohbet sırasında, **Murat Konukçu**'nun, Dağıstan cephesine gitmeden bir kaç gün önce, yine böyle bir sohbet esnasında Salih'e "**Bu gün öyle bir rüya gördüm ki, çok enteresan. Bosna'da iken bir arkadaşım, aynen benim gördüğüm bu rüyayı gördüğünü anlattıktan sonraki gün, şehid olmuştu. Benim gördüğüm de, o kardeşimin anlattığı rüyanın aynısı. İnşaallah Dağıstan'da şehid olurum**" diyerek, şehadet özlemini dile getirmiş.

Cüheyman Mahlaslı **Murat Konukçu**, her sefere çıkışında, annesinden helâlik dilemek adetiyle. Annesi de ciğerparesini her seferinde "**Hayırlısı ile git ve gel. Allah yardımcınız olsun**" diye, dualar ederek uğurluyordu. Bunu arkadaşlarına öğünerek anlatırdı.

Şehadeti ise şöyle vuku buluyor **Murat Konukçu**'nun. Kendisi **Şeleka** tabir edilen ve Kamaz Kamyonu üzerine monte edilmiş, uçaksavar komutanıdır. Bu silahı iki kişi kullanmaktadır. **Cüheyman** Komutanıdır. Uçaklara aman vermemektedir. Uçaklar, bunların kamyonunu farkeder ve yüksekten bombardımana başlar. Bombardımandan kurtulmak için, kamyon, Dağıstan'lı mücahid şöför tarafından mevzi değiştirmek için manevraya başlıyor. Uçak çok yoğun bir bombardıman yapmaktadır. Kamyonu sürekli zik zak yaparak bombalardan kurtarmaya çalışan mücahid, bir ara bir rampaya gelir. Tam o esnada kamyonun freni patlıyor. Kamyon, sağ tarafta bulunan uçuruma doğru, yuvarlanmaya başlıyor. Şöför atlamaya muvaffak oluyor. Fakat **Cüheyman** lakablı **Murat Konukçu** ve yardımcısı **Abdülbarî** isimindeki Ürdün'lü mücahid, kamyonun sağ taraftaki uçuruma yuvarlanması sonucu, şehid oluyorlar. **Murat Konukçu**'nun cenazesini defneden **Suud'lu Osman** isimindeki mücahid, Murat'ın şehadet pamağının şehadet getirir vaziyette ve kalbinin üzerinde olduğunu, defnederken sağ kolunu ne kadar yanına koymaya çalıştıysa da, her seferinde kolu dirseğinden bükülerek, elini şehadet getirir vaziyette, kalbinin üstüne gitmekten alıkoyamıyor ve öylece defnettiklerini anlatıyor.

MEHMET ÖĞÜT: 06 Eylül 1999- Dağıstan

Dağıstan'daki Rus işgalcilerine karşı direnerek şehid olan, Türkiyeli kardeşlerimizden birisi de, **Mehmet Öğüt**'tür. Mehmet Öğüt'le ilgili bilgiye de, Konya'da yayınlanan Merhaba Gazetesi'nde ulaşabildik. Merhaba Gazetesi'nin 18 Eylül 1999 tarihli nüshasında şöyle bir haber yayınlandı:

OĞLUMUZ, GURURUMUZ

6 Eylül 1999 günü Kafkasya'nın Dağıstan bölgesinde Ruslarla girdiği çatışmada şehid olan 21 yaşındaki Mehmet Ögüt'ün ailesi, oğullarının şehadetiyle gurur duyuyorlar.

Dağıstan'ın bağımsızlığını kazanmak için, Ruslar'a karşı verdiği mücadeleye katılmak üzere, 5 ay önce Dağıstan'a giden ve ömrü boyunca tek arzusu Allah yolunda cihad etmek ve yine Allah yolunda şehid olmayı arzulayan 21 yaşındaki **Mehmet Ögüt**, 6 Eylül 1999 günü, bu arzusuna kavuştu. Çeçen Komutan **Şamil Basayev**'in komutasında katıldığı cihadda, mevkilerin en yükseğine erişti. **Mehmet Ögüt**, şehid olduktan sonra, Dağıstan'da dualarla toprağa verildi.

Oğullarının Dağıstan'da şehid olduğu haberini alan **Ögüt** ailesi, sadece, evlatlarını son bir kez olsun görememenin burukluğunu yaşadıklarını ifade ederken "**Mehmet'in, maddî durumunun çok iyi olmasına rağmen, O kendisine uzatılan dünya nimetlerini reddetti ve zulüm gören kardeşlerinin yanına gitti. Çok saf kalpli ve dürüst bir insandı. Mehmet'in tek arzusu Allah için, Allah yolunda şehid olmaktı. O, arzusuna da kavuştu. Mehmet'in şehid olması bizim üzüntümüz değil, gururumuz oldu.**" dediler.

Ömrünün büyük bir bölümünü Suudî Arabistan'da geçiren, 1995 yılında Konya İmam-Hatip Lisesi'nden ayrılan 21 yaşındaki **Mehmet Ögüt**, Çeçen Komutan **Şamil Basayev**'in komutasında, Dağıstanlı Müslümanların özgürlüğüne destek vermek için katıldığı cihadda, 6 Eylül 1999 günü şehid oldu. Evlatlarının şehid olmasından gurur duyduğunu söyleyen babası Mustafa Ögüt "**Mehmet çok saf bir insandı. Beş kardeştiler. Hepsi aynı duygularla yitişti. Aile olarak, hepimiz birlikte hacca gittik ve uzun yıllar orada yaşadık. Mehmet, diğer kardeşleri gibi değildi. Söylenen hiç bir şeye karşı gelmezdi. Ancak, yaşanan bir çok olaya çok üzülür, çok ağlardı. Hiç bir maddî sıkıntısı yoktu. Kendisine ait olan Marangozlar Sanayi'i'ndeki hırdavatçı dükkânını bırakarak, 5 ay önce Dağıstan'a gitti. Ağabeyi ile birlikte evlendirmeyi, düğününü yapmayı istiyordum. Bunu istemedi. Tek isteği vardı. Allah yolunda cihad etmek ve zulüm gören müslümanların yardımını koşmak. Mehmet, kendisine sunulan bütün dünya nimetlerini istemedi ve çok arzuladığı şehadete kavuştu. Mehmet gibi bir oğlum olduğu ve mevkilerin en yücesine eriştiği için Allah'a hamd ediyorum.**" dedi.

Şehid Mehmet Ögüt'ün ağabeyi ise, kardeşinin şehid olmasından gurur duyduğunu ifade ederken "Kendisi her zaman cihad eden ve cihada gidenlerle ilgilendi ve cihadı benimsedi. Ömründe ve yaşantısında şehadet arzusu vardı. Hep 'Ağabey, ben gideceğim şehid olacağım' derdi. Allah şahid ki, çok saf ve temiz bir bilince sahipti. İslamî bir saflık. Bana her telefon açtığında 'Ağabey, gel buraya, burada birlikte yaşayalım. İzzet burada, şeref burada. Gel ağabey, ne olursun gel. Burada birlikte yaşayalım, birlikte cihad edelim.' derdi.

Burada, bütün yaşantımızı İslamî duyarlılıkla sürdürmeye gayret ederdik. İslamî gözle, bilinçle bakardık her şeye. Rabbim, kardeşime orada istediğini verdi. Şehadeti istiyordu. Allah da şehadeti nasib etti ve şehid oldu. Kardeşimin şehadetinin, tüm yaşayanlara örnek olmasını istiyorum. Çünkü kardeşim, örnek bir insandı." dedi.

Ufuk Kaynar: Kasım 1999-Çeçenistan

Gazetemizde bir dönem mubirlik yapan **Ufuk Kaynar**, 18 Haziran 1976 doğumlu, Çeçen kökenli **Ufuk Kaynar**'ın da mahlası, **Şamil** idi.

Çeçen kökenli olması hasebiyle, Çeçenistan'a derinden bir sevgisi vardı. Türk arkadaşları yerine, daha çok Çeçenlere beraber bulunurdu.

İlk çeçen cihadına da 1996 yılında katılmıştı.

Çok kibar, alçakgönüllü ve herkesle iyi geçinen bir kişiliği vardı.

1999 yılında Dağıstan'ın Novalak bölgesindeki cihada katılmış. Burada grubu ile 25 şehid vererek, Rus kuşatmasını yararak Çeçenistan'a dönebilmişti. Ruslar'ın yeniden Çeçenistan'a girmesinden sonra, onlara karşı cephe'deki yerini almıştı **Ufuk Kaynar**. Savaşın 2. ayında, Kasım 1999'da şehid oldu. Allah O'nun adını Kafkaslar'da yüceltme adına yaptıklarını kabul etsin ve seni cennetine alsın **Şamil** kardeş.

Abdülvahhab Inan:

26 yaşındaki Malatyalı **Abdülvahhab Inan**'ın mahlası da, **Seyfullah**'tı. Alevi bir aileye mensub olarak doğdu. Allah O'nu, önce üniversiteden sonra da cepheden arkadaşı **Salih Turan** (Halil İbrahim) vasıtasıyla, sırat-ı mustakime erdirdi. Sessiz, alçakgönüllü, yardımsever ve verilen vazifeyi hemen yapan, bir kişiliğe sahipti. Çeçenistan'a cihad'a katılıp, daha sonra da yerleşmek için gelmişti. Grozni'de nöbet esnasında, yakınına düşen bir havan topundan aldığı yaralar sonucu şehid oldu. Allah şehadetini kabul etsin **Seyfullah** kardeş. Ve seni kendi isimlendirdiğin gibi **Seyfullahlar** arasına dahil etsin.

ALI RIZA BAYZAN: Şubat 2000-Çeçenistan

1995 yılında Çeçen müslümanlarının cihadını ilk elden müslümanlara duyurmak maksadıyla yola çıkıp da, Bakü'ye ulaştığımızda Çeçen bürosunda karşılaştığımız **Ali Rıza**; sabırlı, sessiz, sakin, sempatik birisi izlenimi bırakmıştı bende. Çeçenlerle yaptığımız görüşme sonunda, Dağıstan üzerinden Çeçenistan'a gidişin emniyetli olması için, bağlantılar kurma çalışmalarının sürdüğünü; bunun tamamlanmasının akabinde, bizleri Çeçenistan'a götüreceklerini söylediler. Böylece beklemeye başlamıştık. **Ali Rıza** kardeşimiz ise, yaklaşık 1.5 aydır beklediğini söylüyordu. Bizimle birlikte 12 gün daha bekledi ve sonunda beklenen müjde geldi. Hep birlikte, iki minübüsle Azerbaycan - Dağıstan sınırına ulaştık. Kitabımızın ilk bölümlerinde ayrıntılarıyla anlattığım yolculuk boyunca birlikte olduğum **Ali Rıza** kardeş ve diğer mücahidlerle, Genel Kurmay Karargâhı'nın bulunduğu Viden'o'ya birlikte ulaştık. Burada bizi karşılayan **Şamil Basayev**'le ve o zamanlar Genel Kurmay Başkanı olan **Aslan Mashadov**'la görüşmelerimiz sırasında, birlikte olduk. **Ali Rıza** kardeşimizle birlikte gelen Suudi Arabistan, Ürdün ve Türkiye'li mücahidler, eğitim yerine gitmek üzere bizden ayrılırken tek tek vedalaştık. Biz Türkiye'ye döndükten bir kaç ay sonra, Selam Vakfı Bursa Şubesi'nin düzenlediği Çeçenistan Cihadı konferansımız için Bursa'ya gittiğimde, kendisinin o zamanlar çalıştığı Çağrı Radyo'ya gidip, ziyaret ettim. Bizimle, Çeçenistan üzerine bir program yapmıştı. Bu, **Ali Rıza** kardeşimle, son görüşmemiz olmuştu. İnşallah cennette birlikte oluruz.

Arkadaşları arasında **Hüseyin** mahlasıyla çağrılan **Ali Rıza Bayzan**, Bursa'dan, 31 yaşında evli ve bir çocuk babası. Oğlu dünyaya geldiğinde, kendisi Çeçenista'ydı. **Hüseyin**, oğlunu göremeden şehid oldu.

Ali Rıza, ilk Çeçen cihadında (1994-96), **Komutan Hattab** ile yanyana savaşmış, tecrübeli bir savaşçıydı.

Çeçen cihadının Internet'teki sayfasında **Şehid Ali Rıza** ile ilgili şunlar yazılı: "Sen kendisine kameramanlık yaptığın **Hattab** tarafından sevilen birisiydin. Fakat ailevi zorluklardan dolayı, savaş bitmeden önce, evine gitmek zorunda kalmıştın. Sonradan iki aylık eğitim için Afganistan'a gitmiştin. Maddiyatın az olmasına rağmen, sen kardeşlerine, cihada gitmeleri için, devamlı yardımcı oluyordun. Allah'a olan aşkın; seni

bir taraftan cihad meydanlarına çekti, diğer taraftan da, içindeki duygularını şiirle ifadelendirmeye sevketti.

Cihada ikinci çağrının yapıldığını duyduğunda, bütün zorluklara rağmen, bir daha Çeçenistan'a gitmeyi başardın. Çeçenistan'da iken, yine en ön cephede kameramanlık yaptın ve mücahidlere Grozni'ye doğru önderlik ettin.

Sen, devamlı olarak şehadete ulaşmak için dua ederdin. Bu duana, Grozni'den çekilirken nail oldun. Sen cephedeyken, oğlunun dünyaya geldiğini duydun. Bu haber üzerine tabii ki sevinçliydin. Fakat sen, geri dönüşte oğlunu görmek için değil, şehadete ulaşmak için dua ediyordun.

Allah şehadetini kabul etsin **Ey Hüseyin**. Ve seni, görüşmeye hasret kaldığın kardeşlerine götürsün. Allah'a ve cennete olan özlemin; senin eve dönmene ve oğlunu görmene engel oldu. Allah seni, cennetin en üst makamında, peygamberlerin, şehidlerin, takva ehlinin, doğru sözlü ve samimi müslümanların arasında, eşin ve oğlunla biraraya gelmenizi sağlasın. Ne mükemmel bir topluluktur onlar.

"Kim Allah'a ve Rasûl'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, doğrular (ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaşlardır onlar!" Nisa Suresi 69

Ali Rıza Bayzan'ın Çeçenistan'a ilk gidişinde yazdığı şiirlerden birisi şuydu:

ŞEHADET YOLUNDA

İşte
yine başladı bombardıman.
Başımı kaldırırsam, sanki harareti yüzümü yakacak.
Hemen yanibaşımda patlıyor.
Patlayan bombanın şarapnelleri,
ayaklarımın ucuna yuvarlanıyor.
İşte, işte yine yağmaya başladı bombalar.
İşte halâ yağmaya devam ediyor.

Ey bomba, gel artık
gel de,
küfrün karşısında set olmuş göğsüme çarp,
dağılsın
her bir parçası,
halâ uyuyan insanların gönüllerine girsin,
sürekli hatırlasınlar diye

Hatırlasınlar, İslam için birisinin daha öldüğünü,
birilerinin de
ölmesi gerektiğini.
Bu işin edebiyatını yapan çok,
fililiyatını yapan yok.
Şehadetim, tebliğ olsun bu insanlara.
Hayattayken yapamadığım,
belki de yapmadığım tebliğimi,
bir bombanın şarapneliyle paramparça olup,
şehid olarak yapayım.

Gönüllere öyle bir nakş olayım ki,
hiç unutulmasın şehadetim.
Her akıllara gelişinde, ben de
kara toprağa gömülmüş tohum gibi,

kıyam kıyam büyüyeyim;
çiçek çiçek kırmızı güller, karanfiller gibi açayım,
yemyeşil gül fidanlarında.

Ey Rabbim (cc)
acizim, günahkârım, mahcubum.
Bilirim
affetmeyi sever ve duaları kabul edersin.
Beni de affet,
dualarımı kabul et.
Bana şehadet nasib et,
amin.
"ve'l-hamdü lillahi Rabbi'l-Alemîn"

Ali Rıza Bayzan

Ali Rıza Bayzan... Daha önce de gitmişti Çeçenistan'a... Ama bu sefer geri dönmedi. Rabbimin katına şehid olarak yükseldi. Özlemine çektiği şehadete, yurdundan ve ailesinden çok uzaklarda kavuştu. Yozlaşmanın, dünyevileşmenin toplumumuzu kuşattığı bir zamanda, **Ali Rıza** kardeşimiz, fedakârlığın zirvesi olan "**şehadet**" ameliyle, hepimize örnek oldu.

Şimdi sizlere Bursa'da yayınlanan Evrensel Mesaj Dergisi'nden Emine Okumuş'un, **Ali Rıza Bayzan**'ın eşiyile yaptığı röportajı sunuyoruz:

Es-selamü Aleyküm. Allah (cc) Ali Rıza abinin şehadetini mübarek kılsın... Gündelik telâşa kendini kaptırıp, hayata yenilmedi... O'nu bize anlatabilir misiniz? Nasıl biriydi?

Reyhan Bayzan: Ve Aleyküm Selam... O, 1969 Trabzon doğumlu. 25 yaşında iken Bursa'ya taşınmışlar. İlkokulu Çekirge'de 1. Murad Lise'sinde, orta okulu ve liseyi de İmam-Hatip Lisesi'nde okudu. Gençlik yıllarında "Çekirge Spor" da, futbol oynadı. Bu sıralarda İslam'ın şuuruna ermeye başladı. Hayatın amacını, dünyaya geliş gayemizi derinden sorgulamaya, hissetmeye başladı: "**Biz, kendimiz hakkında 'Elhamdülillah müslümanız, dava adamıyız' dediğimiz halde, neden bu davamız uğrunda bir çaba sarfetmiyoruz? Neden, halâ evimizin en rahat, en konforlu köşelerine çekilip hayatımızı sürdürüyoruz? İslam için bir şeyler yapmıyoruz?**" diyordu. Sürekli bir muhasebe içerisindeydi. Bursa Çağrı Radyo'da bir süre, "Seyyid Hüseyin" ismiyle "Çekirdek" programını sundu.

Çeçenistan'a ne zaman gitti? Orada ne kadar kaldı?

Reyhan Bayzan: 1992 yılında evlendik. Mayıs 95'te, Çeçenistan cihadına gitti. İsteddiği şehadete kavuşamadı ama, gazi olarak döndü. Alına şarapnel parçası gelmiş. Savaş bittikten sonra, yardım götürmek amacıyla, tekrar Çeçenistan'a gitti. Bir ay kadar kaldı. 1997 yılında Keşmir'e gitti. 3 ay da orada kaldı. Keşmir dönüşü rahatsızlandı. Orada, sıtma mikrobi kapmış. Bir hafta hastahane de, bir ay da evde, hasta yattı. Bana "**Ben artık yataktan kalkamayacağım galiba**" diyordu. Yatakta ölmek istemiyordu. Ben O'na: "İnanıyorum ki sen, iyileşeceksin ve şehid olacaksın" diyordum. O da Allah'a şöyle dua ediyordu: "**Rabbim, namazlarımı ayakta kılabilecek kadar bana güç ver.**" Bu dualarından sonra ayağa kalktı, iyileşti.

1999 yılında -ben 6 aylık hamileyken- tekrar Çeçenistan'a gitti. Bebeğimiz 2 ay 4 günlükken, babasının şehadet haberi geldi.

Eşinizin, tekrar Çeçenistan'a gideceğini öğrendiğinizde, sizin ve ailenizin tavrı ne oldu?

Reyhan Beyzan: Ailesine, cihada gideceğini, hiç bir zaman söylemedi. Yoksa, engel olurlardı. Ben de, her ne kadar engellemeye çalıştıysam da, 'şehadet aşkı' hanım ve oğul sevgisinin önüne geçmişti. O, Allah'ı ailesinden daha çok seviyordu. Bizi Allah

(cc)'a emanet edip, en sevgilinin yoluna gitti. Bebeğimizin ismini de Cihad Yusuf koydu.

Çeçenistan'dayken, sizinle haberleşebildi mi?

Reyhan Beyzan: Çeçenistan'a bu son gidişinde sık sık haberleşebildik. Gelmek için iki kere yola çıktığını, ama geri dönmek zorunda kaldığını söyledi.

Eşinizle en son ne zaman haberleşebildiniz?

Reyhan Beyzan: Doğumdan 26 gün sonra, 29 Ocak Cumartesi günü, beni aradı. En son telefon görüşmemizi yaptık. Bebeğinin sesini telefonda dinlettim. Ama o gün

anladım ki, O artık bizimle yaşamıyor. Şehadete daha yakın. Görmediği bebeğinin sesi dahi, O'nu heyecanlandırmamıştı. Yaşayan bir insanın değildi, konuşması. Sürekli nasihat ve tavsiyelerde bulundu. Dönmeyeceğini, O da hissetmişti. Rabbim, bana da hissettirdi. Telefon görüşmemiz de:

"Etrafımız Ruslarla çevrili, eğer bu kuşatmayı yarabilirsek, geleceğim. Ya bir hafta sonra seni ararım, ya da bir daha seni arayamam. Oğluma iyi bak. Onu benim gibi yetiştir. Kasetlerimi dinlet ve beni ona anlat." dedi.

Şehadeti hakkında bir bilginiz var mı? Haberi nasıl karşıladınız?

Reyhan Beyzan: Ben inanıyorum ki, eğer O şehid olacaksa, rabbim bana bunu gösterir, diye düşünüyordum. Hamileliğimin 9. ayındaydım. Bir rüya gördüm:

"Türkiye'ye şehidler gelmiş, biz de onlara bakmaya gidiyoruz. Çarşafı açtım ve ilk şehid Ali Rıza idi. Çok sevdiği siyah kıyafetini giymiş, sanki uyuyordu. Alnında bir yara vardı." Uyandığımda çok korktum. Şehadetin O'na yakın olduğunu anladım. Ardından, rüyamda vasiyet geldi. Artık her gün O'nun şehadet haberini beklemeye başladım. Tek gayesi vardı: Allah yolunda şehid olmak.

İdeal bir eşi. O'nunla birlikteyken, her gün şehadetine hazır yaşadım. O'ndan normal bir ölüm beklemedim. Şehid olacağını biliyordum ama daha sonra olmasını temenni ederdim.

Son defa evden ayrılışında içimden: "Bu O'nu artık son görüşüm" dedim. Rabbim O'nun şehadetine beni hazırladı. Süpriz olmadı. Gelseydi o zaman şaşırırdım. O, bir şehid gibi yaşadı ve arzuladığı şehadete kavuştu. Bana telefon açtıktan üç dört gün sonra, Grozni kuşatmasını yararken şehid olmuş... Dörder dörder, geçmeye çalışıyorlarmış. İlk grup geçtikten sonra, ikinci komutan O olduğu için, önden gidiyormuş, O geçerken mayına basmış ve çok istediği şehadete ulaşmış.

Cephe arkadaşı telefon açtı ve üç defa: "Ali rıza artık çok iyi, Elhamdülillah" dedi, ben de anladım.

Salih Turan: Şubat 2000-Yermolov

Mahlası Halil İbrahim olan Salih Turan, aslen Gümüşhaneli olmakla beraber İstanbul'da 1972 yılında doğdu. Mücahidlerin Grozni'den çekilmesi sırasında, 2000'in Şubat ayında şehid oldu.

Evli ve iki erkek bir kız olmak üzere üç çocuk babası, Bağcılar Meslek Lisesi mezunu olup, cepheye giderken, Teknik Eğitim Fakültesi Matbaa Bölümü son sınıftan bir dersi vardı.

Lise çağlarından beri İslamî faaliyetlerde yer aldı. İslama aşık olan, ister davetle, ister cihadla olsun, dumadan Allah'ın yolunda yürüyen, gerçekten mükemmel bir mücahiddi. Kardeşimiz, azami derecede cesur olup, korkmadan savaşırdı. Aynı zamanda yumuşak huylu ve alçak gönüllüydü. Kendisinde, hiç bir kibir işareti görülmezdi.

Bosna cephsine, bazı şahsî nedenlerden dolayı gidememişti. 1995 yılında Çeçenistan'a gitmek istedi, bir çok gayret göstermesine rağmen, bir türlü gerçekleştiremedi. Buna rağmen O yılmadı ve 1996 yılında yeniden Çeçenistan'a gitmenin yollarını araştırmaya başladı. Bu sefer gayesine erişti ve Çeçenistan'a geçti. Savaşın sonuna kadar Çeçenistan'da cepheye kaldı. Barış anlaşmasından sonra Türkiye'ye döndü.

1997 senesinin 6 ayını Afganistan'da eğitimle geçirdi. 1999 senesinde ailesiyle birlikte umre ve hac görevlerini ifa etti.

Dağıstan'da cihad ilan edildiğini duyar duymaz, cepheye koştu. Ağustos 1999'da vuku bulan Botlikh savaşlarına yetişip, kardeşleriyle birlikte savaştı. Boş kaldığı zamanlarda kardeşlerine yemek pişirmek O'nun en büyük zevklerinden. Boş dumayı sevmez, mutlaka meşgul olmak için bir işler bulurdu.

Grozni'yi kuşatan Ruslara karşı direniş destanları yazarların arasında yer aldı.

Mücahidlerin Grozni'yi boşaltma kararı üzerine O da onlarla birlikte çekilirken, **Yermolov** yakınlarındaki bir köprüyü geçerken yaralandı. Yaralı olmasına rağmen, güneye doğru yol almak gayesiyle savaşmakta olan grubun saflarında kaldı. Güney bölgesindeki ağır Rus bombardımanları sırasında, yolculuk anındaki yorgunluktan takatsiz kaldı, bir taraftan da tıbbi bakım yetersizliğinden dolayı, şehadet şerbetini içti.

Allah'tan şehadetini kabul buyurmasını ve kendisine sonu gelmeyen ebedi bir istirahat yeri vermesini diliyoruz.

Osman Karakuş: Şubat 2000-Çeçenistan

23 yaşındaki Kayseri'li kardeşimizin mahlası da **Bilal**'di.

1995 yılında Bosna'da 6 ay savaştı. Oradan Çeçenistan'a geçmek istediysen de, bunda başarılı olamadı. O sıralarda nişanlı olduğundan dolayı, Türkiye'ye döndü. Fakat Ogaden'e yönelip oradaki cihada kaldı. Ogaden'den, Türkiye'ye döndüğünde evlendi. Evlendikten kısa bir süre sonra da, Kosova'daki cihada katılmak için, oraya gitti. Bir ay sonra, çatışmaların sona ermesi üzerine Türkiye'ye geri geldi.

1999 yılında tekrar Çeçenistan'a gitti ve Dağıstan'ın Botlikh bölgesindeki operasyonlara katıldı. Mücahidlerin geri çekilmesinden sonra, Türkiye'ye dönmeye karar vermişti ki, Ruslar Çeçenistan'ı tekrar işgal ettiler.

Önceleri Argun'da, daha sonra ise Grozni'deki savaşlarda, Ruslar'a karşı cephedeki yerini aldı. Bir taraftan da, Ramazandan önce ve Ramazan ayı boyunca, mücahidlere aşçılık yapıyordu. Savaş alanındaki cesaretine ise tüm arkadaşları şahitti.

Bütün bu hengâme arasında, rüyasında evlendiğini gördü. Bunun üzerine bir Çeçen'le evlenmeye karar vermişti ki, şehadet O'nu daha önce karşıladı.

Grozni'den geri çekilme esnasında, Kadi Yurt Köyü'nde ağır bir şekilde yaralandı.

Bulunduğu mintika, Rus topçusunun direk hedefindeydi. Sami Yurt Köyü'nde aldığı diğer yaralar neticesinde, şehadete ulaştı.

Allah şehadetini kabul etsin **Bilal** kardeş. Ve seni, rüyanda gördüğün gibi, cennetinde 72 huri ile evlendirsün.

1976 doğumlu, Sarız'ın Büyüksobegimen Köyü nüfusuna kayıtlı **Şehid Osman**

Karakuş, ilk olarak 1995 yılında, Bosna'da Sırlar'a karşı savaşıyordu. 1996 yılında, bir Afrika ülkesi olan Ogaden'deki müslümanların yanında çarpışan **Osman**, 1998-99 yılları arasında da, Kosova'da yine Sırlara karşı mücadele vermişti.

Bu yıllarda evlenen **Osman Karakuş** geçtiğimiz yıl Ağustos ayında (1999),

Çeçenistan'a gönüllü olarak gitmiş ve Çeçen mücahidlere katılarak Ruslar'a karşı savaşıyordu.

Şehadeti arayan adam **Osman Karakuş**, nihayet arzusuna kavuştu ve zalim Rus askerlerinin bomba ve kurşunlarına hedef olarak şehadeti yudumladı.

Osman Karakuş kardeşimizin Bosna'ya gidişi bayağı maceralı olmuş. Kendi kaleminden **Osman Karakuş**'un Bosna'ya gidişi:

BOSNA GÜNLÜĞÜ

KIZIL LALE

Allah'a hamd, Resûlüne salat ve selam olsun. Bir haftadır süren çabalarımın sonu, Bosna Hersek için bugün hareket ettim. Kayseri'de ki müslümanlardan ayrılmak, epeyce zor geliyor. Bu müslümanların çoğunluğu, benim için bin mark para bulmama vesile oldular. Allah Razi Olsun. Bu kadar parayı cebime koyup, kimileri yolun açık olsun, kimileride gitme demekle yettindiler. Allah hepsinden razı olsun. Bir hafta içinde, Bosna için yola çıkmam, bana büyük bir sevinç ve ulaşılmaz bir mutluluk verdi. Allah'a hamd olsun. Kayseri'den ilk ayrılacağım akşam, benim Bosna'ya gitme izin vermeyen büyük abim, haberimi nereden almışsa, teminalde yakalattı beni. Orada koşuşmalar oldu. Sonunda, nasıl atladığımı halâ düşündüğüm tellerden atladım. Ve emniyet görevlileri bu olaydan sonra beni yakaladılar. Yanımdan ayrılmayan bir arkadaşım vardı. Bu sırada bize hem bağıyorlar, hemde vuruyorlardı. Karakola kadar, kolumdan ikiye tane emniyet görevlisi ile birlikte gittik. Arkadaşa, sen gelme, dememe rağmen, benimle gelmekte kararlı idi. Karakolda neye uğradığımı şaşırdım. 6-7 tane emniyet görevlisi, arkadaşima vura vura yere yatırdılar. Suçumuzu biz bilmiyorduk ama, dayaklar bize gerçekleri görmemizde, kılavuz oluyordu. Büyük abim yanıma geldi. Ne oldu dedi, bende yakaladılar dedim. Abim, müdürün yanına girdi ve bu oğlan Bosna'ya gideceğim diyor, dedi. Ben ifademde, İstanbula gezmeye gidiyorum demiştim. Abimin ifadesi orada bulunanların dikkatini çekti. Ve siyasi şüeden, terörle mücadele şubesinden gelenler, bizlere soru sordular ve tek kelime 'bırakın gitsin' dediler. Emniyet görevlileri, tellerden atlamamdan dolayı içeri almışlardı. Doğruydum. Emniyeti sağlamak zorundaydılar.

Otobüs biletimi iptal ettirdiler? Otobüs kalktıktan bir buçuk saat sonra, arama -tarama işleminin sonu, bir araba ile başka bir yere götürdüler ve orada bir bodrum hücreye kapattılar. Kapıyı kapattılar. Üzerimizde ise kanalizasyon borusu vardı ve damlıyordu ayrıca ortalık leş gibi kokuyordu. Bir bank vardı ve arkadaşla berebar banka oturduk. Yatsı namazı yaklaşmıştı. Teyemmüm alıp, namazımızı kıldık ve sabaha kadar, üşüyerek bekledik. Sabah ziyaretçilerim çoktu, memurlar bu ziyaretçi sıklığından rahatsız oldular ve saat 12.00'de dışarı çıkardılar. İlk iş olarak saklanmak ve İstanbul için, yer ayırtmak oldu. Akşam için yer ayırttım ve yola koyuldum. Arkadaşlardan ayrılırken ayrılıyordum. Şehadet parmağımı kaldırarak ve gözlerimden tane tane akan gözyaşları ile, yola koyulduk. Sabahın erken saatlerinde İstanbula ulaştım. Telefon edip, otogardaki mescitte beklemeye başladım. İstanbul'a ikinci gelişımdim ve İstanbul'un kalabalık oluşunu, yeni yeni sezebiliyordum. Otogardaki mescitte beklerken, arkadaşlarda biri geldi ve beni araba ile evine götürdü. Ve, önümüzdeki çarşamba günü gidiyoruz, dedi. Memleketine gitme, burda bizde bekle, dedi. Ve sabırsızlıkla beklemeye başladım. Benimle gidecek bir arkadaşla, Cafer'le tanıştırdılar. O'nunla gezmeye başladık. İlk kez meşhur Topkapı pazarına gittik ve eksiklerimizi aldık.

28.05.1995 gece saat 4.00'de, Slovana için uçağa bindik. Bizim evim ve özellikle büyük abimin ev telefonunu verdim, yarın gündüz bu telefonları arayın. Bosna'ya gitmek için uçağa bindiğimi söyleyin, dedim. Ve vedalaşıp, uçağı beklemeye başladık. Yarım saat içinde, uçağı binip Türkiye'den ayrılacaktık. Yanımızda, Bosna'lı bir bayan vardı ve toplam dört kişi idik. Uçakla sabaha karşı Slovana'ya uçamaya başladık. İlk kez uçağı biniyordum ve heyecanlıydım. Saat beşe çeyrek kala, uçakla hareket ettik. Üç saatlik bir yolculuktan sonra Slovana hava limanına indik. İndiğimiz şehir Lübiyana idi. Bu sınır kapısından herkes geçti ve son olarak dördümüz kaldık. Boşnak bayan Boşnakça konuşarak, bizlerin geçmesini sağladı.

Osman Karakuş'un 28 Temmuz 1999 tarihinde yazdığı vasiyetiyle yazı dizimizi bitirelim:

Bismillahirrahmanirrahim.

Hamd, Alemlerin yaratıcısı, koruyucusu ve sahibi olan yüce Allah (cc)'a olsun. Selamların en güzeli ve en içten olanı, savaşın ve rahmetin peygamberi Hz. Muhammed (sav)'e olsun.

Ayrıca Allah'ın rahmeti ilâ-yı kelimetullah için mücadele eden, cihad eden ve canlarını bu yolda veren, Allah dostlarına ve bu yolu ne pahasına olursa olsun, takip eden ve takip edecek olan mücahid ve mücahidelerin üzerine olsun.

Allah; bizlere islam kimliğini nasib ettiği için, canımız O'nun yolunda kurban olsun. Bize bu ikramından dolayı ve en güzel şekilde yaratıp rızıklandığından dolayı; O'na karşı verebileceğimiz en küçük şey O'nun yolunda şehid olmak, hatta parça, parça olmaktır. Dilleriyle ve kalpleriyle bunu yapmak isteyen tüm müslümanlara, şehadet şerbetini içmeyi ve şehidler kervanına katılmayı nasib etsin. Biz ancak sana güvenip, dayanıp, ancak senden yardım isteriz. Bizim dualarımızı kabul buyur ey rabbim. Senin emirlerine boyun eğmeyi, en güzel şekilde yaşamayı bizlere göster ey rabbim.

Müslüman kardeşlerim! Zulmün dünyayı ısıttığı bir dönemde, müslümanların kanlarıyla müslümanların boğulduğu bir dönemde, izzetlice ve şereflice bir direniş olmadığı zaman, bu zulüm devam edecektir. Tüm müslümanlar, önce mallarını, sonra da canlarını Allah yolunda kullanmadıkça, bu devam edecektir. Allah'ın rahmeti o kadar geniş ki, bizleri helâk etmiyor. Birbirlerimize karşı olan davranışlarımız, bizlere hiç bir şey kazandırmadı ve kazandırmayacak.

Tüm müslümanların; şuculuk, buculuk gibi, zamanın gerisinde kalmış meseleleri bırakarak, tek bir vucud olup, Allah'ın dini için canla malla, bütün samimiyetimizle mücadele edelim. Küfrün tek millet olduğunu, hiç unutmayalım.

Müslümanlara vasiyetim, kendi aralarındaki muhalefeti bırakıp, kafirlere karşı iktidar olmalıdır.

Değerli müslümanlar; Kuran, bizim ışığımız, yol gösterici, hayat kurallarımızı koyan, tek kanun koyucu tarafından gönderilmiş, kurutuluş meş'alemidir.

Müslümanlar ne zaman bir kaç arkadaş bir araya gelse, hep dünyalık peşinde koştuğumuzu, bunun böyle gitmemesi gerektiğini söyleriz. Anlaştığımız tek nokta, din olmaktan çıkıp, sanki para olmuş gözüküyor. Silkinip kendimize gelelim. Bu dünya geçici oyun ve eğlencelerden ibarettir. Rabbim ne güzel buyuruyor; "Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, eğlence, bir süs, aranızda bir öğünme ve daha çok mal ve evlat sahibi olma isteğinden ibarettir..... dünya hayatı aldatıcı bir geçimlikten başka bir şey değildir." Hadid-20

Değerli müslümanlar, Allah'a hamdolsun ki, kazanmanın yollarını müslümanlar iyi biliyorlar ve kazanıyorlar. Allah yolunda harcamaya gelince, olaylara çekimser kalıyoruz. Allah'a vereceğimiz hesabımızı unutmayalım. Müslümanlar, mallarımızı Allah yolunda harcayalım. Zulmün kalkması, kafirlerin müslümanlardan daha fazla korkması için, Allah'ın dini yeryüzüne hakim oluncaya kadar, mallarımızdan ve canlarımızdan harcayalım. Hayatımız mal biriktirmekle geçmesin. **Allah yolunda bir günü düşünerek harcayalım. O bir gün ki, her şeyin ortaya çıkacağı bir gün, o güne geç kalmadan ağızımızı hazırlayalım. Bu malı ve canı bize verene biz de en güzel şekilde iade edelim.**

Müslümanlar bütün cihad bölgelerinde mücahidler açken, susuz ve çaresizken, bizim burda, bu güzel mekânlarda hayat sürdürmemiz ve onlara duyarsız olmamızın hesabı, gerçekten ağır olacak. Allah'a hamd olsun ki, bulunduğum cihad bölgelerinde ne zorluklar var. Gömnenizi isterdim. Yaralı bir mücahidin acıdan feryadı. Saatlerce ilaç bekleyerek, şehadet getiren mücahidler, Allah adıldır. O da cennet istiyor, biz de. Müslümanlar, biz burada bir gün aç dursak, susuz dursak olur da, oradaki mücahidlerin elbiseleri olmazsa, atacak mermisi, içecek suyu olmazsa, olmaz. Müslümanlar, mücahidlerin feryadına ortak olun. Onların sesini duyun. Bu mücahidler Allah için savaşıp, Allah yolunda vuruluyorlar, aç kalıyorlar.

"İman edenler Allah yolunda savaşırlar, inanmayanlar ise Tâğut (batıl davalar ve şeytan) yolunda savaşırlar. O halde şeytanın dostlarına karşı savaşın, şüphe yok ki, şeytanın kurduğu düzen zayıftır." Nisa-78

Müslümanlar, bizler iman ettik diyoruz. Allah ise iman edenlerin denenmeden, sınanmadan bırakılmayacaklarını söylüyor. İmtihan edildiğimiz konularda, başarı oranımız çok zayıf. Allah bizden cihad etmemizi istiyor. Bakın Allah (cc) nasıl sesleniyor bizlere; "Ey iman edenler, tedbirinizi alın, bölük bölük savaşa çıkın, yahut gerektiğinde topyekün savaşın." Dünya hayatını terketmemizi ve kendi yolunda cihad etmemizi istiyor. Ve peşi sıra gelen ayet-i kerime beynimizde zonkluyor: "O halde, dünya hayatını ahiret karşılığında satanlar Allah yolunda savaşsınlar, kim Allah yolunda savaşır ve öldürür veya gelirse biz ona yakında büyük bir mükâfaat vereceğiz." Nisa 71-74 Müslümanlar, kafirlere karşı izzetimizi ve şerefimizi kaybetmeyelim. Kafirlerin her şeyi olabilir. Bütün teknoloji, her şey onların olabilir, hiç önemli değil. Çünkü bizim rabbimiz var. Yetmez mi? Şunu bilin ki, hiç bir ibadet Allah yolunda savaşmaktan, Allah'a daha tatlı gelmez. Bunun lezzetini, hiç bir ibadet vermez. Her an Allah'a kavuşabilirsin. Ölüm yanıbaşında.

Allah bize yeter, O ne güzel vekildir.

Müslümanlar vasiyetim mücahidlere yardımlarınızı esirgermeyin. Size o malı veren Allah'tır. Canı da O verir. Allah'ın dini için mücadele edenler, Allah'ın en çok sevdiği kullarıdır. Çünkü Allah kendi yolunda mücadele edenleri, çok sever.

Benim amacım, Allah'ın dini yeryüzüne hakim oluncaya kadar, şeytan ve dostlarına karşı, zerre miktarı sevgi beslememek. Müslümanlar canımdır. Kafirler ise birer necistir. Onlardan uzak dururum. Müslümanlarla beraber cihad etmek, büyük bir izzet ve şereftir. Allah yolundaki mücadeleden aldığım tadı, hiç bir şeyde bulamadım, bulamam da. Allah'ın bana verdiği nimetini hatırlayarak, O'nun yolundan inşaallah beni ayırmaz.

Müslüman bacılar, sizlere de tavsiyelerim var. Bir kardeşiniz olarak dünyaya meyletmemenizi, eşlerinize cihad noktasında baskı yapmanızı istiyorum. Her müslüman, Allah yolunda kısa da olsa, cihad etmelidir. Peygamberimiz bir hadisinde şöyle buyumuyor mu? "Allah yolunda bir deve sağımı cihad eden müslümана cehennem haram, cennet vacip olur." Üzülmeyin, abimiz, kocamız cihada gitti diye sevinin. Gerçekten sevinin. Bu canı veren Allah, dilediği zaman geri alır. Ne bir saat ileri, ne bir saat geridir. Takdir-i ilâhî ne buyurduysa o olur. Evlerinizdeki eşyalarda, lükse kaçmayın. Takılarınızı Allah yolunda harcayın, yoksa vebalinden kurtulamazsınız.

Bakınız, altın, gümüş gibi mallarını biriktirenler için, Allah bize nasıl sesleniyor: "Ey İman edenler (biliniz ki) hahamlardan ve rahiplerden bir çoğu, insanların mallarını haksız yollardan yerler ve insanları Allah yolundan engellerler. Altın ve gümüşü yığıp da, onları Allah yolunda harcamayanlar yok mu, işte onlara da elem verici bir azabı müjdele. Bu paralar cehennem ateşinde kızdırılıp, bunlarla onların alınları, yanları, sırtları dağlanacağı gün (onlara denilir ki) "İşte bu kendiniz için biriktirdiğiniz servettir. Artık yığmakta olduğunuz şeylerin azabını tadın." Tevbe 34-35

Bu ayetler kadınlara değil, tüm müslümanlara hitabendir.

Müslümanlar bana hakkı olanların haklarını helâl etmelerini rica ediyor, hakkım onlara da helâl olsun. "Allah'ın nurunu ağızlarıyla söndürmek istiyorlar. Halbu ki kafirler hoşlanmasalar da Allah nurunu tamamlamaktan asla vazgeçmez." Tevbe 32

Osman Karakuş

28.07.1999

Bilal